

E-ISSN: 2583-0481

பாண்டியன் கல்வி அறக்கட்டளை

PANDIAN EDUCATIONAL TRUST

Register Number: TN22DMJ91

தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கிய பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

International Journal of Tamil Language and Literary Studies (IJTLS)

See Journal: <http://ijtls.com/> UGC, MLA, DOAJ, Google Scholar, ROAD Indexed

Literary Druid

See Journal: <http://literarydruid.com/> MLA Google Scholar, ROAD Indexed

பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

See Journal: <https://tinyurl.com/yc3sm4wn> Google Scholar, ROAD Indexed

செங்காந்தள் - Chenkaantal

See Journal: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaanta.html> Google Scholar,

ROAD Indexed

சிறப்பிதழ் மீத்தரவு விவரங்கள் / Special Issue Metadata Details

கௌசானல் கலை மற்றும்

அறிவியல் கல்லூரி

பன்முக் பார்வையில் தமிழ் இலக்கியம்

மலர் 1, சிறப்பிதழ் 1 (1-5) தை 2053

Google Scholar, DRJI, Zenodo, ROAD, Mirabel Indexed

Printed for Academic Purposes

செங்காந்தள்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் தமிழ் ஆய்விதழ்

கௌசானல் கலை மற்றும்

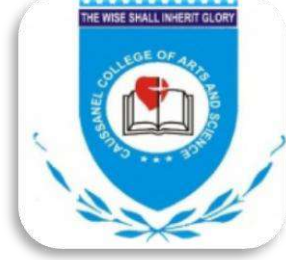
அறிவியல் கல்லூரி

முத்தூர்மேட்டை, இராசநாதபுரம்.

பன்முக் பார்வையில் தமிழ் இலக்கியம்

மலர் 1, சிறப்பிதழ் 1 (2), தை 2053

E-ISSN: 2583-0481

செங்காந்தள்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் தமிழ் ஆய்விதழ்

கௌசானல் கலை மற்றும்

அறிவியல் கல்லூரி

முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்.

பன்முகப் பார்வையில் தமிழ் இலக்கியம்

மலர் 1, சிறப்பிதழ் 1 (2), தை 2053

செங்காந்தள்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் தமிழ் ஆய்விதழ்

முதன்மை ஆசிரியர்

முனைவர் ஜெ. கவிதா, எம்.ஏ., எம்.எட்., எம். பில்., பி.எச்.டி., நெட்., செட்., எம்.எஸ்.சி (யோகா).

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

பூசாகோ அர கிருஷ்ணம்மாள் மகளிர் கல்லூரி,

கோயம்புத்தூர் - 641004, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: jkavitha@psgrkcw.ac.in

பணியிட முகப்புப் பக்கம்: <https://psgrkcw.irins.org/profile/135958>

துணை ஆசிரியர்கள்

முனைவர் செ. சாந்தி எம்.ஏ., எம்ஃபில்., நெட்., செட்., பிஎச்.டி.,

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

அய்ய நாடார் ஜானகிஅம்மாள் கல்லூரி,

சிவகாசி - 626123,

தமிழ்நாடு, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: shanthi_sf607@anjaconline.org

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

<https://anjaconline.org/Departments/Page/BATamil>

முனைவர் அ. பரணிராணி எம்.ஏ., எம்ஃபில்., பிஎச்.டி.,

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

நா. ம. ச. சுவெள்ளைச்சாமி நாடார் கல்லூரி,

நாகமலை, மதுரை- 625019.

தமிழ்நாடு, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: mahesparani@gmail.com

பணியிட முகப்புப்

பக்கம்: <https://nmssvnc.edu.in/academics/departments/departments-of-tamilaided/>

ஆசிரியர் குழு

டாக்டர் (திருமதி) எஸ். கேசவன் பி.ஏ., எம்ஃபில்., பிஎச்.டி.,

மேனாள் தலைவர், இந்து நாகரிகத்துறை,

சிரேஷ்டவிரிவுரையாளர், கலைத்துறை,

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

மின்னஞ்சல்: kesavans@esn.ac.lk

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

<https://www.fac.esn.ac.lk/hindu-civilization/academic-staff/s-kesavan>

முனைவர் மு. சுதா எம்.ஏ., பிஎச்.டி.,

இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்,

காரைக்குடி - 630003,

தமிழ்நாடு, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: sutham@alagappauniversity.ac.in

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

<https://alagappauniversity.ac.in/modules/Academics/faculty-of-arts/school-of-languages/Department-of-Tamil.php#tabs-1>

முனைவர் ஹெப்சி ரோஸ் மேரி எம்.ஏ., பிஎச்.டி.,

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

கேரளப் பல்கலைக்கழகம், திருவனந்தபுரம் - 695034,

கேரளா, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: hepsy@keralauniversity.ac.in

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

<https://www.keralauniversity.ac.in/dept/staff-Details>

முனைவர் பா. ஆனந்தகிருஷ்ணன் பி.ஏ., பிஎட்., எம்.ஏ., எம்ஃபில்., பிஎச்.டி.,

உதவிப்பேராசிரியர், ஆசிரியவியல் துறை,

டெக்ஸாஸ் பல்கலைக்கழகம், ஆஸ்டின்,

டெக்ஸாஸ், அமெரிக்கா.

மின்னஞ்சல்: akanand01@austin.utexas.edu

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

<https://liberalarts.utexas.edu/asianstudies/faculty/ab72555>

முனைவர் மம்தா எம்.ஏ., எம்ஃபில்., பிஎச்.டி.

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

டெல்லி பல்கலைக்கழகம்,

டெல்லி - 110007, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: jnu.mamta@gmail.com

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

http://www.du.ac.in/uploads/du/Faculty%20CV/Linguistics/Linguistics_Mamta.pdf

முனைவர் த. மகேஸ்வரி எம்.ஏ (தமிழ்), எம்.ஏ (ஆங்கிலம்), எம்ஃபில்.,

செட்., பி.லிட்., டி.ஜி.டி. பிஎச்.டி.

பாண்டியன் கல்வி அறக்கட்டளை,

விருதுநகர் – 626001.

தமிழ்நாடு, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: president@pandianeducationaltrust.com

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

<http://pandianeducationaltrust.com/trustees.html>

பதிப்பகத்தார்:

பாண்டியன் கல்வி அறக்கட்டளை (TN-32-0003213)

மகேஸ்வரி பப்ளிசர்ஸ், (பாண்டியன் கல்வி அறக்கட்டளையின் வெளியீட்டுப் பிரிவு)

3-350, கால்நடை மருத்துவமனை பின்புறம்,

விருதுநகர் – 626001.

Mobile: +91 8526769556

E-mail id: chenkaantal@pandianeducationaltrust.com

காப்புரிமை © 2022 – கட்டுரையாளருக்கே

செங்காந்தள் சிசி பில்டிங் கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0 இன்டர்நேசனல் உரிம <http://Creativecommons.org//license/by/4.0/>. பயன் கொண்டுள்ளது. இது உண்மையான படைப்புக்களை தகுந்த முறைகளுடன் பயன்படுத்த, விநியோகிக்க மற்றும் மீட்டு உருவாக்கம் செய்ய அனுமதிக்கிறது.

செங்காந்தள்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் தமிழ் ஆய்விதழ்

மலர் 1, சிறப்பிதழ் 1 (2), தை 2053

முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் ஜெ. கவிதா,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
பூசாகோ அர கிருஷ்ணம்மாள் மகளிர் கல்லூரி,
கோயம்புத்தூர் - 641004, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

சிறப்பிதழ்ப் பதிப்பாசிரியர்கள்

முனைவர் மு. இராஜலெட்சுமி,
தலைவர் & உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்,
தமிழ்நாடு, இந்தியா.

முனைவர் பா. ராஜபாண்டி,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்,
தமிழ்நாடு, இந்தியா.

முனைவர் அ.ரேவதி,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்,
தமிழ்நாடு, இந்தியா.

சிறப்பிதழ் இணைப் பதிப்பாசிரியர்கள்

முனைவர் ஞா. அந்தோணி சுரேஷ்,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
சதக்அப்துல்லா அப்பா கல்லூரி, திருநெல்வேலி .
செங்காந்தள், மதிப்பீட்டு ஆசிரியர் குழு,
விருதுநகர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

முனைவர் ஜெ. மணிச்செல்வம்
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
வி.இ.நா.செந்திக்குமார நாடார் கல்லூரி, விருதுநகர்.
செங்காந்தள், மதிப்பீட்டு ஆசிரியர் குழு,
விருதுநகர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

முனைவர் தி. பரிமளா
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
மன்னர் திருமலை நாயக்கர் கல்லூரி, மதுரை .
செங்காந்தள், மதிப்பீட்டு ஆசிரியர் குழு,
விருதுநகர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

சிறப்பிதழ் குழு உறுப்பினர்கள்

மு.ஜான்சி, உதவிப்பேராசிரியர்
கு.கோபிநாத், உதவிப்பேராசிரியர்
இ.முனியசாமி, உதவிப்பேராசிரியர்
இரா.சத்தியபாமா, உதவிப்பேராசிரியர்
மு.முருகேசன், உதவிப்பேராசிரியர்
முனைவர் ம.செய்யத் காசிம், உதவிப்பேராசிரியர்
க.காளிஸ்பிரபு, உதவிப்பேராசிரியர்

வெளியீட்டாளர் செய்தி

குறிக்கோள்

செங்காந்தள் (E-ISSN: 2583-0481) அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் தமிழ் ஆய்விதழ். இவ்விதழ் வருடத்திற்கு இரண்டு முறை கார்த்திகை (நவம்பர்) மற்றும் வைகாசி (மே) மாதங்களில் மகேஸ்வரி பதிப்பகத்தால் (பாண்டியன் கல்வி அறக்கட்டளை) வெளியிடப்படுகிறது. மேலும், ஆராய்ச்சியை வளர்ப்பதற்காக ஆங்கில ஆய்வுகள் மற்றும் கோவில் ஆய்வுகளுக்கான இதழ்களை வெளியிடும் பணியைச் செய்து வருகிறது. இவ்விதழ் கல்வியாளர்கள் மற்றும் அறிஞர்கள் ஆராய்ச்சியை மின் வெளியீடு மூலம் ஊக்குவித்து வருகிறது. உலகமயமாக்கப்பட்ட ஆராய்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்வது, அறிஞர் சமூகத்திற்கு ஆய்வு வெளியீடுகளின் மூலம் ஆராய்ச்சியில் அறிவார்ந்த நிலையை வளர்க்க உதவுகிறது. இணையத்தில் கல்வி ஆராய்ச்சியில், திறந்த நிலை அணுகல், உலகின் மேம்பாட்டிற்கு சாதகமான விளைவுகளை உருவாக்கும் என ஊக்குவித்தும் வருகிறது.

பொறுப்புத்துறப்பு அறிக்கை

செங்காந்தள் ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வதில் உறுதியாக உள்ளது. கருத்துத் திருட்டை ஒரு குற்றமாகக் கருதுகிறது. ஆய்வாளர்கள் மற்ற படைப்புகளிலிருந்து மேற்கோள்களை எவ்வாறு பயன்படுத்துவது தொடர்பாக சிறந்த கல்வி நெறிமுறைகளைக் கடைபிடிக்க அறிவுறுத்தப்படுகிறார்கள். தங்கள் படைப்பில் கருத்துத் திருட்டு தொடர்பான எந்தவித பிழைகளுக்கும் வெளியீட்டாளர் மற்றும் பதிப்பாசிரியர்கள் பொறுப்பேற்க மாட்டார்கள். உங்கள் ஆய்வுக்கட்டுரையை ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றி முறையான படைப்பாகச் சமர்ப்பிக்கும் பொழுது ஒப்புக்கொள்ளும் படிவம் இணைந்து இருக்க வேண்டும். மேலும், வேறு எந்த ஆராய்ச்சி நோக்கத்துக்காகவும் வெளியிடப்படவில்லை என்று உறுதி அளிக்க வேண்டும். எந்தவொரு சட்ட சிக்கல்கள் மற்றும் குறைபாடுகளுக்குக் கட்டுரையாளர் மட்டுமே பொறுப்பு. சமர்ப்பிப்பு மற்றும் பிற தகவல்களுக்கு chenkaantal@pandianeducationaltrust.com ஐ தொடர்பு கொள்ளவும். வழிகாட்டுதல்களுக்கு <http://pandianeducationaltrust.com/journals.html> ஐப் பார்க்கவும்.

பதிப்பகத்தார்

தலைமையாசிரியர் செய்தி

செங்காந்தள் என்பது தமிழ் சார்ந்த ஆராய்ச்சிகளை மேம்படுத்த உருவாக்கப்பட்ட மின்ஆய்விதழாகும். உலகெங்கிலும் உள்ள அறிஞர்கள் மற்றும் மாணவர்களிடம் இருந்து அவர்களின் அறிவார்ந்த கருத்துக்களால் கல்வி நிலை மற்றும் சமுதாயத்தின் நிலையை முன்னேற்ற நல்ல ஆய்வுப்படைப்புகள் வரவேற்கப்படுகின்றன. கல்வி உலகில் ஒரு பெரிய களத்தை உருவாக்க ஆராய்ச்சி தீவிரமாக இருக்க வேண்டும். ஆராய்ச்சி என்பது உண்மைகளை நிலைநிறுத்துவது, ஆதாரங்களை உறுதிப்படுத்துவது, முந்தைய படைப்புகளை மறுசீரமைப்பது மற்றும் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பது ஆகும். கல்வி ஆராய்ச்சி மூலம் கல்விச் சீர்திருத்தங்களுக்கான நெறிமுறைகளை ஏற்படுத்தி வழங்குவதும் முறையான அணுகுமுறையை ஏற்படுத்துவதும் இவ்விதழின் மைய நோக்கமாக மாறியுள்ளது.

முனைவர் ஜெ. கவிதா.

வாழ்த்துரை

அருட்சகோ. ச. மரியசூசை அடைக்கலம் தி.இ.ச,
செயலர்,
கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல்கல்லூரி,
முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்.

"முன்னைப் பழம் பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே"

என்ற மாணிக்கவாசகரின் திருவெம்பாவை மொழி நம் தமிழ்ப் பாவைக்கும் அணி செய்யும் ஏறத்தாழ ஈராயிரமாண்டுத் தொன்மையில் வேருன்றி, கணினிப் புதுமையிலும் கிளை பரப்பி செம்மாந்து நிற்கும் செம்மொழித் தமிழே எம்மொழி என்பதில் தமிழர் அனைவரும் பெருமிதம் கொள்ளலாம். தொல்காப்பியர் காலந்தொட்டு தற்காலம் வரையிலான நீண்ட நெடிய தமிழிலக்கிய இலக்கணப் பரப்பினுள் பொதிந்து கிடக்கும் ஆய்வுப் புதையலைத் தோண்டி எடுத்து, கருத்துக்களை நிரல்பட வடித்து ஒருபுறம் சாயாது, இருபுறம் கருத்தாங்கி அறிவூன்றி, அகழ்ந்து, தோய்ந்து, ஆய்ந்து மணிபோல் தொகுத்தெடுத்து தமிழ் மொழியால் வெளிப்படுத்தும் ஆய்வாளர்களையும், தமிழ் அறிஞர் பெருமக்களையும் வாழ்த்திப் பாராட்டுகின்றேன்.

கற்றோரின் சிந்தனைகள் இவ்வாய்வு கருவூலத்தில் சிதறிக்கிடக்கின்றன. அவையனைத்தும் மதிப்புடைய நவரத்தினங்கள் தாம். இமயம் ஏறி கொடி பொறித்த சேர்த்தமிழும், கடல் கடந்து வணிகம் செய்த சோழத் தமிழும், தமிழாய்ந்த பாண்டித் தமிழும், கொங்குத் தமிழும், நெல்லைத் தமிழும், தொண்டைத் தமிழும் இவ்வாய்வுக் கோவையின் பொருளமைந்த ஆய்வுக்களங்களாகக் கொண்ட கட்டுரைகளாக வரிசைக் கட்டி நிற்கின்றன. அகமும், புறமும், பக்தியும், புரட்சியும், புதுமையும், அறிவியலும், மருத்துவமும், புதுமை இயல்களும் கொண்ட கட்டுரையாளர்களை வாழ்த்துவதில் பெருமிதம் கொள்கின்றேன். இத்தமிழ்த்துறை மேலும் பல கருத்தரங்குகளை நடத்தி வெற்றி நடை போட எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

நன்றி,

என்றும் வாழ்த்துக்களுடன்
அருட்சகோ.ச.மரியசூசை அடைக்கலம் தி.இ.ச

அணிந்துரை

முனைவர் கு.ஹேமலதா,
முதல்வர்,
கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்.

மாணுட வாழ்க்கையும் மனிதனால் படைக்கப்படுகின்ற இலக்கியமும் சேர்ந்தே இயங்கக்கூடிய இரு சக்கரங்களைப் போன்றவை ஆகும். இன்றைக்கு மூவாயிரம் ஆண்டுகாலத் தொன்மையும் நிலைபேற்றுத் தன்மையும் பெற்றுத் திகழும் தமிழ் இலக்கியம் புதியன புகுதலும் பழையன கழிதலும் என்னும் வாக்கியத்திற்கேற்ப புதியவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளுதலையும் பழையவற்றை கழிதலையும் கட்டாயமெனக் கருதுகின்றது. மாறிவரும் பண்பாட்டுச் சூழலுக்கு ஏற்ப தனிமனித வாழ்வியல் சிக்கல்கள், பாசப்பிணைப்பு குறைந்து வரும் இல்லறச் சூழல்கள், சமூகச் சிக்கல்கள், போன்றவற்றிற்கிடையே சற்றும் தொய்வின்றி தமிழ் இலக்கியங்கள் தன் பணியையும் பங்களிப்பையும் செவ்வனே ஆற்றி வருகின்றன. இவ்வாறு ஆணித்தனமாக மதிப்பீடு செய்து தகுதியையும், தரத்தையும், பல புதிய சிந்தனைகளையும், கருத்துக்களையும் வெளிக்கொணர்வதே ஆராய்ச்சியாகும்.

தமிழ் இலக்கியங்களின் பல்வேறு தன்மைகளாக வெளிவரும் இலக்கிய வகைகள் அனைத்தும் வாசிப்பதற்கு மட்டுமின்றி வாழ்வதற்குத் தேவையான அனைத்து முறைகளையும் வகுத்துத் தந்துள்ளன. காலத்திற்கு ஏற்றவாறு சமூகத்தின் ஏற்றங்களும், ஏமாற்றங்களும், மேன்மைகளும், கீழ்மைகளும் எந்தவித மறைப்புமின்றி தமிழ் இலக்கியங்கள் எடுத்துரைக்க வேண்டும். இவ்வாறாக எடுத்துரைக்க தமிழ் இலக்கியங்களை பல்வேறு கோணத்தில் ஆராய்ச்சி செய்தல் வேண்டும். இத்தகு பணியினை எம் கல்லூரித் தமிழ்த்துறை மிகுந்த முனைப்புடனும் ஈடுபாட்டுடனும் செயலாற்றி வருகின்றது. இந்த கல்வியாண்டில் எமது கல்லூரித் தமிழ்த்துறையும் செங்காந்தள் இதழும் இணைந்து **பன்முகப் பார்வையில் தமிழிலக்கியம்** என்னும் தலைப்பில் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கை இணைய வழியில் நிகழ்த்தி தரமான ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் **செங்காந்தள்** இதழ் இணைய வழியில் பிரசுரம் செய்கின்றமைப் பாராட்டுக்குரியது. இந்நூல்களில் அடங்கியுள்ள கட்டுரைகளை நோக்கும்போது பல்வேறு கட்டுரைகள் இலக்கியங்களின் பாடுபொருள், நிகழ்காலச் சமூகம் சந்திக்கக்கூடிய உண்மையான, யதார்த்தமான வாழ்வியலைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன. இவை பல்வேறு பார்வையில் தமிழ் இலக்கியங்களை ஆராய்ச்சி செய்து பல கோணங்களில் பார்வைக்கு உட்படுத்தியுள்ளன. இவை எதிர்காலத்திற்கு ஏற்ற வகையில் இலக்கியங்களைப் புதிய பார்வையில் கொண்டு சேர்க்கும் நதிகளாகச் செயலாற்றும் என்பதில் ஐயமில்லை.

காலத்தின் தேவைக்கேற்ப இலக்கியங்களை பல்வேறு பார்வையில் ஆய்வுக்குட்படுத்துவது வாழ்வினை உயர்த்துவதற்கான வாயில்களாக அமையும் எனலாம்.

எம் கல்லூரித் தமிழ்த்துறையுடன் இணைந்து கருத்தரங்கம் நிகழ்த்த ஒப்புதல் அளித்து செயலாற்றிய செங்காந்தள் இதழ் நிறுவனர் மற்றும் பதிப்பாசிரியர்கள் அனைவருக்கும் எனது வாழ்த்துக்களையும் நன்றியினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இக்கருத்தரங்கப் பணியினை முன்னெடுத்துச் சென்ற கருத்தரங்க ஒருங்கிணைப்பாளர்கள், துறைத்தலைவர், பேராசிரியர்ப் பெருமக்கள் அனைவருக்கும் எனது பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் இதுபோன்ற பல கருத்தரங்குகளை நடத்தி தமிழ்த்துறை தமிழ் உயராய்வு மையமாக மாறி முன்னேற்றப்பாதையில் சென்றிட வாழ்த்திப் பாராட்டுகின்றேன்.

நன்றி,

என்றும் அன்புடன்
முனைவர் கு.ஹேமலதா

என்னுரை

முனைவர் மு. இராஜலெட்சுமி,
துறைத்தலைவர், தமிழ் உயராய்வு மையம்,
கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்.

தமிழ் மொழியாம் செம்மொழி தொன்மை வாய்ந்தது, வளம் உடையது, உயர்வானது, உணர்வைத் தரக்கூடியது, சிந்தனைக்கு அடித்தளமாக அமைவது, செயலுக்கு ஊக்கத்தைக் கொடுப்பது மற்றும் வளமான வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டியாகத் திகழ்வது ஆகும். பிறமொழிகளின் தாக்கத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு தலை நிமிர்ந்து நிற்கும் உன்னத மொழி. கலைகளாலும் கருத்துக்களாலும் தமிழர்களின் வாழ்வியலைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் தமிழ்மொழி மற்ற மொழிகளைக் காட்டிலும் சிறந்து விளங்குகிறது. சங்ககாலம் தொட்டு இன்றுவரை ஆயிரக்கணக்கான புலவர்களும், கவிஞர்களும், எழுத்தாளர்களும் தோன்றி தமிழ்மொழியின் ஆற்றலை இலக்கண இலக்கியங்களாகப் பதிவு செய்து வரலாறு நமக்கு காட்டுகிறது. இலக்கண, இலக்கியங்கள் நம் சிந்தனைக்கு வித்துக்களாக அமைகிறது. இன்றைய மனித வாழ்வியல் தேவைகளுக்கு ஆய்வுகள் முக்கிய களங்களாக திகழ்கிறது. தமிழ் ஆய்வுகளை ஒரு நோக்குப் பார்வையில் அணுகாமல் பன்முக நோக்கில் ஆய்வு பொருண்மையாக எடுத்துக் கொண்டு தன் சிந்தனைகளை வித்துக்களாக விரித்து, பரந்த எண்ணத்தில் கருத்துக்களை எடுத்துரைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் "பன்முகப் பார்வையில் தமிழ் இலக்கியம்" என்ற தலைப்பில் ஆய்வுக்கட்டுரை தலைப்பு அமையப் பெற்றுள்ளது.

கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரியின் தமிழ் உயராய்வு மையமும் செங்காந்தள் இதழும் இணைந்து தலைப்புக்கேற்ற தரமான நூறு ஆய்வுக்கட்டுரைகளை வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். தரமான ஆய்வுக்கட்டுரைகளை வழங்கிய பேராசிரியர்களுக்கும், ஆய்வாளர்களுக்கும், மற்றும் ஆர்வலர்களுக்கும் நன்றியைக் கூறிக் கொள்கின்றேன். இக்கட்டுரைகளை வெளியிடுவதற்கு எங்களுடன் ஒருங்கிணைந்து பயணித்த, செங்காந்தள் ஆய்விதழின் முதன்மை ஆசிரியர் முனைவர் ஜெ. கவிதா அவர்களுக்கும், என்னுடன் இணைந்து இக்கட்டுரைகளை வெளியிடுவதற்கு உதவி செய்த ஒருங்கிணைப்பாளர்களுக்கும் மற்றும் கௌசானல் தமிழ் உயராய்வு மையம் பேராசிரியர்களுக்கும் என் நன்றியை கூறிக் கொள்வதில் பெருமகிழ்வு அடைகின்றேன்.

நன்றி.

முனைவர் மு. இராஜலெட்சுமி

வாழ்த்துரை

முனைவர் பா.ராஜபாண்டி,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்.

கற்பனைத் திறமும் கருத்தியல் வளமும் கொண்டு காலங்கடந்து சீரிளமைத் தன்மையுடன் வாழ்ந்தும் வளர்ந்தும் வருவது கன்னித் தமிழ்மொழியாகும். காதலையும் வீரத்தையும் அகம் புறம் என பாடப்பட்ட சங்க இலக்கியங்கள், மனித இனம் வையத்துள் வாழ்வதற்குத் தேவையான அறநெறிகளைக்கூறும் அற இலக்கியங்கள், நீண்ட கதைகளின் ஊடாகக்கலைகளின் மேன்மையைப் புலப்படுத்தும் தொடர்நிலைச் செய்யுட்களான காப்பியங்கள், சிந்தனைக்கு எட்டாத செம்பொருளாகிய இறைவனின் பெருமைகளை எடுத்துரைத்து வீடுபேறு அடைவதற்கு வழிகாட்டும் பக்தி இலக்கியங்கள், பலவாகப்பெருகித் தமிழுக்கு வளம் சேர்க்கும் சிற்றிலக்கியங்கள், காலத்திற்கு ஏற்றவாறு வடிவத்தையும் பாடுபொருளையும் கொண்ட தற்கால இலக்கியங்கள் எனத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பு எல்லையற்ற வானவெளியாக விரிந்து தமிழன்னைக்கு வனப்பு சேர்ப்பதுடன் மனிதனின் வாழ்க்கைப் பாதையைச் செம்மைப்படுத்திக் கொள்வதற்கான கருத்துக்களை அள்ளி வழங்கும் கருவூலமாகத் திகழ்கின்றன. ஆய்வு என்பது உள்ளதன் நுணுக்கம் என்று உரைத்த தொல்காப்பியரின் விதிப்படி தமிழின் துறைதோறும் இன்று ஆய்வுகள் பெருக தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களின் தரத்தை உலகறியச் செய்ய கல்லூரித் தமிழ்த்துறையும் செங்காந்தள் இதழும் இணைந்து பன்முகப் பார்வையில் தமிழிலக்கியம் என்னும் தலைப்பில் கருத்தரங்கை நிகழ்த்தியிருப்பதை எண்ணிப் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். தமிழ் இலக்கியப்பரப்பு முழுவதையும் ஆய்வுக் கண் கொண்டு நோக்கி அதன்வழி வெளிப்பட்ட சீரிய சிந்தனைகளைச் செம்மைப்படுத்தி செந்தமிழில் வடித்தெடுத்துக் கட்டுரைகளாக்கித் தந்த கட்டுரையாளர்களுக்கும் ஆய்வாளர்க்கும் பேராளர்களுக்கும் என் நெஞ்சம் நிறைந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். கருத்தரங்கம் சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கு உழைத்த தமிழ்த்துறைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர்களுக்கும் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். தமிழின் வளர்ச்சிப் பாதையில் முக்கியப் பங்காற்றி வரும் செங்காந்தள் இதழ் முதன்மை ஆசிரியர் அவர்களுக்கும் மற்றும் இதழ் ஒருங்கிணைப்பாளர்களுக்கும் வாழ்த்துகளையும் பாராட்டுகளையும் உரித்தாக்கிக் கொள்கின்றேன்.

வாழ்த்துக்களுடன்
முனைவர் பா.ராஜபாண்டி

பதிப்புரை

முனைவர் ஜெ. கவிதா,

இதழ் முதன்மை ஆசிரியர்,
செங்காந்தள் (Chenkaantal),
விருதுநகர்.

செங்காந்தள் ஆய்விதழ் (Chenkaantal) தமிழ்மொழிக்காகவும், இலக்கண இலக்கியத்திற்காகவும் பல்வேறு பணிகளைச் செம்மையுடனும், சீர்மையுடனும் செய்து வருகின்றது. தமிழ்மொழி இலக்கியத்தில் உள்ள விழுமியங்களை ஆராய்ச்சி நோக்கில் வெளிக்கொணரும் பொருட்டு “பன்முகப் பார்வையில் தமிழ் இலக்கியம்” என்ற பொருண்மையில் சிறப்பிதழ் நடத்தி பல்வேறு தரமான ஆய்வுக்கட்டுரைகளைப் பெற்று செங்காந்தள் ஆய்விதழ் (Chenkaantal) பிரசுரம் செய்வதில் அகமகிழ்வடைகின்றேன்.

“பன்முகப் பார்வையில் தமிழ் இலக்கியம்” என்ற பொருண்மையில் தமிழ் இலக்கியங்களின் பண்பாடு, கலாச்சாரம், வாழ்வியல் தத்துவங்கள், கல்வி, வீரம், காதல், இயற்கை, சுற்றுப்புறச்சூழல், அறம், அறிவியல், இலக்கியம், பக்தி இலக்கியம், அயலக தமிழ் இலக்கியம் போன்ற சிறப்புமிக்க ஆராய்ச்சி அறிவு நுட்பத்துடன் கட்டுரைகளை வழங்கிய தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர்கள், ஆய்வு மாணவர்கள் எழுத்தாளர்கள், ஆய்வாளர்கள் ஆகியோருக்குப் பாராட்டுகளைக் கூறிக்கொள்கிறேன். மேலும் “பன்முகப் பார்வையில் தமிழ் இலக்கியம்” என்ற பொருண்மையில் இச்சிறப்பிதழ் பணியில் ஈடுபட அனுமதி அளித்த கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம் நிர்வாகத்தினர் அனைவருக்கும் எமது இதழ் சார்பாக நன்றியினை உரிதாக்குகின்றேன். மேலும், கல்லூரி தமிழ்த்துறைத் தலைவர் மற்றும் துறைப் பேராசிரியர்கள் அனைவருக்கும் மீண்டும் நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

செங்காந்தள் ஆய்விதழ் (Chenkaantal) செம்மையுடன் செயல்பட்டு ஆய்வுக்கட்டுரைகளை இணையத்தில் பதிப்பு செய்து வருகின்றது. எதிர்வரும் காலங்களில் தரம் வாய்ந்த ஆராய்ச்சி அணுகுமுறையுடன் எழுதி பெறப்படும் ஆய்வுக்கட்டுரைகளை உலக அரங்கத்திற்கு எடுத்துச்செல்ல ஓர் ஆய்வுக்களமாக செங்காந்தள் ஆய்விதழ் (chenkaantal) செயல்பட்டு வருகின்றது. அதற்கு உறுதுணை அளித்த நல்லுள்ளங்கள் கொண்ட அனைவருக்கும் நன்றி.

முனைவர் ஜெ. கவிதா
இதழ் முதன்மை ஆசிரியர்

பொருளடக்கம் / Contents

வ.எண் S.No	தலைப்பு / பெயர் Title / Author Name	பக்க எண் Page No
21	கிறித்தவர்களின் தமிழ்ப்பணி (வீரமாமுனிவர்) Tamil Writings of the Christians (Veeramamunivar) க.காளிஸ்பிரபு / K.Kalish Prabu	120-127
22	நீதி இலக்கியங்களில் கல்வி Education in Moral Literature முனைவர் கோ.சி.கோலப்பதாஸ் / Dr.K.S.Kolappadhas	128-134
23	வள்ளுவரின் இயற்கை நாட்டம் Valluvar's Admiration of Nature முனைவர் வே.சசிரேகா / Dr. V.Sasi Rekha	135-139
24	சங்க இலக்கியத்தில் வாழ்வியல் அறம் Ethics of Life in Sangam Literature சு.சண்முகசுந்தரம் / S.Shanmugasundaram	140-145
25	கபிலரின் குறிஞ்சிப்பாட்டில் இடம்பெறும் மலர்களின் மருத்துவம் Flower Medicine in Kapilar's <i>Kurinjippattu</i> முனைவர் இ.சத்தியசீலா / Dr. I.Sathyaseela	146-151
26	சங்ககால மகளிரின் இயல்பு The Nature of Sangam Women இரா.சத்தியபாமா / R.Sathiyabama	152-156
27	சிவசங்கரியின் நோக்கால் கவிதையில் பெண்ணியச் சிந்தனைகள் Feminist Thoughts in Poetry by Sivashankari முனைவர் ச.சத்திய பாமா / Dr. S.Sathiya Bama	157-162
28	ஈழத்துக் கவிதைகளில் வாழ்வியல் Life in Eelam Poetry கா.சதீஸ்குமார் / G.Sathishkumar	163-172
29	ஆரவல்லி அம்மாளை தாள் சுவடிப் பதிப்பாய்வு Scrutiny of <i>Aravalli Ammanai</i> Palm Leaflet Edition வெ.சந்தனமாரி / V.Chandanamari	173-180
30	வேள்பாரியின் போர் சிறப்பு The Eminence of Velpari's War Valou ர.சந்தியா / R.Santhiya	181-186

வ.எண் S.No	தலைப்பு / பெயர் Title / Author Name	பக்க எண் Page No
	முனைவர் இரா.சொர்ணபமிலா / Dr R.Sorna Bamila	
31	ஆலாபனைக் கவிதைத் தொகுப்பில் விழிப்புணர்வுச் சிந்தனைகள் Awariness Thoughts in the Poems of Aalaapanai	187-191
	முனைவர் சே.சபிதா / Dr.S.Sabeetha	
32	இராமநாதபுரம் மாவட்ட சிதிலமடைந்த சிவன் கோவில்கள் Ruined Shiva Temples in Ramanathapuram District	192-198
	து. ரா. சபிதா / T.R.Sabitha	
33	சங்க காலப் பண்பாட்டு நிகழ்வுகள் Sangam Cultural Events	199-206
	ரா.சரவணக்குமார் / R.Saravanakumar	
34	சங்க இலக்கியங்களில் வீரம் Valor in Sangam Literature	207-212
	முனைவர் செ.சரவணப்பெருமாள் / Dr C.Saravanaperumal	
35	கயமனாரின் தாயுள்ளம் Motherly Love of Kayamanar	213-217
	முனைவர் ஜா.சாந்திபாய் / Dr J.Santhi Bai	
36	சிலம்பில் பண்பாடு Culture in Silampu	218-221
	முனைவர் ம.சியாமளா / Dr M.Shyamala	
37	சங்க இலக்கியங்கள் கூட்டும் செந்நிறம் பண்ணும் அதன் தற்காலப் பயன்பாடும் Reference of Aadhi Musical Treasures (Sennira Pan) in Sangam Literature and its Contemporary Use	222-229
	சின்னையா - சூரியகுமார் / Chinnaiya - Suriyakumar	
38	ஐங்குறுநூற்றில் பண்பாட்டுக் காட்சி நிகழ்வுகள் Cultural Events in Ainkurunooru	230-235
	முனைவர் சி.சுகந்திர வனிதா / Dr.S.Sugandira Vanitha	
39	பண்பாட்டு நோக்கில் அகநானூறு Agananooru in Cultural Perspective	236-241
	முனைவர் ரெ.சுகிதா ராணி / Dr.R.Suhitha Rani	

வ.எண் S.No	தலைப்பு / பெயர் Title / Author Name	பக்க எண் Page No
40	வார்த்தை தவறிவிட்டாய் நாவலில் சமூக உளவியல் Social Psychology in the Novel <i>Vaarthai Thavari Vittaai</i> முனைவர் பா.றோ.சுபத்ரா / Dr P.R.Subathra	242-247

Tamil Writings of the Christians (Veeramamunivar)

K.Kalish Prabu, Assistant Professor of Tamil,
Caussanel College of Arts and Science, Ramanathapuram.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6213-8054>

DOI: 10.5281/zenodo.6619468

Abstract

It is one of the various movements in the Tamil community and can be traced back to the spread of Christianity and the changes that took place in the Tamil literature. Christian scholars often focused on learning the language spoken in places of immigration in India in addition to their mother tongue. Thus, they learnt the Tamil language and engaged in linguistic research. There have been many who studied on the Tamil works. For example, linguistics such as Caldwell changed the course of Tamil history. Similarly, the contribution made by Christian scholars like Veeramamunivar to the creation of Tamil literature is admirable and admired by Tamils. The grammar patterns that have appeared in Tamil from time to time are centered on a particular need. Veeramamunivar has created this definition to mean the interpretation of the ancient texts. That is why the creation of this book of the Munivar gives the opportunity to assume that it was made with the grammar of Christianity in mind.

Keywords: Christianity, Veeramamunivar, Tamil, Literature, Grammar, Religion.

References

- [1] Su.Innasi. *Square Research*, p.19
- [2] Ibid, p.13
- [3] Rasamaniknar. *Veeramamunivar Thondum Pulaimaium*, p.14
- [4] S.V. Subramanian. *Toonulvilakam*, p.19
- [5] ibid, p.20
- [6] P. Swayambhu. *Sol Elakanam of Veeramamuni*, p.11
- [7] Ibid, p.15
- [8] Ira Ilangumaran. *Ilakana Varalaru*, p.286
- [9] Ibid, p.381
- [10] FXC Nadarasa. *Veeramamunivara Inthilakanam Tonnulvilakm Molmum Uraium* p.02
- [11] P. Suyambu, B.C. p.17
- [12] Rasamanikanar, B.C. p.183

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

கிறித்தவர்களின் தமிழ்ப்பணி (வீரமாமுனிவர்)

க.காளிஸ்பிரபு, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, கௌசானல்கலைமற்றும்அறிவியல்கல்லூரி, இராமநாதபுரம்.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6213-8054>

DOI: 10.5281/zenodo.6619468

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட பல்வேறு அசைவியக்கங்களில் ஒன்றாகவே வருகையும் அதன் பின்னர் ஏற்பட்ட கிறித்தவ மதப்பரப்பல், தமிழ் இலக்கியங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் ஆகியனவற்றைக் கண்ணுற முடிகிறது. கிறித்தவ மறைப்பணியாளர்கள் பெரும்பாலும் தம் தாய்மொழியைத் தவிர இந்தியாவில் குடியேறிய இடங்களில் பேசப்படும் மொழியைக் கற்பதில் கவனம் கொண்டனர். அவ்வாறு தம் வசிப்பிடம் சார்ந்த மொழியைக் கற்ற நிலையில் மொழியாராய்ச்சிகளிலும் ஈடுபடலாயினர். மறைப்பணியாளர்களின் தமிழ்ப் பணிகள் குறித்து ஆய்வுகள் பல உருவாக்கம் பெற்றுள்ளன. கால்டுவெல் போன்று மொழியாராய்ச்சிகளால் தமிழக வரலாற்றின் திசை போக்கு மாற்றம் பெற்றதை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். அதே போல் வீரமாமுனிவர் போன்ற மறைப்பணியாளர்கள் தமிழ் இலக்கிய ஆக்கத்தில் செலுத்திய பங்களிப்பானது தமிழர்களால் வியந்து போற்றாமளவிற்குக் காணப்படுகிறது. தமிழில் காலந்தோறும் தோன்றிய இலக்கணங்கள் குறிப்பிட்ட தேவையை மையமிட்டவை. தமிழ் இலக்கண வரலாற்றில் தொன்னூல் விளக்கம் என்னும் இலக்கணமும் அவ்விலக்கணத்திற்கான தோற்றப் பின்புலத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. தொன்மையான நூல்களின் விளக்கம் என்று பொருள்படும் வகையில் இவ்விலக்கணத்தை வீரமாமுனிவர் படைத்துள்ளார். இவ்வாறு தமிழின் மரபையும் கிறித்தவ மரபையும் வேறுபடுத்தும் இடத்தில் வேறுபடுத்தியும், இங்கு கடைபிடிக்கும் செயல்களை கிறித்தவம் மறுத்தாலும் அவற்றை ஏற்றும் இலக்கணம் எழுதியிருக்கிறார். எனவேதான் முனிவரின் இந்நூல் ஆக்கமானது கிறித்தவ சமயத்திற்கான இலக்கண நூலாக விளங்க வேண்டும் என்பதை மனதிற்கு கொண்டு செய்யப்பட்டது எனக் கொள்ள வாய்ப்பளிக்கிறது.

திறவுச் சொற்கள்: கிறித்தவம், வீரமாமுனிவர், தமிழ், இலக்கியங்கள், இலக்கணம், சமயம்

தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட பல்வேறு அசைவியக்கங்களில் ஒன்றாகவே மறைப்பணியாளர்களின் வருகையும் அதன் பின்னர் ஏற்பட்ட கிறித்தவ மதப்பரப்பல், தமிழ் இலக்கியங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் ஆகியனவற்றைக் கண்ணுற முடிகிறது. கிறித்தவ மறைப்பணியாளர்கள் பெரும்பாலும் தம் தாய்மொழியைத் தவிர இந்தியாவில் குடியேறிய இடங்களில் பேசப்படும் மொழியைக் கற்பதில் கவனம் கொண்டனர். அவ்வாறு தம் வசிப்பிடம் சார்ந்த மொழியைக் கற்ற நிலையில் மொழியாராய்ச்சிகளிலும் ஈடுபடலாயினர். மறைப்பணியாளர்களின் தமிழ்ப் பணிகள் குறித்து ஆய்வுகள் பல உருவாக்கம் பெற்றுள்ளன. கால்டுவெல் போன்று மொழியாராய்ச்சிகளால் தமிழக வரலாற்றின் திசை போக்கு மாற்றம் பெற்றதை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். அதே போல் வீரமாமுனிவர் போன்ற மறைப்பணியாளர்கள் தமிழ் இலக்கிய ஆக்கத்தில் செலுத்திய பங்களிப்பானது

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

தமிழர்களால் வியந்து போற்றுமளவிற்குக் காணப்படுகிறது.தமிழில் காலந்தோறும் தோன்றிய இலக்கணங்கள் குறிப்பிட்ட தேவையை மையமிட்டவை.தமிழ் இலக்கண வரலாற்றில் தொன்னூல் விளக்கம் என்னும் இலக்கணமும் அவ்விலக்கணத்திற்கான தோற்றப் பின்புலத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. தொன்மையான நூல்களின் விளக்கம் என்று பொருள்படும் வகையில் இவ்விலக்கணத்தை ஆக்கிய வீரமாமுனிவர். இதனை பண்டைய இலக்கணங்களிலிருந்த கருத்துக்கள், கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே இயற்றினார்.

ஜோசப் கொன்சுடான் சியூசு பெஸ்கி, என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட வீரமாமுனிவர் இத்தாலி நாட்டைச் சார்ந்தவர். அங்கு கொண்டால்போ பெஸ்கிக்கும் எலிசபெத் அம்மையாருக்கும் 1680ஆம் ஆண்டு நவம்பர் எட்டாம் நாள் பிறந்தார். இவரது சிறுபிராயம் அவரது பிறந்த ஊரிலே கழிந்தது.பிறந்த ஊரிலேயே கல்வி கற்றார். பல்வேறு மொழிகளை சிறு வயதிலேயே கற்றுக் கொண்டார். கிரேக்கம், எபிரேயம், இலத்தீன், பிரெஞ்சு, போர்த்துக்கீசு போன்ற மொழிகளைக் கற்றுக் கொண்டார். அவரது நோக்கம் இயேசு சமயத் தொண்டராதல் வேண்டும் என்பதாகவே இருந்தது.அந்நோக்கிலேயே பதினெட்டாம் வயதில் துறவு பூண்டார்.இயேசு சபையிலும் சேர்ந்தார்.குருப் பட்டத்தை 1703ஆம் ஆண்டு முடித்தவுடன் பெலோனா நகரிலேயே மூன்றாண்டுகள் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். அக்கல்லூரியின் இயக்குநராகவும் ஒரு வருடம் இருந்தார்.பின்பு 1711ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவிற்கு மறைப்பணிக்காக வந்தார். அவரது விருப்பம் அனைத்தும் இந்தியாவில் இயேசுவின் புகழும் சமயச் சிந்தனையும் பரவ வேண்டும் என்பதாக இருந்தது. சமயத் தலைவர்களிடம் இதைப் பற்றித் தெரிவிக்க அவர்கள் இந்தியாவிற்கு பெஸ்கியை செல்ல சம்மதித்தனர்

மதுரையில் தான் வீரமாமுனிவர் பணி செய்ய ஆரம்பித்தார்.காமநாயக்கன்பட்டியை மறைத் தளமாகக் கொண்டு செயல்பட்டார்.வேறு பல நகரங்களுக்கும் சென்று பணிசெய்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்.அவருக்கு முறையான தங்குமிட வசதியின்மை காரணமாக தொடக்கத்தில் பல ஊர்களுக்கும் சுற்றித் திரிந்தார் எனக் கூறப்படுகிறது.சுப்பர தீபக் கவிராயரிடம் தமிழ்மொழியைப் பழுதறக் கற்றார் என்று கூறப்படும் செவி வழிச் செய்தியை சூ.இன்னாசி மறுக்கிறார். கவிராயர் பற்றிய வரலாற்றுத் தகவல்களில் தெளிவின்மை காணப்படுவதால் இம்முடிவினை அவர் எட்டுகிறார் எனலாம். “கவிராயர் பற்றியும், அவர்தம் நூல்கள் பற்றியும் தெளிவு பெற இயலா நிலையில் அவர் அடிகளின் ஆசிரியர் என்றும் அடிகளின் சதுரகராதி போன்ற நூல்கட்கு அவரே தோன்றாத் துணையென்றும் பரமார்த்த குருகதை போன்றவற்றைப் படைத்தவரும் அவரேயென்றும் கதை கூறுதல் தவறாகும்”¹ என்கிறார். இது போன்ற பல்வேறு கதைகள் வீரமாமுனிவரைப் பற்றிக் காணப்படுகின்றன. அவருக்கு வீரமாமுனிவர் என்ற பட்டத்தைத் தமிழ்ச்சங்கம் வழங்கியதாகக் கூறுவதும் பிழையாகும் என்கிறார் “பெஸ்கி அடிகளின் சிறப்பக்களைப் பலபட விரித்து உரைக்க முன் வந்த முத்துச்சாமி பிள்ளை, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் புலவர்களால் வழங்கப்பட்டதென்பது குறித்து யாதொன்றும் கூறினரல்லர். மேலும், தைரியநாதசாமி என வழங்கி வந்ததன் மாற்றுப் பெயரே வீரமாமுனிவரென்பதென்றும் அடிகளின் மாணவர்கள் குரு வணக்கம் பாட முனைந்த பொழுது அடிகளின் அனுமதியோடு மாற்றியமைத்தரென்றும்”² என்று கூறுகின்றார் சூ.இன்னாசி. எனவே தமிழ்ப் பற்றின் காரணமாக பெஸ்கி என்னும் பெயரைத் தமிழில் தைரியநாதர் என்று மாற்றிக் கொண்டார். அதைத்தான் தைரியம் என்பதற்கு வீரம் என்றும் நாதர் என்பதற்கு முனிவர் என்றும் தமிழ்ப்படுத்தி பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள் என்று அறிய முடிகிறது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

முனிவர் கயத்தாற்றில் பணிபுரியும் போது கபடதாரி ஒருவனால் நாயக்க மன்னரிடம் புகாருரைக்கப்பட்டு கைது செய்யப்பட்டார். அவரிடம் பெரும் பொன்னும் பொருளும் இருப்பதாகக் கதை கட்டியதால் இது நிகழ்ந்தது. அவருக்கு மரண தண்டனை விதித்தனர் ஆயினும் அப்பகுதி கிறித்தவ மக்களால் காப்பாற்றப்பட்டார். இது 1713ஆம் நிகழ்ந்தது. மழவராயன் மானியம் அளித்து வீரமாமுனிவர் கட்டியெழுப்பிய கோயில் அடைக்கலமாதா என்னும் திருக்கோவிலூர்க் கோயில் ஆகும். அவ்வன்றையை மனதிற் கொண்டு இயற்றிய நூலே திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் ஆகும். அது போல ஏலாக்குறிச்சியில் ஒரு கோயில் எழுப்புவித்தார். அக்கோவிலில் இருந்த மாதாவை தமிழகத்துப் பெண் போல சித்தரித்தார். பெரிய நாயகி என்னும் பெயரிட்டு அழைத்தார். சந்தா சாகிப்பின் நட்பினைப் பெற்று பாரசீக மொழியைக் கற்று அவரிடம் உரையாடி தன் மக்களுக்கு முகம்மதியர்களிடமிருந்து பாதுகாப்பை வழங்கினார். பல்வேறு பணித்தளங்களில் பணியாற்றி வீரமாமுனிவர் மணப்பாட்டில் 1747ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் நான்காம் நாள் உயிர் நீத்தார்.

தமிழ்க் கற்றுக் கொண்ட வீரமாமுனிவர் பல்வேறு மொழிகளில் புலமை பெற்றவராகத் திகழ்ந்தார். மூன்றே மாதங்களில் பாரசீக மொழியைக் கற்றுக் கொண்டு சந்தா சாகிப்பின் நட்பினைப் பெற்றவர். தமிழ் மொழியின் மீது பற்று கொண்டமையால் தமிழில் தோன்றிய இலக்கிய வகைமைகள் அனைத்திலும் இலக்கியம் செய்தார். அத்தோடு இலக்கணம், அகராதி போன்றனவும் இயற்றினார். அவருடைய தமிழ்ப் புலமையை:

தமிழில் தேம்பாவணி போன்ற பெருங்காப்பியமும், திருக்கவாலூர்க் கலம்பகம், அன்னை அழுங்கல் அந்தாதி, கித்தேரியம்மாள் அம்மானை, பேதக மறுத்தல், வேதியர் ஒழுக்கம் முதலிய உரைநடை நூல்களையும் வீரமாமுனிவர் இயற்றினார். மேலும் தமிழ் இலக்கணம் பற்றி தொன்னூல் விளக்கம் முதலிய நான்கு இலக்கணங்களையும் சதுரகராதி முதலிய பல அகராதிகளையும் அமைத்திருக்கிறார். மேலும் திருக்குறள் போன்ற நூல்களை இலத்தீனில் மொழி பெயர்த்தார். அன்றியும் தமிழ் நெடுங்கணக்கிலும் சீர்திருத்தம் செய்திருக்கிறார். எனவே இவரது தமிழ் அறிவுக்கு வேறு சான்றுகள் தேவையில்லை”3

என்று குறிப்பிடுகிறார் இராசமாணிக்கம். தமிழில் உள்ள இலக்கிய வகைமைகள் அனைத்திலும் இலக்கியமும் இலக்கணமும் செய்திருக்கிறார் என்னும் போது அவரது தமிழ் அறிவு மொழி மீதான அளவிறந்த பற்றினை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகிறது. அவர் பத்துக்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் தேர்ச்சியுடையவர் ஆவார். மறைப்பணியாற்றுவதற்காக வந்தாலும் தமிழின் அனைத்து துறைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றவராக விளங்கினார். மருத்துவத்திலும் அவர் தமிழ் சித்த மருத்துவத்தைப் பின்பற்றி மருத்துவ நூல்கள் இயற்றியுள்ளார். அவர் இயற்றிய மருத்துவ நூல்கள் இன்னின்ன என்பதில் கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. “பாதர் காஷ்னல் ஜே.ஜே. என்பார் ஆகஸ்ட் 1899 இல் பாளையங்கோட்டையிலிருந்து எழுதிய கடிதத்தில் முனிவர் இரண்டு அல்லது மூன்று மருத்துவ நூல்கள் எழுதியிருப்பதாகவும் அவற்றுள் ஒன்று பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் கூறியுள்ளார். அந்நூல்கள் நீலக்கண்டி, வீரமெழுகு, வைத்திய முறை என்பனவாக இருக்கலாம். பாதர் திவ்யானந்தா இரத்தினச் சுருக்கம், நசகாண்ட வெண்பா 100, மேகனாதி எண்ணெய் என்று மேலும் மூன்று மருத்துவ நூல்களை முனிவருடையதாகக் காட்டுகிறார்”4 என்று ச.வே.சுப்பிரமணியம் குறிப்பிடுகிறார். இவர் எழுதியதாகப் பல்வேறு நூல்கள் பலரால் குறிக்கப்படுகின்றன. உரிய சான்றுகள் இன்மையின் அவற்றை உண்மையெனக் கொள்வதில் இடர்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக முனிவர் தெலுங்கு

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

இலக்கணத்தை இலத்தீனில் மொழிபெயர்த்தார் எனக் கூறப்படுவதை மறுக்கிறார் ச.வே.சுப்பிரமணியன். “முனிவர் தெலுங்கு இலக்கணத்தை இலத்தீன் மொழிபெயர்ப்புடன் செய்ததாகவும் கூறுவர்.தமிழ்நாட்டை விட்டு அகன்றதில்லையாதலாலும் தெலுங்கு தெரியாததாலும் இது முனிவரின் நூலன்று என்பார் வின்சன்.முனிவர்க்கு தெலுங்கு தெரியுமாயினும் முனிவர் எழுதியிருப்பாரா என்பதும் சந்தேகமே”5 என்கிறார்.வீரமாமுனிவர் கல்வியிற் சிறந்தவர் என்பது உண்மையே.ஆனால் அவரைப் பற்றிய பல்வேறு புனைவுகளும் அவரது ஆற்றலை மிகுவிக்கும் வகையில் கட்டப்பட்டதும் அவை கதைகளாக உலவுவதும் உண்மையே. அவரது பணிகளில் சிறந்ததாகக் கூறப்படுவது தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் ஆகும். சுழித்தல், மெய்யெழுத்துக்களின் மேல் சுழியிடுதல் எகர, ஓகர குற்றெழுத்து, நெட்டெழுத்து வேறுபாட்டைக் கண்டறிய சுழித்துப் புள்ளியிடுதல் போன்றவற்றை நடைமுறைப்படுத்தினார். இதனால் தமிழ் மொழியை எழுதுவதில் உள்ள இடர்பாட்டை நீக்கினார் எனக் கூறப்படுகிறது.

தொன்னூல் விளக்கம்

தமிழில் பல்வேறு இலக்கணங்கள் காலந்தோறும் தோன்றியுள்ளன.அவை பெரும்பாலும் ஒன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றியவை. தொல்காப்பியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே பின்னால் தோன்றிய இலக்கணங்கள் அமைந்துள்ளன.நன்னூல், நேமிநாதம் முதலியவை ஈரிலக்கண நூல்களாக உள்ளன. பிற இலக்கண நூல்களான இலக்கண விளக்கம், முத்துவீரியம், சுவாமிநாதம், தொன்னூல் விளக்கம் ஆகியன ஐந்திலக்கண நூல்களாகும். அறுவகை இலக்கணம், ஏழாம் இலக்கணம் என்பனவும் தோற்றம் பெற்றுள்ளன.இதில் தொன்னூல் விளக்கம் வீரமாமுனிவரால் 1730ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்டது.அவரது இலக்கணப் புலமைக்கு கொடுந்தமிழ் இலக்கணம், செந்தமிழ் இலக்கணம் ஆகியவை சான்றுகளாகும். இதில் செந்தமிழ் இலக்கணமே தொன்னூல் விளக்கமாகும். கொடுந்தமிழ் இலக்கணம் என்ற சொற்றொடர் தமிழ் கொடுமையானது என்ற பொருளைத் தருவதாக இருந்தாலும். அது பேச்சுத் தமிழைக் குறிப்பதற்காக பயன்படுத்தப்பட்டது.தமிழ்மொழியின் சிறப்பியல்புகளில் இதுவும் ஒன்றாகக் கொள்ளப்படுகிறது.அதாவது பேச்சுத் தமிழ், எழுத்துத் தமிழிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதாக அமைந்திருக்கிறது. வெளிநாட்டவர்கள் குறிப்பாக மறைப்பணியாளர்கள் பேச்சுமொழியைப் புரிந்து கொள்வதில் இடர் ஏற்படுகிறது. அதற்காகவேதான் கொடுந்தமிழ் இலக்கணம் என்ற நூலை இலத்தீன் மொழியில் இயற்றினார் வீரமாமுனிவர் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். “தமிழர்களிடையே கிறித்தவத்தைப் பரப்புதற்கு விருப்புற்ற மேலை நாடுகளைச் சார்ந்த இயேசு சபை ஊழியர்களுக்கு உதவும் நோக்கில் இந்நூல் எழுதப் பெற்றுள்ளது.இவ்வூழியர்கள் தமிழரின் பேச்சு வழக்கை அறிந்தாலொழிய தமிழர்களை மதமாற்றுதல் எளிதாக நிறைவேறாது. ஆதலால் பேச்சுத் தமிழ் இலக்கணத்தை விவரிக்கின்ற இந்நூலை வீரமாமுனிவர் தம் தாய் மொழியான இத்தாலியில் எழுதாது சபை ஊழியர்கள் யாவரும் அறிந்த கிறித்தவ சமய மொழியான லத்தீனில் வழங்கினார்”6 என்று குறிப்பிடுகின்றார் பெ.சுயம்பு. பேச்சு வழக்கென்பது எழுத்து வழக்கிலிருந்து மாறுபட்டது என்பதால் மக்களிடம் பேச்சு வழக்கில் பேசுவதற்காகவே கொடுந்தமிழ் இலக்கணத்தை எழுதினார்.எழுத்து நடைக்கென அவர் இயற்றியதுதான் செந்தமிழ் இலக்கணம் என்பதும் எழுத்துத் தமிழை அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு லத்தீனில் இயற்றப்பட்ட நூலேயாகும். “தெய்வீகப் பாடல்களும் சமயக் கருத்துக்களும் செந்தமிழ் நடையில் எழுதப் பெற்று அவ்வப் போது அந்நூல்கள் சமணம், பௌத்தம், சைவம், வைணவம் போன்ற சமயங்களின் பரவலுக்குத் துணையாக அமைந்தன. சமய வளர்ச்சிக்குப்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

பெரிதும் துணை நின்ற செந்தமிழில் கிறித்தவக் கருத்துக்களை எழுதினால் அது தம் பணி விரைவில் நிறைவேறத் துணை செய்யும் என உணர்ந்த வீரமாமுனிவர் செந்தமிழ் இலக்கணத்தை எழுதி அதையும் இலத்தீன் அறிந்த பாதிரிமார் பயன்படுத்துமாறு செய்தார்”7 என்கிறார் சுயம்பு. இவ்வாறு இருவிதமான தமிழ் இலக்கணங்களை லத்தீன் மொழியில் இயற்றினார். அது மதப் பரவலுக்குத் துணை செய்யும் என்ற நோக்கிற்காகவே செய்யப்பட்டதாகும். சமயத்தைப் பரப்ப எண்ணுகின்ற சமயப் பணியாளர்கள் யாராயினும் அவர்கள் குறிப்பிட்ட இனத்தினரின் கலை வடிவங்கள் அனைத்தையும் தம் வயப்படுத்துவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர் என்பதை இதன்வழி அறியலாம். தொன்னூல் விளக்கமானது ஐந்திலக்கணம் என்னும் சிறப்பைப் பெற்றும் அமைந்திருக்கிறது. நூல் என்றாலே இலக்கணம் என்ற பொருளில் புரிந்து கொள்ளப்படுவது இயல்பாகும் “நூல் என்றாலே இலக்கண நூலையே குறித்தல் பழுவழக்கு.”8 என்கிறார் இளங்குமரன். நூல் என்று குறித்தாலே இலக்கணத்தை குறிக்கும் வகையில்தான் தாம் எழுதிய இலக்கண நூலுக்கு தொன்னூல் விளக்கம் என்று பெயரிட்டார் வீரமாமுனிவர் என்பதை “நூல் என்பதே இலக்கணப் பொருட்டாகவும் நன்னூல் எனப் பெயர் கொண்ட அது அதற்கு முன் வந்த நேமிநாதத்தைச் சின்னூல் என்று வழங்கத் தூண்டிற்று. பின்னாக வந்த வீரமாமுனிவரின் இலக்கண நூலைத் தொன்னூல் என்று பெயரிடத் தூண்டிற்று”9 என்கிறார் இளங்குமரன். இலக்கணங்கட்கு உரையாசிரியர்கள் பிறராக இருப்பர் ஆதலால் இலக்கண நூல்கள், பொதுவாக, நன்னூல், நேமிநாதம் என்று அமைவது இயல்பு. இலக்கணத்திற்கு உரையும் வீரமாமுனிவரே எழுதினராகலின் தொன்னூல் விளக்கம் என்று உரையாசிரியராகவும் இருந்தமையை வெளிப்படுத்தும் வகையில் பெயரிட்டனர் எனலாம். இந்நூல் இயற்றுவதற்கான காரணத்தைக் கூறும் போது முன்னூல்களின் தொகை பெரிதாகையால் அவை படிப்போரை அஞ்சச் செய்தன என்றும், எனவே எளிய நடையில் கல்லாதாரும் அறிந்து கொள்ளும் முகத்தான் இயற்றிய இலக்கணமே தொன்னூல் என்றும் பண்டைய இலக்கண நூல்கள் படித்தற்கு கடினமாய் இருந்தமையின் எளிமையாகப் புரிந்து கொள்ளும் நோக்கில் சுருக்கி எழுதப்பட்டதே தொன்னூல் விளக்கமாகும் என்கிறார். இதனை அவர் நூலின் சிறப்புப்பாயிரத்தில் குறிப்பிடுகின்றார்.

“மெய்க்கடவுளை யெவருமறிந்து வணங்கவு மவனே தந்த வேதநூலெங்கும்வழங்கவு மாசையே மனத்துட்டுண்டி யேவியதாக விதுவேகாரணமெனத்தா னெழுத்துச் -சொற் -பொரு-ளியாப் -பணியென வைந்திலக்கப் பொருள்களைக் கல்லாதவருங் கண்டுணரும்படி தெளிவாகவிளக்கத் துணிந்ததைப் பற்றித் தொன்னூல் விளக்கமென விந்நூற் பெயராகிப் பிறதமிழ் நூலோர் முன்னுரைத் தோதியவற்றைத் தானுடன்படுத்தியுந் தமிழ்ப் புற நூலோர் வித்தவற்றுட் சிலதான்பொருத்தியு மீண்டொரு வழிநூலென முடித்துரைத்தா ரிவராரோ வெனின் மெய்யங் கடவுடந்த மெய்மறைநூலிற் குருக்களாகச் செல்வவிரோமை நாட்டினின் றெழுந்தண்ட முனிவருளொருவராகிய வீரமாமுனி யென்பாரெனக் கண்டுணர்க”10 என்று குறிப்பிடுகின்றார். மெய்மையைக் கண்டுணர வேண்டும் என்ற நோக்கில் கல்லாத மக்களும் எளிதில் கற்றுக் கொள்ளும்படியும், ஐந்திலக்கணங்களைச் செய்ததாகவும், முன்னர் எழுதிய நூல்களோடு ஒன்றுபட்டும், தான் சிலவற்றை அதனுட் புகுத்தியும் ஆக்கியதாகக் குறிப்பிடுவதைக் காணமுடிகிறது. எனவே தொன்னூல் விளக்கம் என்பது எளிய நடையில் அமைந்த இலக்கண நூலாகக் கொள்ளலாம். மேலும் ஒவ்வொரு சமயத்திற்கும் இலக்கண நூல்கள் இருப்பது போல கிறித்தவ சமயத்திற்கும் இலக்கண நூல் வேண்டும் என்ற நோக்கிலும் இந்நூலை இயற்றினார் எனக் கருதுகிறார் பெ.சுயம்பு, “முந்தைய இலக்கண நூல்களின் கருத்துக்கள் புரிதற்குக்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

கடினமானவையாக உள்ளமையால் அவற்றை எளிமையாக விளங்கும் பொருட்டு இதனைச் சுருக்க நூலாக எழுதுவதாக முனிவர் கூறுகிறார் எனினும், தொன்னூல் விளக்கம் என்ற பெயருக்கு இலக்கண விளக்கம் உந்துதலாக அமைந்தது எனின் தவறன்று. சமண, சைவ அறிஞர்களின் இலக்கண நூல்களைப் போன்று கிறித்தவ சமயத்திற்கும் ஒன்று தேவை எனும் மனவெழுச்சியும் இந்நூலை முனிவர் எழுதிடக் காரணம் எனலாம்”¹¹ என்று குறிப்பிடுகிறார். தான் பரப்ப வந்த சமயத்திற்கொரு இலக்கண நூல் வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இதைச் செய்தார் என்பதை அறிதற்கு அவருடைய வரலாற்றில் இடம் இல்லை.ஆயினும் அவ்வாறு கருதற்கு அவருடைய தமிழிலக்கண ஆர்வமும், இலக்கிய ஆர்வமும் இடம் தருகின்றன.

காப்பியம், சிற்றிலக்கியம், உரை போன்றவற்றில் கிறித்தவம் சார்ந்த செய்திகளைக் கூறினாராதலின் அவ்வாறு கருதலாம்.மேலும் தொன்னூல் விளக்கம் தமிழில் இயற்றியது போல எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி ஆகியனவற்றை கிளாவிஸ் என்னும் இலக்கண நூலாக லத்தீனில் இயற்றியுள்ளார். இந்நூலில் நன்னூல், அகப்பொருள், புறப்பொருள், காரிகை, யாப்பருங்கலம், பாட்டியல், தண்டியலங்காரம் என்ற நூல்களில் தெளிவின்றிக் காணப்படும் கருத்துக்களை ஒழுங்குபடுத்தித் தெளிவிக்கும் வகையில் எழுதியிருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார். கிறித்தவ மரபிற்கும் இங்குள்ள மரபிற்குமான வேறுபாடுகளை உள்வாங்கியே இலக்கணங்களை உரைக்கிறார் “சாதிபற்றி வரும் கொள்கைகளைப் பொருள் அதிகாரத்தில் எதிர்த்து எழுதியிருக்கிறார். அதே போல மங்கலப் பொருத்தம் போன்றவற்றைக் கிறித்தவக் கொள்கைக்கு புறம்பானவை என்று மறுத்தாலும் தமிழ் இலக்கணங்கள் கூறுவதால் அவர்கள் கூறியபடி எடுத்துரைப்பதாகக் கூறுகிறார்”¹² எனக் குறிக்கிறார் இராசமாணிக்கம். இவ்வாறு தமிழின் மரபையும் கிறித்தவ மரபையும் வேறுபடுத்தும் இடத்தில் வேறுபடுத்தியும், இங்கு கடைபிடிக்கும் செயல்களை கிறித்தவம் மறுத்தாலும் அவற்றை ஏற்றும் இலக்கணம் எழுதியிருக்கிறார். எனவே தான் முனிவரின் இந்நூல் ஆக்கமானது கிறித்தவ சமயத்திற்கான இலக்கண நூலாக விளங்க வேண்டும் என்பதை மனதிற்கு கொண்டு செய்யப்பட்டது எனக் கொள்ள வாய்ப்பளிக்கிறது. அவர் இயற்றிய நூல்களில் தனிச்சிறப்புடைய நூலாக இலக்கண நூல்களில் தொன்னூல் விளக்கம் விளங்குவதைக் காணமுடிகிறது.

ஐந்திலக்கண நூலாகச் செய்திருக்கிறார்.அவரே நூலுக்கு உரையும் எழுதியிருக்கிறார். இதில் மாறுபாடுகள் காணப்பட்டாலும் அவர் எழுதிய உரையே என்பதை பலரும் ஒப்புக்கின்றனர். எழுத்திகாரம், சொல்லதிகாரம் ஆகியன இந்நூலுள் குறிப்பிடத்தக்கனவாக அமைந்துள்ளன.

அடிக்குறிப்புகள்

- [1] சூ.இன்னாசி, சதுரகராதி ஆராய்ச்சி, ப.19
- [2] மேலது, ப.13
- [3] இராசமாணிக்கம், வீரமாமுனிவர் தொண்டும் புலமையும், ப.14
- [4] ச.வே.சுப்பிரமணியன், தொன்னூல் விளக்கம், ப.19
- [5] மேலது, ப.20
- [6] பெ.சுயம்பு, வீரமாமுனிவரின் சொல்லிலக்கணம், ப.11
- [7] மேலது, ப.15
- [8] இரா.இளங்குமரன், இலக்கண வரலாறு, ப.286

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

[9] மேலது, ப.381

[10] எப்.எக்ஸ்.சி.நடராசா (ப.ஆ.), வீரமாமுனிவர் இயற்றிய ஜந்திலக்கணத் தொன்னூல்
விளக்கம் மூலமும் உரையும், ப.2

[11] பெ.சுயம்பு, மு.கூ.நா., ப.17

[12] இராசமாணிக்கம், மு.கூ.நா., ப.183

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன்

4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது

Education in Moral Literature

Dr. K. S. Kolappadhas, Assistant Professor of Tamil,
Pioneer Kumaraswamy College, Nagercoil, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1600-8034>

DOI: 10.5281/zenodo.6619484

Abstract

In Tamil literature, importance of Education is explained clearly. Education is the only thing that differentiates between humans and animals. Education is a tool which increases knowledge, self-thinking and helps creating new inventions. Education makes a man perfect and it is important to us more than money. Education contributes in developing our nation. Tamil literature gives more scope for learning and education. The value of Education is broadly explained in "Thirukkural". Certainly, education gives us a pure happiness to live. this article probes such evidences of education from the didactic literature.

Keywords: Literature, Education, Knowledge, Self-thinking, Human, *Thirukkural*.

References

- [1] Va.Suba, Manikam. *Neethi Noolkal Explanation*, Tamil Nilayam, T.Nager Chennai-17, 2007
- [2] *Thirukkural Explanation*. Varthamanan Pathipakam, T.Nager, Chennai, 2007.
- [3] *Pathinan Keezhkanaku Noorkal*. Varthamanan Pathipakam, T.Nager, Chennai, 2007.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

நீதி இலக்கியங்களில் கல்வி

முனைவர் கோ. சி. கோலப்பதாஸ், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
பயோனியர் குமாரசுவாமிக் கல்லூரி, நாகர்கோவில், தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1600-8034>
DOI: 10.5281/zenodo.6619484

ஆய்வுசுருக்கம்

தமிழ் இலக்கியங்கள் கல்வியின் சிறப்புக்களை மிக ஆழமாக எடுத்துரைத்துள்ளன. விலங்குகளிடம் இருந்து மனிதனை வேறுப்படுத்திக் காட்டுவதற்கு கல்வியே கல்வியின் நோக்கம் அறிவைப் பெருக்குவது, சிந்தனையை மெருகேற்றுவது, புதியபுதிய கண்டுபிடிப்புகளை உருவாக்குவது போன்றவை. அழிவில்லாத சிறப்புடைய செல்வம் கல்வி கல்வி அறிவு அதிகம் பெற்ற நாடே உலக வல்லரசுகளாக பிறநாடுகளை ஆட்டிப்படைக்கின்றன. ஒரு நாடு பொருளாதாரத்தில் முன்னேற வேண்டுமெனில் நாட்டுமக்கள் அனைவரும் கல்விஅறிவு பெற்றிருக்க வேண்டும். பல அறநூல்கள் கல்வி குறித்து எடுத்துரைத்துள்ளன. சிறந்த செல்வம் கல்விசெல்வமாகும். கல்வி சிறந்த இன்பம் தரும். கல்வியே அழகு ஆகும்

திறவுச்சொற்கள்: இலக்கியங்கள், கல்வி, அறிவு, நோக்கம், கண்டுபிடிப்பு, திருக்குறள்.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியங்கள் கல்வியின் சிறப்புக்களை மிக ஆழமாக எடுத்துரைத்துள்ளன. தமிழில் நமக்கு கிடைத்த முதல் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம் கல்வி, தறுகண், புகழ்மை, கொடை எனச் சொல்லப்பட்ட பெருமிதம் நான்கே என்று கூறுகிறது. இதில் முதலிடத்தில் இருப்பது கல்வி. ஒரு மனிதனை முழு மனிதனாக மாற்றுவது கல்வியாகும். உலக உயிர்களிடத்தில் உயர்ந்த இடத்தில் இருப்பவன் மனிதன். பகுத்தறிவு படைத்தவன் மனிதன். விலங்குகளிடம் இருந்து மனிதனை வேறுப்படுத்திக் காட்டுவதற்கு கல்வியே துணைபுரிகிறது. மனிதன் தன் இலக்குகளை அடைவதற்கு ஒரு கருவியாக இருப்பது கல்வியாகும். கல்வியின் நோக்கம் அறிவைப் பெருக்குவது, சிந்தனையை மெருகேற்றுவது, புதியபுதிய கண்டுபிடிப்புகளை உருவாக்குவது போன்றவை. கல்வியில் ஏற்படும் நன்மைகள்ஆகும். மேலும் பொருளாதாரரீதியாக தன்னை வசதிப்படுத்திக் கொள்ளவும், சமுதாயநோக்குடைய மனிதனாக மாற்றுவதற்கும், பிறருக்கு உதவும் குணம் உடையவராக நம்மை மேம்படுத்திக் கொள்ளவும் கல்வி அவசியமாகிறது. நீதி இலக்கியங்களில் கல்விபற்றிய சிந்தனை எவ்வாறு உள்ளது என்பதனைப் பற்றியே இக்கட்டுரை அமைகிறது. குறிப்பாக நீதிஇலக்கியங்களில் சான்றோர்களின் ஒரு சிலகருத்துக்கள் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன.

கல்வியின்சிறப்பு

கல்வி ஒரு வரை ஆண்மை உடைய மனிதனாக மாற்றுகிறது. கற்றோருக்கு சென்ற இடம் எல்லாம் சிறப்பு என்பது ஆன்றோர்வாக்கு. உலகத்திலேயே சிறந்த செல்வம் கல்வி செல்வமாகும்.

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

கேடில்விழுச் செல்வம் கல்வி ஒருவருக்கு

மாடல் மமற்றை யவை (குறள் -400)

அழிவில்லாத சிறப்புடைய செல்வம் கல்விஅறிவு தான் மற்ற செல்வங்களை எல்லாம் அள்ளித் தரக்கூடியது. தீயால் அழிக்க முடியாது. பிறரால் கவர்ந்து செல்ல முடியாதது கல்வி ஆகும். அத்தகைய கல்வியைக் கற்று அனைவரும் மேன்மை அடைந்து உலகையும் மேன்மை அடையச் செய்யவேண்டும். இன்றைய நிலையில் கல்விஅறிவு அதிகம் பெற்ற நாடே உலக வல்லரசுகளாக பிறநாடுகளை ஆட்டிப் படைக்கின்றன. ஒருநாடு பொருளாதாரத்தில் முன்னேற வேண்டுமெனில் நாட்டுமக்கள் அனைவரும் கல்விஅறிவு பெற்றிருக்கவேண்டும்.

கற்கை நன்றே கற்றை நன்றே

பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே (நறுந்தொகை)

என்கிறது நறுந்தொகை பிச்சை எடுத்தாவது கல்விகற்க வேண்டும் என்று நம்முன்னோர்கள் கூறிஉள்ளனர். உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுக வேண்டுமாயின் கல்வி தேவை. உலகநாடுகளின் அறிவை, ஆற்றலை, மேம்பாட்டை, அறிவியலை நாம் பெற்றுக் கொள்ள கல்வி அறிவு தேவை. பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ்மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும் என்கிறான் தேசியக்கவி பாரதி அதற்கு நமக்கு கல்வி அறிவு தேவை.

திருக்குறளில் கல்வி

கல்வி எவ்வாறு கற்கவேண்டும் என்பதனைத் திருவள்ளுவர் மிகத்தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறார். ஆனால் இன்றையக் கல்விமுறை வள்ளுவர் கூறும் கல்விமுறையாக இருக்கிறதா என்றால் கேள்விக்குறியே.

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்

நிற்க அதற்கு தக. (குறள் -391)

கற்பதற்குத் தகுதி உடைய நூல்களை மட்டுமே கற்க வேண்டும், குற்றமறக் கற்க வேண்டும், தெளிவாகக் கற்க வேண்டும். ஒரு நூலைக் கற்ற பின் அதில் எது தகுதியானது எது தகுதியற்றது என்பதனைத் தெரிந்து அதனைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இதனைத் தெரிந்து கொண்டு படிப்பவனே சிறந்த அறிவுடையவன். அது மட்டுமில்லாமல் கல்வி கற்றவனைப் போல நடந்து கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இன்று பெரிய குற்றங்களில் ஈடுபடுபவர்கள் மெத்தப் படித்தவர்களாக இருக்கின்றனர். தான் கற்றக்கல்வியை நல்லனவற்றிற்கு பயன்படுத்தாமல் கெட்டனவற்றிற்குப் பயன்படுத்துகின்றனர். இதனை மாற்ற முற்பட வேண்டும். கல்வி நல்ல அறிவினைக் கொடுக்க வேண்டும். கல்வி இன்று வியாபாரமாகி விட்ட காரணத்தால் கல்விநிலையங்களில் நற்போதனைக்கான இடமுமில்லை ஒழுக்கக் கல்விக்கான போதனையுமில்லை.

ஒருவன் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு முக்கியம் கல்வி ஆகும். ஆகவேதான் வள்ளுவர்.

எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்

கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு (குறள் -392)

என்கிறார். மனித உடலில் முக்கியமானது கண். புற உறுப்புக்களில் முக்கியமானது கண் ஆகும். ஒருவனுக்கு கண்வெளி உலகப்பார்வையை கொடுக்கிறது. இவ்வெளி உலகம் அவனுக்கு நிறைய அனுபவக் கல்வியைக் கற்றுக் கொடுக்கும். ஒருவன் வழிதவறாமல் நடப்பதற்கு கண் எவ்வளவு அத்தியாவசியத் தேவையோ அதுபோல எண்ணும் எழுத்தும் அவசியம் ஆகும். அடிப்படை அறிவு பெற

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantals.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

எண்ணும் எழுத்தும் அவசியமாகும். எண் இல்லாமல் எதுவும் இல்லை. கணிதத்தை எல்லா அறிவியலின் ராணி என்பார்கள். ஆகவே, அதனால் கணித அறிவும், எழுத்தும் (அதாவது இலக்கியக் கல்வி) முதன்மை என்கிறார். உயிர்களுக்கு எண்ணும் எழுத்தும் இன்றியமையாதது ஆகும். கல்லாதவர்களுக்கு இரண்டு கண்களும் புண் என்கிறார்.

கண்ணுடையார்எல்லாம்கற்றோர்முகத்திரண்டு

புண்ணுடையார்கல்லாதவர். (குறள் -393)

கல்வி அறிவில்லாதவர்கள் இரண்டு கண்களைப் பெற்றிருந்தாலும் அந்த கண்களால் எந்த பயனும் இல்லை என்கிறார்.

கல்வியே அழகு

அழகு என்பது கல்வி அழகே ஆகும். ஆனால் இன்று எல்லோரும் புறஅழகையே விரும்புகின்றனர். புறஅழகு நிலைத்து நிற்கக்கூடியது அல்ல. இன்று திருமணச் சந்தையில் கூட புறஅழகைத் தான் பிரதானமாகப் பார்க்கின்றனர். அதற்காகப் பல இலட்சங்களைச் செலவு செய்யும் மனிதர்களை இவ்வுலகில் நாம் காணமுடிகிறது. ஆனால் நாலடியில் அவ்வாறு கூறவில்லை.

குஞ்சியழகும் கொடுத்தானைக் கோட்டழகும்

மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல - நெஞ்சத்து

நல்லம் யாம்என்னும் நடுவு நிலைமையில்

கல்வி அழகே அழகு (நாலடியார் 131)

தலைமையிரைச் சீர்படுத்தி முடிப்பதால் வரும் அழகும், முந்தானையில் கடையிட்ட அழகும், மஞ்சள் பூசுவதால் உண்டாகும் அழகும் உண்மை அழகல்ல. மனத்தளவில் உண்மையாக நடந்து கொள்கிறோம் என்னும் நடுவுநிலையாம் ஒழுக்கவாழ்க்கையைத் தரும் கல்வி அழகே சிறந்த, உயர்ந்த அழகாகும். கல்வி அழகை இதைவிடச் சிறப்பாகச் சொல்லமுடியாது. புற அழகு அழகல்ல. கற்றவர்க்கு வேறு அணிகலன்கள் தேவையில்லை. ஆனால் இன்றைய பெண்ணியவாதிகள் இதனை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை ஆளுமையைவளர்த்த தெடுக்க முழுமையான ஆளுமை என்பது நடை, உடை, பாவனை எல்லாவற்றையும் சார்ந்தது ஆகும் என்பர். கல்வி மட்டும் ஒருவனை உயர்த்தி விடாது. எல்லா அழகும் சேர்ந்து இருந்தால் தான் சமூக அந்தஸ்து கிடைக்கும் என்கின்றனர். கற்றவருடன் சேரும் போது அறிவு தானாக வரும் என்பதனையும் எடுத்துரைக்கிறார்.

கல்லாரே யாயினும் கற்றாரைச் சேர்ந்தொழுகின்

நல்லறிவு நாளும் தலைப்படுவர் - தொல்சிறப்பின்

ஒண்ணிறப் பாதிரிப் பூச்சேர் தலாற்புத்தோடு

தண்ணீர்க்குத் தான் பயந்தாங்கு (நாலடியார் 139)

பழமையான சிறப்புடைய அழகிய பாதிரிப்பூ சேர்ந்திருப்பதால் புதிய மண்பானையானது தன்னிடத்தில் உள்ள தண்ணீர்க்கு தான் நறுமணத்தைக் கொடுத்து அத்தண்ணீரை நறுமண முடையதாக்கும். அதுபோல கல்லாதவர்கள் கற்றவர்களுடன் நட்புக் கொண்டு வாழ்ந்தால் அவர்கள் நல்லறிவு நாளும் உண்டாகப் பெறுவர். கற்றவர் சேர்க்கையினால் நல்லது நடக்கும் என்கிறது நாலடியார். எல்லா நூற்களையும் ஒருவனால் கற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஆகவே கற்றவரோடு சேர்ந்து இருக்க வேண்டும். செல்வத்துள் செல்வம் செவிச் செல்வம் என்கிறார் வள்ளுவர். கல்வி அறிவு உடைய மேன்மக்களை நட்பாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நல்லக்கல்வி அறிவுடையோர்களுடன் சேரும் போது நல்ல

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

பண்புகள் வளரும். அதுவே சிறந்த ஒழுக்கம் ஆகும். ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும் என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. அதற்குச் சிறந்த நட்பு நல்லதாக அமைய வேண்டும்.

தலை சிறந்தக் கல்வி

கற்கவும், பொருளீட்டவும், இல்லற வாழ்வை இனிதே தொடரவும் இளம்பருவக்கல்வி இன்றியமையாதது இளமையில் கல் என்கிறார் ஓளவையார். பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை ஒவ்வொரு மனிதனும் தினம் தினம் ஏதேனும் ஒன்றைக் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறான். அது அனுபவக் கல்வியாகவோ அல்லது நூல் சார்ந்த கல்வியாகவோ இருக்கின்றது. திருவள்ளுவர்,

“தொட்டனைத் தூறும்ம ணற்கேணி மாந்தர்க்குக்

கற்றனைத் தூறும் அறிவு” (குறள்.96)

என்ற குறட்பாவில் மணற்பாங்கான நிலத்தில் எவ்வாறு தோண்டத் தோண்டநீர் ஊறுகின்றதோ, அதுபோலவே அறிவானது நிறைய நூற்களைப் படிக்கப் படிக்க வளரும் என்னும் கருத்தை விளக்குகிறது. மேலும், ஓளவையாரும், “கற்றது கைமண் அளவு கல்லாதது உலகளவு” என்கிறார். எனவே நாம் நிறைய நூற்களை வாழ் நாள் முழுவதும் படிக்க வேண்டும்.

பல்லவையுள் நல்லவை கற்றலும்பாத் துண்டாம்

இல்லற முட்டா இயற்றலும் - வல்லதின்

தூனி ஒரு பொருளாக்கவும் இம்மூன்றும்

கேள்வியு ளெல்லாந் தலை (திரிகடுகம்.31.)

பல நல்ல நூற்பொருள்களைக் கற்றுணர்தலும், பிறருக்குக் கொடுத்தலும், இல்லாளொடு கூடிச் செய்யும் அறமானது குறைபடாமல் செய்தலும், முயற்சியால் காரியங்களைச் செய்து முடித்தலும் ஆகியவை கல்விகள் எல்லாவற்றிலும் தலைசிறந்து என்கிறது திரிகடுகம் எனவே தான் வள்ளுவப் பெருந்தகை. “முயற்சி திருவினையாக்கும்” என்று கூறுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அதாவது, ‘கல்வி’ எனும் முயற்சி ஒருவனுக்கு இருக்குமானால் அவன் இவ்வுலகில் எந்த விதமான சாதனையையும் செய்யமுடியும். கல்வியால் ஏற்படும் இன்பம் ஆற்றிவு படைத்த உயிர்கட்கு அறவழியில் கிடைக்கும் இன்பம் கல்வியே. ‘இரத்தல் இழிவு’ என்று போதித்த தமிழ் இலக்கியங்கள் ‘கல்விக்காக யாசித்தல் இழிவன்று’ என்றுரைப்பது கல்வியின் சிறப்பை உணர்த்துவதாய் அமைகிறது.

“பிச்சைபுக் காயினுங் கற்றன் மிகவினிதே

நற்சவையிற் கைகொடுத்தல் சாலவு முன்னினிதே

முத்தேர் முறுவலார் சொல்லினி தாங்கினிதே

தெற்றவு மேலாயார்ச் சோர்வு (இனியவை நாற்பது.-1)

கற்பது மட்டுமல்ல, கற்றறிந்தவர் கூறக் கேட்பதும், அதன் வழி நடப்பதும் கூட இன்பம் பயப்பது ஆகும் என்கிறது இனியவை நாற்பது. ஒருவன் நாள்தோறும் குற்றம் செய்யாதவனாய் கற்றல் மிகவும் இனிது என்றும், பேசுவதற்குரிய கலையை அறிந்து அதற்கேற்ப பேசும் அவையஞ்சாதவனின் கல்வி இனிது என்றும் உரைக்கிறது. கல்வி அறிவுடையவர்கள் முன்னிலையில் தாம் கற்ற கல்வியினைத் தயங்காது எடுத்துக் கூறுவது இன்பம் பயக்கக் கூடிய ஒன்றாகும்.

கற்றார் முன் கல்வியுரைத்தல் மிகவினிதே

மிக்காரைசேர் தன்மிகமான முன்னினிதே

யெட்டுணையாது மரவாது தானீத

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

லெத்துணையு மாற்றலினிது. (இனியவைநாற்பது.16)

ஒழுக்கக்கல்வி

ஆசாரக்கோவை ஒழுக்கக் கல்வியைப் கூறுகின்றது. ஒழுக்கம் மனிதநேயத்துள் முக்கியமானது. அதனை எண்குணங்களாக உரைக்கின்றது.

“நன்றியறிதல் பொறை உடைமை இன்சொல்லோடு
இன்னாத எவ்வுயிர்க்கும் செய்யாமை, கல்வியோடு
ஒப்புரவு ஆற்று அறிதல் அறிவுடைமை
நல்லினத் தாரோடு நட்பு இவைஎட்டும்
சொல்லிய ஆசாரவித்து” (ஆசாரக்கோவை.1)

என்ற பாடல் நன்றி மறவாமை, பொறுமை, இனியசொல், எல்லா உயிர்க்கும் துன்பம் செய்யாமை, கல்வி, ஒப்புரவு அறிதல், அறிவுடைமை, நல்லாரோடு நட்பு கொள்ளல் போன்ற எட்டும் ஒழுக்கங்கள் ஆகும். காலை முதல் இரவு வரை நாம் செய்ய வேண்டிய செயல்கள் வகுத்துரைக்கப் படுகின்றன.

“வைகறை யாமம் துயில் எழுந்துதான் செய்யும்
நல்லறமும் ஒண்பொருளும் சிந்தித்து வாய்வதில்
தந்தையும் தாயும் தொழுதெழுக என்பதே
முந்தையோர் கண்டமுறை” (ஆசாரக்கோவை.4)

வைகறைப் பொழுதில் உறக்கத்திலிருந்து எழுந்து, நல்லறம் செய்து, வருவாய்க்கான செயலையும் செய்து, தந்தையும் தாயையும் தொழுது எந்தச் செயலையும் செய்வது வாழ்வியல் அறக்கல்வியாகும். நன்கு குளித்து கால் கழுவி வாய் பூசி உண்பவரே உண்டவராவார்.

“சொல்லிற் செவி கொடுத்துக் கேட்டக மீட்டும்
வினாவற்க சொல்லொழிந் தக்கால் (ஆசாரக்கோவை.74)

ஆசிரியர் கூறுவதை அடக்கத்தோடும் ஆர்வத்தோடும் மாணவர்கள் கேட்க வேண்டும். ஆசிரியரின் அமைதியை குலைக்கும் வண்ணம் செயல்படக் கூடாது. ஆனால் இன்று சாத்தியமில்லாத ஒன்றாக உள்ளது. கல்வி கற்கும் முறையை ஆசாரக்கோவை வலியுறுத்துகின்றது.

கற்றவர் சபையில் எடுத்துரைத்தல்

ஒருவன் தான் அறிந்தவற்றை சபை நடுவே எடுத்துக் கூற அச்சம் கொள்வதால் அவனது அறிவு பிறருக்கு பயன்படாமல் போய்விடும். ஆகையால், சபையில் தான் கற்றவற்றை எடுத்துக்கூற அஞ்சுதல் கூடாது என்பதனை,

“செல்வக் குடியுட் பிறத்தலும் பல்லவையுள்
அஞ்சுவான் கற்ற அருநாலும் இன்முன்றும்
துஞ்சுமன் கண்டகனா” (திரிகடுகம்.7)

என்னும் பாடலடிகளின் வாயிலாக நூல்கள் பல கற்றறிந்த சான்றோர்கள் கூடியுள்ள சபையில் கற்றவற்றை எடுத்துக் கூறும் துணிவில்லாதவனது கல்வியறிவு ‘ஊமை கண்ட கனவைப் போல்’ யாருக்கும் பயனில்லாமல் போய்விடும் என்று திரிகடுகம் கூறுவதை காணலாம். இதனை திருவள்ளுவர்,

“கல்லாதவரின் கடையென்ப கற்றறிந்தும்
நல்லார் அவையஞ் சபவர் (குறள்.729)

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்ற குறட்பாவின் வழி அறியலாம். கற்றோர் நிறைந்த அவையில் பேச அஞ்சுவரைப் போர்க்களத்தில் கோழையின் கையில் ஒளி மிக்கவாய் இருப்பது போன்று என்றும், கல்வி கல்லாதவரினும் கீழான அறிவுடையவர் என்றும், உயிரோடு இருப்பினும் இறந்தவருக்கு ஒப்பானவர் என்றும் குறள் குறிப்பிடுகிறது. பிறர் கற்றகல்வியை ஆராயாமல் செவியால் கேட்டவற்றைக் கொண்டு குற்றம் கூறுவது எது போல என்றால் உமியைக் குத்தி கை வலித்து வருந்துவது போலாகும் என்று கூறுகின்றது. அதாவது பிறர் கூறுகின்ற கருத்தை மறுக்க வேண்டும் என்பதற்காக அது உண்மைதானா என ஆராயாமல் குறை கூறக்கூடாது. அவர்கள் கூறியது உண்மைதான் என்று நிரூபிக்கும் போது நம்முடைய மனமே நம்மை வருத்தமடைய செய்யும் என்பதனைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. சான்றாக, “உமிக்குத் திக்கை வருந்துவார்” (திரிகடுகம்.28.) என்னும் பாடலடிகள் கருத்தைத் தெளிவுபடுத்துகிறது.

நிறைவுரை

கல்வி ஒரு மனிதனை முழுமனிதனாக மாற்றியமைக்கும் தன்மையுடையது. கல்வியில் சிறந்தவன் நல்ல சிந்தனையாளனாக, விஞ்ஞானியாக. உயர்மனிதனாக உயர்பதவிகளை அலங்கரிக்கின்றனர். கல்வி என்பது வெறும் பொழுதுபோக்கு அல்ல. ஆனால் இன்று கல்வி வியாபாரப் பொருளாகியுள்ளது அதன் காரணமாக ஆசிரியர் மாணவர் உறவு கேள்விக் குறியாகியுள்ளது என்பது வெள்ளிடை மலை. கல்வியிலும், பண்பாட்டிலும், கலாச்சாரத்திலும் உயர்ந்த நாடே உன்னத நிலையை அடைய முடியும். இன்று கல்வி பல முனைகளில் பிளவு பட்டுள்ளதாகக் காணப்படுகிறது. ஏழைகளுக்கு ஒரு விதமானக் கல்வியும் வசதி படைத்தோருக்கு வேறுவிதமானக் கல்வியும் இந்நாட்டில் உள்ளது. இந்த நிலை மாறவேண்டும். குமரி முதல் இமயம் வரை நாம் அனைவரும் சமம் என்கிறோம் ஆனால் கல்வியால் பிரிந்து இருக்கிறோம். புணம் இருந்தால் தான் சிறந்தகல்வி என்ற நிலை உள்ளது. இத்தகைய நிலை மாற வேண்டும். சாமானியனுக்கும் சிறந்த கல்வி கிடைக்க வேண்டும். ஏற்றத்தாழ்வு அற்ற சமுதாயம் உருவாக ஏற்றத்தாழ்வு அற்ற கல்வி வேண்டும். பாடத்திட்டத்தில் இருக்கும் ஏற்றத்தாழ்வு மாற வேண்டும். கல்வி தனியார் மயம் ஆனதன் விளைவு உலகில் மாணவர்களுக்குள் ஏற்றத்தாழ்வு உருவாகிவிட்டது. மாணிட சமுதாயம் ஒற்றுமையுடன் வாழ வேண்டுமெனில் கல்வி அனைவருக்கும் பொதுவானதாக இருக்கவேண்டும். கல்வியில் ஏழை வசதி படைத்தவன் பாகுபாடு இருக்கக் கூடாது. குமரி முதல் இமயம் வரை ஒரேநாடு என்றால் கல்வியும் அவ்வாறே அமைய வேண்டும்.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] வ.சுப.மாணிக்கனார். நீதி நூல்கள் -உரை. தமிழ் நிலையம், தி.நகர்.சென்னை, 2007.
- [2] நாமக்கல் கவிஞர். திருக்குறள்-உரை. வர்த்தமானன் பதிப்பகம், திநகர்.சென்னை, 2007.
- [3] பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் மூலமும் தெளிவுரையும். தமிழ் நிலையம், சென்னை. 2007.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

Valluvar's Admiration of Nature

Dr. V. Sasi Rekha, Assistant Professor of Tamil,
Pioneer Kumaraswamy College, Nagercoil, Tamil Nadu, India.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3820-9032>
DOI: 10.5281/zenodo.6619507

Abstract

Thiruvalluvar lived a life of harmony with nature. That is why he mentions nature and its true meaning in many places in his scriptures. The tree, vine, flower, fruit, seed, sky, the wind, fire, and etc., which may be in nature, has been used as example in many places in "Thirukkural". Many matters are allegorical and the trees are considered as supreme beings that have moral ethics. The purpose of this article is to explore the examples of plants.

Keywords: Thiruvalluvar, Harmony, Nature, Naattam, "Thirukkural".

References

- [1] Somasundaranar. *Kurunthokai Urai*, Kalaga Veliudu.
- [2] M. Sivasubramanian. *Thirukkural*. Commercial Publishing, Sivakasi.
- [3] Elamporanar. *Tolkappiyam Urai*. (porulathikaram), Shardha Publishing.
- [4] *Bharathiyar Kavithaigal*, Thirumagal Nilayam.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

வள்ளுவரின் இயற்கை நாட்டம்

முனைவர் வே. சசிரேகா, உதவிப்பேராசிரியர்,

பயோனியர் குமாரசுவாமிக்கல்லூரி, நாகர்கோவில், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3820-9032>

DOI: 10.5281/zenodo.6619507

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தெய்வப்புலவர் படைத்த திருக்குறளில் இயற்கையையும் அதன் உண்மைப் பொருளையும் பல இடங்களில் குறிப்பிடுகிறார். தாம் கூற வந்த கருத்துகளுக்கு வலிமை சேர்க்க பல உவமைகளைத் திருக்குறளில் கையாண்டுள்ளார். இந்த உவமைகளில் பறவைகள், விலங்குகள், மரம், செடி, கொடி, பூ, காய், கனி, ஐம்பூதங்கள் போன்றவை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் மரங்களை உவமையாகக் கொண்டுள்ள திருக்குறள்களைப் பற்றி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திறவுச்சொற்கள்: திருவள்ளுவர், இயற்கை, நாட்டம், திருக்குறள்.

முன்னுரை

தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவர், இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்தவர். அதனால் தான் அவர் படைத்த திருக்குறளில், இயற்கையையும், அதன் உண்மைப் பொருளையும் பல இடங்களில் குறிப்பிடுகிறார். தாம் கூற வந்த கருத்துக்களுக்கு வலிமை சேர்க்க பல உவமைகளைத் திருக்குறளில் கையாண்டுள்ளார். இந்த உவமைகளில், பறவைகள், விலங்குகள், மரம், செடி, கொடி, பூ, காய், கனி, ஐம்பூதங்கள் போன்றவை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் மரங்களை உவமையாகக் கொண்டுள்ள திருக்குறள்களைப் பற்றி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வள்ளுவர் குறிப்பிடும் மரங்கள்

தமிழர்களின் வாழ்வில் மரம் மிகமுக்கியமான பங்கு வகிக்கிறது. அரசமரம், ஆலமரம், வேப்பமரம், வில்வமரம் போன்றவை மக்களால் இன்றும் வணங்கப்படும் மரங்களாக இருந்து வருகின்றன. சங்ககாலத்திலிருந்தே மரங்களில் தெய்வம் உறைந்திருக்கும். அவை கொடியோரிடம் நம்மை காக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருந்து வந்துள்ளது. இதனை,

“மன்றமரா அத்தபே எழுதிர்கடவுள்

கொடியோர்த் தெறாஉம் என்ப” (குறுந்- 87)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடலால் அறியலாம். அன்றாட வாழ்வில் கண்ணுற்றுக் கொண்டிருக்கும் மரங்கள் குறித்து வள்ளுவர் பல வகையாகக் குறிப்பிடுகிறார். பயன்மரம், நச்சுமரம், மருந்துமரம், வற்றல்மரம், முள்மரம் என மரங்களை வேறுபடுத்திக் காட்டியுள்ளார்.

பயன் மரம்

அனைத்து மரங்களும் பயன்தரக்கூடியவை தான். இருப்பினும் வள்ளுவர் பயன்மரம் என்று குறிப்பிடுவது கனிகள் நிறைந்திருக்கும் மரத்தினை. பழுமரம் எங்கே இருந்தாலும் பறவைகள் அதனை நாடிச்செல்லும். இதனை வள்ளுவர் ‘ஒப்புரவறிதல்’ என்ற அதிகாரத்தில் உவமையாகக் கையாண்டுள்ளார்.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

“பயன்மரம் உள்ளூர் பழுத்தற்றால் செல்வம்

நயனுடை யான்கண் படின்” (குறள்- 216)

என்ற குறட்பாவில், பிறருக்கு உதவி செய்பவரிடத்தில் செல்வம் சேர்வது, ஊரின் நடுவே பயன்மிக்க மரத்தில் பழம் பழுத்தது போன்றதாகும் என்று கூறுகிறார். பயன்மிக்க மரத்தில் பழுத்தபழமானது பறவைகளுக்கு மட்டுமன்றி பலருக்கும் பயன்படுவதைப்போல, பிறருக்கு உதவவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணம் கொண்டவர்களிடம் சேரும் செல்வமானது பலருக்கும் பயன்படும். இதில் நல்லெண்ணம் கொண்ட செல்வந்தருக்கு பயன்மரம் உவமையாகக் கூறப்படுள்ளது.

நச்சு மரம்

பயன்மரத்திற்கு எதிர்மறையாக நச்சுமரத்தினை வள்ளுவர் குறிப்பிடுகிறார். பிறரால் விரும்பப்படாதவனுடைய செல்வமானது, ஊரின் நடுவே நச்சுமரம் பழுத்தது போன்றதாகும். அதாவது நச்சுத்தன்மை வாய்ந்த பழங்களைத் தருகின்ற மரமானது பார்ப்பதற்கு மிகவும் அழகுடையதாகக் காட்சியளிக்கும். ஆனால் அதிலுள்ள விஷக்கனிகள் யாருக்கும் பயன்படாமல் வீணாகும். அதுபோன்று பிறருக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் சிறிதும் இல்லாதவரிடம் சேரும்செல்வமானது பயனற்றது. இதனை,

“நச்சுப் படாதவன் செல்வம் நடுவூருள்

நச்சுமரம் பழுத் தற்று” (குறள்- 1008)

என்ற குறட்பாவால் அறியலாம்.

வற்றல் மரம்

பட்டுப்போன காய்ந்த மரத்தையே வற்றல் மரம் என்கிறார் வள்ளுவர். அன்புடைமை என்னும் அதிகாரத்தில், அன்பின் இன்றியமையாமையைப் பற்றி கூறும்போது, மனதில் அன்பு இல்லாதவனுடைய குடும்பவாழ்க்கையானது மகிழ்ச்சி உடையதாக இருக்காது என்பதை விளக்க வற்றல் மரத்தை உவமையாகக் கூறுகிறார். வறண்ட பாலைநிலத்தில், பட்டுப் போன மரம் தளிர்ந்தல் என்பது இயலாத செயலோ, அதேபோன்று தான் மனதில் அன்புஇல்லாதவருடைய வாழ்வும் மகிழ்ச்சியற்றது என்கிறார் வள்ளுவர் இதனை,

“அன்பகத் தில்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்

வற்றல் மரந்தளிர்ந்த தற்று” (குறள் – 879)

என்ற குறட்பாவால் அறியலாம்.

முள் மரம்

‘பகைத்திறம் தெரிதல்’ என்ற அதிகாரத்தில் பகை என்கின்ற பண்பற்ற தீமை பற்றி கூறும் வள்ளுவர், பகைவரை முள்மரம் என்று குறிப்பிடுகிறார். முள்மரத்தை சிறியதாக இருக்கும்போதே வெட்டிவிட வேண்டும். இல்லையெனில் அது வளர்ந்து வைரம் அடைந்தால் வெட்டுவோரின் கையைக் கிழித்துவிடும் என்பதை,

“இளைதாக முள்மரம் கொல்க களையுநர்

கைகொல்லும் காழ்த்த இடத்து” (குறள்- 879)

என்ற குறளில் விளக்குகிறார். முள்மரத்தை சிறியதாக இருக்கும்போது வெட்டுவதைப் போல பகைவர்களை அவர்கள் உருவாகினை உடனே அழித்துவிட வேண்டும். இல்லையெனில் முள்மரம் வளர்ந்து பெரிதாகி வெட்டுபவரின் கையைக் கிழிப்பது போன்று நம்மை அழித்துவிடும்.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

மருந்து மரம்

மருத்துவ குணமுடைய மரங்களை மருந்துமரம் என்பர். சில மரங்களின் இலை, காய், விதை போன்ற சில பகுதிகள் மருந்தாக பயன்படும். சில மரங்களின் வேர், பட்டை, இலை, பூ, காய், கனி, விதை என அனைத்துப் பகுதிகளும் மருந்தாகப் பயன்படும். இத்தகைய மருந்து மரத்தை, பெருந்தன்மையுடைய செல்வந்தனிடம் சேரும் செல்வத்திற்கு உவமையாகக் கூறுகிறார். இதனை,

“மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றால் செல்வம்

பெருந்தகைய என்கண் படின்” (குறள்- 217)

என்ற குறட்பாவால் அறியலாம். அதாவது, உதவிசெய்யும் பெருந்தன்மையுடையவனிடத்தில் சேரும் செல்வமானது, எல்லா பகுதிகளும் மருந்தாகி பயன்படும் மரத்தைப் போன்று பயனுடையதாக விளங்கும்.

பனை மரம்

தமிழரின் ‘கற்பகத்தரு’ என்று சிறப்பிக்கப்படும் பனைமரம் குறித்து வள்ளுவர் மூன்று குறள்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார். செய்நன்றியறிதல் என்னும் அதிகாரத்தில், திணையளவு ஒருவன் உதவி செய்திருந்தலும், நன்றியுடையவர் அதனை பணையளவாக மதித்துப் போற்றுவர் என்பதை,

“தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்

கொள்வர் பயன் தெரிவார்” (குறள்-104)

என்று கூறுகிறார். மேலும், ‘குற்றங்கடிதல்’ என்னும் அதிகாரத்தில், பழிக்கு அஞ்சுபவர்கள், திணையளவு சிறிய குற்றம் செய்தாலும், அதனை பணையளவு பெரிதாகக் கருதுவர் என்று கூறுகிறார். மேலும், காமத்துப்பாலில், ‘புணர்ச்சிவிதும்பல்’ என்னும் அதிகாரத்தில் காதலின் அளவை குறிப்பிடுவதற்கு பணையைப் பயன்படுத்துகிறார். காதல்பனை அளவுக்கு அதிகமாக தோன்றும் போது, திணையளவு கூட ஊடல் கொள்ளாமல் இருப்பது நல்லது என்பதனை,

“தினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும் பனைத்துணையும்

காமம் நிறைய வரின்” (குறள்- 1282)

என்ற குறட்பாவில் விளக்குகிறார். பனை என்பதை அளவுப்பெயராக தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது. தற்போதும் பேச்சுவழக்கில், ஆழத்தையும், உயரத்தையும் குறிக்க, ஒருபணையளவு, அரை பணையளவு என்று சொல்வதுண்டு.

மரம்போல்வர்

தொல்காப்பியன் ஓரறிவுடைய உயிர் முதல் ஆறறிவுடைய உயிர்வரை பட்டியலிட்டுக் கூறும்போது, ஓரறிவுடைய உயிர்களாக புல், மரம் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார். இதனை,

“புல்லும் மரனும் ஓரறிவினவே

பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே” (தொல். பொருள். 572)

என்ற நூற்பாவில் அறியலாம்.

வள்ளுவர் தம் குறட்பாக்களுள் மூன்று குறள்களில், மனிதப் பண்பாகிய, அன்பு, ஊக்கம் போன்ற குணங்கள் இல்லாதவர்கள் ஓரறிவு உடைய மரத்திற்கு ஒப்பாவர் என்று கூறுகிறார். அரம்போன்று கூர்மையான அறிவுடையவராக இருந்தாலும் மக்கட்பண்பு இல்லாதவரை, மரம் என்று குறிப்பிடுகிறார். ஊக்கம் தான் ஒரு மனிதனுக்கு வலிமையைத் தரும். அவ்ஊக்கம் இல்லாதவர்கள் உருவத்தில் பார்ப்பதற்கு மனிதர்களாகக் காணப்பட்டாலும், மனத்தால் அவர்கள் ஓரறிவு உடைய மரங்களே என்பதனை,

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

“உரமொருவற்குள்ளவெறுக்கையஃதில்லார்

மரமக்களாதலேவேறு” (குறள்- 600)

என்ற குறளின் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். மேலும் ஒருவருக்குக் கண் இருந்தும், அந்தகண்ணுக்குரிய இரக்கமும், அன்பும் இல்லாவிட்டால், அவர் இயங்கினாலும், மண்ணோடு சேர்ந்து நின்று இயங்காமல் நிற்கும் மரத்திற்கு ஒப்பாவர் என்கிறார். இதனை,

“மண்ணோடி யைந்தமரத் தனையர் கண்ணோடு

இயைந்து கண்ணோடா தவர்” (குறள்- 576)

என்ற குறட்பாவில் அறிந்து கொள்ளலாம். இதனையே பாரதியாரும் தன் பாஞ்சாலிச பதத்தில், “நெட்டை மரங்களென நின்று புலம்பினார்” – பாஞ்சாலி சபதம் என்று பாஞ்சாலியை துச்சாதனன் கூந்தலைப் பற்றி அரசவைக்கு இழுத்து வரும்போது அதனைத் தடுக்காதவர்களைப் பார்த்து கூறுகிறார்.

முடிவுரை

வள்ளுவப் பெருந்தகையின் அனுபவப் பிழிவிலிருந்து பலவகையான மரங்கள் மட்டுமின்றி, மலர், தளிர், காய், கனி என்று தாவரங்களைப் பற்றி பல குறிப்புக்களைத் தந்திருக்கிறார். இது அவருடைய இயற்கை நாட்டத்தினையும், சமுதாய உற்று நோக்குத்திறனையும் நமக்கு புலப்படுத்துவனவாக உள்ளன.

துணைநின்றநூல்கள்

- [1] சோமசுந்தரனார். குறுந்தொகை உரை, கழக வெளியீடு.
- [2] எம். சிவசுப்ரமணியன். திருக்குறள். கமர்சியல் பதிப்பகம், சிவகாசி.
- [3] இளம்பூரணர். தொல்காப்பியம் உரை. (பொருளதிகாரம்), சாரதா பதிப்பகம்.
- [4] பாரதியார் கவிதைகள், திருமகள் நிலையம்.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Ethics of Life in Sangam Literature

S.Shanmugasundaram, Ph.D.Scholar (Full Time), Department of Tamil,
Pachiyappa's College, Chennai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8134-9631>

DOI: 10.5281/zenodo.6619535

Abstract

The people who lived during the Sangam period preserved certain cultures, virtues and biological elements for themselves and gave as much material as they could to others and excelled in the nature of the fly. The Tamil man received the materials he needed in a moral way. They lived a life of morality. They also thought that war should be fought by following the morals. He thought of others beyond himself and lived to see the suffering of others as his own suffering. Such theoretical biological theories abound in Sangam literature. Therefore, the purpose of this article is to convey the ideas expressed in the Sangam poetry to the people living in today's society.

Keywords: Sangam, Literature, Life, Virtue.

References

- [1] Kalaiyarasi. *Grammar Showing Introspection*.
- [2] N. Subbureddiyar. *Life Showing Tolkappiyam*.
- [3] Sundara Autayappan. *Thirukkural Simple Text*.
- [4] K.U.Ve. Bala Subramaniam. *Purananuru* (Source and text). New Century Book House.
- [5] V. Nagarajan. *Kurunthigai* (Source and text). New Century Book House.
- [6] A. Viswanathan. *Kalinthigai* (Source and text). New Century Book House.
- [7] S. Jayakumar. *Humanistic Thought in Classics*.
- [8] P.Mathayan. *Family in Sangam Literature*.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

சங்க இலக்கியத்தில் வாழ்வியல் அறம்

சு.சண்முகசுந்தரம், முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்,
பச்சையப்பன் கல்லூரி, சென்னை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8134-9631>
DOI: 10.5281/zenodo.6619535

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் தனக்கென சில பண்பாடுகளையும், அறங்களையும் வாழ்வியல் கூறுகளையும் பேணிக் காத்து தன்னால் இயன்ற அளவுக்கு பொருளை மற்றவர்களுக்கு கொடுத்து ஈகை பண்பிலும் தலை சிறந்தவர்களாக விளங்கினர். தனக்கு தேவையான பொருள் அறவழியிலேயே பெற்றனர். இவ்வாழ்க்கையை அறவாழ்க்கையாக கொண்டு வாழ்ந்தனர். போரிலும் அறநெறிகளைப் பின்பற்றி போர்புரிய வேண்டும் என நினைத்தனர். தன்னைத் தாண்டி பிறரைப் பற்றி சிந்தித்தும் பிறர் துன்பத்தை தன் துன்பமாகக் கருதி வாழ்ந்தனர். இவை போன்ற அற வாழ்வியல் கோட்பாடுகள் சங்க இலக்கிய நூல்களில் மிகுதியாக காணப்படுகின்றது. எனவே இவ்விலக்கியங்களில் கூறப்படும் கருத்துகளை இன்றைய சமூகத்தில் வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு வாழ்வியல் அறங்களை எடுத்து கூறுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: சங்கம், இலக்கியம், வாழ்வு, அறம்

முன்னுரை

பழந்தமிழரின் செம்மாந்த வாழ்வியல் நெறிகளையும் அவர்களின் நிலைத்து நிற்கும் வரலாறுகளையும், நாம் அறிந்து போற்றுவதற்குத் துணை நிற்பன சங்க இலக்கியங்கள். இவை இன்றைய வாழ்வுக்கு வழிகாட்டியாகவும், எதிர்கால வாழ்வை வளமுடையதாக்கவும், மனிதனின் அகந்தையை அகற்றவும் மனித நேயம் மலரவும், அறம் தழைத்தோங்கவும் சிறந்த கருவியாக துணை நிற்கின்றன. வேகம் நிறைந்த வாழ்க்கை சூழலில் மனித பண்புகளும் வாழ்வியல் அறங்களும் மதிப்பிழந்து சமூகத்தை பெரிதும் பாதித்துள்ளது. மனித பண்புகளைத் திரும்பி பார்க்கக்கூட நேரமில்லாமல் நகர்ந்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இத்தகைய சமூகத்தினை நெறிப்படுத்தி மேம்பாடடைய தமிழ் இலக்கியங்களின் பங்கு இன்றியமையாததாகும். எனவே சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் வாழ்வியல் அறங்களைப் பற்றி இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

அறம் விளக்கம்

மனிதனின் வாழ்வியல் அடிப்படைப் பண்புகளே அறமாகும். அந்த பண்புகளின் அறநெறியே மாந்தரின் நல்வாழ்வுக்கு அடிப்படையாக அமைகிறது. என்பதை

அழுக்காறு அவா வெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்

இழுக்கா இயன்றது அறம் (குறள்: 35)

எனத் திருவள்ளுவரும்

அறத்து வழிப் படுஉம் தோற்றம் போல (புறம்: 31)

எனக் கோவூர்கிழாரும்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

“பிறவிதோறும் மனிதனைப் பற்றிக் கொண்டு வரும் தீவினையை அறுத்தெறிவதே அறம்” என்று (திருக்குறள், நீதி இலக்கியம் – பக் 23) அறத்திற்கு விளக்கம் தருகிறது. அறம் என்ற சொல் நன்மை, ஈகை, நீதி, கடமை, தருமம், கற்பு, புண்ணியம் என அகராதி பொருளுரைக்கிறது. சுருங்க கூறின் “நல்லவை செய்தலும் அல்லவை செய்யாதிருத்தலும் எனலாம். மனிதன் தனியாகவும் சமூகத்தில் ஒரு அங்கமாகவும் இயங்குவதற்கு அவனது பண்பு நலன்களே அறமாக உதவ சங்க இலக்கியங்கள் காட்டும் அறங்கள் பெரிதும் உதவுகின்றன. இவற்றின் மூலம் மனிதன் தனக்கென வரையறுத்துக் கொண்ட ஒழுக்க முறைகளின் தொகுதியே அறம் என்று கூறலாம். இவ்வறம் அக வாழ்விலும், புற வாழ்விலும் கடைபிடிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாக அமைகிறது.

சமூக அறம்:

பண்டைய சமுதாயத்தில் மக்களிடையே வாழ்வியல் அறநெறிகள் முறையாக அமைந்திருந்தன. அரசர் உட்பட அவரவர் தம் கடமையை முறையாக ஆற்றுவதையே அறமாக எண்ணியிருந்தனர் என்பதை

ஈன்று புறந்தருதல் என் தலைக் கடனே

சான்றோன் ஆக்குதல் தந்தைக்கு கடனே

வேல் வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே

தண்ணடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே

ஒளிறுவாள் அருஞ்சமம் முருக்கி

களிறு எறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே (புறம் : 312)

என்ற பொன்முடியார் பாடல் குடும்ப கடமை மட்டுமல்லாது, நல்ல சமூகத்தை உருவாக்குவது மன்னனின் பங்கும் பெரிது என்கிறார். இதன் மூலம் மனிதன் தனியானவன் அல்ல. அவன் சமூகக் கடலில் ஒருதுளி, அவனுக்குள்ளே சமூகம் – சமூகத்துக்குள்ளே அவன் என்று வாழும் இயல்பு கொண்டவனாக விளங்குகிறான். சமுதாயத்தில் அங்கமாகவும், உறுப்பாகவும் திகழக் கூடிய தனி மனிதனின் வாழ்வு செழித்தால் தான் சமுதாயம் செழித்து வளம் பெறும். அதுபோல மக்கட் சமுதாயம் தங்கள் நலத்தையே பெரிதாக கருதாமல், பிறர் நலத்தையும் பேணுதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தான் மேற்கொள்ளும் அறங்கள் மூலமாகத்தான் சமுதாய மேம்பாட்டை உருவாக்க முடியும். அதனால் தான் புறநானூற்றுப் பாடல்,

எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்

அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே (புறம்: 187)

என்று ஒழுக்க நெறிமுறைகளை பறை சாற்றுகின்றன.

இல்லறத்தில் அறம்

தமிழர்கள் அறத்தோடு பொருந்திய வாழ்வினை மேற்கொண்டனர். கணவனும், மனைவியும் இணைந்து, இல்லத்தில் இருந்து அறங்கள் புரிவதே இல்லறம் ஆகும். இதை வள்ளுவரும்

அறனெனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும்

பிறன்பழிப்ப தில்லாயின் நன்றி (குறள்: 39)

என்கிறார்.

அறம் என சிறப்பித்து சொல்வது இல்வாழ்க்கையையே, ஆணும், பெண்ணும் ஒருமித்த கருத்துடனும், சிந்தனையுடனும் இணைந்து வாழ்வதே இல்லற வாழ்க்கையாகும். இன்று வாழ்க்கைக்கு

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அர்த்தம் புரியாமலே வாழ்ந்து கொண்டிருப்போர் பலர். ஆனால் சங்க இலக்கியங்கள் வாழ்க்கை என்பதற்கு இலக்கணம் வகுக்கிறது.

ஒன்றன் கூறாடை யுடுப்பவரே யாயினும்

ஒன்றினார் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை (கலி: 18)

என்னும் கலித்தொகை வரியால் அறியலாம்.

மனம் ஒத்த அன்பே இல்லற வாழ்க்கையில் சிறக்கும். இதனால்தான் அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் என்றும் அன்பின் வழியது உயர்நிலை என்றும் கூறினார் வள்ளுவப் பெருந்தகை. கணவனும் மனைவியும் ஒற்றுமையோடு இறுதிவரை வாழ்ந்தால் வீடுபேறு தானாக வந்தெய்தும் என்பது தமிழரின் கொள்கையாக இருந்தது. ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்கொடுத்து வாழும் வாழ்க்கை தான் அன்புகலந்த வாழ்க்கை. கணவன் தன்னைவிட அறிவும், மதிப்பும், பெருமையும், அதிகமாக கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் தன்னிடத்தில் அன்பு வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதையே மனைவி விரும்புவாள் இதனை,

இம்மை மாறி மறுமை ஆயினும்

நீ ஆகியர் எம் கணவனை

யான் ஆகியர் நின் நெஞ்சு நேர்பவளே (குறுந் : 49)

என இப்பிறவிலும் மறுபிறவியிலும் நீயே என் கணவராக வரவேண்டும் அப்போதும் உம் நெஞ்சத்தில் நான் முழுமையாக இடம் பெற வேண்டும் என்று கூறுகையில் மனைவி கணவன் தன் மீது அன்பு கொண்டிருக்க வேண்டும் என ஏங்குவது புலனாகிறது. இல்லறத்தில் இருவரும் இணைந்து ஆற்ற வேண்டிய அறம் விருந்தோம்பல். இப்பண்பு பெண்களின் சிறந்த அறப்பண்புகளுள் ஒன்றாக கருதப்படுகிறது. நடு இரவில் விருந்தினர் வந்தாலும் மகிழ்ந்து வரவேற்று உணவிடும் நல்லியல்பு குடும்பத் தலைவிக்கு உண்டு என்பதை,

அல்லிலாயினும் விருந்து வரின் உவக்கும்

முல்லைச் சான்ற கற்பின்

மெல்லியல் குறுமகள் உறைவின் ஊரே (நற்: 142)

என்று தலைவன் தன் மனைவியின் விருந்தோம்பல் பாங்கினை நினைத்து உள்ளம் மகிழ்கிறான். மேலும் விருந்தினர் உண்டபின் எஞ்சிய உணவையே மகிழ்வுடன் உண்டனர். இதனை,

விருந்து உண்டு எஞ்சிய மிச்சம் பெருந்தகை

நின்னோடு உண்டலும் புரைவது (கு.பா: 206 – 207)

என்னும் அடிகள் மூலம் அறியலாம்.

சங்ககால மக்கள் ஈதலையும், விருந்தோம்புதலையும் இரு கண்களாக கருதி அவற்றை வாழ்வில் பின்பற்றி வந்தனர். தன் வீட்டிற்கு வந்தவர்களை வறிய நிலையிலும் இன்முகம் காட்டி விருந்தளித்து மகிழ்ந்தனர். என்பதை

வரகும் தினையும் உள்ளவை எல்லாம்

இரவல் மாக்கள் உணக்கொளத் தீர்ந்தென

குறித்து மாறு எதிர்ப்பை பெறா அமையின்

குரல் உணங்க விதைத்தினை உரல்வாய்ப் பெய்து

சிறிது புறப்பட்டன்றோ இலளே (புறம்: 333)

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்ற புறநானூற்றுப்பாடல் தனது வீட்டில் தானியம் ஏதும் இல்லாத நிலையில் விதைக்காக வைத்திருந்த திணையை உரலில் இட்டுக் குத்தியெடுத்து விருந்தினருக்குச் விருந்தளித்தனர் என்பது புலனாகிறது. இல்லறத்தை நடத்தும் தலைவி தன் இல்லத்தின் வாயிலை மூடுவதற்கு முன்னர், உணவு உண்ண வேண்டியவர்கள் யாரேனும் உள்ளீர்களா? என்று கேட்கும் வழக்கம் சங்க மக்களிடையே உள்ளது என்பதை

பலர்புகு வாயில் அடைப்பக் கடவுநர்

வருவீர் உளீரோ? (குறுந்: 118)

என்ற அடிகள் உணர்த்துகிறது. இல்லறத்தில் நல்லறம் செய்வதற்கு ஏற்ற வகையில் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்று இதன் மூலம் தெளிவாகிறது.

போரில் அறம்

தமிழர் போரிலும் அறநெறிகளைப் பின்பற்றி போர் புரிந்தனர். போரில் வீரமற்றோர் புறமுதுகிட்டோர் சிறார், பெண்கள் நோயாளர் புதல்வரைப் பெறாதவர் ஆகியோருக்குத் தீங்கு வராமல் போர் புரிந்தனர் என்பதை

ஆவும் ஆன் இயற் பார்ப்பன மாக்களும்

பெண்டிரும், பிணியுடையீரும் பேணித்

தென்புல வாழ்நர்க்கு அருங்கடன் இறுக்கும்

பொன்போல் புதல்வர்ப் பெறா அதீரும்

எம் அம்பு கடி விடுதும் நும் அரன் சேர்மின் (புறம்: 9)

யாம் எம் அம்புகளை விரைவு படச் செலுத்தி போரிட உள்ளோம் நீங்கள் அனைவரும் உங்களுக்கு பாதுகாப்பான இடத்திற்கு செல்லுங்கள் என்றும், மேலும் தம்மைவிட வலிமை குறைந்தவரோடும், தன்னெதிரே ஆயுதம் இல்லாமல் நிற்போரிடமும் போர் செய்ய கூடாது என்பதில் உறுதியாக இருந்துள்ளனர்.

முரசு முழங்கு தானை நும் அரசும் ஒம்புமின்

ஒளிறு ஏந்து மருப்பின் நும் களிறும் போற்றுமின்

எனை நாள் தங்கும்நும் போரே, அனைநாள்

எறியார் எறிதல் யாவணது? எறிந்தோர்

எதிர்சென்று எறிதலும் செல்லான் (புறம்: 301)

இவ்வாறு அறநெறிப்படி போரிட்டு போரின் கொடுமையிலிருந்து மக்களை காத்து மண்ணுயிருக்கு சிறப்பு செய்துள்ளனர். சங்க காலப் போர் முறைக்கும் இக்கால போர்முறைக்கும் பல வேறுபாடுகள் உள்ளன. அக்காலத்தில் எதிர் நாடுகளோடு நேருக்கு நேர் நின்று அறநெறிப்படி போர் செய்தனர். இக்காலத்தில் அறநெறி இல்லாமல் வான் வழியிலும் தரைவழியிலும் கடல் வழியிலும் வரைமுறையில்லாமல் எதிரிகளை தாக்குகின்றனர். இதன் மூலம் சங்க காலத்து மக்களிடம் அறம் மலிந்திருந்தது என்பதை அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

நாம் புதியதொரு சமுதாயத்தை உருவாக்க உயர்ந்த எண்ணங்களை கொண்ட மனிதர்களை உருவாக்குவதன் மூலம் சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியும். மனிதர்களை உருவாக்குவதற்குப் பெருமளவு தமிழ் இலக்கியங்களில் உள்ள வாழ்வியல் சிந்தனைகள் உதவும். இலக்கியங்களில் குவிந்து கிடக்கின்ற

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

மனித வாழ்வியல் கருத்துகளான, அறம், தனிமனித ஒழுக்கம், இல்லறம், ஈகை, விருந்தோம்பல், அரசியல் விழிப்புணர்வு போன்றவற்றை நம் வாழ்க்கை பயணங்களில் கையாண்டால் நமது வாழ்வு ஒளி பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை. இலக்கியங்களை கற்று இப்புவிவில் இன்பமான வாழ்க்கையை வாழ்வோம்.

துணை நூற்பட்டியல்

- [1] தி. கலையரசி. *இலக்கணம் காட்டும் அகவாழ்வு.*
- [2] ந.சுப்புரெட்டியர். *தொல்காப்பியம் காட்டும் வாழ்க்கை.*
- [3] சுந்தர ஆவுடையப்பன். *திருக்குறள் எளிய உரை.*
- [4] கு.வெ. பால சுப்பிரமணியம். *புறநானூறு* (மூலமும் உரையும்). நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
- [5] வி. நாகராசன். *குறுந்தொகை* (மூலமும் உரையும்). நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
- [6] அ. விசுவநாதன். *கலித்தொகை* (மூலமும் உரையும்). நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
- [7] சு. ஜெயக்குமார். *செவ்விலக்கியங்களில் மனிதநேயச் சிந்தனை.*
- [8] பெ. மாதையன். *சங்க இலக்கியத்தில் குடும்பம்.*

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Flower Medicine in Kapilar's *Kurinjippattu*

Dr. I. Sathyaseela, Assistant Professor of Tamil,
N.M.S.S.V.N. College, Madurai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7544-5897>

DOI: 10.5281/zenodo.6619543

Abstract

The life of Tamils is in harmony with nature. Just as there are many feelings of pride on the soil of Tamilnadu the language he speaks, there are many feelings of pride in the environment in which he lives. Among them, he lives with food, clothing, and shelter as the central theme of nature. Nature is still playing a major role in a happy and healthy life. Nature has gifted many products for a healthy life. Important among them are flowers. Tamil people are aware of the greatness of the flowers. The Sangam poet Kapilar points out 99 types of flowers in the “Kurinjippattu”. All flowers are having medicinal qualities. The purpose of this article is to examine the medicinal properties of some of the most popular flowers found in Kapilar’s “Kurinjippattu”.

Keywords: Flower, Medicine, Kapilar, *Kurinjippattu*.

References

- [1] *Kurinjippattu*. Kazhaga Veliutu, Saiva Siddhanta Nurupathippuk Kazhagam, Tirunelveli.
- [2] A. Pasumalayarasu. *Senthamizhum Siddha Maruthuvamum*, Kavya Publishing.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

கபிலரின் குறிஞ்சிப்பாட்டில் இடம்பெறும் மலர்களின் மருத்துவம்

முனைவர் இ.சத்தியசீலா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

நா.ம.ச.ச.வெள்ளைச்சாமி நாடார் கல்லூரி, மதுரை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7544-5897>

DOI: 10.5281/zenodo.6619543

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழர்களின் வாழ்க்கையானது இயற்கையோடு இயைந்த ஒன்றாகும். தமிழனின் மண்ணிற்கும் அவன் பேசும் மொழிக்கும் பல பெருமைகள் இருப்பதைப் போல அவன் வாழிடச் சூழலுக்கும் பல பெருமைகள் உண்டு. அவற்றுள் உணவு உடை உறைவிடம் போன்றவற்றை அவன் இயற்கையை மையக் களமாக வைத்து அமைத்துக் கொண்டேதான் வாழ்ந்து வருகிறான். அவனது மகிழ்ச்சியான ஆரோக்கியமான வாழ்விற்கு இயற்கை இன்றளவும் பெரும் பங்காற்றி வருகின்றது. ஆரோக்கியமான வாழ்விற்கு இயற்கை அவனுக்குப் பல பொருட்களைக் கொடையாக நல்கியுள்ளது. அவற்றுள் முக்கியமானதாக இடம் பெறுவனவற்றுள் பூக்களும் அடங்கும். பூக்களின் பெருமையினை நன்கு உணர்ந்த சங்கப் புலவராகிய கபிலர் தாமியற்றிய குறிஞ்சிப்பாட்டில் 99 வகை மலர்களைச் சுட்டிச் செல்கிறார். எல்லா மலர்களும் மருத்துவ குணம் கொண்டவையாகும். அம்மலர்களுள் சில மலர்களின் மருத்துவ குணங்களை ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திறவுச்சொற்கள்: கபிலர், குறிஞ்சிப்பாட்டு, மலர்கள், மருத்துவ குணம்.

தமிழர்களின் வாழ்க்கையானது இயற்கையோடு இயைந்த ஒன்றாகும். தமிழனின் மண்ணிற்கும் அவன் பேசும் மொழிக்கும் பல பெருமைகள் இருப்பதைப் போல அவன் வாழிடச் சூழலுக்கும் பல பெருமைகள் உண்டு. அவற்றுள் உணவு உடை உறைவிடம் போன்றவற்றை அவன் இயற்கையை மையக் களமாக வைத்து அமைத்துக் கொண்டேதான் வாழ்ந்து வருகிறான். அவனது மகிழ்ச்சியான ஆரோக்கியமான வாழ்விற்கு இயற்கை இன்றளவும் பெரும் பங்காற்றி வருகின்றது. ஆரோக்கியமான வாழ்விற்கு இயற்கை அவனுக்குப் பல பொருட்களைக் கொடையாக நல்கியுள்ளது. அவற்றுள் முக்கியமானதாக இடம் பெறுவனவற்றுள் பூக்களும் அடங்கும். பூக்களின் பெருமையினை நன்கு உணர்ந்த சங்கப் புலவராகிய கபிலர் தாமியற்றிய குறிஞ்சிப்பாட்டில் 99 வகை மலர்களைச் சுட்டிச் செல்கிறார். எல்லா மலர்களும் மருத்துவ குணம் கொண்டவையாகும். அம்மலர்களுள் சில மலர்களின் மருத்துவ குணங்களை ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். இவ்வாய்விற்கு முதன்மை ஆதாரமாக கபிலரின் குறிஞ்சிப்பாட்டும் துணைமை ஆதாரமாக சித்தர்களின் இலக்கியங்களும் அதை சார்ந்த கட்டுரைகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. பக்க வரையறையின் காரணமாக 99 வகை மலர்களுள் சில மலர்களின் மருத்துவக் குணங்களே விளக்கப்படுகிறது.

பழந்தமிழனின் மருத்துவம்

ஆரோக்கியமாக வாழவேண்டுமெனில் 'அற்றது போற்றி உண்' என வள்ளுவப் பெருந்தகை தனது திருக்குறளில் மருந்து என்னும் அதிகாரம் வழி கூறிச் செல்கிறார். திருமுலரும் 'உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே' என்று ஆரோக்கியமாக வாழவேண்டுமெனில் உணவுதான் மருந்து

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்கிறார். இவ்வாறு இரு பெரும் ஞானிகளும் உணவு தான் மருந்தே என்ற தம் வாக்காக எடுத்தியம்பியுள்ளனர். அது மட்டுமல்லாமல் ஆரோக்கியமான உடல் இருந்தால்தான் ஆரோக்கியமான சமுதாயம் உருவாகும் என்பதுவும் அவர்களது கோட்பாடுகள் ஆகும். தமிழர்களின் இயற்கை மருத்துவ முறையானது மேனாட்டாரின் வருகையின் காரணமாக முற்றிலும் வழக்கொழிந்து போய்விட்டது. இலை பூ காய் வேர் பட்டை என அனைத்தையும் மருந்தாகக் கொண்ட தமிழன் வேதிப் பொருட்களின் ஆதிக்கப் பிடியினுள் வீழ்ந்து புதிய புதிய நோயினை அவனாகவே வாங்கிக் கொண்டு மீளமுடியாமல் திகைக்கின்றான். தமிழனின் சித்த மருத்துவத்தில் மலர்களின் பங்களிப்பு அளப்பரியதாகும்.

சங்குப்பூ

சங்குபுஷ்பம் பூவைக் கபிலர் கருவிளம் என்று கூறுகிறார். இதன் தாவரவியல் பெயர் **Clitoria ternatea** என்பதாகும்.

“முறிந்துபோம் தூவாலையிட வீக்கம் போகும்

முறையான நீர்முள்ளி சங்கங்குப்பி

யறிந்துபோம் கருநொச்சி புண்ணாக்கு மூலம்

அப்பனே அமுக்குரா சாறுங் கூட்டி

பறிந்துபோம் குக்குடத்தி னவரைச் சாறும்

பண்பான வகையொன்று படிகாலாக

நெறிந்துபோம் அடுப்பிலேற்றி வற்றக் காய்ச்சி

நேராய்ப் பூசிடவே வாங்கிப்போமே” (தேரையர்)

கை, கால்களில் நரம்புகள் முறிந்து வீக்கம் ஏற்பட்டால் அதற்கு நீர்முள்ளி, சங்குக்குப்பி, கருநொச்சி, புண்ணாக்குமூலம், அமுக்குராசாறு, குக்குடத்தி அவரைச்சாறு, இவைகளை சமஅளவு எடுத்து கால் பகுதி ஆகும் வரைக்கும் அடுப்பிலேற்றி வற்றக் காய்ச்சி வீக்கமுள்ள இடத்தில் நேராகத் தடவினால் நரம்பு முறிவினால் ஏற்பட்ட வீக்கம் தானாகக் குணமாகிவிடும் என்று தேரையர் தனது நூலில் கூறியுள்ளார்.

நந்தியாவட்டைப் பூ

இதன் தாவரவியல் பெயர் **Tabernaemontana coronaria** என்பதாகும். கபிலர் இதனை நந்தி என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். கண்பார்வைக் கோளாறுக்குத் திருமூலர் பல்வேறு காரணங்களைக் கூறுகிறார். கண்பார்வைத் தெளிவாகத் தெரிவதற்கு இந்துப்பு திப்பிலி பீதரோகிணி ஆகியவற்றை நந்தியாவட்டைப் பூச்சாற்றில் அரைத்துக் கண்ணில் ஊற்றி வர கண்பார்வைத் தெளிவடையும் எனத் ‘திருமூலர் வைத்தியசாரம் 600’ என்னும் நூலில் திருமூலர் கூறியுள்ளார். இதனை

“இந்துப்பு திப்பிலி இயல்பீத ரோகிணி

நந்திப்பூச் சாற்றில் நயந்து அரைத்திட

அந்தகன் கண்ணுக் கருந்ததி தோன்றிடும்

நந்திக்கு நாதன் நயந்து உரைத்ததே” (திருமூலர் வைத்தியசாரம் 600)

என்ற செய்யுட் பாடல் புலப்படுத்துகிறது.

வெட்சிப் பூ

இதன் தாவரவியல் பெயர் **Ixora coccinea** என்று பெயர். இது கூட்டு மஞ்சரியாக இருக்கும். கபிலர் இதனை வெட்சிப்பூ என்று கூறுகிறார். வெட்சிப்பூவைப் பொடியாகச் செய்து ஒரு சட்டியில் போட்டு வறுத்து அதனுடன் பசுவின் நெய் சேர்த்து எரிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு அதனை

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

உருண்டையாகப் பிடித்து காலை, மாலை இரண்டு உருண்டைகள் வீதம் உண்டு வந்தால் இரத்த மூலம் உள்மூலம் வெளிமூலம் முளை மூலம் போன்றவை குணமாகிவிடும் என்கிறார் தேரையர். இதனை

“போச்சடா அவ்விருட்சி வெளியில் வாங்கி
பொடியாகச் செய்தொரு சட்டியிலே
பாச்சடா பலகாயம் பசுவின் நெய்தான்
பக்குவமாய் விட்டெரித்துப் புரட்டிக் கொண்டு
மூச்சடா அறை நாலைந் துண்டை செய்து
முனைந்தந்தி சந்தியீரண் டுண்டை கொள்ளு
மாச்சடா ரெத்தஞ்சீழ் வெளியுள்மூலம்
மகத்தான முளைமூலம் வாங்கக் கேள்” (தேரையர்)

என்ற செய்யுள் பாடல் தெளிவாக்குகின்றது.

மலர்ப்படுக்கை (மல்லிகை முல்லை)

முல்லைப்பூவின் தாவரவியல் பெயர் **Jasmine sambac** என்பதாகும். இவ்வகையில் பல அடுக்குடன் கூடிய பூக்களும் உண்டு. இதுவும் மருத்துவக் குணம் நிறைந்தது ஆகும்.

“தீபாக் கினிதழையுந் தின்றமருந் தாலெழுந்த
தாபாக் கினியுந் தணியுங்காண் - யாபார
நட்பு வரும் விந்தூறும் நாளுமுட லஞ்செழிக்கும்
புட்பவணைக் கென்றே புகல்” (தேரையர்)

மல்லிகை முல்லை மலர்களால் படுக்கை செய்து அதன் மீது படுத்துத் தூங்கினால் தீராத பசி நோய் நீங்கும். அது மட்டுமல்லாமல் சக்கில விருத்தியும் அடையும். மேலும் உடலானது செழிப்புடன் திகழும் என்று தேரையர் முல்லை, மல்லிகைப் பூக்களின் மகத்துவத்தை விளக்குகிறார்.

ஓரிலைத்தாமரைப் பூ

இதனைக் கபிலர் அனிச்சம் என்று கூறுகிறார். இதன் தாவரவியல் பெயர் ‘Anagallisarvensis Linn’ என்பதாகும்.

“ஏமமாம் ஓரிலைத்தா மரைச்சமூலம்
இடித்துமே சூரணித்து வெருகடி நெய்யில் கொள்ளச்
சோமமாய் உடம்பில் நின்ற வேகமெல்லாம்
சிதைந்துமே விட்டுப்போம் சிறுநீரில்தானும்
காமமாய் குளிர்ந்துவிடும் கண்புகைச்சல்
காமாலை வறட்சியொடு கடியபித்தம்
வாமமாய் போய்விடு மண்டலந்தான் கொள்ளு
மகத்தான ரோகம்மாறி காயசித்தியாமே” (போகர் 7000)

ஓரிலைத் தாமரை சமூலத்தை (சமூலம் என்பது ஒரு தாவரத்தின் வேர் தண்டு இலை காய் விதை ஆகிய அனைத்தும் அடங்கும்) எடுத்து நன்கு காய வைத்து இடித்து சூரணம் செய்து கொள்ள வேண்டும். பின்னர் வெருகடி அளவு எடுத்து (வெருகு என்பது காட்டுப் பூனை. அதன் பாதம் பதியும் அளவு வெருகடி அளவு எனப்படும்.) நெய்யில் குழைத்து ஒரு மண்டலம் தொடர்ந்து உண்டால் கொடிய நோய்கள் பித்தம் வறட்சி காமாலை கண் புகைச்சல் அனைத்தும் நீங்கிவிடும். மேலும் நமது உடம்பில் இருக்கும் தீயவை

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

எல்லாம் சிதைவடைந்து சிறுநீருடன் வெளியேறிவிடுமாம். அத்துடன் காய்சித்தியும் கைகூடும் என்கிறார் போகர்.

புன்னை மரப்பூ

இதனை கபிலர் புன்னாகம் என்று குறிப்பிடுகிறார். இதன் தாவரவியல் பெயர் **Celophyllum Apetalum** என்பதாகும். புன்னைமர இலை பூ விதை பட்டை பிசின் அனைத்தும் மருத்துவ குணம் உடையவையாகும். இப்பூவைத் தண்ணீரில் ஊறப்போட்டு அந்நீரைக் கொண்டு கண்களைக் கழுவி வர கண்வீக்கம் சொறி சிரங்கு முதலிய நோய்கள் தீரும். பூவை உலர்த்திப் பொடித்து தேனுடன் கூட்டி முப்பிணிக்கும் (வாதம் பித்தம் கபம்) கொடுக்கலாம் என்றும் இது சிறிது மயக்கத்தைக் கொடுக்கும் என்றும் இதன் மருத்துவக் குணத்தினை

“புன்னைப்பூ பித்தமென்பர் போஹராடு வன்மேகம்

வின்னப் படர்சித்த விப்பிரமம் - பின்னுங்

கரப்பான் சொறிசிரங்குங் காணாதகற்றம்

உரப்பாம் மயக்கமுண்டாக் கும்” (அகத்தியர் குணபாடம்)

என்ற வெண்பா பாடல் மூலம் அகத்தியர் உணர்த்துகிறார்.

தும்பைப்பூ

தும்பைப்பூவைக் கபிலரும் தும்பைப்பூ என்றே குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன் இலை பூ அனைத்தும் மருத்துவக் குணம் கொண்டவையாகும். இதன் தாவரவியல் பெயர் **Leucus Aspara** என்பதாகும். பாம்புக் கடித்த நஞ்சாலுண்டான மூர்ச்சையினின்று உணர்ச்சி பெற தும்பைப்பூச் சாற்றை மூக்கில் பிழிந்து விட்டுவிட்டு, இதன் இலையையும் உள்ளூக்குக் கொடுத்து விட்டு, இதன் சாற்றைப் பாம்பு கடித்த கடிவாயிலும் விட நஞ்சு நீங்கும். மேலும் தீராத தலைவலிக்கு இந்தப் பூவின் சாற்றை இரண்டு துளி மூக்கில் விட குணமாகிவிடும். இப்பூவை எண்ணெயிலிட்டுக் காய்ச்சித் தலை முழுகிவர தலைபாரம், ஒற்றைத் தலைவலி நீரேற்றம் மூக்கடைப்பு போன்றவை குணமாகும். இதன் மருத்துவக் குணத்தை உணர்ந்த தேரையர்

“தாகங் கடிதொழியுஞ் சந்நிபா தங்களறும்

அகந் தனில்விழிநோய் அண்டுமோ – மாகந்த

வம்பைப்பீ றங்குயத்து மாதேநின் செங்கரத்தால்

தும்பைப்பூத் தன்னைத் தொடு” (தேரையர் வெண்பா)

என்ற வெண்பா பாடல் வழி எடுத்துரைக்கிறார். இதே கருத்தை அகத்தியரும் தனது அகத்தியர் குணபாடம் என்ற நூலில் கூறியுள்ளார்.

குவளைப்பூ

குவளைப்பூவிற்கு செங்கழுநீர் என்ற மற்றொரு பெயருமுண்டு. இதன் தாவரவியல் பெயர் **Pontederia Vagindis** என்பதாகும். இது நீர்நிலையில் வளரும் தாவர இனமாகும். இப்பூவைக் குளிர்ந்த நீரில் ஊறவைத்து முப்பது நாழிகை சென்ற பின் அந்நீரை அருந்த தீராதத் தாகநோய் நீங்கும். இப்பூவானது மேகத்தினால் ஏற்படும் உடற்கூட்டைத் தணிவித்து உயிர்நிலையைக் காத்து இன்பமளிக்கும் தன்மையினைக் கொண்டது. இதன் மருத்துவக் குணத்தை

“கல்லெனும்பா ஷாணத்தைக் கட்டுவிக்கு மேகத்தைக்

கொல்லு முடலைக் குளிர்விக்கும் - உல்லாசம்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

ஆக்கு முயிர் நிலையை யாதரிக்கு மெஞ்ஞான்றும்

மாக்கலவ மூலமகி மை” (தேரையர் வெண்பா)

என்ற வெண்பா பாடல் மூலம் தேரையர் உணர்த்துகிறார்.

தொகுப்புரை

பாரத தேசத்தில் எண்ணற்ற மலர்களை இயற்கை அன்னை நமக்குக் கொடையாக அளித்துள்ளாள். ஒவ்வொரு மலருக்கும் ஒவ்வொரு மணம் இருப்பதைப் போன்று ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு குணம் உண்டு. இம்மலர்களின் பெருமையினை நன்கு உணர்ந்த நமது மண்ணில் வாழ்ந்து மறைந்த சித்தர்கள் அவற்றைக் கொண்டு எளிய மருத்துவ முறைகளைக் கையாண்டு நோயில்லாமல் பெருவாழ்வு வாழ்ந்தும் அம்முறையைச் சாதாரண மக்களுக்கு எடுத்தியம்பியும் அவர்களும் நோயில்லாப் பெருவாழ்வு வாழத் தலைப்பட்டுள்ளனர். தாம் அனுபவத்தால் கண்ட மருத்துவ முறையை ஓலைச் சுவடிகளிலும் கற்பாறைகளிலும் எழுதிப் பாதுகாத்து வந்துள்ளனர். அம் மருத்துவ முறையினையே தற்கால சித்த மருத்துவர்கள் மேற்கொண்டு வருகின்றனர். ஆனால் நாம் மேலை நாட்டு உணவு முறையினையும் பழக்க வழக்கங்களையும் மேற்கொண்டு விட்டு நம் பாரம்பரிய மருத்துவ முறைகளையும் பாரம்பரிய பழக்கவழக்கங்களையும் புறந்தள்ளிவிட்டோம். அதனால் பிறந்த குழந்தைகள் தொடங்கி முதியவர்கள் வரை அனைவருமே பல்வேறு நோய்களால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளோம். இந்நிலை மாறவேண்டுமெனில் இயற்கை நமக்கு வரப்பிரசாதமாக வழங்கியுள்ள தாவரங்களின் பெருமையினை உணர்ந்து மேலை நாட்டு மருத்துவ முறைகளைப் போல எதிர்விளைவு இல்லாத மருத்துவ முறையினைப் பின்பற்றி ஆரோக்கியமான வாழ்கையை வாழ்வதற்குரிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். நோயில்லா வாழ்விற்கு நம் இயற்கையே மிகவும் துணை நிற்கும் என்பதில் எந்த ஐயமும் இல்லை.

பார்வை நூல்கள்

[1] குறிஞ்சிப்பாட்டு. கழக வெளியீடு, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், திருநெல்வேலி.

[2] ஆ.பசுமலையரசு. செந்தமிழும் சித்த மருத்துவமும். காவ்யா பதிப்பகம்.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது

The Nature of Sangam Women

R.Sathiyabama, Assistant Professor, Tamil Department, Caussanel College of Arts and Science,
Muthupettai, Ramanathapuram, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8974-9119>

DOI: 10.5281/zenodo.6619558

Abstract

The Sangam literature is the source and first step in examining the status of women from time to time. Women are considered in a respected manner. Women are revered as the eyes of our country. It is commendable that only the highest creative woman in the world is the Sangam woman. Sangam literary songs are increasingly revealing the talent and charm of Tamil women. Apart from that, many messages about beauty, music, sports and the merit of the women of the Sangam period can be learned through the Tamil Sangam collections. Feminist poets assert that women are equal to men in education in the Sangam times. Hence; the paper deciphers the nature of Sangam women from the select Sangam literary texts.

Keywords: Sangam, Literature, women, Nature, Feminist.

References

- [1] Dr A.M. Parimanam. *Purananuru*. New Century Book House New Century Book House (P) Ltd 41. B, Sitco Industrial Estate, Ambattur, Chennai.600098.
- [2] Dr.K.V. Bala Subramaniam. *Nattrinai*. New Century Book House (P) Ltd.41.B. Sitco Industrial Estate, Ambattur, Chennai.600098.
- [3] Thamilannal. *Tolkappiyam – Porulathikaram*. 48, Thanappa First Street, Madurai.625001.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

சங்ககால மகளிரின் இயல்பு

இரா.சத்தியபாமா, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, இராமநாதபுரம், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8974-9119>

DOI: 10.5281/zenodo.6619558

ஆய்வுச்சுருக்கம்

காலம்தோறும் பெண்களின் நிலை குறித்து ஆராய மூல வாயிலாகவும்முதற் படியாகவும் இருப்பது சங்க இலக்கிய நூல்களே. மங்கையர் குலத்தின் மாணிக்க தொட்டிலாய் விளங்குபவர்கள் பெண்கள். பெண்களை நம் நாட்டின் கண்கள் என்று போற்றப்படுகிறார்கள். உலக படைப்புகளில் உயர்ந்த படைப்பு பெண் மட்டுமே சங்ககால மகளிரின்வீரம் என்பதுபோற்றுதலுக்குரியது. மகளிரின் வீரம் பற்றி சங்க இலக்கியப் பாடல்கள்அதிக அளவில் புலப்படுத்துகின்றது. அதுமட்டுமல்லாது சங்க கால பெண்களின் அழகு, இசை, விளையாட்டு, தகுதி என்று பல செய்திகளை இந்நூல்களின் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. கல்வியில் ஆண்களுக்கு பெண்கள் நிகரானவர்கள் என்றுநிரூபிக்கும் வகையில் பெண்பாற் புலவர்கள் அதிகம் இடம்பெறுகின்றனர் இப்படி சங்ககால மகளிரின் இயல்புகள் இக்கட்டுரையில் இடம்பெற்றுள்ளது.

திறவுச்சொற்கள்: சங்கம், இலக்கியம், பெண், இயல்பு, பெண்ணியம்.

முன்னுரை

உலக படைப்புகளில் உயர்ந்த படைப்பு பெண்ணே அனைத்து உயிர்களையும் உண்டாக்குவதும் காப்பாற்றுவதும் உயிர்ப்பிப்பதும் பெண்ணே. அன்பு, ஆதரவு, பகிர்தல் இது மூன்றுக்கும் பொருத்தமாய் மனிதகுலத்தில் வாழ்பவள் பெண் அவளே ஆக்கலும் காத்தலுமானஆகித் தொன்மத்தாய் வடிவில் உள்ளாள். 'சக்தி' மகத்தான ஆற்றல் படைத்த பெண் தெய்வம் என்று இந்துமத வழிபாடு தெரிவிக்கிறது. மனைவியே 'மனையறத்தின்வேர்' என்று சேக்கிழார் புகழ்ந்துள்ளார் பெண்களின் பெருமையை பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே அறிந்து கொள்ளலாம். சங்ககாலத்தில் பெண்கள் வாழ்வில் காதல் செய்து கணவனைத்தேர்ந்தெடுக்கும் நிலையும் உரிமையும் இருந்தது. சுமார் 30க்கும் மேற்பட்ட பெண்டாற் புலவர்கள் இலக்கிய பாடலைய்பாடும் அளவிற்குபெண்கள் வாழ்வுஇருந்தது .ஒவை போன்ற பெண்பாற் புலவர் அதியமானின் அவைக்களப் புலவராகவும் முதன்மை அமைச்சராகவும் அறிவுரை சொல்வோராகவும், தூது செல்வதற்கு உரிய உரிமை பெற்றவராகவும் வாழ்ந்துள்ளதைஅறியலாம்.

பெண்களின் வீரம்

சங்க காலத்து மறக்குடிப்பெண்கள் நிலை மிகவும் வீரம்மிக்கதாக இருந்ததற்கான சான்றுகள் சில காணப்படுகின்றன. புறநானூற்று பாடல் ஒன்றில் வயது முதிர்ந்த மூதாட்டி ஒருவர் பலர் பெற்ற என் மகன் பகைவர் படைக்கு அஞ்சி புறங்கொடுத்து மாண்டு விட்டான். என்று பலரும் அவளிடம் வந்து கூற

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அந்த மூதாட்டி என் மகன் போரில் அஞ்சி இறந்தான் என்பது உண்மையானால் 'அவன் பாலுண்ட என் மாற்பகத்தை அறுத்தெறிவேன் என்றாள் .

**"மண்டுஅமார்க்கு உடைந்தனன் ஆயின் உண்டஎன்
முலை அறுத்திடுவென் யான்" (புறம்-பா. எண்278)**

என்ற பாடல்அடிகள் மூலம் மூதாட்டியானாலும் வீரம்மிக்கதாய் என்ற உண்மைபுலப்படுத்துகின்றது. மறக்குடியில் பிறந்த மகள் ஒருத்தியின் துணியையும் வீரத்தையும் ஒக்கூர் மாசாத்தியார் சிறப்பாக சொல்கிறார். முதல் நாள் போரில் தன் தந்தையை இழக்கிறாள். மறுநாள் போரில் தன் கணவனை இழக்கிறாள், மீண்டும் போர்ப்பறை கேட்டு தன் ஒரே மகனை அழைத்து வெண்மையான ஆடையை உடுத்தி பரந்து கிடந்த குடுமி தலைக்கு எண்ணெய் தடவி கையில் வேலைக் கொடுத்து போர்க்களம் நோக்கி போய் வா என்று அனுப்புகிறாள்.

**"வேல் கைக் கொடுத்து வெளிது விரித்து உரீஇ
பாறு மயிர்க் குடுமி எண்ணெய் நீவி
ஒரு மகன் அல்லது இல்லோள்
செருமுகம் நோக்கிச் செல்க என விடுமே" (புறம் - 279)**

என்ற பாடல் வரிகள் பெண்ணின் வீரத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது.

விளையாட்டு

மலைவாழ் மகளிர் தினனப் புனங்களில் கிளியோட்டி தினைப்புனத்தில் விளைந்த முற்றிய தினைக் கதிர்களைக் காத்தனர் என்பது சங்க இலக்கியத்தில் பலவிடங்களில் பேசப்படுகின்றது.

**"களைப்பூக் குற்றுத் தொடலை தைஇ
புனக்கிளி கடியும் பூங்கட் பேதை" (குறுந்-142)**

களைப் பூவினை பறித்து மாலை தொடுத்தலும், தினைப் புனத்தில் கிளி ஓட்டுதலும் மலைவாழ் மகளிரின் விளையாட்டுக்கள் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. பொதுவாக இளமகளிர் அக்காலத்தில் கவலையில் தோயாமல் எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியில் திளைத்திருந்தனர். என்பதை நற்றினைப் பாடல் கொண்டு அறியலாம்.

**" விளையாடு ஆயமொடு ஓரை ஆடாது
இளையோர் இல்லிடத்து இற்செறிந்திருத்தல்
அறனும் அன்றே ஆக்கமும் தேய்ம் என
குறுநுரை சுமந்து நறு மலர் உந்தி
பொங்கி வருபுதுநீர் நெஞ்சு உண ஆடுதம்" (நற்- 68)**

என்ற நற்றினை பகுதிகளில் மகளிர் வீட்டின் வெளியே சென்று விளையாடாமல் இருப்பதுஅறமாகாது என்பதும் அதனால் செல்வம் தேய்ந்து விடும் என்பதும் தெரியவருகின்றது. விளையாடும் மகளிர் கூட்டத்தினைக் குறிப்பிடும் பொழுதெல்லாம் சங்ககாலப் புலவர்கள் 'ஓரையாமம்' என்றும் பொய் தன் மகளிர் என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். மகளிர் அந்நாளில் விளையாடிய விளையாட்டு ஓரை எனப்பட்டது. வண்டலயர்தல், சிற்றில் சிதைத்தல், துணங்கையாடுதல், குரவை ஆடுதல் முதலிய விளையாட்டுகள் மகளிர் விளையாட்டுகளாக சங்க இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

**"பாசவல் இடித்த கருங்காழ் உலக்கை
ஆய்கதிர் நெல்லின் வரம்புஅனைத்துயிற்றி**

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

ஒண்தொடி மகளிர் வண்டல் அயரும்" (குறந் -238)

என்ற குறந்தொகைப் பாடல் பகுதியும்

"எவல் எறி உலக்கை வாழைச் சேர்த்தி

வளைக்கை மகளிர் வள்ளை கொய்யும்

முடந்தை நெல்லின் விளைவயல்" (பதிற் - 3 - 29)

என்ற பதிற்றுப்பத்து பாடப்பகுதியும் மகளிர் விளையாட்டினைக் குறிப்பிடுகின்றது.

அழகு

பெண் ஒருவரின் அழகினை மதுரை எழுத்தாளன் சேர்ந்தன் பூதன் என்ற புலவர்

"பூவொடு புரையும் கண்ணும் வேய் என

விறல் வனப்பு எய்திய தோளும் பிறை என

மதி மறுக்குறாம் நுதலும்" (குறந் - 226)

கண்கள் பூவை போலவும், தோள்கள் மூங்கில் போலவும், நெற்றி பிறை போலவும் உள்ளன என்றும் விளக்குகிறார். பெண்ணென்பவள் மென்மையானவள், உலகின் இடையூறு நிலைகளையும் விலங்கு முதலியவற்றால் நேர்ந்திடும் இடுகண்களையும் உணராதவர் பொய்மையும் சூதும் அறியாத அவர் உள்ளத்தில் வலிமையால் தமை பாதுகாத்துக் கொண்டு இல்லறத்தை நல்லறமாக ஓம்பும் ஆற்றல் பெற்றவர்கள்.

இசை

பெண்களுக்கு குரல் வளம் என்பது இயற்கையிலேயே இனிமை வாய்ந்தது எனவே இசை தமிழ் மகளிர் வழியில் பெரிதும் வளர்ந்தது தாலாட்டுபாடல் என்பது தாய்மார்கள் வளர்த்த இயல் இசை தமிழ் இலக்கியம் யானை முதலிய காட்டு விலங்குகளும் மற்றவர்களும் அவர்தம் இசைக்கு வயப்பட்டுத் தம் கொடூரத் தன்மையை மறந்து நின்ற மையை சங்க இலக்கியங்கள் நன்கு புலப்படுத்துகின்றன.

"ஆறுகலை கள்வர் படை விட அருளின்

மாறுதலை பெயர்க்கும் கருவின் பாலை" (பொரு-21-22)

என்ற பாடலடிகள் குறிப்பிடுகின்றது.

சங்ககால பெண்பாற் புலவர்கள்

தமிழ் இலக்கியத்தின் பொற்காலம் என சித்தரிக்கப்படும் சங்ககாலம் தமிழ்ப் புலவர்கள் நிறைந்து வழிந்த காலம். அக்காலத்தில் ஆண்பாற் புலவர்களுக்குச் சளைக்காமல் பெண்பாற் புலவர்களும் இலக்கிய ஆளுமை மிக்கவர்களாக காணப்பட்டனர் சிறந்த படைப்புகளை பெண்பாற் புலவர்கள் தமிழுலகுக்கு இருந்தபோதும் அவர்களின் இயற்பெயர் தொகுப்புகளில் தனிப் பாடல்களை தொகுப்புகளை இப்பெண்பாற் புலவர்கள் தமிழ் உலகுக்கு ஈந்த போதும் அவர்களின் இயற்பெயர் அத்தொகுப்புகளிலோ தனிப்பாடல்களிலோ ஈண்டு குறிப்பிடப் படவில்லை. பிற்காலத்தில் பெண்பாற் புலவர்களின் பெயர்கள் எவ்வாறு சுட்டப்பட்டதெனின் அவர்கள் எழுதிய இலக்கியங்களில் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்களில் இருந்தே அவர்களுக்கு பெயர் வைக்கப்பட்டது என்பதே உண்மை. சான்றாக காக்கையைப் பற்றி பாடியவர் காக்கைபாடியியார், ஓவையையார், அஞ்சில் அஞ்சியார், அணிலாடு முன்றிலார், ஒக்கூர் மாசாத்தியார், காவற்பெண்டு, குறமகள் இளவெயினியார் என்று சங்க காலத்தில் பெண்பாற் புலவர்கள் இருந்தனர்.

பெண்களின் தகுதி

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

"கற்பும் காமமும் நாற்பால் ஒழுக்கமும்

நல்லிதின் புரையும் விருந்து புறந்தருதலும்

சுற்றம் ஓம்பலும் பிறவும் மன்ன கிழவோள் மாண்புகள்" (தொல் - நூ - 150)

என்று கற்புநிலை ஒழுக்க நிலை நன்னெறி பிறரை உபசரித்தல் பெண்ணின் கடமை என்றனர். ஈன்று புறந்தருதல் என் தலைக்கடனே என்ற புறநானூற்றுப் பாடலின் வழி குழந்தையை பெற்று தருதலும் பெண்ணின் கடமை என கொண்டனர்."உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவர்" என்பதை மையமாகக் கொண்டு சிலப்பதிகாரக் காப்பியம் படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் தன் கணவனுக்காக மதுரையை எரித்தாள் அதனால் பாண்டிய மன்னனே இறந்தார் என்பதும் கணவன் மீது எவ்வளவு அன்பு கொண்டிருந்தால் என்பதும் பெறப்படுகின்றது. அன்பின் அடையாளமே பெண்தான் என்பதை இதன் மூலம் உணர முடி கின்றது.

முடிவுரை

சங்க காலத்தில் வீரத்தின் விளை நிலமாகவும் போர்க்களத்தில் வீரமுடன் போராடிய வீரமங்கையர்களாகவும் பெண்கள் திகழ்கின்றனர். சங்ககால காப்பியங்களான ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் உள்ள பெண் பாத்திரங்களின் வரலாறுகள் பெண்ணியத்திற்கு பெருமை தேடித் தந்தனர். சங்க காலத்திலேயே பெண்கள் கல்வியில் சிறந்தவர்களாகவும் தலைமை பண்பு கொண்டவர்களாகவும் சரித்திர சாதனை புரிந்துள்ளனர் அதற்கு சான்று பெண்பாற் புலவர்கள்தான். எனவே நாட்டை ஆட்சி செய்ய மன்னன் இருந்தாலும் ஒரு வீட்டை ஆட்சி செய்ய ஒரு பெண்தான் வேண்டும் என்பது எவராலும் மறுக்க முடியாத உண்மை வாழ்க பெண்ணியம் வளர்க பெண்ணியம்.

துணை நூற்பட்டியல்

- [1] புறநானூறு மூலமும் உரையும், அ.ம.பரிமணம், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
- [2] நற்றிணை மூலமும் உரையும், கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
- [3] தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், தமிழண்ணல், மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Feminist Thoughts in Poetry by Sivashankari

Dr. S. Sathya Bama, Assistant Professor of Tamil, Vau Wajiha Women's College,
Kayalpattinam, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1447-2506>

DOI: 10.5281/zenodo.6619626

Abstract

Sivashankari, pen named is a proficient writer who can recreate the feelings hidden in the depths of a woman and create literature in Tamil. The woman who is respected as a mother, goddess and child in every family loses her uniqueness. Sivashankari's vision is to take the tragedies that women experience in their daily lives and find a way out of slavery. In this article, we will look at the feminist thoughts found in 'Nokkal' poetry.

Keywords: Sivasankari, Nokkaal, Poetry, Feminist.

References

- [1] Sivashankari. R. *Nokkal*, Arivukkadal Pathippagam, Madurai-625003.
- [2] Vairamuthu. R. *Ratha Daanam*. Surya Pathippagam, Chennai-24.
- [3] Jaikumar. A. *Women and Society*, Kavitha Accakam, Mylapore.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

சிவசங்கரியின் நோக்கால் கவிதையில் பெண்ணியச் சிந்தனைகள்

முனைவர் ச. சத்திய பாமா, உதவிப்பேராசிரிர், தமிழ்த்துறை,
வாவு வஜீஹா வனிதையர் கல்லூரி, காயல்பட்டணம், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1447-2506>

DOI: 10.5281/zenodo.6619626

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சிவசங்கரி பெண்ணின் ஆழ்மனதில் மறைந்து கிடக்கும் உணர்வுகளை மீட்டெடுத்து இலக்கியமாக படைக்கக்கூடியவர். ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் தாயாய், தெய்வமாய், குழந்தையாய் மதிக்கப்படும் பெண் தனக்கான தனித்தன்மையை இழந்து விடுகின்றாள். சிவசங்கரியின் நோக்கால் கவிதை பெண்கள் அன்றாட வாழ்வில் அனுபவிக்கின்ற அவலங்களை எடுத்துக்கூறி, அடிமைத்தனத்தில் இருந்து மீள வழிவகை செய்யும் நோக்கில் அமைந்துள்ளது. நோக்கால் கவிதையில் காணப்படும் பெண்ணிய சிந்தனைகளை இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

திறவுச்சொற்கள்: சிவசங்கரி, நோக்கால், கவிதை, பெண்ணியம்.

முன்னுரை

கவிதைகள் ஒரு பொழுதுபோக்கு அம்சமாக இல்லாமல் பெண்களின் பிரச்சினைகளை எடுத்துக்கூறும் தளமாக உள்ளன. சிவசங்கரி பெண்ணின் ஆழ்மனதில் மறைந்து கிடக்கும் உணர்வுகளை மீட்டெடுத்து இலக்கியமாக படைக்கக்கூடியவர். ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் தாயாய், தெய்வமாய், குழந்தையாய் மதிக்கப்படும் பெண் தனக்கான தனித்தன்மையை இழந்து விடுகின்றாள். சிவசங்கரியின் நோக்கால் கவிதை பெண்கள் அன்றாட வாழ்வில் அனுபவிக்கின்ற அவலங்களை எடுத்துக்கூறி, அடிமைத்தனத்தில் இருந்து மீள வழிவகை செய்யும் நோக்கில் அமைந்துள்ளது. நோக்கால் கவிதையில் காணப்படும் பெண்ணிய சிந்தனைகளை இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

முதிர்கன்னி

இளம் வயது திருமணம் ஒருபுறம் நடந்து கொண்டிருந்தாலும், முதிர்கன்னிகளின் நிலை குறைந்தபாடில்லை. பெண்களின் திருமணவயது அதிகமாகி போவதற்கு முக்கிய காரணமாக இருப்பது வரதட்சணை வாங்குவதும், சாதகம் பார்ப்பதும் ஆகும். இன்றைய கவிஞர்கள் முதிர்கன்னிகளின் அவலத்தை ஆழமாகவும் அழுத்தமாகவும் பதிவு செய்கின்றனர்.

இந்த நிலையை கவிஞர் சிவசங்கரி,

“பாவாடையில் சிகப்புவில்

மழைபெய்யவில்லை

நிலம் தரிசாகக் கிடக்கிறது

புறம்போக்குகள்

நிலத்தை விலைபேசுவதற்குள்

காத்திருக்கிறேன்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

மழைக்கு” (நோக்கால் ப.49)

என்ற வரிகளில் குறிப்பிடுகின்றார். முதிர்கன்னியாய் தொடரும் பெண் திருமணத்திற்காக ஏக்கத்தோடு காத்திருக்கும் அவலம் களையப்பட வேண்டுமென்றால் வரதட்சணை வாங்குவதும், சாதகம் பார்ப்பதும் முற்றிலும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

பெண் அடக்குமுறை

சங்ககாலம் முதல் இக்காலம் வரை பெண் ஆணை சார்ந்தே வாழவேண்டும் என்ற சமூக கட்டுப்பாடு கடைபிடிக்கப்படுகிறது. ஆண் துணையோடு வாழ்ந்தால்தான் பெண் பாதுகாப்பாக திகழ முடியும் என்ற நம்பிக்கை நிலவுகின்றது. பெண்ணுக்கான வன்கொடுமைகள் அதிகரித்து வருவதால் பெண்ணை வீட்டை விட்டு வெளியேற விடாமல் தடை விதிக்கப்பட்டு, அடக்கி வைக்கின்ற அவலம் காணப்படுவதை சிவசங்கரி

“திருமணம் முடிந்தது

தொடர்ந்து கருவுற்றேன்

பிள்ளைத்தாச்சிப் பெண்

பத்திரமாக இருக்க வேண்டும் என்றார்கள்

சலிக்காமல் நான்கு பெற்றேன்

பிள்ளை குட்டிகாரிக்கு

வெளியில் என்ன வேலை என்றார்கள்

பேரன்பேத்தி எடுத்தேன்

சுடுகாட்டிற்குப் போகிறவளுக்கு

இந்த வேலை எல்லாம் எதற்கு என்றார்கள்

முட்டை உடையவே இல்லை” (நோக்கால் ப.7)

என்ற கவிதையில் சித்தரித்துக் காட்டி, பெண்ணுக்கான சுதந்திரம் பாதுகாப்பு என்ற பெயரில் பாதிக்கப்பட்டு அடக்கப்படுவதை உணர்த்துகின்றார். பெண்கள் அடக்கப்படாமல் சுயமாக செயல்பட வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

விலைமகள்

விலைமகள் ஆக எந்த பெண்ணும் விரும்புவதில்லை. ஆனால் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையில் ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கைப்பாதை மாறிவிடுகிறது. பெண் தனது பாலுணர்வு இச்சையால் விலை மகளாய் ஆவதும் உண்டு. ஆடவரின் மோகத்தால் பலவந்தமாமக கற்பைப் பறிகொடுக்கப்படுவதும் உண்டு. ஆதரவற்ற வாழ்க்கை, கணவனால் கைவிடப்படுதல், காதலனால் ஏமாற்றப்படுதல், வறுமை, ஒருமுறை தவறியதால் தொடர்கின்ற நிலைக்கு தள்ளப்படுதல் போன்றவற்றாலும் விலைமகளாக நேரிடுகின்றது. பெண் விலைமகளாக ஆகின்ற போது அதற்கு காரணமாய் ஆவது ஆண்களே ஆனால் பெண்ணின் மீது பழிசுமத்தி வேடிக்கை பார்க்கின்ற நிலை உள்ளது. நம் தேசத்தை மகாத்மா காந்தி விபச்சாரத்தைப் பற்றி கூறும் போது,

“விபச்சாரி என்றால் துர்நடத்தையுள்ள பெண்களைச் சொல்லுவதாக சாதாரணமாய் எண்ணுகிறார்கள் ஆனால் நடத்தை கெட்ட ஆடவரும் பெரிய விபச்சாரிகள் இல்லையாயினும் பெண்டிரைப் போன்ற விபச்சாரிகளே! ஏனெனில் பெரும்பாலான பெண்கள் தன் உடலைவிற்பது பிழைப்பை வேண்டியே”

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்று கூறுகின்றார். சிறு வயதிலேயே தவறியபோது வேறு வழியின்றி தொடர்கின்ற விலைமகள் நிலையை சிவசங்கரி,

“மனிதர்கள் தொடும் பொழுதெல்லாம்

நரக வேதனை

தினம் தினம்

விதவிதமான நரகம்

ஒவ்வொரு இரவும்

ஏதாவது ஒரு பெயர்கொண்ட நரகம்

எங்களைத் தாழிட்டுக் கொள்கிறது” (நோக்கால் ப.15)

என்ற கவிதையில் எடுத்துரைக்கின்றார். விலைமகள் பலர் விருப்பமின்றி விலைமகளாய் தொடரும் அவலத்தை சுட்டிக்காட்டி அந்நிலை மாறவேண்டுமென்கிறார்.

பெண்ணுக்கு அநீதி

தாயாய், தாரமாய் குடும்பத்தை தாங்கி நிறுத்தும் துணாக வலம் வருபவர்கள் பெண்கள். காலை முதல் இரவு வரை குடும்பத்திற்காக உழைத்து உழைத்து ஓடாகிப் போகின்றவள். அப்படிப்பட்ட பெண்ணை மதித்து மரியாதை செய்யவில்லை என்றாலும் பரவாயில்லை. அவளை துன்புறுத்தாமலாவது இருக்கலாம். குடும்பத்தில் ஏதேனும் தீமை நடந்துவிட்டால் அதற்கான காரணத்தை அவள்மேல் சுமத்துகின்ற அவலத்தை சிவசங்கரி

“நல்லது தவிர

கெட்டது நடந்துவிட்டால்

எங்கள் சாதகம் நோய்க்கிருமியாகும்

குடும்பமே படையெடுப்பார்கள்

நோய்க்கிருமிகளை விரட்ட

சோசியர் வீட்டிற்கு” (நோக்கால் ப.6)

என்ற வரிகளில் உணர்த்துகிறார். மேலும் பெண்ணை சுயமாக செயல்பட விடாமல் தடுப்பது பெண்ணுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதி ஆகும். இதனை சிவசங்கரி

“புயலோட்டு பூவுக்கு என்னவேலை

நாளைய மலர்தலைக் கூட

புயலே தீர்மானிக்கும்” (நோக்கால் ப.6)

என்ற வரிகளில் வெளிப்படுத்துகிறார்.

ஆபத்தான நிலையில் பெண்

பெண்ணென்று பூமிதனில் பிறந்துவிட்டால் பெரும்பிழை இருக்குதடி தங்கமே தங்கம்! என்பது பாரதியின் வாக்கு. இவ்வாக்கு முற்றிலும் உண்மை. ஒரு பெண் பூமியில் பிறந்துவிட்டால் பிறப்பு முதல் வாழ்வின் இறுதி மூச்சுவரை எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள் மிகுதி. புதிய மில்லினியம் பிறந்து ஆண்டுதோறும் மகளிர் தினம் கொண்டாடப்படுகிறது. விஞ்ஞானமும் வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது. ஆனால் பெண்ணின் பிரச்சனை மட்டும் தீர்ந்த பாடில்லை. பிறந்தது முதல் இறப்புகள் வரை ஆண்களின் வக்கிரப் பார்வையாலும், கேலி கிண்டல்களாலும் மட்டுமின்றி கொடிய வன்கொடுமையாலும்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

தாக்கப்படும் நிலைமை அதிகரித்து வருகிறது. பச்சிளம் குழந்தை முதல் வயதான பாட்டியைக் கூட காமக்கொடுரர்கள் விட்டுவைப்பதில்லை. இதனை சிவசங்கரி,

“வீட்டைத் தாண்டினால்

இராவணர்கள் பலர்

செல்லும் இடந்தோறும்

அபாய எச்சரிக்கை” (நோக்கால்-ப.19)

என்றுகூறி பெண்ணுக்கு வன்கொடுமைக்காரர்கள் பலரின் கையில் அகப்படும் அபாயம் உள்ளதை எடுத்துரைக்கின்றார். ஆபத்தான நிலையில் வாழும் பெண் அவலம் தீர வேண்டுமானால் பெண்ணுக்கு ஆபத்து ஏற்படுத்துவோருக்கு தண்டனைகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

போகப்பொருளாய் பெண்

பெண் பல ஆசைகளோடும் கனவுகளோடும் ஒரு ஆண்மகனின் கையை பிடித்துக் கொண்டு இல்லறவாழ்வில் அடியெடுத்து வைக்கிறாள். ஆனால் திருமணம் ஆனபின்பு பல சூமைகள் அவள் மீது சுமத்தப்பட்டு, சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டு, இன்பம் காண பயன்படுத்தப்படும் போகப்பொருளாக பார்க்கப்படுகிறாள். கணவனின் கொடுமையில் அகப்பட்ட பெண்ணின் அவலத்தை சிவசங்கரி,

“வேடன் கையில் நாங்கள்

இனி சுதந்திரம் ஏது?

அவன் இச்சைக்கெல்லாம்

நாங்கள் இசையவேண்டும்” (நோக்கல் -ப.48)

என்று குறிப்பிடுகின்றார். மேலும், மனைவி கர்ப்பினியாக இருக்கும்போது தன் ஆசையை நிறைவேற்ற வேறு பெண்ணை கணவன் நாடுவதை சிவசங்கரி,

“வயிற்றில் வளருது இன்பம்

காணாமல்போனது என் இன்பம்

மாதவி வீட்டில் அவன்

மணிமேகலையே இல்லாத

இன்பத்தைப் பெற” (நோக்கால்-ப.10)

என்ற அடிகளில் எடுத்துரைக்கிறார். ஆணாதிக்கம் நிறைந்த கணவன்களால் பெண் போகப்பொருளாக மட்டுமே பார்க்கப்படுகிற இந்த நிலை மாறவேண்டும்.

பெண் மறுமலர்ச்சி

பெண்கள் திருமணம் ஆனபின்பு அடிமைப்படுத்தப்படுவதாக கூறுவது முற்றிலும் தவறு. பெண் பிறந்தது முதல் தாய், தந்தை, சகோதரன், ஆசிரியர் என அனைவராலும் பெண் பிள்ளைகளுக்கு இதை செய்யக் கூடாது அதை செய்யக்கூடாது என்று கூறி தன் உணர்வுகளை கட்டுப்படுத்த கற்றுக்கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படி வளர்ந்த பெண் தன் உணர்வுகளை மதித்து அடிமை பூட்டை தன் கணவன் திறக்க வேண்டும் என விரும்புவதை சிவசங்கரி.

“நீயாவது

உனக்காகவே

பூட்டப்பட்ட பூட்டை

உடைப்பாயா?

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

சிவதனுசுவைப் போல” (நோக்கால்-ப.52)

என்ற வரிகளில் கூறுகின்றார். பெண்மறுமலர்ச்சி அடைய பெண்களும் ஆண்களும் சேர்ந்து வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

நிறைவாக

பெண்ணின் உணர்வுகளை தீர்மானிப்பவர்களாக யார் யாரோ இருக்கின்றனர். குடும்பத்திற்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் அவள் உணர்வுகள் மௌனமாக சாகடிக்கப்படுவதை நோக்கால் கவிதையில் சிவசங்கரி வெளிப்படுத்தி, பெண் உணர்வுகள் மதிக்கப்பட வழிவகை செய்ய முற்பட்டதை இக்கட்டுரையின் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] சிவசங்கரி.இரா. நோக்கால். அறிவுக்கடல் பதிப்பகம், மதுரை-625003.
- [2] வைரமுத்து.இரா. இரத்த தானம். சூர்யா பதிப்பகம், சென்னை-24.
- [3] ஜெயக்குமார்.அ. பெண்களும் சமூகமும். கவிதா அச்சகம், மயிலாப்பூர்.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Life in Eelam Poetry

G.Sathishkumar, Guest Lecturer, Tamil Department, Government Women's college,
Ramanathapuram, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8633-5375>

DOI: 10.5281/zenodo.6619643

Abstract

Although ideologically modern elements are intertwined in the development of early poetry in Eelam, Ezhakesari, which began in the 1930s, can be traced back to modern trends in Eelam poetry through the Renaissance periodicals launched in 1942. The poetic trend, which begins with the Renaissance, is centred on Bharathi. Bharathi, a group of young poets fascinated by the changes in Tamil literature laid the foundation for a socially conscious poetic tradition in Eelam. Eelam Poems express the pain and celebrations of life with aesthetic sense. They appear in poetry as aesthetics and addictions to pleasure and pain. Just as imagination, emotion, aesthetics, and concept play a primary role in the creation of Eelam poetry, so do land, time, and context. Without them, it would not be possible to create or professionalize poetry. As the elements of the poem change, so does the need for poetry and the overall poeticization of the subject matter. The poems describe the life of the Tamil race and ethnic oppression, genocide, the living environment of the Eelam Tamil people who are fighting against it, the war environment, genocide, feminism, emigration, etc.

Keywords: Eelam, Environment, Feminism, Poetry, Life.

References

- [1] Alari, *Malai Pozhidhal*, Kalachuvadu Publishing House, Nagercoil, First Edition, December 2009.
- [2] Anar, *Enakku Kavithai Mugam*, Timeline Publishing, Nagercoil, Second Edition, December, 2010.
- [3] Azhiyal, *Duvitham*, reprint, Australia, first edition, March 2006.
- [4] Kutty Revathi, *Mullivaikkaluku Pin*, Azhi Publishing, Chennai, First Edition December 2010.
- [5] Shanmugam Sivalingam, *Neer Valayangal*, Mithila Press, Chennai, First Edition, November 1998.
- [6] Sujanthan, *Pirinthavanin Kavithai*, Kalachuvadu, Nagercoil, First Edition, November 2011.
- [7] Cheran, *Ne Ippodhu Irangum Aaru*, Timeline Publishing, Nagercoil, First Edition 2000.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

ஈழத்துக் கவிதைகளில் வாழ்வியல்

கா.சதீஸ்குமார், கௌரவ விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை,
அரசு மகளிர் கல்லூரி, இராமநாதபுரம், தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8633-5375>
DOI: 10.5281/zenodo.6619643

ஆய்வுச்சுருக்கம்

ஈழத்தின் ஆரம்பகால கவிதையின் வளர்ச்சிப்போக்கினில் கருத்தியல் ரீதியில் நவீனக் கூறுகள் ஆங்காங்கே தென்பட்டாலும் 1930களில் தொடங்கப் பெற்ற ஈழகேசரி, 1942ல் தொடங்கப்பட்ட மறுமலர்ச்சி இதழ்களின் வாயிலாகவே ஈழத்து கவிதைகளில் நவீனப் போக்குகள் தோற்றம் பெற்றதை அறிய முடிகின்றது. மறுமலர்ச்சியுடன் தொடங்கப் பெறும் கவிதைப் போக்கு, பாரதியை மையமாகக் கொண்டது. பாரதி, தமிழ் இலக்கியத்தில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களினால் கவரப்பட்ட ஓர் இளங் கவிஞர் குழாம் ஈழத்தில் சமூக உணர்வுள்ள கவிதைப் பாரம்பரியத்திற்கு அத்திவாரம் இடுகின்றனர். கவிதைகள் வாழ்வில் நிகழ்கின்ற வலியினையும், கொண்டாட்டங்களையும் உள்வாங்கி அழகியல் தன்மையோடு வெளிப்படுத்தக் கூடியன. அவை இன்ப, துன்ப அழகியலாகவும் அடிமைகளாகவும் கவிதைகளில் இடம் பெறுகின்றன. இவை கவிதைக்கு ஒரு வானவில் கவிதை உருவாக்கத்திற்கு கற்பனையும், உணர்ச்சியும் அழகியலும், கருத்தும் முதன்மை வகிப்பது போலவே நிலம், காலம், சூழல் ஆகியனவும் அடிப்படை மூலப் பொருட்களாக விளங்குகின்றன. அவை இன்றி கவிதை உருவாக்கமோ, தொழில்படுதலோ சாத்தியமாக இருக்க முடியாது. கவிதையின் மூலப்பொருட்களில் மாற்றம் நிகழ்கிற போது கவிதையின் தேவை, பாடுபொருள் ஒட்டுமொத்த கவிதையாக்கமே மாறிப் போகின்றது. இன்ப நிலை சார்ந்த வாழ்வியல் முறைகளும் இயக்குகின்ற தமிழ் இனம் மற்றும் இன ஒடுக்குமுறை, இன அழிப்பு, அதனை எதிர்த்து போராடுகின்ற ஈழத்துத்தமிழ் மக்களின் வாழ்வியல் சூழல், போர்ச்சூழல், இனஅழிப்பு, பெண்மன உணர்வு, புலம்பெயர்வு போன்றவற்றை விளக்குவதாக அமைகின்றது.

திறவுச்சொற்கள்: ஈழம், சுற்றுச்சூழல், பெண்ணியம், கவிதை, வாழ்வு

முன்னுரை

ஈழத்தின் ஆரம்பகால கவிதையின் வளர்ச்சிப்போக்கினில் கருத்தியல் ரீதியில் நவீனக் கூறுகள் ஆங்காங்கே தென்பட்டாலும் 1930களில் தொடங்கப் பெற்ற ஈழகேசரி, 1942ல் தொடங்கப்பட்ட மறுமலர்ச்சி இதழ்களின் வாயிலாகவே ஈழத்து கவிதைகளில் நவீனப் போக்குகள் தோற்றம் பெற்றதை அறிய முடிகின்றது. மறுமலர்ச்சியுடன் தொடங்கப் பெறும் கவிதைப் போக்கு, பாரதியை மையமாகக் கொண்டது. பாரதி, தமிழ் இலக்கியத்தில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களினால் கவரப்பட்ட ஓர் இளங் கவிஞர் குழாம் ஈழத்தில் சமூக உணர்வுள்ள கவிதைப் பாரம்பரியத்திற்கு அத்திவாரம் இடுகின்றனர். கவிதைகள் வாழ்வில் நிகழ்கின்ற வலியினையும், கொண்டாட்டங்களையும் உள்வாங்கி அழகியல் தன்மையோடு வெளிப்படுத்தக் கூடியன. அவை இன்ப, துன்ப அழகியல் ளாகவும் அடிமைகளாகவும் கவிதைகளில் இடம் பெறுகின்றன. இவை கவிதைக்கு ஒரு வானவில் கவிதை உருவாக்கத்திற்கு கற்பனையும், உணர்ச்சியும் அழகியலும், கருத்தும் முதன்மை வகிப்பது போலவே நிலம், காலம், சூழல் ஆகியனவும்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அடிப்படை மூலப் பொருட்களாக விளங்குகின்றன. அவை இன்றி கவிதை உருவாக்கமோ, தொழில்படுதலே சாத்தியமாக இருக்க முடியாது. கவிதையின் மூலப்பொருட்களில் மாற்றம் நிகழ்கிற போது கவிதையின் தேவை, பாடுபொருள் ஒட்டுமொத்த கவிதையாக்கமே மாறிப் போகின்றது. இன்ப நிலை சார்ந்த வாழ்வியல் முறைகளும் இயக்குகின்ற தமிழ் இனம் மற்றும் இன ஒடுக்குமுறை, இன அழிப்பு, அதனை எதிர்த்து போராடுகின்ற ஈழத்துத்தமிழ் மக்களின் வாழ்வியல் சூழல் போன்றவற்றை விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

போர்ச்சூழல்

ஈழத்தில் போர் சூழலில் கவிதையின் உருவாக்கம்பற்றி கூறும் போது

"ஒரு சமூகத்தின்

சோகம் சுமந்த வாரத்தின்

கூட மாசியில்

உருக்குலைந்த

கண்களை குருடாக்கி

கொலைக் களத்தில் இருந்து

உயிர் தப்பிய

கவிதை இது"¹

ஈழத்தமிழ் கவிதைகளை ஒரு சமூகத்தின் வலி நிறைந்த வரலாற்று ஆவணமாக நோக்கச் செய்கின்றது. கவிதை குறித்து இது போன்ற அழுத்தமும் அடர்த்தியும் மிக்க பதிவுகள் ஈழத்தில் அதிகமாக காணப்படுவதை அறிய முடிகின்றது. ஒரு நாட்டில் குடியிருந்த மக்களையும் அம்மக்களின் வீடுகளையும் சூறையாடிவிட்டு அப்பகுதி முழுமையும் முட்கம்பி பின்னப்பட்டிருந்தால் அது எவ்வாறு காட்சி தரும், அங்கி ருக்கும் எஞ்சிய மக்களின் மன எண்ணங்கள், எதிர்பார்ப்புகள் எவ்வாறு இருக்கும் என்பதை பிரதிபலிக்கும் வகையில் இக் கவிதை அமைகின்றது . இதனை,

"எங்கிருந்து நோக்கினும்

தீவின் அடிவானம்

முட்கம்பி வரிசைகளாய் வளையப்பட்டுக் கிடக்கிறது"²

என்கிறார். மேலும், மற்றொரு கவிதையில்

"கன்னி கட்டும் போதே

பூக்கள் உதிர்ந்து விடுகின்றன

கர்ப்பம் தரித்த மறுகணமே...

...ஆனாலும்

நீ என்னைப் பாடச் சொல்கின்றார்"³

என்ற கவிதையில் ஈழத்தில் புகை மண்டிக்கிடக்கின்ற போரின் வன்மமும், அதற்குள் இருந்து உயிர்த்துவம் பெற்று எழமுடியாத மனித அவலத்தையும் அடையாளப்படுத்துகின்றது. இத்தகையதான ஒரு கையறுநிலைச் சூழலில், இந்த இயலாமைக்குள் எப்படி பாடுவது, எதைப்பாடுவது என்பதாக ஒரு கவிஞரின் மனதில் தோன்றுகின்ற உணர்வினையும் அது பதிவு செய்கின்றது. தொடரும் இந்தக் கவிதை பிணங்கள் நிரம்பிய தெருவின் நாற்றத்தையும், துப்பாக்கியின் தோட்டாக்களால் உடைக்கப்படும் கதவின் பூட்டுக்களையும், தலை கொய்யப்பட்டு வீழ்ந்துகிடக்கின்ற வெண்புறாக்களின்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

துடிப்பினையும், கடலில் நிகழ்த்தப்பட்ட படுகொலைகளையும் பேசுகின்ற உயிர் வலி நிறைந்த கவிதையாகவே அமைகின்றது. மேலும் மற்றொரு கவிதையில் ஈழத்து போரின் துயர சூழலை காட்சிப்படுத்தி நெஞ்சை பதற வைப்பதாகவும் நம்பிக்கையின் இழப்பு சார்ந்த பெருவலியாக கண்ணீரை வரவைக்கின்றது. இதனை பின்வருமாறு காணமுடிகின்றது,

"யுத்தச் சன்னதியில் அதிர்கிறது முல்லை
சிவப்பில் பூக்களை உதிர்க்கிறது காடு
இரத்தக் குளம்பை அள்ளி வருகிறது
நெத்திலியாறு
பாலை மரத்தடியில் குந்தியிருக்கின்றான்
கணபதி
மூன்று தசாப்தங்களாய் நம்பிக்கை எடுத்தவன்
தெய்வம் இல்லை யமன் நீ
எனக் கதறுகிறான்
அவள் மடியில் இன்னும் குருதி காயாத பிஞ்சுப்பிணம்"⁴

எனத் தொடரும் வரிகளில் போரின் வன்மத்தையும் மக்களின் இயலாமையையும் அறிய முடிகின்றது. முன்னோர்கள் நெல்விளைவித்த வயலினில் தற்போது எருமை மாடுகள் மீது அமர்ந்து உழவு செய்வதால் வீடுகளில் சாவு வேளாண்மையை நடைபெறுவதாக சுட்டுகின்றார். அத்துடன் வடக்கிருந்து வரும் குரல்கள் கடலே இரங்காய் என வேண்ட, பற்றி எரிகிறது கடல். இனி செல்வதற்கும் இடமில்லை, சொல்வதற்கும் ஏதுமில்லை என்பதான ஒருவித விளிம்பின் குரலில் கவிதையை நகர்த்திச் செல்வதை இக்கவிதைகளில் காண முடிகின்றது.

இனஅழிப்பு

இயல்பு மொழியும், வேறுபட்ட அழகியலும் கொண்டு உணர்வுகள் மேலோங்காது இயங்கும் சேரனின் கவிதைகளில் புதைக்குழி பாடல் பாமரமனிதன் ஒருவரின் மூலம் சிங்கள இராணுவத்தின் இன அழிப்பை அவர்களின் வெறிச் செயலை, தமிழ்த் தேச விடுதலை குறித்த எண்ணங்கள் மறுக்கப்படுகின்ற துயரத்தை காணமுடிகின்றது.

"அவன் தனியே
அவர்களோ மூவர்
முகம் தெரியா இருள்
அவர்களுடைய மனதைப் போல"⁵

அவனைப்பற்றி குறிப்பிடுகின்ற போது தன்னுடைய புதைகுழியைத் தானே வெட்டும் அவலம் நேர்ந்தபோது என்ன உணர்ந்திருப்பான் என்பது வார்த்தைக்குள் அகப்படாத கொடூரம் என்று பதிவு செய்வதன் மூலம் இராணுவக் கொலைகளின் சூட்சுமங்களையும் பயங்கரவாதத்தை கட்டவிழ்க்கும் அதிகாரத்தையும் நுட்பமாக புலப்படுத்துகின்றது. மேலும் அவன் மீது நிகழ்த்தப்பட்ட அந்த கடைசி வன்மத்தை அவன் வெளிப்படுத்தியிருப்பாராயின் அவனால் பேசப்பட்ட மொழி என்னவாக இருக்கும் என்பது குறித்த தேடுதலாகவும் கவிதை நகர்கின்றது. கொலை செய்யப்பட்டவரின் மொழியின் தன்மை பற்றி அறியும் போது,

"அந்தப் புதைகுழியின் மேல்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

காற்றில்
 உறைந்து போயிருக்கின்றன
 அவன் இறுதியாகச்
 சொன்ன வார்த்தைகள்
 காற்று அவற்றைக்
 கொண்டு செல்லாது
 மழையும் சூரியனும்
 கிட்டவும் நெருங்கா"⁶

என்ற இக்கவிதையில் மறைக்கப்பட்ட அவனின் மொழியின் வலிமையை தீர்க்கமாகவும் மூர்க்கமாகவும் எடுத்துரைக்கின்றது. இந்த ஆர்ப்பாட்டம் இல்லாத மொழியின் உருவாக்கம் கவிதைக்கான வெற்றியாக தான் கொள்ளலாம். அவள் சொல்லாத வார்த்தைகளைப் பற்றி சுட்டுகின்ற போது அது மண்ணுள் போய் மரத்துட் போய் மரத்தில் இருந்து கிளைக்கும் இலைக்கும் இலையிலிருந்து காற்றுக்குமாய் பயனித்து இடையறாமல் அலையாக எரிந்து கொண்டிருக்கிறது என்றும் பிரபஞ்சத்தோடு அவனைப்போலவே அவன் மொழியும் காற்றில் கலந்திருக்கும் துயர நிலையை அறிய முடிகின்றது.

"அவனுடைய இறுதி வார்த்தைகளில்

இருந்து

நமது தேசத்தின் உயிர்"⁷

என்பதாக கவிதை முடிகிறபோது கவிதை முழுவீச்சுடன் உயர்த்துவம் பெற்று செயல்படுவதை காணமுடிகிறது. உவமைகளும் படிமச் சித்தரிப்புகளும் கவிதையை மேலும் செம்மைப்படுத்துவதை காணமுடிகின்றது.

பெண் மன உணர்வு

ஈழத்துப் பெண்களின் மன உணர்வினை பின்வரும் கவிதைகளில் காணமுடிகின்றது. ஒரு ஆண் ஒரு பெண்ணை பொருளில் உடல் மனம் சார்ந்த எல்லா நிலைகளிலும் உறிஞ்சிவிட்டு வெறும் சக்கையான பின் அவளை மறுக்கின்ற போது ஏற்படுகின்ற பெண்ணின் வலியாகவே பெரிதும் பார்க்க முடிகின்றது. திருப்பித்தரலாம் மணிக்கூட்டை, கைவிளக்கை, கத்திரிக்கோலை, கரும்பச்சை வெளிர்நீலக்கோடன் சேர்த்துகளை என்று வரிசைப்படுத்தும் கவிதை கத்திரிக்கோலை பற்றிச் சொல்லுகின்ற போது கண்ணீர் மீசை வெட்ட நீயாய் கேட்டது நினைவு. இன்னமும்மிச்சமாய் இன்று பல்லி எச்சமாய் போட்ட வற்றை என்பதால் நகரும் கவிதை பெண் சிறுபருவம் முதற்கொண்டே ஏமாற்றப்படுவதை வஞ்சிக்கப்படுவதை ஒரு பெண்ணின் மன உணர்வு சார்ந்து பேசுகின்றது. மேலும்,

"உன முகட்டில் சுவடாய்

பதித்த

என் காட்டு உணர்வுகளையும்

அள்ளியள்ளித் தெளித்து

பூப் பூவாய்ப் பரவிய

திவலைக் குளிர்ச்சியையும்

எப்படி மறுதலிப்பாய்

எந்த உருவில் திருப்பி அனுப்புவாய்"⁸

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

கவிதையில் நான் உனக்கிட்ட உதட்டு முத்தங்களையோ? நீ எனக்குள் செலுத்திய ஆயிரத்தெட்டு கோடி விந்தணுக்களையோ நான் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதால் அவர் குறிப்பிடும் வரிகள் பெண்ணின் கற்பை சுரண்டி அவளை பாலியல் ரீதியாக அடிமைப்படுத்தும் முயற்சிக்கும் ஆணாதிக்கத்திற்கும் எதிரானதாகவும் ஆணை அலட்சியப்படுத்துவதாகவும் அவர்களின் குருட்டுத்தனமான மனப்பான்மைகள் எண்ணங்களை நிராகரிப்பதாகவும் அமைகின்றது. புது தலைமுறை சார்ந்த பெண்களின் நாகரீக செயல்பாடுகளை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்து கண்கலங்கும் ஒரு அம்மாவை முன்னிறுத்தி பேசுகின்றது. எதற்காக இப்போது அழுகின்றாய் எதற்கெடுத்தாலும் கண்ணீர் விட்ட பழக்கத்தில் கண்கலங்குகின்றாயா? ஏதேனும் புரிந்துதான் அழுகிறாயா? என்னும் கேள்வி எதிர்கொள்ளும் திராணியற்று எதற்கெடுத்தாலும் இதயத்தோடு கண்ணைகலக்கிக் கொள்ளும் பெண்ணுக்கான கேள்வியாக அமைகின்றது பெண்ணின் கண்ணீருக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க கட்டளையிடுகின்றது. என்பதை,

"கோணிப்பையால் உடல் மூடி

வீதிக் குளிரில் முடங்கி நடுங்கும் - எம்

குட்டி இளவரசிகளின் சின்னக்கைகளை

அம்மா நீ அறிவாயா?

தவிர்த்துக் கனியுமுன் வாடிக்கை ஆள் தேடி

தெருவெங்கும் அலையும்- என் பத்துவயதுத் தங்கைகளின்

வெம்பிய உடலங்கள் பற்றி

உனக்கேதும் தெரியுமா?"⁹

என்பதாக அடுக்கடுக்கான கேள்விகள் அம்மாவிடம் துளைத்தெடுக்கும் ஆளியா என்று ஒற்றை தலையசைப்பு உண்மையாய் பதிலளிக்காத சொற்களின் முழுமையான அர்த்தம் தெரிந்து சுயநினைவாய் பதிவை பகிர என்று கட்டளையிடுதலில் இருக்கும் கண்டிப்பு இன்றைய நேற்றைய தலைமுறைக்கும் இடையிலான பெண் மனதின் இடைவெளி சார்ந்த உரையாடலாக புதிய தலைமுறை சார்ந்த பெண்ணினத்தின் மதி நுட்பம் சார்ந்த புதிய பார்வையும் எழுச்சியாக அதை அடையாளம் காணப்படுவதை அறிய முடிகின்றது. பெண் எழுத்தின் பன்முகப் பதிவாக அவர்களின் இன்பங்களை, துன்பங்களை, கொண்டாட்டங்களை, காதலை, அழகியலை, புணர்ச்சியின்பத்தை வெளிப்படுத்தும் அன்னாரின் முதல் சுவை, தொன்மம், படிமம், குறியீட்டின் மூலம் பேசுகின்றது. கவிதையின் மொழிப்பிரயோகம் அழகியலின் உச்சத்தைத் தொட்டுச் செல்கின்றது. இதனை,

"மாயலோகத்தில் வெள்ளிமலை

உச்சிகளைக் காண்பித்தாய்

என் வரிக்குதிரைகள்

அங்கு தான் இளைப்பாறுகின்றன

மலை உச்சிகளுக்கப்பால்

அவதாரில் பறந்த ராட்சத ராஜாளிகள்

நீயும் நானும்

உரம் பாய்ந்த மூங்கில்கள் உரசி

நெருப்புப் பொறிகள் காற்றில் தெறிக்கின்றன

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

உண்டு திளைத்த கனியின் மீதங்கள்
 கூடரெரியும் விண்ணுலகம்
 நெருப்புக் கனிகளைக் காய்த்துள்ள
 மரத்தின் மேலே
 பிரகாசமான நீரோடை"¹⁰

என்று பாலியல் சார்ந்த படிம அழகியலின் மூலம் வாழ்வில் தரிசனத்தை முழுமையாய் காட்சிப்படுத்துகிறதுதொடர்ந்து எழுதிச் செல்லும் கவிதை ஏவாளின் உடல்கள் முதல் சுவையுடன் முதல் மொழியுடன் அமைகின்றன என்னும் தொன்மத்தை நினைவு படுத்துவதோடு நாக்குத் தீச்சுவாலையாக பற்றி எரிகின்றது என்பனவும் அனுபவிக்க அடங்கிப் போகின்ற பாலியல் உணர்வின் தன்மையினை உணர்த்துகின்றது. கறிவேப்பிலை மரத்தில் அன்பைப் பழகுதல் குறியீடாக தொழிற்படுகின்ற ஒரு மாயாஜாலக் கவிதையாக விளங்குகின்றது. கொழுத்த மழைக்காலத்தின் பிறகு செழித்து அடர்ந்திருக்கும் கருவேப்பிலை மரத்தினை பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றேன் அன்பின் பெரு விருட்சமாக கறிவேப்பிலையை அவரவர் விருப்பங்களுக்கு ஆய்ந்து செல்கின்றனர். இலைகள் மணமாகவும் ருசியாகவும் இருப்பதில் மகிழ்வுடன் என்று நீளும் இந்த கவிதை பெண்ணை பாலியல் ரீதியில் மட்டும் பயன்படுத்திக் கொள்கின்ற ஆணின் மன உணர்வினை கறிவேப்பிலையை குறியீடாகக் கொண்டு உணர்த்தப்படுகின்றது மேலும் விவரம் அறியாதவர்கள் திருடுகின்றனர் கந்துகளை முறித்து விடுகின்றனர். குருத்து இலைகளை ஆய்கின்றனர். குருத்துக்கள் எளிதில் வாடி விடக் கூடியன பேராசை மிக்க வியாபாரி வருகிறான் அவனது தோற்றத்தில் பேச்சில் எச்சரிக்கை இருக்க வேண்டும் எந்த நிலையையும் விடாமல் உருசிச் செல்வதே அவனது குறி. என்னும் கவிதை மொழியும் பெண்ணிடம் உடல் உணர்வு சார்ந்து நிகழக்கூடிய சுரண்டலை, உறவு, பொருளியல் நிலையில் கையாளும் முறைகள் சார்ந்து மாறுபடும் பயன்பாட்டு அணுகுமுறையும் தன்மையும் இதனால் பெண் சந்திக்கின்ற சுக துக்கங்களையும் இன்னும் வேறுபட்ட முகங்களையும் கவிதை தெளிவுபட பேசுகின்றது.

"பின்பு
 அதே மரம்
 அவனே வியந்து மிரளும் அளவுக்கு
 துளிர்ந்து அடர்ந்து செழித்து விடும்
 எதையுமே இழக்காத மாதிரி
 கறிவேப்பிலை மரக்கந்துகளில்
 சிறு குருவிகள் அசைந்து விளையாடின
 இலைகளுக்குள் புகுந்து மறைந்து
 தாவித்தாவி ஏதோவெல்லாம் பேசின
 மரத்தின் ஒளிரும் முகம்
 பளிச்சிடும் பிரகாசம்
 வேறு ஒரு போதுமே காண முடியா
 புது அழகுடன் இருந்தது"¹¹

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்ற கவிதையில் பாலியல் உணர்ச்சி உள்ளிட்ட எந்த சொல்லுமே இடம்பெறச் செய்யாமல் முற்றிலும் நுட்பமான குறியீட்டு சொற்களின் மூலம் வாசகனை கண்டடைய செய்கின்ற இந்த கவிதை ஒரு சிறந்த கவிஞனால் மட்டுமே உருவாக்க முடியும் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

புலம் பெயர்வு

புலம்பெயர்வு என்பது ஒரு நிலத்தில் இருந்து இன்னொரு நிலத்திற்கு அல்லது ஒரு மொழிப்புலத்திலிருந்து இன்னொரு மொழிப்புலத்துக்குப் பெயர்தல் என்பதாக அர்த்தப்படுத்தலாம். புலம்பெயர்வு அல்லது இடப்பெயர்வு, குடிப்பெயர்வு என்பதாகச் சுட்டப்படும் நிகழ்வுகள் உயிரினம் அல்லது மனித இனம் தோன்றிய நாட் கொண்டு உலகெங்கும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கக் கூடிய ஒன்றாகும். மனித இனம் தோன்றியதாக அறியப்படும் ஆப்பிரிக்கா பள்ளத்தாக்குகளில் உருவான முதல் மனித இடப்பெயர்ச்சி வரலாற்றின் புலம்பெயர்வாக பார்க்கப்படுகிறது. மனித குல வரலாற்றில் நாகரீகங்களும், தேசங்களும், இனங்களும் அது சார்ந்த கலாச்சாரங்களும் உருவானது இந்த புலம்பெயர்வின் பின்விளைவாகத் தான். மேலும் கலாச்சார பரிமாற்றத்திற்கும், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் ஒரு தொடக்கத்தைக் குறித்தது. மனித இனத்தை நாம் வரையறை செய்திருக்கும் அளவுகோல்கள் அனைத்துமே புலம்பெயர்வின் வழியே தான் உருவாயின என்பதை அறிய முடிகிறது ஈழப்போரின் உக்கிரத்தால் பற்றி எரிந்த காலத்தில் தங்கள் குழந்தைகளைத் தேடிய தேட்டங்களைக் கொடுத்தும் காணியை விற்றும் காதுத் தோட்டை ஈடுவைத்தும் உலகத் திசையெங்கும் விரட்டியடித்த துயர வரலாற்றைப் பேசுகின்றது. உடன்பிறந்த சகோதரிகளின் வாழ்விற்காக புகலிட நாடுகளில் துயரப்படும் ஆண்களின் வாழ்வினை இழுவை வண்டிகளில் மூச்சடங்கிக்கொண்டும் பயம் நிறைந்த காளைகளாக இனங் காட்டுகின்றது. அதுபோலவே எண்ணெய் வளநாடுகளின் குடும்பப் பாரம் சுமப்பதற்காய் முதுகினை நிமிர்த்தி ஓடத் தேயும் ஆண்களின் வாழ்வியல் வரலாற்றையும் பதிவு செய்கிறது. இதனை,

"கழிப்பறைக்கு நீர் சுமக்கவும் மறுத்த

தம்பியின் வாழ்வு

குளிர் பனிக்குள்

கழிப்பறைத் தூய்மையிலேயே கரைந்தது

திரண்ட கோப்பை கூடக்

கழுவத் தெரியாத பிள்ளை

ரெஸ்ரோரண்டில்

அதைக் கழுவிப்பிழைத்தே

காசு அனுப்பியது"¹²

எனும் வரிகள் புகலிடத் துயரினை நிதர்சனமாய் காட்சிப்படுத்துகின்றது. மேலும் ஊரில் திட்டு திட்டாய் ஊறிக்கிடந்த சாதியம் மெல்லக் கரைந்து மாப்பிள்ளை வெளிநாடெனில் பெண் கொடுக்கும் நாகரிகம் மலர்ந்ததையும் கவிதை குறிப்பிடுகின்றது. இங்கு புகலி டத்திலும் தொடரும் சாதியம் சார்ந்த பதிவுகள் பல ஈழத்துக்கவிதைகளில் இடம் பெற்றிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. மற்றொரு கவிதையில் புலம்பெயர்வு தொடர்பான ஒரு வேறுபட்ட பதிவினை முன்வைக்கின்றது.

"தலைவிதியிருந்தோர் தப்பியோடினர்

அல்லது ஒட்டப்பட்டனர்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

கண்டங்கள் தாண்டி அவர்களைச் சிதற

எத்திவிட்டது காலம்"¹³

கவிதையில் புலம்பெயர் வரலாற்றைச் சொல்லுவதில் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் தான் அனுபவித்த துயரத்தை சொல்லுதல் ஒரு நிலை மாறாக அவர்கள் குறித்து வெளியில் இருப்பவர்களின் பார்வை சார்ந்த பதிவு இன்னொரு நிலை இக்கவிதை வெளியிலிருந்து தன்பார்வையை முன்வைக்கின்றது. புலம்பெயர்ந்தலை ஒரு குற்றமாக தன்னை காத்துக்கொள்ள விளைகின்ற சுயநலம் சார்ந்த ஒன்றாக தாயாக பற்றில்லாதவர்களாக எல்லாம் பார்க்கப்படுகின்ற ஒரு விமர்சனப் போக்கினையும் சில இடங்களில் நாம் பார்க்க முடிகின்றது. புலம்பெயர்ந்த வரலாற்றில் தமிழர்கள் மனிதர்களின் உறவுகள் உடமைகளை இழந்து வாடியதோடு நின்றுவிடவில்லை. எல்லா உயிர்களையும் தன் உயிராக நேசித்து வருகின்ற கழிவிரக்கத்தை காணமுடிகின்றது. அதன் ஒரு காட்சியாகவே சுஜந்தனின் கவிதை விளக்குகின்றது.

"அகதி வாழ்வில் ஊர் பிரிந்த பின்பும்

நிச்சயமில்லாத பிச்சை உயிரை

அடிமடியில் கட்டியபடி

ஒரு வாரம் கழித்து உனக்காக

ஊர் நுழைந்தேன்

தனித்திருத்தலின்

வலி பொறுக்காது

தூரத்தில் என்னைக் கண்டதும்

ஓடி வந்து பாய்ந்து நகம் பதித்தாய்

மொழிபெயர்க்காத உன் மொழியில்

அனுங்கி அனுங்கி ஏதோ சொன்னாய்

வாலை ஆட்டி ஆட்டி முனகினாய்

ஓட்டிய வயிறும்

பூளை வடிந்த கண்களும்

உனது தனிமையைத் தாமதமின்றியே

உரைத்தது எனக்கு"¹⁴

என்பதாக ஒரு நாய்க்குட்டியின் பிரிவினை இந்த கவிதை வழி காண முடிகின்றது. கவிதையில் நிகழ்ந்து இருக்கின்றது என்பது நாடு விட்டு நாடு கடந்தமை அல்ல. சொந்த ஊரைவிட்டு நாட்டின் ஏதோ ஒரு மூலையில் அகதி முகாமில் இருத்தலைக் குறிக்கின்றது. நாயினைப் பிரியமனம் இடம்தராத கவிஞரின் மனம் கவிதையில் நேருக்கு நேராய் சந்திக்கின்றது வருடங்கள் கழிந்த பின்பும் உன் நினைவுகள் என்னை தூரத்தியபடியே நீ பிரிந்துபோன இறுதி பொழுதே நினைவின் இடுக்குகளில் கண்ணீராய் கசிகிறது நீ தனித்திருத்தல் அழியாத உயிர் என்பது ஒருபுறம் என்னோடு வளர்ந்தவன் என்பது இன்னொரு புறம் இருந்தும் உன்னையும் என்னோடு அழைத்து வர முடியாமல் போனது அன்று என்பதாக நீளும் கவிதை அடர்த்தியான ஒரு கவிதையாக இயங்குகின்றது முடிவாக நாங்களே அகதிமுகாமில் அவியாத சோற்றுக்கு வரிசையில் நிற்கையில் எப்படி உன்னையும் அழைத்துப்போக என்று எண்ணியே மனமில்லாமல் பிரிந்தோம் பாதிவழி வரை நான் கீழே ஓடி வந்தேன் திரும்பிய அந்த

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

கடைசி கணங்களை இன்னும் என்னோடு என்று நினைத்து கொள்வதும் பெரிய நாய்க்குட்டியே என்று இறந்து போயிருப்பார் ஆனால் உன் மரணம் உன் ஊரில் அந்த பொன்னிறத்தில் உன்னை கழிந்து போனது மானம் இழந்த இனம் பிரிந்து போக வில்லை அதனால் தான் உன்னை நினைக்கும் போதெல்லாம் கொஞ்சமாவது ஆறுதல் அடைகின்றேன் என்று மிக நுட்பமாக ஒரு நாய் போல் தனக்கும் தனக்குமான உறவினை சுற்றி செல்வதாக புலம்பெயர்ந்த புலம் பெயர்ந்தவரின் வழியாகவே இக்கவிதை அமைகின்றது. புலம்பெயர்ந்த மனிதனின் வருகை மீளவும் தாயகத்திற்கு வருதல் இயலாத ஒன்று என்பதை சுட்டிக் காட்டுகின்றார். போர் முடிந்த பின்பும் ஆட்சிகள் மாறிய பின்பும் தலையங்கத்தில் வந்திறங்கும் தமிழர்களை புலிகள் என்றும் புண்ணியவான்கள் என்றும் ஏதேனும் ஒன்றை அவர்கள் மீது ஏற்றிக் கூறி கைது செய்கின்ற குறிப்புகளை நாம் என்றும் கண்டும் கேட்டும் படித்தும் கொண்டிருக்கின்றோம்.

முடிவுரை

இவ்வாறு இக்கட்டுரையில் போர் காரணமாக ஈழத் தமிழ் மக்கள் படும் அவல நிலைகளையும், தன்உடமைகளை இழந்து தங்கள் நாட்டுக்கு உள்ளேயும் அகதியாக ஆக்கப்பட்டவர்கள் ஏராளம் இன்னும் பலர் தங்கள் நாடுகளை விட்டு புலம்பெயர்ந்து சென்று தமது வாழ்வை தக்கவைத்துக் கொண்டார்கள் இவ்வாறு தமிழர்களின் வாழ்வியலில் அவர்கள் படும் அவல நிலைகளை அறியமுடிகின்றது.

துணை நூற் பட்டியல்

- [1] குட்டி ரேவதி, முள்ளிவாய்க்காலுக்குப் பின், ஆழி பதிப்பகம், சென்னை, 2010, ப.37
- [2] மேலது, ப.52
- [3] சண்முகம் சிவலிங்கம், நீர் வளையங்கள், மிதிலா அச்சகம், சென்னை, 1988, ப.112
- [4] குட்டிரேவதி, முன்னது, ப.76
- [5] சேரன், நீ இப்பொழுது இறங்கும் ஆறு , காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், 2000, ப.162
- [6] மேலது, ப.162
- [7] மேலது, ப.162
- [8] ஆழியாள், துவிதம், மறு பதிப்பகம், ஆஸ்திரேலியா, 2006, ப.14
- [9] மேலது, ப.36
- [10] அனார், எனக்குக் கவிதை முகம், காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், 2010, ப.41
- [11] மேலது, ப.48
- [12] பெயரிடாத நட்சத்திரங்கள் ப.29
- [13] றஷ்மி, ஈ தனது பெயரை மறந்து போனது, ப.42
- [14] சுஜந்தன், நிலம் பிரிந்தவனின் கவிதை , காலச்சுவடு, நாகர்கோவில், 2011, ப.25-26
- [15] அலரி, மழை பொழிதல், காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், 2009, ப.67

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Scrutiny of *Aravalli Ammanai* Palm Leaflet Edition

V. Chandanamari, Research Scholar, Tamil Research Center, St.Xavier College,
Palayankottai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6216-4874>

DOI: 10.5281/zenodo.6619660

Abstract

Human race is considered to be the greatest of God's creation. Tamil is the only spoken language created by the ancient Tamil race which appeared to have many thousand year literary history. It has rich didactic works to share its ideas for the sake of the people. The development of Tamil spoken language later led to the development of grammar and literature. Literatures that were in the oral tradition in the early days later took the form of writing. The palm leaves, tiles, inscriptions and tablets testify to the fact that the letters of the Tamil language gradually evolved from lines, symbols, and images to the present day script. Manuscripts made of palm oil play an important role in this. Our countrymen wrote literature and grammar in manuscripts made of palm leaves. This is because the palm manuscript was immortal and inexpensive for two or three centuries.

Keywords: *Aravalli Ammanai*, Palm Leaflets, Edition.

References

- [1] Dr. S. Sakthivel, *Folklore Studies*.
[2] V. Perumal, *Proverbs in Multipurpose*.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

ஆரவல்லி அம்மாளை தாள் சுவடிப் பதிப்பாய்வு

வெ.சந்தனமாரி, முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ் ஆய்வு மையம்,

தூய சவேரியார் கல்லூரி, திருநெல்வேலி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6216-4874>

DOI: 10.5281/zenodo.6619660

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இறைவன் படைத்த உயிர்களில் மகத்துவம் நிறைந்ததாக கருதப்படுவது மனித இனம் மட்டுமே. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய இம்மனித இனம் தனது கருத்தினைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்காக உருவாக்கிய ஒன்றே பேச்சு மொழியாகும். பேச்சு மொழியின் வளர்ச்சியே பின்னாளில் இலக்கண, இலக்கியங்கள் உருவாவதற்கு வழிவகுத்தது. தொடக்க காலத்தில் வாய்மொழி மரபில் இருந்த இலக்கியங்கள் பின்னர் எழுத்து வடிவம் பெற்றன. தமிழ்மொழியின் எழுத்துக்கள் கோடுகளாக, குறியீடுகளாக, படங்களாக இருந்து பின் படிப்படியாக வளர்ந்து தற்போதைய எழுத்து வடிவமாக மாறின என்பதற்குப் பனை ஓலை, ஓடுகள், கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள் போன்றவை சான்றுகளாக உள்ளன. பனைஓலையினால் செய்யப்பட்ட ஓலைச்சுவடிகள் இதில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. நமது நாட்டவர் பனை ஓலைகளினால் செய்யப்பட்ட ஓலைச்சுவடிகளில் இலக்கியங்களையும், இலக்கணங்களையும் எழுதலாயினர். ஏனெனில், ஓலைச்சுவடியானது இரண்டு, மூன்று நூற்றாண்டுகள் வரையில் அழியாததன்மை கொண்டதாகவும் மிகுந்த செலவு இல்லாததாகவும் இருந்ததே இதற்கு காரணம் ஆகும்.

திறவுச்சொற்கள்: ஆரவல்லி அம்மாளை, பனை ஓலை, சுவடிப் பதிப்பாய்வு.

முன்னுரை

இறைவன் படைத்த உயிர்களில் மகத்துவம் நிறைந்ததாக கருதப்படுவது மனித இனம் மட்டுமே. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய இம்மனித இனம் தனது கருத்தினைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்காக உருவாக்கிய ஒன்றே பேச்சு மொழியாகும். பேச்சு மொழியின் வளர்ச்சியே பின்னாளில் இலக்கண, இலக்கியங்கள் உருவாவதற்கு வழிவகுத்தது. தொடக்க காலத்தில் வாய்மொழி மரபில் இருந்த இலக்கியங்கள் பின்னர் எழுத்து வடிவம் பெற்றன. தமிழ்மொழியின் எழுத்துக்கள் கோடுகளாக, குறியீடுகளாக, படங்களாக இருந்து பின் படிப்படியாக வளர்ந்து தற்போதைய எழுத்து வடிவமாக மாறின என்பதற்குப் பனை ஓலை, ஓடுகள், கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள் போன்றவை சான்றுகளாக உள்ளன. பனைஓலையினால் செய்யப்பட்ட ஓலைச்சுவடிகள் இதில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. நமது நாட்டவர் பனை ஓலைகளினால் செய்யப்பட்ட ஓலைச்சுவடிகளில் இலக்கியங்களையும், இலக்கணங்களையும் எழுதலாயினர். ஏனெனில், ஓலைச்சுவடியானது இரண்டு, மூன்று நூற்றாண்டுகள் வரையில் அழியாததன்மை கொண்டதாகவும் மிகுந்த செலவு இல்லாததாகவும் இருந்ததே இதற்கு காரணம் ஆகும்.

ஆரவல்லி அம்மாளை ஆய்வு

ஆரவல்லி அம்மாளை இலக்கியம் ஒரு பெண்ணியம் சார் கதைப்பாடல் வடிவம் ஆகும். தாய்வழிச் சமூகம் ஆளுமை பெற்றிருந்த காலத்தின் எச்சத்தை இவ்வம்மாளை எடுத்துரைக்கிறது. தமிழர்கள் பெண்வழிச் சமூக மரபினைச் சார்ந்தவர்கள் ஆவார். இதனைக் குமரி அம்மன் வழிபாடும்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்என்எண்:2583-0481

மீனாட்சி அம்மன் வழிபாடும் நாட்டுப்புற பெண்தேவ்வ வழிபாடுகளும் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றன. ஆனந்தாயி கீரிப்பிள்ளை கதை பெண்ணுக்குச் சொத்துரிமை வழங்க வேண்டுமெனச் சுட்டும் கதைப்பாடல். கண்ணகி கதைப்பாடல் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் கற்புரிமை என்பது சமம் என்பதையும் ஆண் வர்க்க பரத்தமை நாடலின் சீரழிவையும் சுட்டிக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. தோட்டுக்காரி கதையும் பெண் உரிமை குறித்து பேசும் கதைப்பாடலாக அமைந்துள்ளது. மேலும், சந்தனமாரியம்மன் கதை, இசக்கியம்மன் கதை, பேச்சியம்மன் கதை, பூச்சியம்மன் கதை, மீனாட்சி அட்டதிக்கு விசய அம்மாணை கதை, குலைவாழை இசக்கிக்கதை, பழகை நீலி கதை, முத்தாரம்மன் கதை, சின்னபிள்ளை நாச்சியார் கதை, நாச்சியாரம்மன் கதை, பாலம்மாள் கதை, ஈஸ்வரி அம்மன் கதை, உள்ளிட்ட பல கதைகள் பெண்களின் பிரச்சனைகளையும் போராட்டத்தினையும் வீழ்ச்சியினையும் எடுத்துரைக்கும் கதைப்பாடல்களாகும். எனினும் தொன்மையான தாய்வழிச் சமூக எழுச்சியையும் வீழ்ச்சியையும் எடுத்துரைக்கும் ஒரே கதைப்பாடலாக ஆரவல்லி கதை அமைந்துள்ளது. ஆரவல்லி சூரவல்லியர் ஆண்களை வென்று அரசு ஆள்வதை கண்ணன் எனும் ஆண்வர்க்க குறியீட்டாளரால் ஏற்க முடியவில்லை. எனவே சூழ்ச்சியால் பஞ்ச பாண்டவருடன் ஆரவல்லி சூரவல்லியரை மோத வைத்து வீழ்த்துவதாக கதை அமைந்துள்ளது. ஆரவல்லி சூரவல்லியர் மாயாஜாலம், மந்திரம், பில்லிசூன்யம் அறிந்த பல்கலை வித்தக பெண்களாக கதையில் கூறப்பட்டுள்ளனர்.

ஆரவல்லிப் பெண்கள் போட்டிகளில் வெல்லும் ஆளுமை உடையவராகவும் கதையில் காட்டப்பட்டுள்ளனர். தம்மை எதிர்க்கும் எல்லா ஆண் ஆட்சியாளரையும் வெல்லும் மனத்திண்மை உடையவராகவும் ஆரவல்லி சூரவல்லிப் பெண்கள் காட்டப்பட்டு உள்ளனர். ஆரவல்லி சூரவல்லிப் பெண்களிடம் பீமனும் தோற்று அவமானம் அடைந்து உயிர்தப்பி ஓடுகிறான். இதன்மூலம் ஆரவல்லி, சூரவல்லிப் பெண்களின் வீரம் தெளிவாக விளங்குகிறது. எனினும் அல்லிராசனிடம் ஆரவல்லி, சூரவல்லி பெண்கள் தோல்வியுறுகின்றனர். அதோடு அசிங்கப்படுவதோடு மூக்கு அறுக்கப்படும் இழிநிலைக்கும் ஆளாகி வீழ்ந்து போகிறார்கள். இக்கதையின் குறியீடு என்பது தாய்வழிச் சமூக மரபின் வீழ்ச்சியாகவே தோன்றுகிறது. மேலும் இக்கதை தாய்வழிச் சமூக மரபை மீட்டெடுத்தலை வலியுறுத்தும் பாங்கிலும் அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாக அமைகிறது.

ஆரவல்லி அம்மாணை கதைச் சுருக்கம்

பஞ்ச பாண்டவர்கள் தங்கள் நாட்டை ஆண்டு வருகின்றனர். அப்போது துவாரகா புரியில் இருந்து மயவராகிய கண்ணன் பஞ்சபாண்டவரைத் தேடி வருகிறார். அவர் பஞ்சபாண்டவரிடம் ஆரவல்லி, சூரவல்லியர் நெல்லூர் பட்டணத்தை ஆண்டு வருவதைப் பற்றி கூறுகிறார். மேலும் ஆரவல்லி சூரவல்லிப் பெண்கள் பூவுலக மன்னர்களை வெற்றி கொண்டு கர்வமுடன் ஆண்டு வருகின்றனர் என்றும் கூறுகிறார். அதோடு பஞ்சவர்கள் ஆரவல்லி, சூரவல்லி சகோதரிகள் எழுவரையும் வெற்றிகொள்ள வேண்டும் என்றும் பஞ்சவரிடம் கோரிக்கை வைக்கிறார் ஆனால் பஞ்சவர்கள் பகையின்றித் தேவையில்லாமல் பெண்களுடன் போரிடுவது சரியல்ல என்று மறுத்துவிடுகின்றனர். எனவே மாயவரான கண்ணன் திட்டமிட்டு வீமனை ஆரவல்லியருடன் மோத வழிவகை செய்கிறார். வீமனும் ஆரவல்லி, சூரவல்லிப் பெண்களை அழிக்கப் புறப்பட்டுச் சென்று முதலில் மாயவித்தைகள் அனைத்தையும் வெல்கிறான். ஆனால் அதன்பின்பு நடந்த பல்வேறு பந்தயங்களில் தோற்று ஆரவல்லி, சூரவல்லி பெண்களிடம் சிறைபடுகிறான். ஆரவல்லி, சூரவல்லிப் பெண்கள் வீமனை வண்டுகளை ஏவி உடல் முழுவதும் துளைக்கச் செய்து வதைக்கின்றனர். வீமன் மனம் நொந்து மாயவரிடம் உதவி கேட்டு

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்எண்:2583-0481

இறைஞ்சுகிறான். மாயவரும் மனமிரங்கி உதவி செய்கிறார். வீமன் அங்கிருந்து தப்பித்து அண்ணன் தர்மரிடம் வருகிறான். அண்ணனிடம் தான் ஆரவல்லி சூரவல்லியரிடம் தோற்று உயிர்தப்பி வந்ததைக் கூறுகிறான். தர்மர் வருத்தம் கொள்கிறார். அப்போது வீமன் தப்பியோடியதை அறிந்த பெண்கள் வீமனை இழிவுபடுத்தி கடிதம் அனுப்புகின்றனர். இதனால் கோபம் கொண்ட பஞ்சவர் சோதிடம் பார்த்து ஆரவல்லி, சூரவல்லியரை வெற்றிகொள்ள அல்லிராஜனை அனுப்புகின்றனர்.

அல்லிராஜனும் காளியின் அருளுடனும் பண்டார விபூதியின் துணையுடனும் பல்வேறு பில்லி சூன்யங்களை வெற்றி பெறுகிறான். அதன் பின்பு ஆரவல்லி சூரவல்லி பெண்களுடன் நடக்கும் பந்தயங்களான இரும்புத்தடியை இரண்டு துண்டாக்கல், இரும்புக்கடலையை உமிநீக்கல், களிச்சட்டியை சுரண்டி எடுத்தல், இரும்புச் சட்டியை நூறு துண்டாக்குதல், கம்பத்தை மூன்று துண்டாக்குதல், சேவல் சண்டை ஆகியவற்றிலும் வெற்றி பெறுகிறான். தோல்வியுற்ற ஆரவல்லி, சூரவல்லிப் பெண்கள் தங்கள் வளர்ப்பு மகளான பதிவிரதை பல்வரிசை என்பானை அல்லிராஜனுக்கு மணமுடித்து தருவதாகக் கூறுகின்றனர். அல்லிராஜன் பல்வரிசையின் அழகில் மயங்குகிறான். அல்லிராஜனும் ஆரவல்லி, சூரவல்லியரை வென்றதன் அடையாளமாக கொடுக்கப்பட்ட பதிவிரதை பல்வரிசை என்பாளுடன் நாடு திரும்ப பயணம் செய்கிறான். அப்போது ஆரவல்லி சூரவல்லிப் பெண்கள் பூ மற்றும் எலுமிச்சங்கனியினைக் கொண்டு சதி செய்து அல்லிராஜனைக் கொல்லுகின்றனர். இதனை அறிந்து பஞ்சவரும் அல்லிராஜனின் தாயார் சங்குவதியும் அழுது புலம்புகின்றனர். இதனை அறிந்த அபிமன்னன் மேலுலகம் சென்று, மாயவரின் சதியைவென்று அல்லிராஜனின் உயிரை மீட்டு, உயிர்பித்து எழுப்புகிறான். அதன்பிறகு இருவரும் சேர்ந்து சென்று ஆரவல்லி சூரவல்லியரை வெற்றி கொள்கின்றனர். மேலும் ஆரவல்லி சூரவல்லியரின் மூக்கினையும் காதினையும் உதட்டினையும் அறுத்து அவமானப்படுத்துகின்றனர். வெற்றியுடன் நாடு திரும்புகின்றனர். பஞ்சவர்கள் அல்லிராசனை வாழ்த்துகின்றனர். பல்வரிசைக்கு வாலம்மாள் என்று புதிய திருநாமமிட்டு அல்லிராஜனுக்கு அவளை மணமுடித்து வைக்கின்றனர். அல்லிராஜனும் வாலம்மாளும் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்கின்றனர்.

ஆரவல்லி சூரவல்லி அம்மாளை கதை அமைப்பு நிலை

ஆரவல்லி அம்மாளை ஒரு கதைப்பாடல் வடிவ இலக்கியம் ஆகும். குதை தழுவி பாடப்பட்ட இவ்வம்மாளை கதைப்பாடல் கட்டமைப்பினைப் பெற்று அமைந்துள்ளது. ஆரவல்லி அம்மாளையானது,

- காப்பு
- வணக்கம்
- வருபொருள் உரைத்தல்
- அவையடக்கம்
- நாட்டுவளம் கூறுதல்
- கதை கூறுதல்
- வாழிபாடல்

என்ற அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது.

காப்பு

இறை வணக்கம் செய்து எந்த செயலையும் தொடங்குதல் தமிழர் மரபாகும். தமிழ்ப் புலவர்கள் எந்த நூலினை இயற்றினாலும் முதலில் நூலினை இயற்ற பக்கபலமாக இருந்து தெய்வம் காத்திட

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

வேண்டி காப்புப் பாடுவர். அந்த வகையில் ஆரவல்லி அம்மாளை இலக்கியத்திலும் காப்புப் பாடலை நூலாசிரியர் அமைத்து பாடியுள்ளார். காப்புப் பாடல் விநாயகப் பெருமான் மீதும் முருகப்பெருமான் மீதும் பாடப்பட்ட நிலையில் அமைந்து உள்ளது.

வணக்கம்

ஆரவல்லி அம்மானையில் காப்புப்பாடலை அடுத்து தெய்வ வணக்கப்பாடல் அமைந்துள்ளது. தெய்வங்களைத் துதித்து நூலினை நன்றாக அமைய வேண்டி பாடும் நிலையில் வணக்கப் பாடல்கள் அமைந்திருக்கும். ஆரவல்லி அம்மானையில் விநாயகர், சரஸ்வதி மீது வணக்கப் பாடல் பாடப்பட்டு உள்ளது. வணக்கப்பாடலில் விநாயகப் பெருமானின் பெருமை பாடப்பட்டுள்ளது.

வருபொருள் உரைத்தல்

கதையை முன்னரே சுருக்கமாக கூறி வருபொருள் உரைப்பது வருபொருள் உரைத்தல் ஆகும். இதனை "நுதலிப்பாடுதல்" என்று கூறுவர். காப்புப் பாடலிலேயே வருபொருள் கூறும் மரபும் உண்டு. ஆரவல்லி அம்மானையில் வருபொருள் வணக்கப்பாடலை அடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. வருபொருள் உரைத்தல் பகுதியில் கதையின் வருபொருள் சுருக்கமாக சுட்டிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

அவையடக்கம்

கதை கூறுவோர் அல்லது பாடுவோர் தன்னை எளியோனாகவும் கேட்போரைச் சான்றோராகவும் கருதிக் கூறப்பெறுவது அவையடக்கம் ஆகும். ஆசிரியர் பாடும் இலக்கியத்தில் பிழை நேர்ந்தால் அதனைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டுவதாகவும் இப்பகுதி அமையும். ஆரவல்லி அம்மானையிலும் அவையடக்கப் பகுதி அமைந்துள்ளது. அவையடக்கப் பகுதியில் நூலின் ஆசிரியர் தன் சிறுமை பொருத்தருளுமாறு அவையடக்கமுடன் வேண்டுகிறார்.

நாட்டுவளம்

கதை அல்லது இலக்கியம் பாடுகையில் நாட்டுவளம் பாடுதல் பொது மரபு ஆகும். ஆரவல்லி அம்மாளை நாட்டுவளம் குறித்து சுருக்கமாகப் பாடப்பட்டுள்ளது.

வாழிபாடுதல்

நூலின் இறுதியில் வாழி அல்லது வாழ்த்துப் பாடுதல் பொதுமரபு கதைப்பாடல் இலக்கியங்களில் இது அடிப்படையான கூறாக அமைந்து இருக்கும். ஆரவல்லி அம்மானையிலும் இறுதியில் வாழி பாடி நூல் நிறைவு செய்யப்படுகிறது.

கதை கூறுதல்

ஆரவல்லி அம்மானையில் நாட்டு வளம் கூறியபின் கதை தொடங்கிக் கூறப்படுகிறது. கண்ணன் வருகை, ஆரவல்லி சூரவல்லியரை வெல்ல கூறுதல், பஞ்சவர் மறுத்தல், கண்ணன் சூழ்ச்சி, வீமன் ஆரவல்லியரிடம் தோற்றல், அல்லிராஜன் ஆரவல்லியரை வெற்றிபெறுதல், மரணமடைதல், அபிமன்னன் அல்லிராஜனை உயிர்ப்பித்தல், இருவரும் சேர்ந்து ஆரவல்லி, சூரவல்லியரை வெற்றிபெறுதல், அல்லிராஜன் திருமணம், மகிழ்ச்சியாக வாழுதல் என்ற நிலையில் கதை கூறல் அமைந்துள்ளது.

கதை மாந்தர்கள்

ஆரவல்லி அம்மாளை கதையில் ஆரவல்லி சூரவல்லி எனும் இரண்டு கதாபாத்திரங்கள் முதன்மை கதை மாந்தர்களாக அமைந்துள்ளனர். அல்லிராஜன் கதையின் தலைவனாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளான். மேலும் ஆரவல்லிப் பெண்கள் எதிர்மை பண்புடையவர்களாகவும்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

படைக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆரவல்லி சூரவல்லிப் பெண்கள் எழுவர் என்று அம்மாளை கூறுகிறது. ஆனால் எழுவர் பெயர்கள் நூலில் காணப்படவில்லை. இவ்வம்மானையில் கிருஷ்ணன் கதை நகர்வின் சூத்திரதாரியாக அமைந்துள்ளார். கண்ணனின் சதியில் வீமன் விழுந்து அவமானப்படும் கதாபாத்திரமாக வீமன் கதாபாத்திரம் அமைந்துள்ளது. வீமனின் போர்த்திறம், அண்ணன் பாசம், முன்கோபம், முன்யோசனை அற்ற குணம் ஆகியனவும் அம்மானையில் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. தர்மர் நீதிமானாகவும் எதையும் ஆராய்ந்து செய்பவராகவும் காட்டப்பட்டுள்ளார். மேலும் அர்ச்சுனன், நகுலன் ஆகியோர் குறித்தும் நூலில் சுட்டப்பட்டுள்ளது. சகாதேவன் சாஸ்திரத்தில் வல்லவனாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளான். துரோபதை, சங்குவதி, அல்லிராஜன் தந்தை ஆகிய கதாபாத்திரங்களும் துணைநிலைக் கதாபாத்திரங்களாக அமைந்து கதையின் நகர்வுக்கு உதவுகின்றன. மேலும் நாரதர், இந்திரன், சித்திரசேனன் ஆகியோரும் துணைநிலை கதாபாத்திரமாக அமைகின்றனர். அபிமன்னன் முரடனாகவும் வீரனாகவும் காட்டப்பட்டுள்ளான். மேலும் முதன்மை கதாபாத்திரமான அல்லிராஜனுக்கு உதவும் துணைநிலை கதாபாத்திரமாகவும் அபிமன்னன் கதாபாத்திரம் அமைந்துள்ளது. பல்வரிசை பதிவிரதைப் பெண்ணாக காட்டப்பட்டுள்ளாள். கதையில் பத்திரகாளி, சூனியப்பெண்கள், பூதங்கள், ராட்சசர், முனிகள், ராட்சதிகள், சூனிய வேங்கை, அசுவம், பண்டார விபூதி முதலியவையும் அம்மாளை இலக்கிய நகர்வுக்கு துணை செய்யும் நிலையில் அமைந்துள்ளன. ஒரு மாயாஜால மந்திர தந்திர கதைபாடல் வகையினதாக ஆரவல்லி அம்மாளை அமைந்துள்ளமையினை கதாபாத்திரங்கள் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

தெய்வங்கள்

ஆரவல்லி அம்மாளை ஒரு புராணக் கதைப்பாடல் வகையினைச் சேர்ந்தது என்பதால் தெய்வங்கள் பற்றிய செய்திகள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. நூலில் கணபதி, முருகன், வாணி, திருமால், சிவன், நாரதர், இந்திரன், பிரம்மா, பார்வதி, காளி முதலிய தெய்வங்கள் குறித்த செய்திகள் மிகுதியாக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

புராணக்கதை கூறுகள்

“புராணக் கதையை ஆங்கிலத்தில் “myth” என்றும் புராணவியலை “mythology” என்றும் வழங்குவர். “Myth” என்பது “mythy” என்ற கிரேக்கச் சொல்லினின்றும் உருவானதாகும். “Myth” என்ற சொல்லுக்கு இணையாகப் புராணம், புராணக்கதை, தொன்மம், புனைகதை, புராணமரபுக்கதை, தொல்கதை எனத் தமிழில் வழங்குகின்றனர். “Myth” என்ற சொல்லுக்கு இணையாகத் “தொன்மம்” என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. “தொன்மைதானே உரையொடு புணர்ந்த யாப்பின் மேற்றே” என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திர அடிப்படையில் தொன்மம் என்ற சொல் உருவாக்கப்பட்டது. தொன்மம் என்பது பழமை என்ற பொருளை உடையதாகும். நாட்டுப்புற வழக்கில் புராணம் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மித் (myth) எனும் சொல் மூன்று வகைப் பொருளைத் தருகிறது. 1. மிகப் பழங்காலத்தில் பாரம்பரியமான கதைத் தொடர்புகளைக் குறிக்கிறது. 2. உலகத்திலுள்ள உயிர்களுக்குகேற்ப உலகம் ஏன் இவ்வாறு இயங்குகிறது என்ற விளக்கத்தை அளிக்கிறது. 3. மனித வாழ்வினை அமைப்பதற்குத் தேவையான நியதிகளின் ஆதாரங்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை விளக்குகிறது. நம்நாடு தொன்மங்கள் நிறைந்த நாடாக இருப்பினும் தொன்மங்களைப் பற்றி மேலை நாட்டில் நடந்துள்ள ஆய்வுகள் போன்று நம்நாட்டில் ஆய்வுகள் பெருகவில்லை.

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

தமிழ்நாட்டில் தொன்மக் களங்கள் விரிந்து கிடக்கின்றன. தொன்மச் சுரங்கத்தைத் தோண்டி எடுத்து ஆராயும் முயற்சி தொடர வேண்டும்." (நாட்டுப்புறஇயல் ஆய்வு, ப.149)

ஆரவல்லி அம்மானையில் நூலாசிரியர் பல்வேறு புராணக் கதையினை குறியீடாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். மாயவர் உலத்தினை விழுங்கிய புராணத்தொன்மம் நூலில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. அதுபோல கண்ணன் குறித்த புராணத் தொன்மங்களும் குறிப்பாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. ராமர் பற்றிய குறிப்பும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. “ஊரைவிட்டுப் போன பின்பு உலகளந்த மாயவரும்” (பா.வரி.189) மாயவர் குறித்த புராணக்கதைக் கூறுகளே பெரும்பாலும் எடுத்துப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பிரம்மன் பற்றிய புராணக்கூறும் இடம்பெற்றுள்ளது.

பழமொழி

“தமிழ் இலக்கிய, இலக்கணங்களை ஆராய்ந்து பார்த்தால், பழமொழியைக் குறிக்க முப்பத்தி நான்கு சொற்கள் இருப்பதாக டாக்டர் வ.பெருமாள் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். அதாவது, 1. பழகுமொழி, 2. தொன்நெறி மொழி, 3. முதுமொழி, 4. முதுசொல், 5. தொன்றுபடுகிளவி, 6. தொன்றுபடு பழமொழி, 7. பழமொழி, 8. வாய்மொழி, 9. அறம், 10. நெடுமொழி, 11. பல்லவையோர் சொல், 12. பண்டைப் பழமொழி, 13. சொலவு, 14. மூதுரை, 15. பழஞ்சொல், 16. மூத்தோர் சொல் வார்த்தை, 17. வழக்கு, 18. உரை, 19. பழைய நெறியனாய் வரும் சொல், 20. பழவார்த்தை, 21. உலகமொழி, 22. உபகதை, 23. சுலோகம், 24. சொலவடை, 25. வசனம், 26. எழுதா இலக்கியம், வாய்மொழி இலக்கியம், 28. எழுதாக் கிளவி, 29. கேள்வி, 30. சருதி, 31. நீதிமொழி, 32. முதுமை, 33. மொழிமை, 34. முன்சொல் என்பனவாகும் என்கிறார்.” (பல்நோக்கில் பழமொழிகள், பக். 105-106)

“வந்த விதி வந்தால் வழியிலே தங்குமோ

தான் இட்ட எழுத்து ஏற்கவே வந்த தென்றால்

என்றாலும் முன்னாலும் ஏதுசெய்வோம் தங்கையரே

சாகமட்டும் ஆனாலும் சாண் மண்ணைத் தானுதைச்சு

சாகவே வேணுமென்று தாரணியில் சொல்வார்கள்” (பா.வரி.1860-1864)

“அனுபவ முதிர்ச்சியிலே பிறந்த பழமொழிகள் சுருக்கம், தெளிவு, பொருத்தம் ஆகிய இயல்புகளால் மாறாத அமைப்புடன் (Fixed phrase genre) பயின்று வருகின்றன. நாட்டுப்புற இலக்கியங்களிலேயே குறுகிய அமைப்புக் கொண்ட பழமொழிகளும் விடுகதைகளும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கியத் தொடர்புடையனவாகும். சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தன மக்கள் மனதிலே ஆழமாகப் பதிந்து நற்செயலைத் தூண்டச் செய்வன. பழமையான நம்பிக்கைகளையும் வரலாற்றினையும் பண்பாட்டினையும், மனித உணர்வுகளையும் காட்டுபவை பழமொழிகள். பழமொழிகள் சமுதாயத்தின் அனுபவ முதிர்ச்சியையும் அறிவுக் கூறுகளையும் விளக்கும் சான்றாகத் திகழ்கின்றன.” (பல்நோக்கில் பழமொழிகள், ப.104) ஆரவல்லி அம்மானையில் நூலாசிரியர் கதைச்சுழலுக்கு ஏற்ப பல பழமொழிகளை எடுத்தாண்டுள்ளார். பழமொழிகளை நூலாசிரியர் கருத்து வலிமைக்காவும் கருத்து விளக்கமாகவும் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பதை அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

ஆரவல்லி அம்மானை ஒரு சிறந்த இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது. நூலில் பல்வேறு செய்திகள் எடுத்துப் பேசப்பட்டுள்ளன. மேற்கூட்டிய செய்திகள் மட்டுமல்லாது போர்கருவிகள், குதிரை, நிலையாமை, சேர, சோழ, பாண்டியர், மாயஜால உருவங்கள், ஒப்பாரி, நாட்டுப்புற விளையாட்டு,

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்த்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்எண்:2583-0481

நூல்கள் சாத்திரம், நம்பிக்கை, நாடுகள், சாதிகள், தேசத்தார், ஊர், குலம் முதலிய பல்வேறு குறிப்புகளும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. ஆரவல்லி அம்மாளை நூல் மாய மந்திர ஜாலம் நிறைந்த ஒரு கதைப்பாடல் ஆகும். இந்நூலில் பல்வேறு மீவியல்பு கூறுகள் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் பேய்கள், பூதங்கள், மாயகன்னியர் குறித்த செய்திகளும் வியந்து பேசப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் தாய்வழிச் சமூகத்திற்கும், ஆண்வழிச் சமூகத்திற்குமான மோதலின் இறுதிநிலை குறியீடாகவே அமைந்துள்ளது. பெண்வழிச் சமூகத்தேடலுக்கு முற்படுகிறவர்கள் இந்நூலினைத் தள்ளிவிட முடியாது. இந்நூல் புராண வகை கதைப்பாடல் வகை என்றாலும் பல்வேறு சமூக நிகழ்வுக் கூறுகளையும் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் நன்கு எடுத்துரைக்கிறது. எனவே ஆரவல்லி அம்மாளை நூல் பதிப்பு அவசியமான ஒன்று என்பது ஆய்வுவழி புலப்படுகிறது. மேலும் இவ்வாய்வினை மேலாய்வுச் செய்வது அவசியம் என்பதும் புலனாகிறது.

நூல்கள்

- [1] டாக்டர் சு.சக்திவேல், *நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு*.
- [2] வ.பெருமாள், *பல்நோக்கில் பழமொழிகள்*.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

The Eminence of Velpari's War Valour

R. Santhiya, Ph.D Research Scholar, Research Department of Tamil,
S.T. Hindu College, Nagercoil, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5190-418X>

Dr R.Sorna Bamila, Assistant Professor, Department of Tamil,
S.T.Hindu College Nagercoil, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3677-4644>

DOI: 10.5281/zenodo.6619693

Abstract

The glories of the kings who lived during the Sangam period are Chera, Chola and Pandya histories. Velpari, the great leader of the Parambu nation, is the one who stands above all the fame, heroism and excellence of all these, even though the glories of the three Mannars are vastly spread over the people of the world. The trio had a grudge against Barry in a subdued manner. They decided to attack Muvandalai Pannin Parampai. The purpose of this article is to examine the rulers under which the warrior Velpari destroyed the Muvendars, and the war skills and weapons used by Pari.

Keywords: Velpari, War Specialist, Strategies, Weapons.

References

- [1] Arakiya Sami.R. *Purananuru*. New Century Book House (P) Ltd, Chennai - 600 098, Third Edition – February 2007.
- [2] Subramaniam S.W. *Pathupattu*. Kovilur Modalayam, Kovilur - 630 307. First Edition- October 2003.
- [3] Seyapal.R. *Akananooru*, New Century Book House (P) Ltd, Chennai - 600018, February 2007.
- [4] Thirugyanasampatham.S. *Tolkappiyam*. Kathir Edition, Thiruvaiyaru -613204, First Edition - March 2018.
- [5] Venkatesan .S. *Veerayuga Nayagan Velpari*. Vikatan Prasuram, Chennai 600002, Third Edition - July 2019.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

வேள்பாரியின் போர் சிறப்பு

ரசந்தியா, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்க்கலை ஆய்வகம்,

தெ.தி.இந்துக்கல்லூரி, நாகர்கோவில், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5190-418X>

முனைவர் இரா. சொர்ணபமிலா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்க்கலை ஆய்வகம்,

தெ.தி.இந்துக்கல்லூரி, நாகர்கோவில், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3677-4644>

DOI: 10.5281/zenodo.6619693

ஆய்வு சுருக்கம்

சங்கக் காலத்தில் வாழ்ந்த மன்னர்களின் பெருமைகள் வரலாறுகளாக உள்ளன. மூவேந்தர்களான சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்களின் பெருமைகள் அதிகமாக உலக மக்களிடம் பரந்து கிடந்தாலும், இவை அனைத்தையும் விட புகழிலும், வீரத்திலும், சிறப்பிலும் இன்றளவும் நிலைத்து நிற்பவர் பறம்பு நாட்டின் சிறந்த தலைவன் வேள்பாரி. பாரியின் மீது தனிப்பட்ட விதத்தில் மூவேந்தர்களுக்கு பகையுணர்வு இருந்தது. மூவேந்தர்கள் ஒன்றிணைந்து பறம்பை தாக்க முடிவு செய்தனர். மூவேந்தர்களை, பறம்பின் வீரன் வேள்பாரி எத்தகைய விதிகளைப் பின்பற்றி அழித்தான் என்பதையும், பாரி கையாண்ட போர் திறன்கள் மற்றும் ஆயுதங்களையும் பற்றி ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும்.

கருச்சொற்கள்: வேள்பாரி, போர் சிறப்பு, உத்திகள், ஆயுதங்கள்

முன்னுரை

சங்கக் காலத்தில் வாழ்ந்த மன்னர்களின் பெருமைகள் வரலாறுகளாக உள்ளன. மூவேந்தர்களான சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் உட்பட பல குறுநில மன்னர்களின் பெருமைகள் அதிகமாக உலக மக்களிடம் பரந்து கிடந்தாலும், இவை அனைத்தையும் விட புகழிலும், சிறப்பிலும் இன்றளவும் நிலைத்து நிற்பவர் பறம்பு நாட்டின் சிறந்த தலைவன் வேள்பாரி. இவர் கடையேழு வள்ளல்களில் ஒருவராகப் போற்றப்படுகிறார். பிற வள்ளல்களை விடவும் வள்ளல் தன்மையில் உயர்ந்து விளங்கியவர். மூவேந்தர்களும் தனித்தனியாக பறம்பின் மீது போர்த்தொடுத்து தோல்வி அடைந்தனர். மூவேந்தர்கள் ஒன்றிணைந்து பறம்பை தாக்க முடிவுச் செய்தனர். மூவேந்தர்களைப்பறம்பின் வீரன் எத்தகைய விதிகளைப் பின்பற்றி அழித்தான் என்பதையும், பாரி கையாண்ட போர் திறன்கள் மற்றும் ஆயுதங்களையும் இவ்வாய்வு வழி அறிந்துக் கொள்ளலாம்.

பறம்பு நாட்டு தலைவன்

பறம்பு நாட்டு குலத்தலைவன் பாரி வேளிர் குலத்தின் வழித் தோன்றலாதலால் “வேள்பாரி” என அழைக்கப்பட்டார். எல்லா அரசர்களிடமும் பரிசிலைப் பெற்று திரும்பும் பாணர்கள் பாரியிடம் மட்டும் தான் கருணையைப் பெற்று திரும்புகின்றனர். பாரியின் வாழ்விலே முக்கியமான நிகழ்ச்சிகள் மூன்று, முதலாவது அவனுடைய வள்ளல்தன்மை, இரண்டாவது அவன்மீது மூவேந்தர்கள் படையெடுத்தது, மூன்றாவது அவனுடைய முடிவின் காரணமாக பாரியின் மக்கள் இருவரும் வாழ்வு கிடைக்காமல் வாடியது. வள்ளல்கள் எல்லோரும் ஒரு வகையான அளவு மீறிய இரக்கக் குணம் படைத்தவர்களே

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

ஆயினும் பாரியின் கொடை, சில அம்சங்களில் மற்ற வள்ளல்களின் கொடையை மிஞ்சியதாக அமந்துள்ளது எனாலம்.

பாரியின் கொடைத்தன்மை

பாரி தன்னை நாடி வந்த ஆடற்கலை வல்ல விறலிகளுக்கு நிறைய அணிகலன்களைப் பரிசிலாகக் கொடுத்து அனுப்பினான் என்பதை,

“சேயிழை பறுகுவை – வாள்நுதல் விறலி!

தடவு வாய்க கலித்த மாகிதழ்க் குவளை” (புறம் : 105 : பா.வ.1-2)

என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் தெளிவுப்படுத்துகிறது. முல்லைக்கு தனது தேரினை பற்றி வளரக் கொடுத்தான் என்ற செய்தியினை பாணர்கள் சமதளப் பரப்பிலும், பறம்பு மலையிலும் பாடித் திரிந்தனர்.

“சுரும்பு உண

நறுவீ உறைக்கும் நாக நெடுவழிச்

சிறுவீ முல்லைக்கும் பெருந்தேர் நல்கிய” (சி.ஆ.87)

என சிறுபாணாற்றுப்படை பாடல்வரிகள் பாரியின்கொடைகொடைச்சிறப்பினைப் புகழ்ந்துரைக்கிறது.

பறம்பின் வீரம்

பறம்பில் வாழும் ஒவ்வொரு உயிர்களுக்கும் வீரம் இருப்பதைமூவேந்தர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. போர் நடைபெறும் போது தாகமும், பசியும் ஏற்படாமல் இருக்கமூவேந்தர்களுடனான போரில் பறம்பு வீரர்கள் திங்கள் மூலிகைகளையும் பயன்படுத்தினார்கள். பாரியின் போர் வெற்றிக்கு பறம்பின் மரங்கள், மூலிகைகள், வீரர்கள் அனைத்துமே காரணமாக இருந்தது என்பதை,

“காலம் அன்றியும் மரம் பயம் பகரும்

யாணர் அறாஅ வியல் மலை யற்றே” (புறம்: 116, பா.வ.13, 14)

புறநானூற்று பாடல் வரிகள் மூலம் அறயலாம். உலகமே ஆச்சரியப்படுகின்ற அபூர்வ நட்பு தான் கபிலர் பாரியினது நட்பு. பறம்பிற்கு சென்று பாரியை சந்தித்து நட்புறவை வளர்த்துக்கொண்டார். மூவேந்தர்களிடம் பறம்பை எதிர்த்து போரிட்டு வெற்றியை பெற முடியாது என்று உணர்த்துகிறார். மூவேந்தர்கள் எத்தகையபோர்த்திறன்களை பயன்படுத்தினாலும் பாரியையும், பறம்பின் சிறுமரத்தையும் அவர்களால் எதுவும் செய்துவிட முடியவில்லை. பாரியின் வீரத்திற்கு முன்பு மூவேந்தர்கள் சிறு எறும்புகளாகவே இருந்தனர். பாரியின் தாக்குதலை பார்த்து மூவேந்தர்கள் நடுங்கிப் போயினர்.

“ஆள் இடுஉக் கடந்து, வாள் அமர் உழக்கு

ஏந்து கோட்டு யானை வேந்தர் ஓட்டிய

கடும் பரிப் புரவிக்க கைவண் பாரி” (அகம். 78, பா.வ. 15-20)

என வேந்தர்களின் யானைப் படையையும், வீரர் படையையும் ஓடும்படி செய்து, குதிரையில் சென்று வாளால் போரிட்டு மூவேந்தர்களை விரட்டி அடித்தவன் பாரி என்பதை அகநானூற்று பாடல் வரிகள் உணர்த்துகிறது.

மூவேந்தர்களின் பகைவுணர்வு

பறம்பு நாடு வளமிக்க நாடாகும். பறம்புநாட்டின் வளங்களை கையாள்வதே மூவேந்தர்களான சேர, சோழ, பாண்டியரின் நோக்கமாக இருந்தது. மூவேந்தர்களும் பறம்பின் வளத்தை கொள்கை அடிக்க தனித்தனியாக போரிட்டு முயற்சிச் செய்து தோல்வியடைந்தனர்.. பாரியின் வள்ளல் தன்மை மற்றும்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

பறம்பின் வளத்தை பாணார்கள் உலகெங்கும் பரப்பியதே மூவேந்தர்களுக்கு பறம்புமீதுபகைவுணர்வை உண்டாக்கியது. சேரன் தனது தந்தை இறப்பிற்கு காரணமாகவும், சோழன் பறம்பின் வளத்தை அழிப்பதன் காரணமாகவும், பாண்டியன் தேவாங்கு விலங்கினை கைப்பற்றுவதன் காரணமாகவும் பறம்பின் மீது போர்த்தொடுத்தனர்.

போர் விதிகள்

போர் என்பது கட்டுக் கோப்பான தாக்குதல் அதன் வெற்றி தாக்கும் திறன்களின் அடிப்படையில் அமைகிறது. போர்களும், நிலைமான்கோல்சொல்லி, சடங்குகள், கொற்றவை வழிபாடு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் போர் அமைகிறது. அந்த உரிமைக்கு சில கட்டுபாடுகளும், ஒழுங்கு முறைகளும் உண்டு. போர்களத்தின் விதிகளை உருவாக்குபவரே நிலைமான்கோல்சொல்லியாகும். கொற்றவைக்கு பலியிட்டு வழிபாடு செய்த பின்னரே போர்க்களத்திற்கு சென்று இருத்தரப்பினரும் போர் இடுவார்கள். வெற்றிக்கு காரணமாக விளங்கும் கொற்றவை வழிபாட்டை,

“ஆளி மணக்கொடிப் பைங்கிளி பால்கலைக்
கூளி மலிபடைக் கொற்றவை –மீளி
அரண் முருங்க ஆகோள் கருதின் அடையார்
முரண் முருங்கத் தான் முந்துறும்....” (பு.பெ.மா. வெட்சி – 18)

எனும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை பாடல் வழி அறியலாம். குறிஞ்சித் திணைக்கு முருகப்பெருமான் மட்டுமின்றி கொற்றவையும் தெய்வமாக வழிபடப்பட்டதை அறிய முடிகின்றது.

பாரியின் போர் சிறப்பு

போர் என்பது பலத்தால் மட்டும் தீர்மானிக்கப்படுவதன்று. கடைசி கணம் வரை அந்த சூழலை தனக்கு சாதகமாக செயல்படுத்தும் தன்மை தம்முடைய ஆதிக்கத்தில் இருக்கவேண்டும். அல்லது அதனுடைய ஆதிக்கத்தால் பாதிப்படையாதவாறு போர் கொள்கைகள் வகுக்கப்பட்டு இருக்க வேண்டும். பாரியும் இத்தகைய போர் உத்தியைப் பயன்படுத்தியே மூவேந்தர்களின் சூழ்ச்சியை முறியடித்தான். மூவேந்தர்களும் தங்களுக்கான தனித்தனி போர்த்திறன்களை பயன்படுத்திப் பறம்பைத் தாக்க முடிவுச் செய்தனர். அவர்கள் பயன்படுத்தும் போர் முறைகள் மிகவும் கடினமானதாக இருந்தது.

ஈச்சம்பாகு கலவை

சேரன் பயன்படுத்திய தோகைநாயை எவ்வித தாக்குதலாலும் வீழ்த்த முடியாது. தந்திரத்தால் மட்டுமே இதனை கொல்ல முடியும் என்று அறிந்தான் பாரி. இதற்காக பெருவட்டவடிவில் செடிகொடிகளை நன்றாக விலக்கி களம் அமைத்தார்கள். அக்களம் முழுவதும் ஈச்சம்பாகும், இறுக்கிப்பிடிக்கும் பகையும் அவற்றின் வாடை தெரியாது மறைக்கும் அளவிற்கு சுவையூட்டிகளும் கலந்த கலவை உற்றப்பட்டது. ஒரு குதிரை மட்டும் அக்களத்தின் நடுபகுதிக்கு கொண்டு வரப்பட்டது. அக்குதிரையைக் கண்டு எண்ணற்ற தோகைநாய்கள் பாய்ந்து வந்து குதிரையைக் கடித்து குதறியது. அதன் தோகை முழுவதும் பாகுவில் பரண்டுக் கொண்டு இருந்தது. மரக்கிளையில் உட்கார்ந்திருந்த தோகைநாய்களின் உடல் முழுவதும் பாகுஒட்டி இருந்தது. அந்த பாகுவின் சுவை கண்டு ஏறும்புகளும், பூச்சிகளும் மொய்க்கத் தொடங்கியது. தனதுநீள் வாயின் கூரிய முன்பற்களைக் கொண்டு உடலில்அரிக்கும் இடத்தில்கீறி தன்னை தானே அதிகமாகக் காயப்படுத்திக் கொண்டது. நாய்கள் இத்தகைய துன்ப நிலையை அறிவு பூர்வமாக கையாண்டு அனைத்து தோகை நாய்களையும் அழித்தொழித்து பறம்பை காப்பாற்றினான் வேள்பாரி.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

சங்கு அட்டைகள்

எழுவானாற்றின் வடதிசை வழியாக பறம்பிற்குள் நுழைந்த சோழனின் யானைப்படையை சங்க அட்டைப் பூச்சிகளை வைத்து யானைகளின் ஆற்றலைக் குறைப்பதே பாரியின் நோக்கமாக இருந்தது. சங்க அட்டைகள் குளத்தின் எல்லா பாதைகளிலும், மண்ணோடும் நீர் மீது மிதக்கும் செத்தைகள் முழுவதும் பரவி மறைந்து கிடந்தன. யானைகள் அனைத்தும் குளத்திற்கு வந்து தனது துதிக்கையால் நீரினை உறிஞ்சின. இரத்தத்தை உறிஞ்சும் சங்கு அட்டைகள் முழுவதும் யானைகளின் துதிக்கைகளிலுள் நுழைந்து சதைக்குள் ஒட்டி இரத்தத்தை உறிஞ்ச தொடங்கியது. இந்த கணத்திற்காக காத்திருந்தபாரி, பறம்பு வீரர்களிடம் ஆற்றின் முன்பகுதியை நோக்கி எரியம்புகளை வீசமாறு உத்தரவு பிறப்பித்தான். யானைகள் நெருப்பு மழைப்போல் விடாது பொழியும் எரியம்புகளை கண்டு வந்த திசை நோக்கி சோழப்படைக்குள் புகுத்து அனைத்தையும் உருக்குலைத்தது. எந்த ஆற்றை பறம்பின் அழிவிற்கான வழியாக நினைத்து சோழன் தீர்மானித்து முன்னகர்ந்தானோ அதே ஆற்றை சோழப் படைக்கு மரணத்தின் பெரும் பாதையாக மாற்றி அமைந்தான் பாரி.

நெருப்புப் பூச்சிகள்

பாண்டியரின் படைகள் கார மலையின் அடிவாரத்தில் பாசறையை அமைத்து போருக்காக ஆயத்தமாகியிருந்தது. இப்படையை மையமாகக் கொண்டு தான் பாண்டியனின் பெரும் வெற்றி கணிக்கப்பட்டது. தனது படைவலிமையால் பறம்பையும், பாரியையும் மிகக் குறைவாக மதிப்பிட்டு இருந்தான் பாண்டியன் நெருப்பு பார்த்தால் அதைத் தொடர்ந்து அப்படியே வந்துவிடும். அதன் ரீங்கார ஓசை, பல்வேறு நச்சுப் பூச்சிகளை கவர்ந்திழுக்கக் கூடியது. ஒரு கொம்பு மனிதனின் உடலில் பட்டால் போதும் ஒவ்வொரு விரல்களும் கையளவு பருத்துவிடும். பாண்டியர் படையின் ஆற்றல் முற்றிலும் உதிர்ந்திருக்க வேண்டும் என்பது தான் பாரியின் திட்டம். பூச்சிகளின் கடிக்கு தப்பிப் பிழைத்து ஓடிவந்த பாண்டிய வீரர்களை கணக்கே இல்லாமல் மாய்த்தனர் பறம்பு வீரர்கள் பல்லாயிரம் மணிகள் கோர்க்கப்பட்ட மாலை அறுந்து விழுவதை போல பாண்டியப் படையின் கட்டுக்கோப்பு அறுந்தது.

நிறைவுரை

வேள்பாரி கொடைத்தன்மையால் மட்டும் சிறந்தவனல்ல. வீரத்திலும் தலைச்சிறந்தவனாக இருந்தான். பாரியின் மீது தனிப்பட்ட விதத்தில் மூவேந்தர்களுக்கு பகைவுணர்வு இருந்தது. தனித்தனியாக போரிட்டு பறம்பையும் பாரியையும் அழிக்க முடியாது என்பதை அறிந்து மூவேந்தர்களும் ஒன்றிணைந்து பறம்பை தாக்க முடிவு செய்தார்கள். மூவேந்தர்களின் தாக்கும் திறன்கள் கடினமானதாக இருந்தாலும் பாரி தனது அறிவு கூர்மையின் வெளிப்பாட்டாலும், பறம்பின் சிறு சிறு மரங்கள், செடிகள், பூச்சிகள் ஆகியவற்றை ஆயுதங்களாக பயன்படுத்தியும் போரில் தனது வெற்றியைத் தீர்மானித்தான். மூவேந்தர்களின் சூழ்ச்சியினை உடைக்கும் வேள்பாரியின் வீரத்தினைப் பற்றி இவ்வாய்வு கட்டுரை வழி அறியமுடிகிறது.

துணை நின்ற நூல்கள்

- [1] ஆராக்கிய சாமி, இரா. புறநானூறு மூலமும் உரையும், நியூசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்,சென்னை - 600098, மூன்றாம் பதிப்பு - பிப்ரவரி 2007.
- [2] சுப்பிரமணியம், ச.வே. பத்துப்பாட்டு. கோவிலூர் மாடாலயம், கோவிலூர் - 630 307, முதற்பதிப்பு - அக்டோபர் 2003.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்த்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

- [3] செயபால், இரா. அகநானூறு மூலமும் உரையும். நியூசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை – 600 018, பிப்ரவரி 2007.
- [4] திருஞானசம்பந்தம்.ச. தொல்காப்பியம் பொருளாதிகாரம். கதிர்பதிப்பகம், திருவையாறு – 613204, முதற்பதிப்பு – மார்ச் 2018.
- [5] வேங்கடேசன் .சு. வீரயுக நாயகன் வேள்பாரி. விகடன் பிரசுரம், சென்னை – 600 002, மூன்றாம் பதிப்பு – ஜூலை 2019.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன்

4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Awariness Thoughts in the Poems of Aalaapanai

Dr.S.Sabeetha, Tamil Activist,
898, Meenachi Sundaram Nagar Part 1, K.T.C Nagar, Tirunelveli, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7771-4450>

DOI: 10.5281/zenodo.6619711

Abstract

Abdul Rahman's one of the unique poetry book is Aalaapanai. It is a collection of supernatural poems. The expression of behavior in poetry is about various thoughts and unique. Abdul Rahman's style of poetry is imaginative and instructive. Hence, this article focuses on the thoughts of awareness ion the poems of Abdul Rahman from the poem collection "Aalaapanai".

Keywords: Society, Life, Awariness, Natural, Abdul Rahman.

References

[1] Abdul Rahman. *Aalaapanai*. National Publication, Chennai.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

ஆலாபனைக் கவிதைத் தொகுப்பில் விழிப்புணர்வுச் சிந்தனைகள்

முனைவர் சே.சபிதா, தமிழ் ஆர்வலர்,

898 யூ, மீனாட்சி சுந்தரம் நகர், பிளாட் எண்-81, கே.டி.சி.நகர், திருநெல்வேலி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7771-4450>

DOI: 10.5281/zenodo.6619711

ஆய்வுச்சுருக்கம்

கவிக் கோ அப்துல்ரகுமானின் படைப்புகளில் ஒன்றான ஆலாபனை பல்பொருள் கவிதைத் தொகுப்பாகும். கவிதையில் நடப்பியலினை கூறுவது புதுக்கவிதைக்கே உரிய சிறப்பாகும். அப்துல்ரகுமானின் கவிதை நடையானது கற்பனையோடு அறிவுறுத்தும் பான்மையதாகும். ஆலாபனைக் கவிதைத் தொகுப்பில் விழிப்புணர்வுச் சிந்தனைகளை எங்கனம் அறிவுறுத்துகிறார் என்பதே இக்கட்டுரையாகும்.

திறவுச்சொற்கள்: சமூகம், வாழ்க்கை, விழிப்புணர்வு, இயற்கை, அப்துல் ரஹ்மான்.

முன்னுரை

புதுக்கவிதை நவீன கால நடப்பியலை பிரதிபலிக்கக்கூடிய கண்ணாடியாகும். தனிமனித, சமூக பிரச்சனைகளை மையமிட்டே புத்திலக்கியங்கள் படைக்கப்படுகின்றன. பிரச்சனைகளை மட்டும் மையப்படுத்தாது மக்களிடத்து நல்ல விழிப்புணர்வையும் எடுத்துரைக்கிறது நவீன இலக்கியங்கள். அப்துல் ரகுமானின் ஆலாபனை கவிதைத் தொகுப்பில் கூறப்பட்ட விழிப்புணர்வுச் சிந்தனைகளை ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது.

ஆலாபனை நூலும் பொருளும்

ஆலாபனை என்ற கவிதைத் தொகுப்பானது 1995ல் வெளி வந்ததாகும். 1999ல் இந்நூலிற்கு சாகித்ய அகாதெமி விருது கிடைத்தது. ஆலாபி +அனம் =ஆலாபனை. ஆலாபி என்பதற்கு ஒரு இராகத்தை வட்டமாக சுற்றி சுற்றிப் பாடுதல் என்பது பொருள். ஆலாபனை என்பதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட உணர்வை இசையின் மூலம் வெளிப்படுத்தல் என்பது பொருளாகும்.

நிலைப்பெற்றிரு

வாழ்க்கையில் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை எதுவும் நிச்சயிக்கப்பட்ட ஒன்றன்று. காலங்கள் கடந்தும் நிலைபெற்றிருப்பது அவரவர் செய்கைகளாகும். மனிதனாய் பிறந்தவர்கள் மரணிப்பது உறுதி. மரணிக்கும் காலத்திற்குள்ளாக நம்மை நிலைநிறுத்துதல் அவசியம். நாம் வாழ்ந்ததற்கான அடையாளம் ஏதுமின்றி இறந்து போதல் என்பது அழகல்ல. சிறிதேனும் நற்பெயரை இப்புவிவில் பதித்துச் செல்லுதல் அனைத்தினின்றும் சிறந்ததென,

“மரணக் காற்றில்

ஓர்விளக்கைப் போல்

அணைந்து போகாதே

ஓர்ஊதுவத்தியைப் போல்

கொஞ்சம் நறுமணமாவது

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

விட்டு விட்டு போ” (ஆலாபனை, பக் 30)

எனக் குறிப்பிடுகிறார்களவிக் கோ.

உன்னை அறிந்து கொள்

தன்னைத் தானே சுய ஆய்வு செய்வவன் கண்டிப்பாக உயர்நிலை அடைவன். தன்னின் மிக்க விமர்சகர் இவ்வுலகில் இல்லை. எவனொருவன் தன்னின் நன்மைத்தனத்தையும் தன்னின் உண்டான தீய குணங்களினை விமர்சித்து மாற்றிக் கொள்கிறானோ அவனே சிறந்த ஆளுமையாய் உருப்பெருகிறான். தன்னை அறியாத, உணராத நபரை,

“நீ முத்துகள் நிறைந்த சமுத்திரம்

ஆனால் நீயோ

கிளிஞ்சல் பொறுக்க

அலைந்து கொண்டிருக்கிறாய்” (ஆலாபனை, பக் 33)

என்று குறிப்பிடுகிறது ஆலாபனை. தன் திறனுணராத நபர் வாழ்வில் தேடலின் தன்மையை உணராதவன் ஆவார்.

மானுடம்

இயற்கையிலும் செயற்கையிலும் கலந்த வாழ்வியலில் மனிதப் பிறவியின் குறிக்கோள் படைப்பின் அர்த்தமாய் சுதந்திரத் தன்மையுடன் இயற்கையை அனுபவித்து வாழ்தலும் பிற உயிர்களின் துன்புறுத்தலில்லாத ரசனையுமாகும். உயிர் துன்புறுத்தலில்லா வாழ்விலேயே மானுடம் துளிர்க்கிறது.

“எங்கே அழகும் சுதந்திரமும் உண்டோ

அங்கே தான்

மானுடம் திருவிழா கொண்டாடுகிறது” (ஆலாபனை, பக் 41)

என்ற வரிகள் மானுடத் தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறது.

தோல்வி என்னும் கண்ணாடி

நம்மை நாமே செதுக்குவதற்கு உறுதுணையாய் அமைவது நம் வெற்றியும் தோல்வியுமாகும். வாழ்க்கை என்னும் போர்களத்தில் நம்மை ஆயுதங்களாக போருக்கு தயார்செய்வது நம் வெற்றியும் தோல்வியும் தாம். நம்மை கூராக்கும் கருவியாக திகழ்வது நமது தோல்வியே ஆகும். தன்னைத் தானே மதிப்பீடு செய்வதற்கும் தோல்வியே படிக்கல்லாய் அமைகிறது.

“தோல்வியே நீ என் கண்ணாடி

என்னையே நான் பார்த்துக் கொள்ள

உதவுவது நீயல்லவா?” (ஆலாபனை, பக் 54)

என்ற கவிதை இதனை நிரூபிக்கிறது.

மனம் என்னும் பறவை

மனம் என்பது சிறகினையுடைய பறவை போன்றது. மனத் திண்மைக் கொண்டு எத்தகைய உயரத்திலும் நம்மால் பறக்க முடியும். மனமென்னும் கற்பனையான பறவை மூலம் எத்தகு உயரத்தினையும் எட்ட முடியும். மனத்தினை ஓர் எல்லைக்குள் அடைத்து வைக்க முடியாது. மனத்தினை அடக்குதல் அவரவர்களிடத்தே உள்ளது. முடிவிலாத தன்மையுடன் விளங்கும் மனத்தினை முயற்சியின துணைக் கொண்டு உயரங்களை எட்ட இயலும்.

சொந்தப் படைப்பு

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

பிறர் துணையில்லாத சொந்தத் தன்மையுடன் செயல்படுதல் ஒரு தனித் திறனாகும். தனித்திறனால் அடைதலென்பது சார்பற்ற தன்மையின் பெருமிதமெனக் கொள்ளலாம். கல்வி படிப்பினைகளில் சொந்த முயற்சியில் எழுதுதல் என்பது ஆகச் சிறந்த செயலாகும். படைப்புகள் சொந்தத் தன்மையுடன் உருவாக வேண்டும். சொந்த எழுத்தின் மூலம் சுயத் தன்மையுடன் எழுதும் எவரும் அதற்கான பலனைப் பெற்றுக் கொள்வர்

“உன் சொந்த நெருப்பால்

எழுதப் பழகு

உன் எழுத்தும்

மின்னலாகும்” (ஆலாபனை, பக் 63)

என்ற கவிதையின்வழி எழுத்தின் பெருமையை அறிய முடிகிறது.

மாதிரிகளை எடுத்து கொள்ளாதே

நம் பிறப்பிலிருந்தே ஆரம்பிக்கிறது நமக்கான மாதிரிகள். பெற்றோர்களின் பிம்பங்களாக நாம் திகழ்கிறோம். வளரும் போது சமூக மாதிரி அடையாளங்களை உள் வாங்கி அதன்படி வளருகிறோம். ஒவ்வொரு பருவங்களில் நமக்கான வளச்சிகளில் பிறரின் பிம்பங்கள் நம்மினுள் ஒளிந்து நிற்கிறது. மாதிரிகளில்லாத வாழ்வை நாம் உருவாக்க வேண்டும்

“நீ உன் மாதிரியின்

நிழலாகிவிடுகிறாய்” (ஆலாபனை, பக் 68)

என்பதன் வழி நாம் ஏதாவது ஒரு வகையில் ஒரு மாதிரியை பின்பற்றுவதை அறிய முடிகிறது.

வாழ்க்கை முரண்களும் போராட்டங்களும்

போராட்டங்களும் பிரச்சனைகளும் நிறைந்ததே வாழ்க்கை. வாழ்க்கையில் நாம் சந்திக்கும் முரண்களே நமக்கு சக்தியை தருகிறது. வாழ்க்கை போராட்டங்களில் நாம் எடுக்கும் முடிவுகள் நம்மை செதுக்குகிறது. நம்மை புதிதாய் சிந்திக்க வைக்கிறது. திறனை மழுங்காமல் மேலும் கூர்மைப்படுத்துகிறது.

“முரண்களின் மோதலில்

நீ வெளிப்படுகிறாய்

போராட்டம்

உனக்கே தெரியாமல்

உனக்குள் ஒளிந்திருக்கும்

சக்தியை வெளிப்படுத்துகிறது” (ஆலாபனை, பக் 83)

என்ற அப்துல் ரகுமானின் கவிதை சிந்திக்கத் தக்கது.

உண்மைத் தன்மை

அறிந்ததை அறியாததை உள்ளனவற்றை இல்லாதவற்றை அவற்றை அவற்றின் தன்மையுடன் வெளிப்படுத்தவே உண்மைத் தன்மையாகும். நாம் அறிந்த உண்மையை அறியாதவற்கு அறிவுறுத்தலில் நேர்மை வேண்டும். நம் எண்ணங்கள், பார்வைகள் அதனையும் தாண்டி நிற்கிறது உண்மைத் தன்மை,

“தெரிவது மட்டுமல்ல

உண்மை

பார்வைக்கு

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அப்பாலும் இருக்கிறது

உண்மை” (ஆலாபனை, பக் 86)

என்ற கவிதை மூலம் உண்மையின் நிலைபாட்டை அறிய முடிகிறது

அகங்காரம் தவிர்

தன்னை அகங்கார கீரிடத்தால் அலங்கரிக்கும் எவரும் சமூகத்தில் முன்னேற முடிவதில்லை.சுய போற்றுதலென்பது நம்மின் நன்மைத் தன்மையை கூட ஒன்றுமில்லாமல் ஆக்கிவிடும். நம் நல் அடையாளங்களை வெளியுலகிற்கு மறைப்பதாய் நம் அகங்காரம் காரணமாகிறது.

“நான் என்பது இமை

அது உன் கண்களுக்கு

மறைப்பாகவும் தூக்கமாகவும்

இருக்கிறது” (ஆலாபனை, பக் 98)

என்பது ஆராயத்தக்கது.

ஆய்ந்துணர்

மக்கள் அனைவருக்குமே உள்ள ஒன்றித்த குணங்களில் ஒன்று தன்னிலையினின்று நியாயப்படுத்திக் கொள்ளுதலாகும். எல்லா வித சூழலுக்கும் மறுபக்கம் என்ற ஒன்று உண்டு.மறுபக்கத்தை ஆராய்தல் தன்னை நியாயப்படுத்தலைத் தவிர்க்கும்.

“உன் கண்கள் சிந்துவது மட்டும்

கண்ணீர்என்று

சொல்லாதே

வேறு கண்ணீர்களும் இருக்கின்றன

தேர்ந்து கொள்” (ஆலாபனை, பக் 110)

என்ற கவிதையின்வழி எந்த ஒரு செயலையும் துலாவின் தன்மையோடு ஆராய வேண்டும் என்பதை அறிய முடிகிறது.

முடிவுரை

அத்துல் ரகுமானின் ஆலாபனை கவிதைத் தொகுப்பு உயிரோட்டமான வரிகளுடன் விழிப்புர்ணவு சிந்தனைகளை மனத்தில்ஆழமாகவும் அழகுத் தன்மையுடனும் பதிவு செய்கிறது.

துணை நூற்பட்டியல்

[1] அப்துல்ரகுமான். ஆலாபனை. நேஷனல்பப்ளிஷர்ஸ், தியாகராயநகர், சென்னை-600017, முதற் பதிப்பு: 1995.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Ruined Shiva Temples in Ramanathapuram District

T.R.Sabitha, Research Scholar, Department of Tamil,
Sethupathy Govt. Arts College, Ramanathapuram, Tamil Nadu, India.

Dr R. Athisayam, Assistant Professor, Department of Tamil,
Sethupathy Government Arts College, Ramanathapuram, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1741-415X>

DOI: 10.5281/zenodo.6619738

Abstract

Ramanathapuram district is closely associated with the Ramayana epic and the temples here are associated with the main characters of the Ramayana and the places mentioned. They were built and maintained by the Cholas and Pandyas. These temples are now in a state of repair. Apart from that, these are not just temple buildings but also archeological sites that bear witness to the archeological features and history of Tamil heritage. This research has adopted a field research approach to ensure the authenticity of the sources. Hence, the article studied about the ruined shiva temples in Ramanathapuram District

Keywords: Ruined, Architecture, Temple chronology, Legendary chronicle, Divine Tank, Temple.

Witness

[1] Interview. V.Rajaguru, Archeologist, 12.08.2018.

[2] Interview. Vainava Kurukkal, Temple Priest, 10.02.2019.

[3] *Kumutham*. Bakthi Special, 08.03.2018, p.58.

[4] Interview. Sivanathan Pattar, Temple Priest, 14.03.2019.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

இராமநாதபுரம் மாவட்ட சிதிலமடைந்த சிவன் கோவில்கள்

து. ரா. சபிதா, ஆய்வு மாணவர், தமிழ் உயராய்வு மையம்,
சேதுபதி அரசு கலைக் கல்லூரி, இராமநாதபுரம், தமிழ்நாடு, இந்தியா.
முனைவர் ர. அதிசயம், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ் உயராய்வு மையம்,
சேதுபதி அரசு கலைக் கல்லூரி, இராமநாதபுரம், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1741-415X>

DOI: 10.5281/zenodo.6619738

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் இராமாயண இதிகாசத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது, இராமாயணத்தின் முக்கிய கதாப் பாத்திரங்களுடனும், குறிப்பிடப்படும் இடங்களுடனும் தொடர்புடையனவாக இங்குள்ள கோவில்கள் இருக்கின்றன. சோழர்களாலும், பாண்டியர்களாலும் கட்டப்பெற்று, பராமிக்கப்பட்டும் வந்த இக்கோவில்கள் இன்று சிதிலமடைந்த நிலையில் கவனிப்பாற்றுக் கிடக்கின்றன. இவை கோவில் கட்டங்களாக மட்டுமல்லாமல் நம் மாட்டத்தின் புராணச் சிறப்புகளையும், வரலாறுகளையும் தாங்கி நிற்கும் சுவடுகளாகவும் விளங்குகின்றன. இக்கட்டுரையானது கள ஆய்வு அணுகுமுறையில் அமைகிறது. அவ்வகையில் இக்கட்டுரையானது இராமநாதபுரம் மாவட்ட சிதிலமடைந்த பழமையான கோவில்களைப் பற்றி எடுத்துரைப்பதாக அமைகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: சிதிலமடைந்த, கட்டட அமைப்பு, தலவரலாறு, புராண வரலாறு, தீர்த்தம், கோவில்.

முன்னுரை

தமிழ்நாட்டின் தென்மாவட்டங்களில் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் மிகப்பெரிய மாவட்டமாகும். இதன் பரப்பளவு 4216.கி.மீ. சுற்றளவினைக் கொண்டது. இப்பகுதி பாண்டியர்களாலும் பிற்கால நாயக்கர்களாலும் மற்றும் சேதுபதி மன்னர்களாலும் ஆளப்பெற்றது. இம்மாவட்டத்தில் சிறுதெய்வ வழிபாட்டினோடு பெருந்தெய்வ வழிபாடும் சிறந்து விளங்குகின்றது. குறிப்பாக சிவன் வழிபாடே முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. மன்னர்களின் சிவத் தொண்டு. இராமநாதபுரத்தில் பாண்டியர்களாலும், பிற்கால சேதுபதிகளாலும் மிகுதியான சிவன் கோவில்கள் கட்டப்பட்டு உள்ளன. சேதுபதிகள் காலத்தில் கோவில்களில் தானங்களும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவர்கள் சிவபக்தர்களாக இருந்த போதிலும் வைணவ சமயத்தினையும் போற்றி நின்றனர். புகழ் பெற்ற இராமேஸ்வரம் கோவில் மற்றும் நாற்பதிற்கும் அதிகமான சிவன் கோவில்கள் இப்பகுதியில் காணப்படுகின்றன.

சிதிலமடைந்த சிவன் கோவில்கள்

இராமநாதபுரம் என்றாலே இராமேஸ்வரம் இராமநாதசுவாமி கோவில், உத்திரகோசமங்கை மங்களநாதர் ஆலயம், திருவாடானை ஆதிரெத்தினேஸ்வரர் ஆலயம் போன்ற பிரபலமான புராணச் சிறப்புமிக்க கோவில்களே நம் நினைவிற்கு வரும். ஆனால் இவற்றைத் தாண்டி பல சிவன் கோவில்களும் சிறப்புவாய்ந்த கோவில்களாக இப்பகுதியில் உள்ளன. இக்கோவில்கள் சரியான

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

பராமரிப்பும் வழிபாடும் இன்றி கேட்பாரற்றுக் கிடக்கின்றன. இதனால் நம் மாவட்டத்தின் தொன்மையையும் சிறப்புகளையும் சிறிது சிறிதாக இழந்து கொண்டு இருக்கிறோம்.

கடலாடி வட்டம்

ஸ்ரீ சிவகாமி அம்பாள் சமேத ஸ்ரீ திருவனந்தீஸ்வரர் ஆலயம் மேலக்கிடாரம்.

இராமநாதபுரம் - கடலாடி வட்டத்தில் சிக்கல் அருகேயுள்ள இக்கோவில் கிழக்கு நோக்கி மிகப்பழமையான கல் மண்டபத்துடன் காட்சியளிக்கிறது. ஆலயத்தின் உள்ளே 16 கால்கள் கொண்ட மகாமண்டபம், அர்த்த மண்டபம், கருவறை ஆகியவை காணப்படுகின்றன. இத்தல கருவறையில் மூலவர் சிவபெருமான் நாகாபரணத்துடன் திருவனந்தீஸ்வரர் என்ற திருநாமத்துடன் லிங்கவடிவில் காட்சியளிக்கிறார்.

கோவில் கட்டட அமைப்பு

மூலவர் விமானம் தஞ்சை பெரிய கோவில் விமானத்தைப் போன்ற அமைப்பில் சுட்டசெங்கற்களால் கட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்விமானம் கலசங்கள் இன்றி சூரிய ஒளி மற்றும் மழைநீர் சுவாமியின் மீதுபடும் நிலையில் சிதைந்து காணப்படுகிறது. லிங்கத்தின் ஆவுடைப்பகுதி சதுர வடிவில் இருப்பதால் இக்கோவில் சோழமன்னர்களால் கட்டப்பட்டதாகவும், அதன்பின் பாண்டியர்களால் திருப்பணிகள் செய்து பராமரிக்கப்பட்டு வந்த செய்தியையும் அறியமுடிகிறது. கருவறையின் பின்பகுதியில் கல்வெட்டுகளும் காணப்படுகிறது.

தலவரலாறு

”மலேசியாவின் ஒரு பகுதியாக கிடாரம் என்னும் ஊர் சோழ மன்னரான இராஜேந்திர சோழனால் கைப்பற்றப்பட்டது. இந்த வெற்றிக்குக் காரணமாக இருந்த சோழ மன்னர் கிடாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு முன் ஸ்ரீ திருவனந்தீஸ்வரரை வழிபட்டுச் சென்றதாகவும் தனக்குக் கிடைத்த வெற்றியால் மனமகிழ்வுடன் இத்தலத்தில் சிவன் கோவில் எழுப்பியதாகவும்” கல்வெட்டுச் செய்தி கூறுவதாகத் தொல்லியல் ஆய்வாளர் வே.ராஜகுரு அவர்கள் தெரிவிக்கின்றார்.

புராண வரலாறு

அஷ்ட நாகங்களில் ஒருவரான அனந்தர் எனும் நாகம் அவதரித்த தலமாக இத்தலம் விளங்குகிறது. இத்தலத்தில் சிவபெருமானை அனந்தர் வழிபட்டதால் அவரின் பெயராலேயே அனந்தீஸ்வரமுடையார் என்று அழைக்கப்பட்டு அடையெடுத்த ஆகு பெயராக திரு என்பதோடு “திருவந்தீஸ்வர முடையார் ஆலயம்” என விழங்கி வருகிறது. இவ்வாலயம் 2000 ஆண்டுகளுக்கும் பழமையானது எனவும், இத்தலத்திலுள்ள நந்தி 800 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது எனவும் கூறப்படுகின்றது.

தீர்த்தம்

கோவிலின் இடதுபுறத்தில் பெரியகுளம் உள்ளது. இதிலுள்ள நீர் இரும்புச் சத்தினை அதிக அளவு கொண்டதாகக் கூறுகின்றனர். தற்போது சிவபக்தர்களால் ஆலயத்தைச் சுற்றிலும் புல்வெளிகள் அமைத்து பராமரிக்க நடவடிக்கை மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

திருவாடானை வட்டம்

ஸ்ரீ சிவகாமி அம்பாள் சமேத ஸ்ரீ காசி விஸ்வநாதர் ஆலயம், கலியநகரி

கலியநகரி என்னும் கிராமப் பகுதியில் இத்தலம் அமைந்துள்ளது. மிகப்பழமையான இக்கோவில் பாதி அளவில் சிதிலமடைந்த நிலையில் கிழக்கு நோக்கி அமைந்துள்ளது. மகாமண்டபம், அர்த்தமண்டபம்,

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

கருவறை என்ற அமைப்பில் உள்ளது. கருவறையில் சிவபெருமான் சிறயதாக லிங்கவடிவில் காசி விசுவநாதர் என்ற திருநாமத்துடன் அருளுகிறார். கருவறை விமானம் சிதிமடைந்து கலசம் இல்லாமல் உள்ளது.

கோவில் அமைப்பு

கோவிலின் முன்புறம் மிகப்பழமையான மண்டபம் இருக்கிறது. சுவாமி சன்னதி கிழக்கு நோக்கியுள்ளது. இதன் வலப்புறத்தில் ஸ்ரீ சிவகாமி அம்பாள் தனிச்சன்னதியாக நின்ற திருக்கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறார். ஆலயத்தின் தெற்கு வாயிலின் வெளியேயுள்ள மண்டபத்தில் ஸ்ரீ தேவி புதேவி சமேதரராக ஸ்ரீ மந் நாராயணன் பெரிய திருமேனி கொண்டு சிதைந்த நிலையில் காட்சி கொடுக்கின்றார். இவ்வாலயம் முழுவதும் கருங்கற்களாலும் மணற்பாறைகளாலும் கட்டப்பட்டுள்ளன. இப்பகுதி சோழர் கால வணிகத்தலமாக இருந்திருக்கலாம் என்று கூறுகின்றனர்.

சுரங்கப்பாதை

ஆலயத்தின் முன்பகுதியில் நந்திதேவர் நந்தி மண்டபத்தில் காட்சியளிக்கின்றார். “இதன் அருகே சுரங்கப்பாதை ஒன்றுள்ளது. இப்பாதை கீழ் நோக்கி ஆலயத்திற்கு அருகேயுள்ள விநாயகர் கோவிலுக்கும் மேல்நோக்கி திருப்புனவாசல் பழம்பதிநாதர் ஆலயம் வரை செல்லும் வழியாக இருக்கிறது” என ஆலய அர்ச்சகர் கூறுகிறார். இப்பாதையின் வழியே மன்னர்கள் முதலில் விநாயகரை வழிபட்டு பின்பு இத்தல சிவபெருமானையும், திருப்புனவாசல் சிவபெருமானையும் பூஜை செய்து வழிபட்டனர் எனக் கூறுகின்றனர்.

தீர்த்தம்

இக்கோவிலின் அருகே கிணறு ஒன்று மண்ணில் புதையுண்ட நிலையில் காணப்படுகின்றது. இக்கிணறு தீர்த்தமாகப் பயன்பாட்டில் இருந்திருக்க வேண்டுமெனவும் சரியான பராமரிப்பு இல்லாத காரணத்தால் புதையுண்டு அழியும் நிலை ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் எனவும் தெரிகின்றது.

முதுகுளத்தார் வட்டம்

ஸ்ரீ தரணீஸ்வரர் ஸ்ரீ புஸ்பவனேஸ்வரி திருத்தலம். அ.தரைக்குடி.

முதுகுளத்தாருக்கு அருகிலுள்ள அ.தரைக்குடி என்னும் கிராமத்தில் இத்தலம் அமைந்துள்ளது. வடகிழக்குத் திசையில் பெரிய சுற்றுச்சுவர் சூழ இயற்கை எழில் கொஞ்சும் அழகில் சோழர்கால மற்றும் பாண்டியர் கால கட்டடக் கலையை எடுத்துக்காட்டி நிற்கின்றது இத்திருத்தலம். இரண்டு ஏக்கர் சுற்றளவு கொண்ட முகப்பு மண்டப வாசலில் பலிபீடம் உள்ளது. முன்பகுதியில் பதினாறு கால் மண்டபமும், அதனைத் தொடர்ந்து மகாமண்டபமும், அர்த்த மண்டபமும், கருவறையும் எனக் காட்சி தருவதைக் காணமுடிகிறது. மகாமண்டபத்தின் மேலே பாண்டியர்களின் சின்னமான “மீன்” செதுக்கப்பட்டுள்ளதைப் பார்க்க முடிகிறது.

கருவறையில் மூலவராக தரணீஸ்வரர் லிங்கமாகக் காட்சி கொடுக்கிறார். மகாமண்டபத்தின் வடக்குப்பகுதியில் அம்பாள் சன்னதி உள்ளது. மூலவர் விமானம், அம்பாள் விமானம் இரண்டுமே இரட்டை அடுக்கு அமைப்பில் செங்கற்களால் கட்டப்பட்டு, வேசர வடிவில் உள்ளீடு இல்லாமல் கோபுரமே மூலவருக்கு விதானமாக அமைந்துள்ளது. இத்தலத்தின் நுழைவு வாயிலான இராஜகோபுரம் பாதி சிதைந்த நிலையிலுள்ளது. “ஒவ்வொரு ஆண்டும் தட்சிணாயனம், உத்திராயனம் என இருகாலங்களிலும் குறிப்பிட்ட நாட்களில் (மார்ச் 21, 22, 23 மற்றும் செப்டம்பர் 21, 22, 23) மூலவர் மேல் சூரியக் கதிர்கள் விழுமாறு விமானம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது”³ சிறப்பிற்குரியது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

திருத்தல வரலாறு

இத்தலம் சோழர் காலத்தில் கட்டப்பட்டு பாண்டிய மன்னர் காலத்தில் விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கலாம் என்று கூறப்படுகிறது. கோவிலின் கருவறை, அர்த்த மண்டபம், மூலவர் விமானம் ஆகியவை சோழமன்னர்களின் ஆட்சியிலும், மகாமண்டபம், மதில்சுவர் அம்மன் சன்னதி, முகமண்டபம், சிதைவுற்ற இராஜகோபுரம் ஆகியவை பாண்டியர் காலத்திலும் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும் எனத் தெரிவிக்கின்றனர்.

பிற சன்னதிகள்

இத்தல முகமண்டப வாசலில் நந்திதேவர் காட்சியளிக்கின்றார் அர்த்தமண்டபத்தின் உட்பகுதியில் வலப்புறம் விநாயகர், இடப்புறம் சுப்பிரமணியர் மற்றும் விஷ்ணுத் திருமேனிகள் இருக்கின்றன. சுற்றுப் பிரகாரத்தின் கன்னி மூலையில் கன்னி மூல விநாயகர் உத்தீச கணபதியுடன் காட்சியளிக்கின்றார். வலப்புறத்தில் வள்ளி தேவசேனா சமேத ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர், தென்புறத்தில் சனீஸ்வரர், நவக்கிரகங்கள், பைரவர், நந்தி போன்றோரும் அருள்பாலிக்கின்றனர். இத்தலத்தின் சிறப்பாக உத்தீச விநாயகர் (விநாயகரின் தும்பிக்கையில் அமர்ந்துள்ள அம்பாளின் யோனியில் உள்ளதாக சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கும்) சன்னதி உள்ளது.

தீர்த்தம்

இத்தலத்தின் தீர்த்தமாக நூபுரகங்கை உள்ளது. கோவிலின் கிழக்குப் பகுதியில் நூபுர கங்கை என்னும் கிணறு இருக்கிறது. பிரகாரத்தினைச் சுற்றிலும் நந்தவனம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அம்பாள் சன்னதியின் பின்புறத்தில் தலவிருட்சமான வில்வமரம் நிற்கின்றது. மூலவர் சன்னதியின் வெளிப்பகுதியில் கல்வெட்டு ஒன்று காணப்படுகின்றது.

பரமக்குடி வட்டம்

பட்டீஸ்வரமுடையார் திருக்கோவில் கீழ்ப் பார்த்திபனூர்.

பரமக்குடி அருகே கீழ்ப் பார்த்திபனூர் என்னும் ஊரில் அமைந்துள்ள இவ்வாலயம் முழுவதும் மண்ணில் புதையுண்ட நிலையில் சிதிலமடைந்து காணப்படுகிறது. கருவறையிலிருந்து சுவாமியை எடுத்து ஒரு சிறிய சன்னதி அமைத்து வழிபாடு செய்து வருகின்றனர்.

தல வரலாறு

இக்கோவில்

ஏறத்தாழ 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன் கட்டப்பட்டதாக இருக்கலாம் என்றும், விக்கிரமதித்த மன்னன் காலத்தில் இத்திருத்தலம் எழுப்பப்பட்டது எனவும் கூறுகின்றனர். சிவபெருமான் உமாதேவியுடன் தேவலோக மங்கையரான ரம்பை, ஊர்வசி, மேனகை ஆகியோரின் நடனத்திற்குத் தீர்ப்பு வழங்கியதாகவும், அதனை விக்கிரமதித்த மன்னரின் அமைச்சரான “பட்டி” தன்செவி குளிர கேட்டு மன்னனிடம் விவரித்தான். மன்னன் அவ்விடத்திலே ஆலயத்தை எழுப்பி, சிவபெருமான் சுயம்பலிங்க வடிவில் காட்சி தந்து அருளினார். பட்டியினால் இக்கோவில் அமைக்கப்பட்டதால் அவர் பெயரினாலே “பட்டீஸ்வரமுடையார்” ஆலயம் என வழங்கலாயிற்று எனவும் செவிவழிச் செய்தியாக இப்பகுதி மக்கள் கூறுகின்றனர். இக்கோவில் கற்றிளி வகையைச்சார்ந்ததாக இருக்கலாம் என அறிய முடிகின்றது.

கோவில் அமைப்பு

இத்தலத்தின் முகப்புத் தோற்றத்தில் நந்திதேவர் தனியாக காட்சியளிக்கிறார். சிதைந்த மண்டபத்தின் வலப்புறம் விநாயகரும் இடப்புறம் கல்லில் செதுக்கப்பட்ட பாதமும் கல்லிலே வேல் போன்ற அமைப்புடைய கருங்கல் சிற்பமும் காணப்படுகின்றது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

கோவில் அமைப்பு இத்தலத்தின் முகப்புத் தோற்றத்தில் நந்திதேவர் தனியாக காட்சியளிக்கிறார். சிதைந்த மண்டபத்தின் வலப்புறம் விநாயகரும், இடப்புறம் கல்லில் செதுக்கப்பட்ட பாதமும். கல்லிலே வேல் போன்ற அமைப்புடைய கருங்கல் சிற்பமும் காணப்படுகின்றது.

தீர்த்தம்

இக்கோவிலில் தீர்த்தம் இடம்பெறவில்லை ஆலயத்தின் அருகே புன்னைமரம் சிறியதாக இருக்கிறது. இது இத்தலத்தின் தல விருட்சமாக இருக்கலாம் எனத் தோன்றுகிறது.

ஸ்ரீ விசாலாட்சிஅம்பிகா சமேத காவிவிஸ்வநாதர் ஆலயம், நெல்மடுர் பரமக்குடி பகுதியில் நெல்மடுர் என்னும் சிற்றூரில் இத்தலம் கல்மண்டபங்களால் கட்டப்பட்டுள்ளது. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் கட்டப்பட்ட இவ்வாலயம் தற்போது முழுவதும் சிதைந்த நிலையில், கோவில் இருந்தமைக்கான எச்சங்கள் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. இத்தலத்தில் இருந்த மூலவர், அம்பாள், தெட்சினாமூர்த்தி, விநாயகர், முருகன் போன்ற திருவுருவக் கற்சிலைகளை மக்கள் தனி சன்னதி அமைத்துப் பராமரித்து வருகின்றனர்.

தல வரலாறு

இத்திருக்கோவிலானது பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே கட்டப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. சுவாமி அம்பாள் சன்னதிகள் தனித்தனியாகக் கட்டப்பட்டு சுட்ட செங்கற்களால் ஆன மண்டபங்களுடன் இருப்பதால் இத்தலம் சோழர் காலத்தில் எழுப்பப்பட்ட கோவிலாக இருக்கலாம் எனக் கூறுகின்றனர்.

தீர்த்தம்

கோவிலின் அருகேயுள்ள பெரிய ஊரணிக்குளம் தீர்த்தமாக இருந்திருக்க வேண்டுமெனக் கருதமுடிகின்றது. இவ்வுரணியில் பூஜைப் பொருட்கள் சிதலமடைந்த நிலையில் கிடைத்திருப்பதாகவும் அவை இக்கோவிலின் பயன்பாட்டுப் பொருளாக இருக்க வேண்டுமெனவும் இப்பகுதி மக்கள் தெரிவிக்கின்றனர். மேலம் "ஊரணியைத் தோண்டிய போது 3 அடி ஆழத்திற்குள் சுட்ட மண்பாண்டம், உலோகங்கள் ஒற்றைக்கண் குத்துவிளக்குகள் செம்புத்தாழி, அம்மிக்கல் போன்றன கண்டெடுக்கப்பட்டதாக" இவ்வாலய அர்ச்சகர் கூறுகின்றார். இத்தகவலின் அடிப்படையில் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் இவ்வாலயம் சிறப்பான வழிபாட்டினைக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென ஊக்க முடிகின்றது பின் சரியான பராமரிப்பு இல்லாமையால் சிதலமடைந்து போயிருக்க வேண்டுமென எண்ண முடிகின்றது.

திருவிழாக்களும் வழிபாட்டு முறைகளும்

திருவனந்தீஸ்வரமுடையார் ஆலயம், கலியநகரி காசி விசுவநாதர் ஆலயம், தரணீஸ்வரர் ஆலயம் பட்டீஸ்வரமுடையார் கோவில், நெல்மடுர் காசி விஸ்வநாதர் கோவில் ஆகிய ஐந்து கோவில்களும் சிதிமடைந்த நிலையில் காணப்படுவதால் மக்களும் திருவிழாக்களிலும் வழிபாட்டு முறைகளிலும் அதிக அளவில் கலந்து கொள்வதில்லை. தமிழ்நாடு அரசினால் கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட அனைத்து கோவில்களிலும் ஒரு காலப் பூஜைத் திட்டத்தின் கீழ் இவ்வாலயங்களில் தினசரி வழிபாடு நடைபெற்று வருகின்றது. பிரதோசம் மற்றும் மகா சிவராத்திரி ஆகிய இரண்டு சிறப்பு வழிபாடுகள் மட்டுமே இத்தலங்களில் நடைமுறையில் உள்ள இவ்வழிபாடுகளில், இப்பகுதி மக்கள் மட்டுமே சிறிதளவில் கலந்து கொள்கின்றனர்.

முடிவுரை

இராமநாதபுர மாவட்டத்தின் சிவன் கோவில்கள் கட்டடக்கலைகளில் பழமையுடையனவாக

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

விளங்குகின்றன. சில கோவில்களுக்கு தல விருட்சமும் தீர்த்தமும் காணப்படவில்லை. கோவில் கட்டட அமைப்புகள் சிதைந்தும் அழிந்து பட்டும் காணப்படுகின்றன. சில கல்வெட்டுகள் சிதைந்து காணப்படுவதால் முழுமையான செய்தியினை அறிய முடியவில்லை. பல இடர்பாடுகள் இருப்பினும் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் ஆன்மீக வளர்ச்சியில் அளப்பரிய ஆற்றலை உள்ளடக்கியது என்ற உண்மை மட்டும் தெளிவாக உணரமுடிகிறது.

தகவலாளர்கள்

- [1] பேட்டி .வே..இராஜகுரு, தொல்லியல் ஆய்வாளர் நாள் 12.08.2018
- [2] பேட்டி. வைரவகுருக்கள் ஆலய அர்ச்சகர் நாள் 10.02.2019
- [3] குமுதம், பக்தி ஸ்பெசல் நாள் 08.03.2018 ப58
- [4] பேட்டி சிவநாதன் பட்டர், ஆலய அர்ச்சகர் நாள் 14.03.2019

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Sangam Cultural Events

R. Saravanakumar, Research Scholar, Department of History,
Madurai Kamaraj University, Madurai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2168-6852>

DOI: 10.5281/zenodo.6619748

Abstract

Sangam poets have recorded the feelings of the living conditions of the ancient people in writing in the palm leaflets. From the rising of the sun to the setting of the sun, people have done their daily duties. In the life of the Tamils, Hidden Love (Kalavuk Kaadal), Chastity Love (Karppuk Kaadal) is a cultural mindset from time to time; the mental feelings and life of the ancients are embodied with such aspects of life. Under the heading 'Sangam Cultural Events', the practical life events of the ancient Tamil community, which were portrayed in the internal literatures from the fifth to the eighth century are presented with clear examples.

Keywords: Daily events, Ancient Tamil life, Hidden Love, Chastity Love.

References

- [1] K.K.Pillai, *Tamil Nadu History People Culture*, World Tamil Research Centre, Chennai – 600 113, 2018.
- [2] Dr.R.Jayabal, *Agananuru, Mulamum Uuraiyum*, New Century Book House Pvt.Ltd., Chennai -600 098, Tamil Nadu State India.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

சங்க காலப் பண்பாட்டு நிகழ்வுகள்

ரா. சரவணக்குமார், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், வரலாற்றுத்துறை,

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2168-6852>

DOI: 10.5281/zenodo.6619748

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பழங்கால மக்களின் வாழ்க்கைச் சூழல்களின் உணர்வுகளை எடுகளில் எழுத்துருவில் பதிவு செய்துள்ளனர் சங்கப்புவர்கள். காலக்கதிரவனின் உதயமான பொழுது தொட்டு மாலைச் சூரியன் மறைவு வரையிலுமான காலங்களில், மக்கள் தமது அன்றாட வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை செம்மையுற நடத்தி வந்துள்ளனர். காலந்தோறும் பண்பட்ட நிகழ்வுகளாகத் திகழ்கின்ற களவு கற்பு வாழ்க்கையில் பழந்தமிழர்களின் மன உணர்வுகளும் வாழ்க்கை நுகர்வுகளும் விழுமியங்களாகத் திகழ்கின்றன. ஐங்குறு முதல் கலித்தொகை வரையிலான அக இலக்கியங்களில் பண்பட்டுத் திகழும் பழங்காலத் தமிழ்ச் சமூகம் நடத்தி வந்த நடைமுறை வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை திணை சார்ந்த எடுத்துக்காட்டுகளுடன் புலப்படுத்தியிருப்பதைச் சங்ககால பண்பாட்டு நிகழ்வுகள் என்னும் தலைப்புக்குள் அடக்கி விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

திறவுச்சொற்கள்: சங்ககால அன்றாட நிகழ்வுகள், பழந்தமிழர் வாழ்க்கை முறைகள்

முன்னுரை

மக்கள் வாழ்ந்த நிகழ்வுகளைத் தாங்கி நிற்பது சங்க கால இலக்கியங்கள். சங்க கால மக்கள் அன்றாட வாழ்வுதனில் பின்பற்றிய நிகழ்வுகளை நுமட்பமாக எடுத்துரைக்கும்போது இன்றளவிலும் பண்பட்டதாகி நிற்கிறது. வரலாற்று நோக்கில் ஆராய முற்படும்போது பண்டைய தமிழர்கள் இயற்கையோடு இயைந்த சமூகமாகவே வாழ்ந்துள்ளனர். இவ்வாழ்க்கை நிகழ்வுகளே பண்பாடாகி நிற்கிறது என்பதை அகநானூற்றுப் பாடல் மூலம் விளக்கப்படுகிறது.

சிறுதேர் உருட்டல்

பரத்தையர் சேரியில் தங்கியிருந்துவிட்டு வீடு திரும்பிய தலைவன் தன்பால் ஊடியிருந்த தலைவியை நோக்கி, 'யான் பரத்தையர் யாரையும் அறியேன்' என்றான். அது கேட்ட தலைவி தலைவன் நட்புக் கொண்டுள்ள பரத்தையைத் தான் கண்டமை கூறிப் பின்னும் புலந்தமை கூறியதாகின்ற,

“நாயுடை முது நீர்க் கலித்த தாமரைத்
தாதின் அல்லி அவிர் இதழ் புரையும்,
மாக இல் அங்கை, மணி மருள் அவ் வாய்,
நாவொடு நவிலா நகைபடு தீம் சொல்,
யாவரும் விழையும் பொலந்தொடிப் புதல்வனை,
தேர் வழங்கு தெருவில், தமிழோற் கண்டே,
கூர் எயிற்று அரிவை குறுகினள்; யாவரும்
...பேணினன் அல்லெனோ – மகிழ்ந்ந! – வானத்து

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அணங்கு அருங் கடவுள் அன்னோள் நின்

மகன் தாய் ஆதல் புரைவது – ஆங்கு எனவே?”

என்னும் இப்பாடலில், ‘தலைவனே! நீர் நாய்களையுடைய பழைய நீர் நிலையின்கண் செழித்து வளர்ந்த தாமரையின் அல்லியாகிய விளக்கம் பொருந்திய இதழினை ஒத்த குற்றமற்ற உள்ளங்கையினையும், பவளம் போன்ற அழகிய வாயினையும், நாவால் திருத்தமாகப் பேசப்படாத கேட்டார்க்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் இனிய குதலைச் சொற்களையும் உடைய, ‘கண்ட யான், நின்ற நிலையினின்றும் மீண்டும் பெயர்ந்தேன் அல்லேன்; விரைந்து வந்து அவளைத் தழுவிக்கொண்டேன். ‘குற்றமற்ற இளமகளே ஏன் மயங்கினாய்? இவனுக்கு நீயும் தாயாகுவை’ என அவளிடம் கூறினேன். தாம் செய்த களவுக் குற்றத்தைக் கண்டு கொண்டார் முன் உடன்பட்டு நிற்பாரைப் போல நாணி முகங்கவிழ்ந்து நிலத்தைக் கீறி நின்றாள். அவளுடைய நிலையினைக் கண்ட யான் வானத்தில் காண்டற்கரிய அழகுத் தெய்வமாகிய அருந்ததியை ஒப்பாகும் அவள் நின் மகனுக்குத் தாயாதல் ஒக்கும் என எண்ணி யானும் அவளை விரும்பினேன்’ என்பதில் பண்பாட்டு நிகழ்வு கூறப்படுகின்றது.

பகைவரும் விரும்பும் பொற்றொடி அணிந்த நம் புதல்வனைப் பொன்னாலான அணிகலன்களைத் தாங்கிய கூரிய பற்களையுடைய நின் பரத்தை அவன் தெருவில் சிறுதேர் உருட்டிக்கொண்டு தனியனாய் நிற்பதைக் கண்டாள். நின் உருவ ஒப்புமை கருதிப் போற்றி, காண்பார் யாரும் இல்லாமையால் அவனைச் சென்றடைந்து மிக மகிழ்ச்சியுற்று ‘என் உயிரே வருவாயாக’ எனப் பூண் அணிந்த இளைய முலையிடத்து அணைத்துக்கொண்டு நின்றவளைக் கண்டேன் என்பது சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த சமூக மரபுகளைப் புலப்படுத்துகின்றது. தேர் வழங்கு தெரு என்பது தேர் உருட்டி விளையாடும் செழிப்புடைய பண்பாட்டு மரபு கூறப்படுகிறது.

சிறுவர்களோடு கூடித்திரியும் வெள்ளாடு

வினை முற்றி மீளுந் தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியதாகின்ற,

“வேந்து வினை முடித்த காலை, தேம் பாய்ந்து...

...பூங் கொடி அவரைப் பொய் அதள் அன்ன

உள் இல் வயிற்ற, வெள்ளை வெண் மறி,

மாழ்கியன்ன தாழ் பொருஞ் செவிய,

புன் தலைச் சிறாரோடு உகளி, மன்றுழைக்

கவை இலை ஆரின் அம் குழை கறிக்கும்

சீறார் பல பிறக்கும் ஒழிய, மாலை”

என்னும் இப்பாடலில், ‘எம் தலைவனே! அரசன் தான் மேற்கொண்ட போர் வினையை முடித்து வாகை சூடினான்; குளிர்ந்த நறுமணங் கமழும் முல்லை நிலத்தில், வண்டுகள் கூட்டமாய்த் திசைகள் தோறும் பறந்து ஆரவாரித்தன. அந்நிலத்தே, வெற்றி பொருந்திய வேல் ஏந்திய வீரர்கள் மகிழுமாறு தேர்ப்பாகன் கடிவாள வாரினை வலித்துப் பிடித்துச் செலுத்தினால் அல்லது தாற்றுமுள்ளால் குத்தினால் ஆழிசூழ் உலகெலாம் தம்முடைய ஒரு பொழுது ஓட்டத்துக்கும் போதாது என்று கூறுமாறு நேர் ஓட்டம் கொண்ட நல்ல குதிரைகள் நான்கு பூட்டப்பட்ட விரைந்தோடும் பெரிய தேரின் வளைந்த கொடிஞ்சி பொலிவு பெறுமாறு ஏறி அமர்ந்தாய்.

நீர் வழியும் கண்ணையுடையவளாய்ப் பலவற்றையும் எண்ணி வருந்தி வெறுப்புற்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அழகினையுடைய நேர்ந்த கைவளையலை அணிந்த தலைவி அணிந்து கொள்ளுமாறு,

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அவளுடைய கொத்தாகிய கூந்தலில் மலரை இம்மாலைக் காலத்தே சூட்டி அலங்கரித்தாய்; இனியதனைச் செய்தாய் ஆனாய்; நீ வாழ்வாயாக!' என்ற தோழி கூற்றிலான விளக்கத்தில் பண்பாட்டு நிகழ்வு உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. வெள்ளாட்டின் வெண்ணிறக் குட்டிகள் புதரிடத்துப் படர்ந்துள்ள பூவையுடை கொடியின்கண் காய்த்த அவரையின் பொய்த்தோல் போன்ற உள்ளீடு இல்லாத வயிற்றையுடையன. மயங்கி வீழ்ந்தால் ஒத்த தாழ்ந்து தொங்கும் செவியினை உடையன. அக்குட்டிகள், புல்லரிய தலையினையுடைய சிறுவர்களோடு கூடித் துள்ளிக் குதித்துச் சென்று, மன்றின்கண்ணே பிளவுபட்ட இலையினையுடைய ஆத்திமரத்தின் அழகிய தளிர்களைக் கடித்துக் கொண்டிருக்கும். அன்ன தன்மையவாய் சிற்றூர்கள் பல பின் கழிய அவற்றையும் கடந்து வந்தாய் என்பதில் முல்லை நில ஊர்களின் காட்சிகள் கூறுவது பண்பாட்டு நிகழ்வாகிறது. மேலும்,

“கூன முள் முள்ளிக் குவிகுலைக் கழனற,
மீன் முள் அன்ன, வெண் கால் மா மலர்
பொய்தல் மகளிர் விழவு அணிக் கூட்டும்
அவ் வயல் நண்ணிய வளம் கேழ் ஊரனைப்
புலத்தல் கூடுமோ – தோழி! அல்கல்”

என்னும் இப்பாடலில், ‘நம் தலைவர்தாம், பெரிய மதிலின் கதவுகளைப் பாய்ந்து குத்திய யானையின் தந்தங்களில் பொருந்திய இரும்பாற் செய்யப்பெற்ற பூணின் அழகினை உடையவனாகி, கரிய கண்களையுடைய எனது முலைகள் தம் மார்பகம் முழுவதும் அழுந்தப் பொருந்துமாறு தழுவுதலினின்றும் என்னை விலக்கற்க என்று கூறி முயங்குவர். யான் வரந்தி இங்ஙனம் முயங்குதலை விட்டொழிக எனக் கூறியும் அதற்கு உடம்படாதவராகிய பின்னரும் என் மார்பகங்களைப் பலபடப் பாராட்டிய காலங்களும் உண்டு. இப்பொழுதோ, புதல்வன் உள்ளத்தை வேறு ஒன்றின் மீதும் செல்லவொட்டாது தடுத்தாட்கொண்ட தேமல் படர்ந்த இடங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள மென்மையான எம் மார்புகள் பாற்சுரப்பினாலே சரிந்தன. அவரது நறுமணங் கமழும் சந்தனம் அணியப் பெற்ற நன்னிறம் விளங்கும் மார்பில் எம் மார்பகங்கள் வீங்க முயங்குதலை யாம் விரும்பினோம். அவரோ தம் மார்பில் இனிய பால் படுதலை அஞ்சினர். அவ்விடத்து முன்னர் அணைத்தலைச் சற்றும் நெகிழவிடாத அவர் கைகள் இன்று நெகிழ்ந்தமையைக் கண்டேன்’ என்று கூறி என் மகனிடத்துமதுவாகச் சென்றேன். அதுகண்டு, நம் தலைவர், ‘அச் செல்வன்பால் யாமும் அன்புடையோம்’ எனக் கூறி என்னிடத்தே தாழ்ந்து பணிந்து என் முதுகைக் கட்டிக் கொண்டனர். மிக்க மழையினது குளிர்ந்த துளிகளை ஏற்றுக்கொண்ட பலமுறை உழப்பட்ட செம்மையான வயலின் மண்ணைப்போல என் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து கலங்கியது.

அத்தகைய அழகிய வயல்கள் பொருந்திய வளமிக்க ஊரையுடை நம் தலைவனை இரவில், அவர்பால் வஞ்சித்துச் சென்ற புல்லறிவுடைய எனக்குப் புலத்தல் பொருந்துமோ? (தோழி! இதற்கு யான் யாது செய்வேன்?)’ என்பதில் பண்பாட்டு நிகழ்வு கூறப்படுகிறது. இவற்றில் செவிலித்தாயின் கையகத்திலிருந்த மெல்லிய நடையினையுடைய என் புதல்வனை நோக்கி நீவிர் நம் அழகியரான பரத்தையர்க்குப் பொருந்தியவர் ஆவீர். இதோ இந்தச் செல்வனாகிய பிள்ளைக்கு தாயாவதற்கே நாங்கள் பொருந்தியவர்கள் ஆவோம்’ வளைந்த முட்களையுடைய நீர்முள்ளிச் செடியின் குவிந்த குலைகளினின்றும் கழன்று உதிர்ந்த மீனிளது முள்ளினைப் போன்ற வெண்மையான காம்புகளையுடைய கருமையான மலர்களை விளையாடும் மகளிர் தாம் கொண்டாடும் விழாவிற்கு அழகு காட்டும் பொருட்டுப் பொறுக்கிச் சேர்ப்பர்.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

படப்பை வாணன் சிறுகுடி

போர் வினை காரணமாகத் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்தான். போர் வினையை வெற்றி பெற முடித்தமையானும், கார் காலம் வந்துற்றமையானும், தலைவியைக் கண்டு அவளைத் தழுவ எண்ணிய தலைவன் தன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லுகின்ற,

“உலகுஉடன் நிழற்றிய தொலையா வெண்குடை...

...உதுக்காண் வந்தன்று பொழுதே வல்விரைந்து,

செல்க, பாக;நின் நல்வினை நெடுந்தேர்

வெண்ணெல் அரிநர் மடிவாய்த் தண்ணுமை

பல்மலர்ப் பொய்கைப் படுபுள் ஒப்பும்

காய்நெல் படப்பை வாணன் சிறுகுடித்

தண்டலை கமழும் கூந்தல்,

ஒண்தொடி மடந்தை தோள் இணை பெறவே”

எனவரும் இப்பாடலில், பாண்டியன் உலகம் யாவையும் அறத்துடன் ஆட்சி செய்த கெடுதல் இல்லாத வெண்கொற்றக் குடையை உடையவன்; கடல் போன்ற சேனையையும் மனச் செருக்குடன் கூறுடிய குதிரையையும் உடையவன்; அவன் போர் தேய்த்துப் பகை வென்ற அகன்ற பெரிய பாசறைக்கண்ணே யாம் மேற்கொண்ட போர் வினையைச் செவ்வனே செய்து முடித்தாம். மழை பெய்தமையால் தழைத்த முல்லைக்காடு கண்ணுக்கு இனிமையாகக் காட்சி தந்தது, மழைக் காலத்தே, அழகிய சிறுகுகளையுடைய வண்டின் கூட்டம், மணங்கமழும் முல்லை மலரில் தேன் உண்ணுதற்கு வந்து வீழ்ந்து ஆரவாரம் செய்தது; இவ்வாறாகக் கார் காலமும் இதோ! வந்துவிட்டது.

அதற்கு இடனான காய்த்த நெற்பயிரையுடைய வயல்களைக் கொண்ட வாணனது சிறப்பமைந்த சிறுகுடியிலுள்ள சோலை போன்று மணங்கமழும் கூந்தலையும், ஒளி பொருந்திய வளையல்களையும் உடைய எம் தலைவியின் தோள்களைத் தழுவுவதற்கு இப்பொழுதே சிறந்த வேலைப்பாடமைந்த நீண்ட நினைது தேர் மிக விரையச் செல்வதாக! என்ற விளக்கத்தில் பண்பாட்டு நிகழ்வு கூறப்படுகிறது. இவற்றில் வெண்மையான நெற்கதிரை அரிகின்ற உழவர், தோல் மடங்கிய வாயினையுடைய கிணைப் பறையினை அடித்து ஒலியெழுப்பிப் பல மலர்களையுடைய பொய்கையில் தங்கியிருந்த பறவைகளை ஓட்டுவர் என்பது பழங்கால மரபாகிறது.

கழனி வெண்ணெல் அரிநர்

பொருள் ஈட்டுவதற்குத் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்தான். தலைவி பிரிவாற்றாது அவனையே நினைத்துப் பெரிதும் வருந்தினாள். ஆற்றியிருத்தலே சிறந்தது எனக் கூறிய தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியதாகின்ற,

“கானல், மாலைக் கழிப் பூக் கூம்ப...

...வாரற்க தில்ல – தோழி – கழனி

வெண்ணெல் அரிநர் பின்றைத் ததும்பும்

தண்ணுமை வெரீஇய தடந் தாள் நாரை

செறி மடை வடயிரின் பிளிற்றி, பெண்ணை

அகமடல் சேக்கும் துறைவன்

இன் துயில் மார்பில் சென்ற என் நெஞ்சே!”

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என வருகின்ற இப்பாடலில், 'கடற்கரைச் சோலையை அடுத்துள்ள உப்பங் கழியில் வரிசையாக மலர்ந்த பூக்கள் குவிந்தன. நீல நிறத்தையுடைய பெரிய கடல் பேரொலியுடன்' ஒலித்தது. மீனை உண்ணும் மெல்லிய சிறகினையுடைய பறவைக் கூட்டம் திரண்ட பெரிய புன்னை மரத்திலுள்ள கூடுகளிற் போய்ச் சேர்ந்தது. அங்கும் இங்கும் அலமருகின்ற வண்டினங்கள் ஒலிக்கத் தொடங்கின. இவ்வாறு, எல்லாம் தத்தம் இருப்பிடங்களைச் சென்றடைந்து தங்கும் காலம் இம்மாலைக் காலம். இக்காலத்தில் தாழைகள் தளருமாறு அசைந்து, பிரிந்தார். நெஞ்சழியுமாறு வந்த கீழ்க்காற்றினால் மிக்க துன்பமுற்ற அழகிய நெஞ்சம் செயலழிந்து வருந்த நம்பால் பிரிவுத் துன்பத்தினைச் செய்து, மீண்டு வந்து நம்மை அருள் செய்யாராயினும் அவரது நட்பு நம்மை விட்டு நீங்காதிருப்பதாக. நீண்ட கால்களையுடைய நாரை செறிந்த மூட்டுவாயையுடைய கொம்பு போல் ஒலித்துப் பனைமரத்தின் அகமடலிலே தங்கும் கடலின் துறையுடைய தலைவனது இனிய துயிலுக்குரிய மார்பின் பொருட்டுச் சென்ற என் நெஞ்சம் அவர் அளி செய்திவர் என்று அங்கே தங்கியிருத்தலை வெறுத்து இங்கு வாராதிருப்பதாக' என்ற விளக்கத்தில், வயல்களில் வெண்ணெல்லை அரிவார் பின்புறத்தே ஒலிக்கும் பறையோசைக்கு வெருவிய என்பது பழங்கால உழவர் மரபுகளைக் குறிக்கின்றது.

கள்ளூண்டு களித்திருக்கும் களமர்

வினைவயிற் பிரிந்த தலைவன் பாசறையில் இருந்தவாறு தலைவியை நினைந்து சொல்லியதாகின்ற,

“மலைமிசைக் குலைஇய உரு கெழு திருவில்

பணை முழங்கு எழிலி பெளவம் வாங்கி,...

...சீறாரோளே, ஒண்ணுதல்! – யாமே,

எரி புரை பல் மலர் பிறழ வாங்கி,

அரிஞர் யாத்த அலங்கு தலைப் பெருஞ் சூடு

கள் ஆர் வினைஞர் களம்தொறும் மறுகும்

தண்ணடை தழீஇய கொடி நுடங்கு ஆர் எயில்

அருந் திறை கொடுப்பவும் கொள்ளான், சினம் சிறந்து,

வினைவயின் பெயர்க்கும் தானை,

புனைதார், வேந்தன் பாசறையேமே!”

என்னும் இப்பாடலில், 'வளைந்த அழகிய இந்திரவில் மலை உச்சியிலே தோன்றியது. முரசு போல் முழங்கும் அச்சம் தரும் மேகங்கள், கடல் நீரை முகந்து கொண்டு எழுந்து உலகினை வலமாக வளைத்தன. விண்ணிலிருந்து வீழும் பெருமழை திசையெலாம் மறையுமாறு கால் இறங்கிப் பெய்தது. இவ்வாறாக, பெரிய நிலப்பரப்பு கண்ணுக்கு இனிதாக அழகு பெற்றுத் திகழுமாறு கார்காலம் தொடங்கியது. அக்காலத்தே, நெருப்பினைப் போன்ற சிறிய கண்களையுடைய பன்றி நுண்ணிய மணலின் கண்ணுள்ள சிறிய தூறிடத்தே மகிழ்ந்து படுத்துறங்கும். அதன் முதுகுப்புறம் மறையுமாறு, மணங்கமழும் முல்லையின் புதிய மலர்கள் உதிர்ந்து கிடக்கும். அன்ன தன்மை வாய்ந்த காடு சார்ந்த அரிய முனைகளையுடைய வழியிடத்து அமைந்துள்ள சிறிய ஊரின் கண், ஒளி பொருந்திய நெற்றியையுடைய நம் தலைவியோ பிரிவாற்றாது பெரிதும் வருந்தி இருக்கின்றாள். அத்தகு மருத நிலம் சூழப்பெற்ற கொடிகள் அசைந்தாடும் இவ்வரிய எயிலை, பகைவர் அரிய திறையாகக் கொடுப்பதும் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளானாய்ச் சினம் மிகுந்து, பின்னரும் போர்த் தொழிலில் செலுத்தப்படும் சேனைகளையும், அணிந்த மாலையையும்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

உடைய அரசனது பாசறையிடத்து யாமோ அவளை நினைந்து வருந்தி இருக்கின்றோம்' என்ற விளக்கத்தில், நெல் அரிவோர், நெருப்புப் போன்ற பல மலர்களை மாறுபட வைத்து, அசையும் பக்கங்களையுடைய கதிர்க் கட்டுக்களை இறுக்கிக் கட்டுவர். அக்கட்டுக்களைக் கள்ளுண்டு களித்திருக்கும் களமரின் களந்தோறும் கொண்டு செல்வர் என்று பண்டைய நிகழ்வு கூறப்படுகிறது.

திருமணச்சடங்கு முறைகள்

பரத்தையர் சேரியினின்றும் வந்து தோழியைத் தலைவன் வாயில் வேண்டினான்; தோழி அதனை மறுத்தபோது அவன் முன்னர் நிகழ்ந்த ஒன்றை நினைவு கூர்ந்து அவளுக்குச் சொல்லிய,

“உழுந்து தலைப்பெய்த கொழுங்கு களி மிதவை

பெருஞ் சோற்று அமலை நிற்ப, நிரை கால்

தண் பெரும் பந்தர்த் தரு மணல் ஞெமிரி,

மனை விளக்குறுத்து, மாலை தொடரி,

களை இருள் அகன்ற கவின்பெறு காலை;...

...அகம் மலி உவகையள் ஆகி, முகன் இருத்து,

ஒய்யென இறைஞ்சியோளே – மாவின்

மடம் கொள் மதைஇய நோக்கின்,

ஒடுங்கு ஈர் ஓதி, மாஅயோளே”

எனவரும் இப்பாடலில், உழுத்தம் பருப்புடன் கூட்டிச் சமைத்த குழைவாக வெந்த பொங்கலொடு பெருஞ் சோற்றுத் திரளை உண்பது இடைவிடாது நிகழ்ந்துகொண்டே இருந்தது. வரிசையாகக் கால்களை நட்டுக் குளிர்ந்த பெரிய பந்தலினை அமைத்தனர். அப்பந்தலில் கொண்டு வந்த மணலைப் பரப்பினர். மணையின் கண் விளக்கினை ஏற்றி மாலைகளைத் தொங்க விட்டனர்.

அந்நாளோ, தீய கோள்கள் நீங்கப் பெற்ற, வளைந்த வெண்மையான திங்களைத் தீமையற்ற சிறந்த புகழையுடைய உரோகினி வந்து கூடும் நன்னாளாம் மணநாளாகும். அந்நாளிலே, மிக்க இருள் நீங்கப் பெற்ற அழகு பெறப் பொழுதும் புலர்ந்தது. மணஞ் செய்து வைக்கும் ஆரவாரமுடைய முதிய மங்கள மகளிர், தலையில் நிறை நீர்க் குடத்தினைச் சுமந்தவராய்க் கைகளில் புதிய அகன்ற மண்டை என்னும் கலத்தினை ஏந்தியவராய் ஒருங்கு கூடினர். முன்னே தருவனவற்றையும், பின்னே தருவனவற்றையும் முறை முறையாக எடுத்துத் தந்தவண்ணம் இருந்தனர். தேமல் படர்ந்த அழகிய வயிற்றினையுடைய தூய அணிகலன்களை அணிந்த மகனைப் பெற்றெடுத்த மகளிர் நால்வர் கூடி நின்று, ‘கற்பினின்றும் வழுவாது நல்ல பலவற்றினும் உதவியாக இருந்து, நினை மனைவியாகப் பெற்ற நின் கணவனைப் பேணிக் காக்கும் பெருவிருப்பத்தை உடையை ஆகுக எனக் கூறி வாழ்த்தினர். வாழ்த்தியவராய், நீரொடு குளிர்ந்த இதழ்களையுடைய மலர்களை நெல்லுடன் கலந்து அவளது பலவாகிய கரிய கூந்தலையுடைய தலையிலே தூவினர். இவ்வாறாக, வதுவை மணமும் நடந்து முடிந்தது.

சுற்றத்தினர் கல்லென்ற ஒலியினராய் விரைந்து வந்து, ‘பெருமனைக் கிழத்தி ஆவாய்’ எனக் கூறி, ஓர் அறையில் என்னுடன் அவளைக் கூட்ட, நாங்கள் ஒன்று கூடிய புணர்ச்சிக்குரிய முதல் இரவாக அன்றைய இரவு கழிந்தது. முதுகினை வளைத்துக்கொண்டு புதுப்புடவைக்குள்ளே ஒடுங்கிக் கிடந்தாள். அவளை அணுகி அவள் முதுகினைத் தழுவிக்கொள்ளும் விருப்பத்துடன் முகத்தை மூடியிருந்த ஆடையை விலக்கினேன். அவளோ, அஞ்சிப் பெருமூச்சு விட்டாள். அப்பொழுது மகிழ்ச்சியுடன் கூடிய

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

இருக்கையிடத்து இனிதாக இருந்த பின்னர், 'நீ நின் நெஞ்சத்து: நினைத்ததை மறையாது உரைப்பாயாக' என வினவினேன். மானின் மடப்பத்தினையும், செருக்கிய பார்வையினையும் கொண்ட கண்களையும், குளிர்ந்த கூந்தலையும் உடைய மாமை நிறமுடைய எம் தலைவி, சிவந்த மணிகள் பதிக்கப்பெற்ற ஒளி பொருந்திய குழைகள் வளமான தன் காதுகளில் வந்தசைய, உள்ளம் நிறைந்த உவகையனாகி முகம் தாழ்த்தி விரைந்து வணங்கி நின்றாள்' என்பதில் வது என்னும் பண்பாட்டு நிகழ்வு கூறப்படுகிறது.

முடிவுரை

சங்க கால மக்கள் சாதி பிணக்கின்ற சமூக அமைப்பினைக்கொண்டு வாழ்ந்துள்ளனர். வளமுடைய ஊர்களில் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ முற்பட்டபோது இயற்கை சூழ்ந்த காரணிகளும் ஒத்துழைத்துள்ளனர். “உலக அமைப்பை முதல், கரு, உரி என்ற மூன்றாக வகுத்து உலகில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கையை அகன் என்றும் புறம் என்றும் பாகுபடுத்தி, அதை இயற்கையுடன் இயைபுறுத்தியது பண்டைய தமிழரின் சிறந்ததொரு பண்பாடாகும்”⁹ என்ற கருத்து அரண் சேர்க்கிறது. சிறார்களோடு கூடி விளையாடும் ஆடு, கார் காலத் தொடக்கத்தின்போது மக்களின் மனவெழுச்சி போன்ற மரபுகள் உணர்த்தப்படுகின்றன. வயல்களில் விளைந்த நெற்கதிர்களை அறுவடை செய்தல், கள்ளுண்டு மகிழ்தல், இளம் வயதுடையவர்களுக்கு மணம் முடித்து வைத்தல் போன்ற நிகழ்வுகள் சங்க கால மாண்புகளைக் கொண்டு திகழ்கின்றன.

நூற்பட்டியல்

[1] பிள்ளை, கே.கே. தமிழக வரலாறு மக்களும் பண்பாடும். உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை – 600 113.

[2] செயபால், இரா. (உ.ஆ.), அகநானூறு மூலமும் உரையும், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை – 98.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Valor in Sangam Literature

Dr C. Saravanaperumal, Assistant Professor,
DD & CE – B.Ed, Manonmaniam Sundaranar University
Tirunelveli – 627012, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6604-7915>

DOI: 10.5281/zenodo.6619754

Abstract

The love and valor of ancient Tamil people was explained in Sangam literature. The Tamil people who gave importance to show their love equally gave importance to show valor in their life. The valor of the Tamil people was explicably well explained in Purananuru literature. Along with that, other literatures in Tamil also describe the valor of Tamil people. Those literatures briefs that not only the males are shown as soldiers but also the women are equally took part in showing braveness.

Keywords: Sangam Literatures, Valor, War, soldiers.

References

- [1] Tamilannal. *Tholkappiyam porulathikaram*.
- [2] Kathir Murugu. *Malaipadukadaam - Patthupattu Moolamum Uraiyum*.
- [3] *Purananooru Moolamum Uraiyum*. Kalaga Veliyeedu.
- [4] *Nattrinai Moolamum Uraiyum*. Kalaga Veliyeedu.
- [5] *Aynkurunooru Moolamum Uraiyum*. Kalaga Veliyeedu.
- [6] *Paripaadal Moolamum Uraiyum*. Kalaga Veliyeedu.
- [7] *Agananooru Moolamum Uraiyum*. Kalaga Veliyeedu.
- [8] *Kurunthogai Moolamum Uraiyum*. Kalaga Veliyeedu.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

சங்க இலக்கியங்களில் வீரம்

முனைவர் செ. சரவணப்பெருமாள், உதவிப்பேராசிரியர், தொலைநெறி தொடர்கல்வி இயக்ககம் (பி.எட்.),
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி – 627012, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6604-7915>
DOI: 10.5281/zenodo.6619754

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பண்டையத்தமிழர்கள் நாட்டைக் காத்தலை அறக்கடமையாகக் கருதினர். அந்த அறத்தை நிலைநாட்டும் பொருட்டுப் போர்புரிதல் என்னும் மறச்செயலில் ஈடுபட்டனர். சங்ககால மக்களின் காதலையும் வீரத்தையும் உலகஅளவில் எடுத்துச்சொன்னது தமிழரின் சங்கஇலக்கியமாகும். அன்பை நேசித்த அளவிற்கு வீரத்தையும் விதைத்துவிட்டுச் சென்ற பரம்பரை என்பதற்குச் சான்றுகள் பலஆயிரம் உண்டு. குறிப்பாக நாம் சிந்திக்கவேண்டியது என்னவென்றால், ஆண்கள் மட்டும் வீரனாக சுட்டிக்காட்டப்படவில்லை. ஆண்களுக்கு நிகராக பெண்களும் வீரத்தின் விளைநிலமாக இருந்து உள்ளனர் என்பதனை பலஇலக்கியங்கள் எடுத்துக்கூறுகின்றன.

திறவுச்சொற்கள்: சங்க இலக்கியம், வீரம், போர், வீரர்கள்.

முன்னுரை

பண்டையத்தமிழர்கள் நாட்டைக் காத்தலை அறக்கடமையாகக் கருதினர். அந்த அறத்தை நிலைநாட்டும் பொருட்டுப் போர்புரிதல் என்னும் மறச்செயலில் ஈடுபட்டனர். சங்ககால மக்களின் காதலையும் வீரத்தையும் உலகஅளவில் எடுத்துச்சொன்னது தமிழரின் சங்கஇலக்கியமாகும். அன்பை நேசித்த அளவிற்கு வீரத்தையும் விதைத்துவிட்டுச் சென்ற பரம்பரை என்பதற்குச் சான்றுகள் பலஆயிரம் உண்டு. குறிப்பாக நாம் சிந்திக்கவேண்டியது என்னவென்றால், ஆண்கள் மட்டும் வீரனாக சுட்டிக்காட்டப்படவில்லை. ஆண்களுக்கு நிகராக பெண்களும் வீரத்தின் விளைநிலமாக இருந்து உள்ளனர் என்பதனை பலஇலக்கியங்கள் எடுத்துக்கூறுகின்றன.

பரணி

ஒரு வீரன் போர்க்களத்தில் ஆயிரம் யானைகளை வென்றதைச் சிறப்பித்துப் பாடுவது பரணி என்று பலராலும் அறியப்படுகிறது. இதனை,

ஆனை ஆயிரம் அமரிடை வென்ற

மானவனுக்கு வகுப்பது பரணி”

என்று இலக்கண விளக்கப்பாட்டியல் 83 கூறுகிறது. இதனை, “எழுநூறு யானைகளை வென்றவன் மீதும் பரணி பாடப்படும்” என்று பன்னிருபாட்டியல் கூறுகிறது.

அரசர்களும், வீரர்களும்

போர்க்களத்தில் அரசர்களும் வீரர்களும் எவ்வாறு போர்புரிந்தனர் என்பதை,

பொருபுலி புலியொடு சிலைத்தபோல்,

பொருபடரொடு படர் சிலைக்கவே

அரியினொடு அரியினம் அடர்ப்பபோல்,

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அரசரும் அரசரும் அடர்க்கவே (கலிங்கத்துப்பரணி- 409)

தாக்குகின்ற புலிமற்ற புலியோடு உறுமி ஆரவாரித்துப் போர்புரிவதுபோல, போர்வீரர்களோடு வீரர்கள் ஆரவாரித்துப் போரிட்டனர். சிங்கத்தோடு சிங்கம்போர் புரிவதுபோல் அரசர்களுடன் அரசர்கள் எதிர்த்துப் போரிட்டனர்.

விற்போர்

விற்போரில் வீரர்கள் வில்லினை மழைபொழிந்தது போல வில்லினை செலுத்தினர். அதனை,

விளைகனல் விழிகளின் முளைக்கவே

மினல்ஒளி கனலிடை எறிக்கவே

வளைசிலை உரும்என இடிக்கவே

வலிகணை நெடுமழை படைக்கவே (கலிங்கத்துப்பரணி- 410)

இருதிறத்து வீரர்களின் கண்களில் இருந்தும் முதிர்ந்த கோபக் கனலில் மின்னல் ஒளிவீச, வீரர்களின் கையில் உள்ள வளைந்த விற்களில் ஒலிஇடியோசை போல ஒலித்தது, அந்த வில்லில் இருந்து கூர்மையாகிய அம்புகள் என்னும் பெருமழை பெய்தது என்று கூறுகிறார்.

ஏறு தழுவும் வீரர்கள்

கொலைச்செயலில் மிக்குசினம் கொண்டு கொடியதாய் எழுந்துகாணையைத் தழுவ வந்தவர் மீது பாய ஓடின, அப்போது தூசி எழுந்தது. வீரர்களும் மார்புகளை எதிரேதந்தனர். அவற்றின் கொம்புகளும் கவிழ்ந்து குத்தின. அதனால் தழுவியவர் பலரும் கலக்கம் கொண்டனர்.

இழிமகனைப் பெற மாட்டார்கள்

குழவி இறப்பினும் ஊந்தடி பிறப்பினும்

ஆள்அன்று என்று வாளின் தப்பார்

தொடர்படு ஞமலியின் இடர்ப்படுத்து இரீஇய

கேளல்கேளிர் வேளாண் சிறுபதம்

மதுகை இன்றி வயிற்றுத் தீத்தணியத்

தாம்இரந்து உண்ணும்அ ளவை

ஈன்மரோ இவ்உலகத் தானே? (புறம்- 74)

மன்னர் தன் மரபில், குழந்தை இறந்து பிறந்தாலும், தசைப்பிண்டம் பிறந்தாலும், அவற்றை ஆள்அல்ல என்றுஎண்ணி, வாளால் வெட்டிப்பிளந்து அடக்கம் செய்தலில் தவறமாட்டார். போரில் வாளால் வெட்டுண்டு மடியாது, சங்கிலியால் கட்டப்பட்ட நாய்போல் விலங்கைப் பூட்டித் துன்புறுத்திச் சிறையிலே இட்ட பகைவரின் உதவியால் கொண்டுவரப்பட்ட தண்ணீரை, அவரிடம் யாசித்துக்கேட்டு உண்ணமாட்டோம் என்ற மனஉறுதியில்லாது, வயிற்றில் ஏற்பட்ட தீயைத்தணிக்க வேண்டி, யாசித்துஉண்ணும் இயல்புடையவரை, அம்மன்னர் இவ்வுலகத்தே பெற்றெடுக்கமாட்டார்.

செவிலித்தாய் கூறியது

தந்தையை இழந்து கணவனை இழந்து கடைசியாக இருந்த தன்மகனையும் போர்பறைச்சத்தம் கேட்டவுடன் தலைசீவி துணிஉடுத்தி போருக்குச் சென்றுவா என்று அனுப்பிவைத்த தாயை புறநானுறு கூறுகிறது.

சிற்றில் நற்றூண் பற்றி நின்மகன்

யாண்டுளனோ? என வினவுதி என்மகன்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

யாண்டுஉள்ள ஆயினும் அறியேன் ஓரும்

புலிசேர்ந்து போகிய கல்அளை போல

என்ற வயிறோ இதுவே

தோன்று வன்மாதோ போர்களைத் தானே (புறம்- 86)

சிறியவீட்டில் நல்ல தூணைப் பிடித்து நின்று, உன்மகன் எங்கிருக்கின்றான் என்று கேட்டதற்கு “என்மகன் எங்கிருக்கிறான் என்று அறியேன், புலிதங்கியிருந்து நீங்கிய கற்குகையைப் போல அவனைப் பெற்ற வயிறோஇது! அவன் போர்க்களத்தில் தோன்றுவான். அவனை காண விரும்பினால் அங்கு சென்று அவனைக் காண்பாயாக என்று வீரனை பெற்றதாய் கூறுகிறாள்.

குதிரையின் வீரம்

மாவாரா தேமா வாராதே

எல்லார் மாவும் வந்தன் எம்இல்

புல்லுளைக் குடுமிப் புதல்வற் றந்த

செல்வன் ஊரும் மாவாராதே

இருபேர் யாற்ற ஒரு பெருங்கூடல்

விலங்கிடு பெருமரம் போல

உலந்தன்று கொல்அவன் மலைந்த மாவே (புறம்- 273)

என்னுடைய தலைவனின் குதிரைவரவில்லை! வரவில்லை! மற்ற வீரர்களின் குதிரைகள் எல்லாம் திரும்பி வந்துவிட்டன. ஆனால் என்னுடைய வீட்டில், குதிரையின் உளை மயிரைப்போன்ற குடுமியையுடைய மகனைப்பெற்ற தலைவன் ஊர்ந்துசென்ற குதிரை வரவில்லை! இரண்டு பெரிய ஆறுகள் ஒன்றாகக்கூடும் இடத்தைக் குறுக்கிட்டுத் தடுக்கும் பெரியமரமானது நிலைகுலைந்து வீழ்ந்ததைப்போல் என் தலைவனான அவன் ஊர்ந்துசென்று போர்செய்த குதிரை இறந்து வீழ்ந்தது போலும்! என்று குதிரையின் வீரத்தை பற்றி கூறுகின்றன.

வீரனுக்கு கடன்

ஈன்றுபுறந் தருதல் எந்தலைக் கடனே

சான்றோன் ஆக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே

வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே

நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே

ஒளிறுவாள் அருஞ்சமம் முருக்கிக்

களிளுஎறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே (புறம்- 312)

மகனைப் பெற்று வளர்த்தல் தாயின் கடமை, அவனை நற்பண்புகள் நிறைந்தவனாக மாற்றுவது தந்தையின் கடமையாகும். அவனுக்கு வேண்டும் வேல் முதலிய படைக்கருவிகளைச் செய்து தருதல் கொல்லனின் கடமையாகும். நல்லொழுக்கத்தைக் கற்பிப்பது நாடாளும் வேந்தனின் கடமையாகும். ஒளிவீசக்கூடிய வாளினைக்கையில் கொண்டு சென்று தடுப்பதற்கரிய போரைச் செய்து ஆண்யானைகளைக் கொன்று வருதல் காளையான வீரமகனுக்குரிய கடமையாகும் என்று புறநானூறு கூறுகிறது.

வீரனின் பெருமை

கானமுய லெய்த அம்பினில் யானை

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

பிழைத்த வேல்ஏந்தல் இனிது (திருக்குறள்- 772)

காட்டுமுயலை வேட்டையாடிக் கொன்ற அம்பைவிட, யானைக்கு வைத்த குறிதப்பி (மண்ணில்) விழுந்த வேலை ஏந்துவது வீரனுக்குப் பெருமை என்று திருவள்ளுவர் கூறுகிறார்.

வீரனின் மகிழ்ச்சி

கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்

மெய்வேல் பறியா நகும் (திருக்குறள் - 774)

கையில் பிடித்த வேலை யானையின் மீது வீசி வெறுங்கையோடு வந்தவீரன் தன் நெஞ்சில் தைத்த பகைவனின் வேலை பறித்து எடுத்து, இழந்த படைக்கலம் பெற்றேன் என்று மகிழ்ந்து புன்னகைப்பான் என்று திருவள்ளுவர் கூறுகிறார்.

வீரன் இழுக்காக நினைப்பது

விழுப்புண் படாதநாள் எல்லாம் வழக்கினுள்

வைக்கும் தன்நாளை எடுத்து (திருக்குறள்- 776)

போர்க்குறிக்காயம்படாத நாளை, வீணாய்ப்போக்கிய நாள் என்று இழுக்காய்க் கருதுவான் இணையற்ற வீரன் என்று கூறுகிறார்.

வீரனுக்கு அழகு

சுழலும் இசைவேண்டி வேண்டா உயிரார்

சுழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து (திருக்குறள் - 777)

உயிரை மதியாமல் உலகெங்கும் பரவும் புகழை மதிக்கின்றவீரன், காலில்கட்டிய வீரக்கழலின் அழகே அழகு என்று சிறப்பித்துக் கூறுகிறார் வள்ளுவர்.

முடிவுரை

புறநானூறு என்னும் இலக்கியம் புறப்பொருள் எனப்படும் வீரத்தை நேரடியாக கூறினாலும், ஏனைய இலக்கியங்களிலும் வீரம் ஊடுருவி நிற்கின்றது. உலகப் பொதுமறையான திருக்குறளில் கூட படைமாட்சி, படைச்செருக்கு, பகைமாட்சி, பகைத்திறம்தெரிதல் ஆகிய அதிகாரத்தில் கூட வீரத்தினை தொட்டுச்செல்கிறார் வள்ளுவர். அதுபோல சங்ககாலத்திலேயே தமிழரின் வாழ்வியலில் காளையரின் வீரத்தைக்காட்ட காளைகளை அடக்கிய அடையாளச் சான்றுகள் கல்வெட்டுகளிலும் இலக்கியங்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளன.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] தமிழண்ணல். தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்.
- [2] கதிர்முருகு. மலைபடுகடாம் - பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும்.
- [3] புறநானூறு மூலமும் உரையும். கழக வெளியீடு.
- [4] நற்றிணை மூலமும் உரையும். கழக வெளியீடு.
- [5] ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும். கழக வெளியீடு.
- [6] பரிபாடல் மூலமும் உரையும். கழக வெளியீடு.
- [7] அகநானூறு மூலமும் உரையும். கழக வெளியீடு.
- [8] குறுந்தொகை மூலமும் உரையும். கழக வெளியீடு.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

செங்காந்தள்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் தமிழ் ஆய்விதழ்

212

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை

கிரியேட்டிவ்

காமன்சு

ஆட்ரிபியூசன்

4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது

Motherly Love of Kayamanar

Dr J. Santhi Bai, Assistant Professor of Tamil,
Sarah Tucker College, Tirunelveli, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7568-0715>

DOI: 10.5281/zenodo.6619868

Abstract

Contemporary Tamil literature is literature that is timeless, immortal, and still has a profound impact on human minds. The descriptions of the man expressing his emotions deeply shine as a spontaneous song expressing individual feelings. The purpose of this article is to explore the emotions of the poet Kayamanar in this interpretation of the poet's upright life. Only six songs sung by him were included in the study. These songs are ballad songs. Among the literature that sings more of the leader's section, his songs show how the leader's section affects the mother's soul. The mother-daughter relationship, the courage with which the daughter loved herself, and the trauma that resulted from it all, are excellent in the way that the stress of the mind is recorded in its way. The words and events she uses to express her mother's pain are supportive. It is good to study these songs in depth psychologically. These songs are seen to evoke not only the literary mother of the Sangam but also the mothers of the time.

Keywords: Motherhood, Love, Suffering, Division.

References

- [1] Anandan. S. *History of Tamil Literature*, Fifth Edition, June 2003, Kanmani Publishing, Trichy - 620002.
- [2] Sarala Rasagopalan. *Sangam Literature (Internal)*, December 1988, Publishing House, Chennai - 600018.
- [3] ta.wikipedia.org/s/mig Accessed on 15 November 2021.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

கயமனாரின் தாயுள்ளம்

முனைவர் ஜா. சாந்திபாய், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
சாராள் தக்கர் கல்லூரி, திருநெல்வேலி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7568-0715>
DOI: 10.5281/zenodo.6619868

ஆய்வுச்சுருக்கம்

காலத்தால் முற்பட்டதும், அழியாததும், நின்று நிலைத்து இன்றும் மனித மனங்களில் ஆழ்ந்த தாக்கங்களை நிகழ்த்தி வருவதுமான இலக்கியம் சங்ககால இலக்கியமாகும். மனிதர் தம் மனவுணர்வுகளை ஆழ்ந்து வெளிப்படுத்தும் இவ்விலக்கியங்கள் தனிமனித உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் தன்னுணர்ச்சிப் பாடலாக மிளிர்கின்றன. புலவர் பலரின் ஆளுமைகளை உள்ளடக்கி ஆன்றவிந்து நிமிர்ந்து வாழும் இவ்விலக்கியத்தில் கயமனார் என்ற புலவரின் உள்ள உணர்ச்சியை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது. இவர் பாடியதாக நற்றிணையில் இடம்பெற்ற ஆறு பாடல்களே ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. இப்பாடல்கள் பாலத்திணைப் பாடல்களாகும். தலைவனின் பிரிவை அதிகமாகப் பாடும் இலக்கியங்கள் மத்தியில் தலைவியின் பிரிவு தாயின் உள்ளத்தை எங்ஙனம் பாதிக்கிறது என்பதை தம் பாடல்கள் வழி எடுத்துரைக்கிறார். தாய் மகளின் உறவுநிலை, மகள் தன்னைப் பிரியத்துணிந்த துணிவு, அதனால் ஏற்பட்ட மன அவலம் மனதின் வலியுணர்வுகள் யாவற்றையும் தனக்கேயுரிய பாணியில் அழுத்தமாக பதிவிட்டிருக்கும் பாங்கு சிறப்பானது. தாயின் வலிகளை உணர்த்துவதற்கு அவர் பயன்படுத்தியிருக்கும் சொற்களும், நிகழ்வுகளும் துணைநிற்கின்றன. இப்பாடல்களை உளவியல் நிலையில் ஆழமான ஆய்வு செய்தல் நன்று. இப்பாடல்கள் சங்க இலக்கிய தாயரை மட்டுமன்றி இக்கால தாய்மார்களின் அலமரல்களையும் எடுத்தியம்புவதாக காணப்படுகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: தாயுள்ளம், அன்பு, துன்பம், பிரிவு

முன்னுரை

தன்னுணர்ச்சி பாடலாக பரிணமித்து வளர்ந்து இலக்கிய உலகில் தன்னிகரற்ற இடத்தைப் பெற்று நிலைத்து நிற்பது சங்க இலக்கியம். தனிமனிதராகிய தலைவன் தலைவி தோழி செவிலி நற்றாய் என அகத்திலும் அரசன் வள்ளல் வீரன் என புறத்திலும் தனிமனித உணர்வுகள் கொட்டிக் கிடக்கும் பெட்டகமே சங்க இலக்கியம். சங்ககால புலவர்கள் மன உணர்வுகளை வெளியிடும்பாங்கே சிறப்பானது. அவர்களுள் ஒருவரே கயமனார். தாயுள்ளத்தின் உணர்வுகளை கயமனாரின் நற்றிணை பாடல் வழி ஆய்வதே இக்கட்டுரையாகும்.

நற்றிணை

சங்கப்பாடல்களில் திணை என்னும் பெயரால் அமைவது இந்நூல் ஒன்றே. 'நல்' என்ற அடைமொழி பெற்று சுவைமிக்க பாடல்களைக் கொண்டது. கடவுள் வாழ்த்தோடு 401 பாடல்களையுடையது. பல புலவர்களால் பாடப்பெற்ற 9 முதல் 12 அடி வரையிலான தனிப்பாடல்களின் தொகுதியே இந்நூலாகும்.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

கயமனார்

புலம்பல் பாடுவதில் வல்லவரான இவரின் பெயருக்கு இரண்டு காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. “ஒன்று ‘கய’ என்ற சொல் பெருமையை உணர்த்தும். பெரியவர், பெருமைக்குரியவர் என்று பொருள்பட கயமனார் எனப்பட்டார் என்பது. இரண்டாவது குறுந்தொகை ஒன்பதாவது பாடலில் இடம்பெறும் ‘கயமூழ்கு மகளிர் கண்ணின் மானும்’ என்ற வரியில் வரும் ‘கயம்’ என்ற சொல்லின் சிறப்பு கருதி ‘கயமனார்’ எனப் பெயர் பெற்றார் என்பது” (ta.wikipedia.org/s/mig). இவர் அகநானூற்றில் 12, குறுந்தொகையில் 4, நற்றிணையில் 6, புறநானூற்றில் ஒன்றுமாக மொத்தம் 23 பாடல்கள் பாடியுள்ளார். “பாலைத்திணையில் உடன்போக்கையும் செவிலி புலம்பல் நற்றாய் புலம்பல் மனைமருட்சி கண்டோரிரக்கம் முதலிய புலம்பல்களைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இப்பாடல்கள் கேட்போரைப் பிணிக்கும் தகையவாய் கல் மனதையும் கரைக்கும் தன்மையுடையதாகக் காணப்படுகின்றன. அகத்திணையில் மட்டுமின்றி புறத்திணையிலும் புலம்பல் துறையாகிய முதுபாலையைப் பாடியுள்ளார்” பின்னத்தார், அ. நாராயணசாமி ஐயர் (உ.ஆ), நற்றிணை நானூறு, ப.31. நற்றிணையில் இவர் இயற்றியதாகத் தொகுக்கப்பட்டிருக்கும் ஆறு பாடல்களே இங்கு ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படுகிறது..

தாய்

அன்னை என்றும் அன்னாய் என்றும் அழைக்கப்படுகின்ற ‘தாய்’ சங்க இலக்கியத்தில் செவிலி. நற்றாய் என இரு நிலைகளில் காட்டப்படுகிறது. நற்றிணையில் இடம்பெற்ற கயமனார் பாடல்கள் தாயின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. கயமனார் தாயாகவே நின்று பாடுவதாகக் கொள்ளலாம்..தலைவியின் பிரிவும் தாயின் உள்ளக் கொதிப்பும் உள்ளவாறே இப்பாடல்களில் பதிவிடப்பட்டுள்ளன. தலைவியின் உடன்போக்கினால் உண்டான கலக்கமும் அவலமும் பாடல் முழுவதும் பரந்து கிடக்கின்றன. கழிவிரக்கம் நிறைந்த அந்நிலையிலும் தாய் மகளுக்காக பரிதவிக்கின்ற பரிதவிப்பு உள்ளத்தை உருக்குவதாக அமைகின்றன.

மகளின் நினைவினால் துன்பம்

காக்கைக்கும் தன் குஞ்சு பொன்குஞ்சு என்ற பழமொழிக்கு ஏற்ப தன் பிள்ளை எப்படி இருந்தாலும் அப்பிள்ளையின் மீது தாய் கொண்டிருக்கும் அன்பு அளவற்றது. அந்த அன்பின் திண்மையை உணராது மகள் தான் நேசித்த தலைவனோடு உடன்போக்கு செல்லும்போது அத்தாய் அனுபவிக்கும் துன்பம் அளவற்றது. இதனை கயமனார் சிறப்பாக பதிவு செய்துள்ளார். மகள் மீது தான் வைத்திருந்த நம்பிக்கை, அன்பு இவை எல்லாவற்றையும் மறந்து, மறுத்து விட்டு தான் கண்டவனையே கொண்டவனாக ஏற்று மகள் அவனுழை சென்றாலும் அவள் விளையாடிய இடங்கள், பொருட்கள், அவள் வளர்த்த செடிகள் என எதைப் பார்த்தாலும் அவளின் நினைவே தாயைத் துன்புறுத்துகிறது. இதனை,

‘வரி அணி பந்தும் வாடிய வயலையும்
மயில் அடி அன்ன மாக் குரல் நொச்சியும்
கடியுடை வியல் நகர் காண் வரத் தோன்ற
தமியே கண்டதண்டலையும் தெறுவர
நோய் ஆகின்றே’ (பாடல் 305)

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்ற பாடல் வழி அறியலாம். தலைவி விளையாடிய பந்தும், அவள் வளர்த்த வயலைச் செடியும் காணுந்தோறும் வருத்தம் மிகுகின்றது என்ற தாயின் கூற்று கவனிக்கத்தக்கது.

தலைவி தனக்கு விட்டுச் சென்ற வலியினை மிகுவிக்கின்ற நிகழ்வினை காணும்போதும் வருந்துகின்றாள். தலைவியோடு எப்பொழுதும் உடனிருந்த உற்ற தோழியை அடிக்கடி காணும் சூழல் அவளுக்கு நேரிடுவதுண்டு. அப்பொழுதெல்லாம் அவள் நடுங்கி துன்புறுவதை.

‘...முதார்ப்

பூங்கண் ஆயம் காண்தொறும் எம்போல்

பெரு விதுப்புறுக மாதோ’ (பாடல் 293)

என்ற பாடல் வழி காட்டுகிறார்.

மகள் உடன்போக்கு சென்றதை அறிந்து அவளைத்தேடி அலையும் தாயின் மருட்சியையும் அவளின் துன்பத்தையும்,

‘முன்னாள் உம்பர்க் கழிந்த என் மகள்

கண்பட நீர் ஆழ்ந்தன்றே’ (பாடல் 198)

என்று இடைசுரத்து கண்டோரிடம் வினவும் செவிலியின் கண்கள் கண்ணீரைச் சொரிகின்றது. அது மட்டுமன்றி அவளைப் பார்த்தால் சொல்லுங்கள். ஏனென்றால் அவளைப் பெற்றவள் நான் என்று இரந்து ‘ஈன்றேன் யானே; பொலிக, நும் பெயரே!’ என்கிறாள். பேச்சு வழக்கின்படி, நல்லாயிருப்பீர்கள் அவளைப் பார்த்தால் சொல்லுங்கள் என்று அலமருந்து நிற்பதாகத் தோன்றுகிறது.

மகளின் துயர் நினைத்து துன்பம்

பெற்ற மனம் பித்து பிள்ளை மனம் கல்லு என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. தலைவியின் உடன்போக்கு சமுதாயத்தில் தனக்கு அவமானத்தைத் தந்தபோதிலும் தலைக்குனிவைத் தந்தாலும் மகளையே நினைந்துருகும் தாயின் அன்புள்ளத்தைக் கயமனார் பதிவு செய்துள்ளார். தலைவனுடன் உடன்போகின்ற தலைவி பாலை நிலத்தில் நடக்கும்போது அவள் பாதங்கள் வருத்தப்படுமே என்று அங்கலாய்க்கிறாள். இதனை,

‘அதர் உழந்து அசையினகொல்லோ

...பிறருழைக் கழிந்த என் ஆயிழை அடியே?’ (பாடல் 279)

என்கிறார். மகள் செல்லும் வழி காட்டுப்பாதையானதால் அவ்வழியில் நடக்கும் மகளின் பாதங்கள் உழந்து வருந்துமோ என்ற வருத்தத்தினால் கலங்குகிறாள்.

மகள் செல்லும் பாதை மலைகள் குறுக்கீடு நிறைந்தது. அதனால் மகள் வருத்தப்படுவதோடு தலைவனையும் வருத்தப்படுத்துவாள் என்ற தாயின் அங்கலாய்ப்பை,

‘இலங்கு இலை வெள்வேல் விடலையை

விலங்கு மலை ஆர்இடை நலியும் கொல்’ (பாடல் 305)

என்று பதிவுகிறார்.

தாயின் ஏக்கம்

வாழ்வில் ஒருமுறை மட்டுமே வருகின்ற நிகழ்வுகள் பல. அவற்றுள் திருமண நிகழ்வும் ஒன்று. அத்திருமண நிகழ்வும் அதில் செய்யப்படுகின்ற சடங்குகளும் உற்றார் உறவினர் சூழ செய்யப்படும்போது ஏற்படுகின்ற மகிழ்வே அலாதியானது. சங்ககாலத்தில் திருமணத்திற்கு முன்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

நிகழ்த்தப்பெறும் சிலம்பு கழீஇ நோன்பு மிகவும் இன்றியமையாதது. அதனை செய்யும் தருணத்தைத் தனக்குத் தராமல் சென்ற தலைவியை நினைத்து தாய் ஏங்குகின்றாள்.

‘...அதர்வாய்ச்

சிலம்பு கழீஇய செல்வம்

பிறருழைக் கழிந்த என் ஆயிழை அடியே?’ (பாடல் 279)

என்ற வரிகள் தாயின் ஏக்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. என் மகளின் சிலம்பு கழி நோன்பு எம் இல்லத்தில் நடைபெறாமல் பிறர் மனையில் பிறர் கண்டு களிக்க நடைபெற்றதே என்ற தொனியை இப்பாடலில் காணலாம்.

துயரத்தின் விளைவு

தாயின் கோபம், பிறந்தது முதல் தன் மகளின் நினைவாகவே வாழ்கின்ற தாயின் மனதில் பிரிவினால் எழும் வேதனை கோபமாகவும் வருத்தமாகவும் வெளிப்படுவதை இவரது பாடல்கள் சுட்டுகின்றன. முதலில் அவள் தலைமகன் மீது தன் கோபத்தைக் கொட்டுகிறாள். அவன் எப்படிப்பட்டவன்? என் மகளைத் தன் மொழிகளால் வயப்படுத்தி உடன் கொண்டுபோனான். தோற்றத்தில் அவன் காணையைப் போன்றவனாக இருக்கலாம் ஆனால் செயலிலே வன்கண்மையுடையவன். நான் துன்பப்படுவதற்குக் காரணமானவன் என்ற தாயின் கோபம் அவன் தாயிடம் பாய்கிறது. அதனால் தலைவனின் தாயும் என்னைப்போல வருத்தப்படுவாளாக என்ற கடுஞ்சொல் பிறக்கிறதைக் காணலாம்.

முடிவுகள்

நற்றிணையில் கயமனார் பாடல்களாக ஆறு பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. கயமனார் இப்பாடல்களில் தாயின் மிக நுண்ணிய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துகிறார். தலைவனின் செயலால் அவன் தாயும் கடிந்து கொள்ளப்படுவதைக் காட்டுகிறார். பெற்றோரைக் காயப்படுத்துகிறவளாகத் தலைவி காட்டப்பெறுகிறாள். இக்காலத்தைப் போல அக்காலத்திலும் உடன்போக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாக தெரியவில்லை. கயமனார் இந்த ஒழுக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இவரது பாடல்கள் உளவியல் அணுகுமுறைக்கு ஏற்புடையன. பாலைத்திணையில் அமைந்துள்ள கயமனாரின் பாடல்கள் மகளைப் பிரிந்த தாயின் அவலநிலையை எடுத்துரைக்கிறது. அக்காலத்திய வாழ்வியல் முறைமையினையும் சடங்கு முறைகளையும் தன் சொல்லாற்றலால் தந்துள்ளார்.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] ஆனந்தன். ச., தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, கண்மணி பதிப்பகம், திருச்சி – 620002, 2003.
- [2] சரளா ராசகோபாலன், சங்க இலக்கியம்(அகம்), ஒளிப் பதிப்பகம், சென்னை – 600018, 1988.
- [3] ta.wikipedia.org/s/mig நவம்பர் 15, 2021 அன்று அணுகப்பட்டது.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

Culture in Silampu

Dr M. Shyamala, Assistant Professor,
Department of Tamil, Gurunanak College, Chennai-42.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8616-4246>

DOI: 10.5281/zenodo.6619890

Abstract

Culture refers to art which means quality, merit, type and manner etc. Culture highlights not only the developed state of the people, but also the degenerated state of the society. In “Silappathikaram”, the best characteristic features of the epic, Kovalan, Kannaki and Madhavi’s virtues are seen in a noteworthy way. Tamil culture is also shown in the epic. Hence, the paper scrutinizes the portrayal of culture in the epic “Silappathikaram”.

Keywords: Culture, *Silappathikaram*, Kovalan, Kannaki and Madhavi, noteworthy.

References

- [1] Elangovadigal, *Silappathikaram Moolamum Uraiyum*, Kazhaga Veliyidu, Chennai, 1981.
- [2] Parimelazhgar, *Thirukkural*, Kazhaga Veliyidu, Chennai, 1982.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

சிலம்பில் பண்பாடு

முனைவர் ம.சியாமளா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, குருநானக் கல்லூரி, சென்னை 42.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8616-4246>

DOI: 10.5281/zenodo.6619890

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பண்பாடு என்பது குணம், தகுதி, விதம், சபாவம் முறை என்ற பொருள் கலைக் குறிக்கிறது. பண்பாடு, மாந்தரின் வளர்ந்த நிலையை மட்டுமன்றி, சமுதாயத்தின் படிந்த நிலையையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் காப்பியப்பண்புகள், கோவலன், கண்ணகி, மாதவி போன்றோர் மேற்கொண்டிருந்த சிறந்த பண்பு நலன்கள் குறிப்பிடத்தக்கன.

திறவுச்சொற்கள்: பண்பாடு, சிலப்பதிகாரம், கோவலன், கண்ணகி, மாதவி, பண்பு நலன்கள்

முன்னுரை

முத்தமிழ்க் காப்பியமாக விளங்கும் சிலப்பதிகாரத்தில் பல்வேறு பண்பாட்டுக் கூறுகள் பொதிந்து கிடப்பதைக் காண முடிகிறது. வணிக குலத்தில் தோன்றிய கோவலன் கண்ணகியின் இயல்பு வாழ்க்கையை யதார்த்தமாக நிலையில் சுட்டிச் சென்றுள்ளார் இளங்கோவடிகள் அரசர்களையும் தெய்வங்களையுமே காப்பியத் தலைவர்களாகக் கையாண்ட அந்தக் காலத்தில் குடிமக்களாகிய கோவலன் கண்ணகியைக் காப்பியத் தலைவர்களாக்கிய இளங்கோவடிகளின் இலக்கியப் பண்பு எண்ணி வியக்கத்தக்கதாகும். மனித குலத்தின் வாழ்வியல் முறைமைகளை வகைப்படுத்தி தொகைப்படுத்தி தகைமை சான்ற காப்பியமாகச் சிலப்பதிகாரத்தைப் படைத்துள்ள விதம் போற்றுதற்குரியது.

குலப் பண்பும் ஈதலும்

அந்த வகையில் தமிழ்ப்பண்பாடு மதுரைக் காண்டத்தில் அடைக்கலக் காதையிலும், கொலைக்களக் காதையிலும் மிகச் சிறப்பாகவே காணப்படுகிறது. எவ்வாறெனில் கோவலனும், கண்ணகியும் கவுந்தியடிகளின் துணையுடன் மதுரை மாநகருக்கு வருகின்றனர். அவ்விருவரையும் மாதிரி என்னும் ஆயர்க்குலப் பெண்ணிடம் கவுந்தியடிகள் அடைக்கலப்படுத்துகிறாந். அங்ஙனம் அடைக்கலப்படுத்தும் நிலையில் இடையர் குலத்தின் தீதில்லாத் தொழிலும், மாதிரியுள் ஈதல் பண்பும் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன.

ஆகாத்தோம்பி ஆப்பயன் அளிக்கும்

கோவலர் வாழ்க்கையோர் கொடும்பாடில்லை (அடைக்கல. 120-121)

என்று கூறுவதால் ஆவினைக் காத்து அதனால் பெறக்கூடிய பயனைப் பிறருக்குக் கொடுத்து வாழும் குற்றமற்ற வாழ்க்கையினை உடையவர் இடையர் என்றும், இயல்பிலேயே இடையர்குலத்தவரிடம் ஈதல் பண்பு உள்ளதை அறியலாம். அதிலும்,

தீதிலள் முதுமகள் செவ்வியள் அளியள் (அடைக்கல.122)

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

மாதரி குற்றமில்லாதவள். முதுமையுடையவள். இவை எல்லாவற்றிலும் மேலாக நடுவுணியையுடையவள். பிறரைப் பேணிக்காக்கக் கூடிய தன்மையும் உடையவள். ஆசிய மாதரிக்குச் சற்றி மிகையாகவே உள்ளதை அறியலாம். ஈதல் பண்பு இருந்தால் மட்டுமே இசைபட வாழ முடியும் என்பதை அனைவரும் உணர்ந்திருந்தாலும், ஈதல் குலன் உடையான் கண்ணே உள என்பதை வள்ளுவர் அறிவுறுத்தியுள்ளார்.

அதற்கிணங்க மாதரியும் தன்னிடம் அடைக்கலமாக வந்த கண்ணகிக்கு வேண்டிய உதவிகள் செய்யுமாறு தன் மகள் ஐயையே அனுப்புகிறாள். பின்னர்,

**இடைக்குல மடந்தையர் இயல்பிற் குன்றா
மடைக்கலந் தன்னொடு மாண்புடை மரபிற்
கோளிப் பாகற் கொழுங்கனித் திரள்காய்
...கோவலனை மாதே கொள்கெனக் கொடுப்ப (கொலைக்.22-28)**

என்று சமைப்பதற்குத் தேவையான கலங்களையும், காய்கனிகளையும் கொள்ளெனக் கொடுக்கிறாள். எவர் ஒருவர் பிறர் கேட்காமலேயே தம்மிடம் இருக்கும் பொருளைக் கொடுக்கும் ஈகைக் குணம் அவரே உயர்குடிப் பிறந்தவராவர். அந்த வகையில் மாதரி தாம் பிறந்த குடிக்குப் பெருமை சேர்ப்பதோடு காப்பியத்தில் தானும் உயர்வாகப் பேசப்படுகிறாள்.

கற்பொழுக்க நெறி

கணவன் எத்தகு வாழ்க்கை முறையினை மேற்கொள்பவனாயினும் தாம் கற்பொழுக்க நெறியினின்றும் பிறழாது நிற்பல் வேண்டும் என்ற கொள்கையினையுடையவரயிருந்தனர் பெண்கள். அந்த நெறிப்படி வந்த பெண்களில் அருந்ததிக்கு அடுத்த நிலையில் உரைசால் பத்தினியாகப் போற்றப்படுகின்றவள் கண்ணகி. அதனால் தான் கொலைக்களக் காதையில் கண்ணகி ஓரிடத்தில்,

**போற்றா ஒழுக்கம் புரிந்தீர் யாவதும்
மாற்றா உள்ள வாழ்க்கையே ஆதலின்
ஏற்றெழுந்தெனன் யான் (கொலைக்.81-83)**

என்று கோவலனின் மாறுபட்ட ஒழுக்க செயலைச் சுட்டியுரைத்தாலும், அவனது மனக்கருத்திற்குச் சற்றும் மாற்றமில்லாதவள் தான் என்பதாலும், கற்பொழுக்க நெறியில் தவறாததாலுமே எழுக என்றவுடன் எழுந்தேன் என்று கூறுகிறாள்.

விருந்தோம்பற் பண்பு

**இருந்தோம்பி இல்வாழ்வது எல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. (திருக். 81)**

என்னும் குறலில் இனிய இல்வாழ்க்கை வாழ்பவர் விருந்தோம்பல் பண்பை மேற்கொள்வர் என்று உணர்த்தப்படுகிறது. ஆனால் கண்ணகியோ தன் கணவன் தன்னைவிட்டு பிரிந்ததால் தான் விருந்தோம்பல் பண்பை இழந்துவிட்டதாக வருந்துகிறாள். எவ்வாறெனில்

**அறவோர்க் களித்தலும் அந்தணரோம்பலும்
துறவோர்க் கெதிர்தலும் தொல்லோர் சிறப்பின்
விருந்தெதிர் கோடலும் இழந்த என்னை (கொலைக்.71-73)**

என்று அறவோர், அந்தணர், துறவோர் ஆகிய சான்றோரையும் சிறப்புடைய விருந்தினரையும், எதிர் கொண்டழைத்து பணிவிடை செய்தலையும் இழந்து விட்டதாய்க் கண்ணகி வருந்ததுவது

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

விருந்தோம்பல் பண்பை மீச்சிறப்புடையதாக்குகிறது. அதிலும் இழந்த என்னை என்ற சொல் பண்பாட்டிற்குப் புறம்பாய்த்தான் இருந்ததாக எண்ணி மிகவும் வருந்துவதாக உள்ளது.

நிறைவுரை

ஈகை, கற்பொழுக்கம், விருந்தோம்பல் ஆகிய மூன்று பண்புகளும் பண்பாட்டினை மிளிரச் செய்வன. ஆயினும் நாகரிகத்தின் மேலீட்டினால் பண்பாடு மாற்றுப் பாதையில் செல்லும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. மேற்கூறிய பண்பாட்டுச் செயல்கள் நாகரிகத்துடன் இணைந்து, சற்றே நலியத் தொடங்கியுள்ளன. அவ்வாறில்லாமல் தமிழர் தம் பண்பாட்டு நெறியிலிருந்து பிறழாமல் உடையோர் இல்லார்க்கு ஈயும் தன்மையராகவும், பெண்கள் கற்பொழுக்க நெறி பிறழாதவராகவும் இல்லற வாழ்வில் இனிது இருப்போர் விருந்தோம்பற் பண்பிற் சிறப்போராகவும் திகழ வேண்டும்.

துணைநூற்பட்டியல்

[1] இளங்கோவடிகள், சிலப்பதிகாரம் மூலமும் உரையும், கழக வெளியீடு, சென்னை 1981.

[2] பரிமேலழகர், திருக்குறள், கழக வெளியீடு, சென்னை -1982.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Reference of Aadhi Musical Treasures (Sennira Pan) in Sangam Literature and its Contemporary Use

Chinnaiya - Suriyakumar, Senior Lecturer, Music Department, University of Jaffna, Sri Lanka.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2417-9677>

DOI: 10.5281/zenodo.6619950

Abstract

Ragas are essential for music South Indian music based on such ragas is unique among all the world musical genres respectively. Such ragas are variously referred to in ancient literature as yals, balas, and pans. Based on this literature, it is possible that about a thousand treasures were in use in ancient times. These seem to have been called Aadhi music at that time. The tradition of music based on these Aadhi musical treasures has been nurtured to this day. Although the treasures were found to be in the thousands, they were divided into 103 treasures based on the Sanskrit literature. These properties are categorized on the basis of major properties (Ezhisai), Panniyarthas (Arisai), Tiranas (Aindisai) and Tiranatis (Nankisai). One of these openings is how the Senthuruthi Sangakalam has been unique from its inception to the present day, especially in the devotional literature that is an integral part of the history of Tamil music. It is noteworthy that Tamil music is being developed to the present day based on Tirumurai and later songs arose based on them.

Keywords: Music, Tamil Music, Senthuruthi, Money, Thirumurai.

References

- [1] I. Angayarkanni. *Sundarar Thevara Padalgalil isai*, kalayagam Pathipagam, Thanjavur, 2002.
- [2] Sivapalan.K.S, *Philosophy of Music*, Temple Publication, Chennai, 2000.
- [3] Gnanakulendran, *Deivathamizhisai*, Colombo Red House, Colombo, 2002.
- [4] Margaret Bastin, *Melody Jaffna*, Yathumakip Publishing, Tirunelveli, 2006.
- [5] Mira Villavarayar, *An Introduction to Carnatic Music*, Kumaran Press, Colombo, 2013.
- [6] Bakkrirasami Bharti. K.A, *Rhythm Treasury*, Kussler Publishing, Chennai, 2006.
- [7] Bakkrirasamibhari. K.A, *Treasury of Indian Music*, Kussler Publishing, Chennai, 2004.
- [8] Balachandraraju. Sr.S. *Music Assistant*, Chaudhary Printers, Chennai, 1991.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

சங்க இலக்கியங்கள் சுட்டும் செந்நிறம் பண்ணும் அதன் தற்காலப் பயன்பாடும்

சின்னையா - சூரியகுமார், முதுநிலை விரிவுரையாளர், இசைத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2417-9677>

DOI: 10.5281/zenodo.6619950

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இசைக்கு இராகங்கள் இன்றியமையாதவை அவ்வாறான இராகங்களினை அடிப்படையாகக் கொண்ட தென்னிந்திய இசை முறையே உலக இசைமுறைகள் எல்லாவற்றிலிலுமிருந்தும் சிறப்பு வாய்ந்ததாகத் திகழ்கின்றது. அவ்வாறான இராகங்களை யாழ்கள் என்றும், பாலைகள் என்றும், பண்கள் என்றெல்லாம் பலவாறாகப் பண்டைய இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இவ் இலக்கியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராய்கின்ற போது பண்டைக்காலத்தில் சுமார் ஆயிரக்கணக்கான பண்கள் பயன்பாட்டில் இருந்ததாக அறியமுடிகின்றது. இவை அக்காலத்தில் ஆதி இசை என அழைக்கப்பட்டதாக தெரிகின்றது. இந்த ஆதி இசையாகிய பண்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட பண்ணிசை மரபு தென்றுதொட்டு இன்றுவரை வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. பண்கள் ஆயிரங்களாகக் காணப்பட்ட போதிலும் சங்ககால இலக்கியங்களின் அடிப்படையில் அவை 103 பண்களாகக் வகுக்கப்பட்டது. இப்பண்கள் பெரும் பண்கள் (எழிசை) பண்ணியற்திறங்கள் (ஆறிசை) திறங்கள் (ஐந்திசை) திறத்திறங்கள் (நான்கிசை) என்ற அடிப்படையில் வகைப்படுத்திக் காணப்பட்டது. இவற்றுள் திறப்பண்களுள் ஒன்றாகிய செந்துருத்தி சங்ககாலம் தொட்டு இன்று வரை எவ்வாறு தனித்துவமாகத் திகழ்கின்றது அதிலும் குறிப்பாக தமிழிசை வரலாற்றில் ஓர் அங்கமாகத் திகழ்கின்ற பக்தி இலக்கியங்களில் திருமுறை மிகவும் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. திருமுறையினை அடிப்படையாகக் கொண்டே இன்றுவரை தமிழிசை சிறப்பாக வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றமையும் அவற்றினை அடியொற்றி பிற்காலப் பாடல்களும் எழுந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

திறவுச்சொற்கள்: இசை, தமிழிசை, செந்துருத்தி, பண்கள், திருமுறை.

முகவுரை

தமிழ் மக்கள் மத்தியில் மருவிக் கொண்டிருக்கும் மரபுவழித் தமிழிசையானது அனைத்துக் கலைகளுக்கும் மூலாதாரமான ஒன்றாகும். இன்றைய காலகட்டத்தல் இசையின் மகத்துவமான வளர்ச்சிக்கு காரணமாக அமையப் பெற்றதும் தமிழிசையே. அத்தகைய சிறப்பு மிக்க தமிழிசையின் முக்கியத்துவம் அனைவராலும் அறியப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும், பண்டைய பண் முறைகளின் அடிப்படையிலேயே இன்றுவரை இசை வளர்ந்து வருகின்றது என்பதனையும் அவ்வாறான பண்களில் செந்நிறம் பண்ணும் ஒன்று என்பதனையும் வெளிப்படுத்தும் முகமாகவும் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

கல்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தில்

முன்தோன்றிய மூத்த குடி தமிழிக்குடி...

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்பது நச்சினாக்கினியாரின் வாக்கிற்கிணங்க உலகில் தோன்றிய மக்களில் தமிழ் மக்கள் முதன்மையானவர்கள் என்பது தற்கால ஆய்வாளர்களின் முடிவாகும். இப் பழமைவாய்ந்த மக்கள் பயன்படுத்திய இசையே தமிழிசையாகும். அத்துடன் உலக இசைமுறைகள் எல்லாவற்றிற்கும் தாயிசையும் இதுவே. இத்தமிழிசையில் ஏனைய இசை முறைகளில் இல்லாத அளவிற்கு இராகங்களும் (பண்கள்), தாளங்களும், இசைப்பாடல்களும் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றது. இவை ஒவ்வொன்றும் தனித்தவம் வாய்ந்தவை என்பதில் மாற்றுக்கருத்தில்லை. இவ்வாறு சிறப்புக்கள் கொண்ட இசையில் உள்ள பண்களில் செந்நிறம் என்கின்ற பண்;ணும் ஒன்றாகும். இது ஓர் சிறப்புவாய்ந்த பண்ணாகும். இப்பண்ணின் தோற்றம், வளர்ச்சி, பயன்பாடு, பாடல்கள் முதலானவற்றினை இலக்கியச் சான்றுகளின் அடிப்படையில் விரிவாக இங்கு ஆராயப்படுகின்றது.

சங்கப்பண்களில் செந்நிறம்

பழந்தமிழ் மக்கள் மிகத் தொன்மைக் காலத்திலேயே பதினோராயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்துத் தொன்னூற்றொரு (11,991) ஆதி இசைகளைத் தெரிந்திருந்தனர் எனச் சிலப்பதிகாரத்து அரங்கேற்றுக் காதையில் அரும்பதவுரையார் கூறியுள்ளார். காலப்போக்கில் இப் பெருந்தொகையான இசைகள் வாழ்வியலலுக்கேற்பப் பண்படுத்தப்பெற்று நூற்றுமூன்று (103) பண்கள் என வரையறுக்கப்பட்டன. இப்பண்களை பழந்தமிழ் மக்கள் பாடி மகிழ்ந்த செய்திகள் குறித்து எட்டுத்தொகையும், பத்துப்பாட்டும், சிலப்பதிகாரமும் சிறக்கக் கூறும்.¹ சங்க இலக்கியங்களில் 103 பண்கள் பயன்பாட்டில் இருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றன. இப்பண்களை அடிப்படையாகக்கொண்டே இசைப்பாடல்களை இறைவன் மீது சங்கப் புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். இதனாலேயே இ “பண்ணோடு இசை பாடுதலே” இறைவனை அடைய ஏனைய வழிகள் எல்லாவற்றிலும் இலகுவான வழியாகக் கருதப்படுகின்றது. 103 பண்களுள் செந்நிறம் என்று அழைக்கப்படுகின்ற பண் செந்துருத்தியாகும். குறிஞ்சிப்பண்ணின் திறங்களுள் ஒன்று. செம்பாலையில் பிறந்த இப் பண் திற (ஐந்திசை) வகையைச் சேர்ந்தது. இது ஒலிப்பஞ்சமம், செந்துருத்தி இ மத்தியமாரி என்றும் பெயர்களைக் கொண்டது. செந்துருத்தி பண் வெளிப்படும் பண்களுள் ஒன்றாகவும், ஒலிக்குரியதாகவும், வன்மைக்குரியதாகவும், ஆரியப் பெயர் நெறிக்குரியதாகவும் பஞ்ச மரபில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் செந்துருத்தி என்பது “செந்நிறம்”; என்றும் முதற் சாமத்துப் பண்களுள் ஒன்றாகவும் இதற்குரிய தெய்வம் பிரம்மன் என்றும் இ முதலெட்டு மங்கலப் பண்களுள் ஒன்றாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சென்னைத் தமிழிசைச் சங்கத்தின் ஆதரவில் ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் பண்ணாராய்ச்சி மாநாட்டு முடிவின் படி இப் பண்ணுக்கு நேரான இராகம் தற்போதய மத்தியமாவதி ஆகும்.²

பண் வெளிப்படும் பண்

தமிழிசை மரபில் குரல் திரிபு என்பது மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். குரல் திரிபின் மூலமாகவே ஒரு பண்ணிலிருந்து வேறு பண்கள் வெளிப்படுவதனை அறியலாம். சிலப்பதிகாரத்தின் இசைப்பகுதிகளை விளக்கும் பாலைத்திரிபியல் இடம் பெறுகின்றது.³ அந்தவகையில் முல்லைத்தீம்பாணி என அழைக்கப்படும் முல்லைப்பண் (தற்கால மோகன இராகம்) முதலாகக் கொண்டு குரல்திரிபு செய்கின்ற போது முல்லைப்பண்ணின் துத்த நரம்பினைக் குரலாகக்கொள்ள சென்னிறம் (செந்துருத்தி) (அதாவது தற்கால மத்தியமாவதி இராகம்) வெளிப்படுகின்றது. அவ்வாறே செந்துருத்திப் பண்ணின் துத்தம் குரலாக தற்கால கிந்தோள இராகமும் (இவ் இராகத்திற்குரிய பண்டைய பண் இன்றுவரை சரியாகப் புலப்படவில்லை), உழை குரலாக பழந்தக்கராகம் (தற்கால சுத்தசாவேரி இராகம்)

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

இனி குரலாக தற்கால சுத்ததன்யாசி இராகமும், தாரம் குரலாக முல்லைப்பண் (தற்கால மோகன இராகம்) வெளிப்படுகின்றது. இதன் மூலம் பார்க்கின்றபோது. செந்துருத்திப் பண்ணின் அத்தனை நரம்புகளிலிருந்தும் பண்கள் வெளிப்படுவதனைக் காணலாம்.4

செந்துருத்தியின் கட்டளை

“பற்றிய செந்துருத்திக் கொன்றாக்கி....” என்றதால் செந்துருத்திப் பண்ணிற்கு ஒரு கட்டளை என்றறிய முடிகிறது. இனி இப்பண்ணிற்குரிய சந்த, சீர் அமைதியினைக் காணலாம்.

பண்:- செந்துருத்தி

கட்டளை:- ஒன்று

தானா தனனா தனத்தா தானா தனனா தாந்தானா

மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய் பிறரை வேண்டாதே

நேர் நேர் நிரை நேர் நிரை நேர் நேர் நேர் நிரை நேர் நேர் நேர் நேர்

தேமா புளிமா புளிமா தே மா புளிமா தே மாங்காய்.

மேற்கண்ட ஆய்வின் மூலம் செந்துருத்திக்குரிய ஒரு கட்டளை ஆதி தாளத்தில் அமைந்தது என அறியலாம். இப்பதிகத்தின் இரண்டாம் பாடலான “விற்றுக்கொள்வீர்;” மூவர் திருமுறைப்பாடல்கள் என்ற நூலில் சுரதாளக்குறிப்புடன் இடம்பெற்றுள்ளது. ஒதவார்களாலும் பரவலாக இப்பாடல்கள் பாடப்பட்டு வருகிறது.5 இது காந்தாரம் என்றும் திறத்தின் புறநிலைச் சிறு பண்ணாகும். இதன் ஆரோசையில் 5 நரம்புகளும் இடம் (5,5) பெறும் மேற் செம்பாலையில் பிறக்கும் 18 பண்ணில் இதுவும் ஒன்று இதற்குச் “செந்துருத்தி, செந்தி” என்ற வேறு பெயர்களும் உண்டு.6 செந்துருத்தியைப் பண்ணாகக் கொண்ட மத்தியமாவதி இராகம்.

ஆ:- ஸரிமபநிஸ்

அ:- ஸ்நிபமரிஸ

நாரதரின் சங்கீத மகரந்த நூலில் சொல்லப்பட்ட “மதுமாதவி” என்ற இராகமே மத்திய மாவதி எனத்திரிந்தது என்றும் கருத்துள்ளது. திருவாவடுதுறை ஆதீன ஓட்டுப்பிரதியில் செந்துருத்திப் பண்ணின் இராகம் மத்திய மாவதி என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. 72 மேள கர்த்தா இராகங்களில் 22 வது மேளமாகிய கரகரப்பிரியாவில் பிறந்தது. மத்திய மாவதி ஸரிமபநிஸ் ஸநிபமரிஸ என்ற ஐந்து சுரங்களையுடைய நிறமாகிய (ஒளடவ இராகம்) இந்த இராகம் மிகப்பழமையான இசை வடிவங்களில் ஒன்றாகக் கொள்ளலாம்.7 ஸட்ஜ, பஞ்சமத்தைத் தவிர இவ்விராகத்தில் வரும் ஸ்வர தாளங்கள் சதுஸ்ருதிரிஷபம், சுத்தமத்திமம்,; கைசிகி நிஷாதம் ஒளடவ ராகம் வர்ஜ ராகம். க த வர்ஜம்.

ஜீவ சுரங்கள் - ரி ம நி

நியாஸ சுரங்கள் - ரி ம ப நி

கிரக சுரங்கள் - ஸ ரி ம ப நி

மத்தியமாவதியின் சிறப்புக்கள்

மத்தியமாவதி என்ற பெயர் முதன் முதலாக தீட்சிதரின் தர்ம ஸம்வர்தனி என்ற கிருதியில் வரும் மத்தியமாவதி என்ற இராக முத்திரை மூலமாகத் தெரிய வருகின்றது. மத்திய மாவதியின் பூர்வ பெயர் “மத்யமாதி” மத்யமத்தை கிரகபேதம் செய்தால் வந்த இராகம். ஆகையால் இதற்கு “மத்யமாவதி” என்ற பெயர் வந்தது. மத்யம க்ராமத்தின் மத்யமத்தை கிரகபேதம் செய்வதால் “ஹரிகாம்போஜு” கிடைத்தது. இந்த “ஹரிகாம்போஜுயில்” காந்தாரத்தையும் தைவத்தையும் வர்ஜம் செய்வதன் மூலம் கிடைத்த இராகம் என்பதால் இந்த இராகத்திற்கு மத்யமாதி என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

பார்ச்வதேவரின் “ஸங்கீத ஸமய ஸாரத்தில்” 12 இராகங்க இராகங்களில் ஒன்றாக மத்யமாவதி கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சாரங்கதேவர் “ப்ராக் ப்ரஸித்த” இராகங்களில் ஒன்றாகக் கூறியுள்ளார். வேங்கட மதியின் “சதுர்த்தண்டிப் பிரகாசிகை” என்றும் நூலில் மத்திய மாவதி இராகாங்க இராகமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. துளஜா மகாராஜா இந்த மத்யமாத் இராகத்தை புல்லாங்குழலில் வாசித்தால் மிகவும் அழகாக இருக்கும் என்று கூறியிருக்கின்றார். இந்த இராகத்தின் இசை இலக்கண நிபுணர்கள் ஸ்ரீராக மேளத்தின் ஜன்யமாகக் கூறியிருந்த போதிலும் ஹரிகாம்போஜியின் ஜன்யமாகக் கூறுவதே சிறப்பானதாகும். ரிஷபத்திலும், பஞ்சமத்திலும் இராகம் ஆரம்பிப்பது சிறப்பாகும். இவ் இராகம் தான வர்ணங்களுக்கும், கிருதிகளுக்கும் ஏற்ற இராகம்.8 “மத்தித் தாமாவதி” என்பது மருவி மத்யமாவதி என்று ஆகியிருத்தல் மதித்தல் என்றால் முடித்தல் தாமம் - ஒழுங்கு வதி இருத்தல் என்றாகி ஒழுங்குபட ஒரு முடிவு நிலையை அடைதல் என பொருள்படும். பழங்காலம் தொட்டு நிகழ்ச்சியினை முடிக்கும் போது மங்களம் பாடி முடிப்பதற்கு இந்த இராகத்தை கையாண்டதால் இதற்கு மத்தித்தாமாவதி என்று பெயர் இதுவே மத்தியமாவதி என்றாயிற்று. பொன் நிறத்தை உடையது. இதன் சுவை சாந்தம் இது ஒரு புருஷராகம்.9 மாலைவேளையில் புல்லாங்குழலில் வாசிக்க மிக்க ரஞ்சகமாக இருக்கும். இசை நிகழ்ச்சிகளில் பல்வேறு இராகங்களைக் கேட்பதன் மூலமாக பல்வேறு ரச உணர்ச்சிகள் நமக்கு ஏற்படுகின்றன. மத்தியமாவதி இராகத்தை இறுதியில் கேட்பதால் ஒருவித சாந்த உணர்வு ஏற்படுகிறது. அத்தோடு இராகங்களை அக்காலங்களில் பாடுவதால் ஏற்படும் தோஷமும் இவ்விராகத்தை இறுதியில் பாடுவதால் நீங்குகிறது எனக் கூறப்படுகிறது.

புராணம் பாடுவதற்கு ஏற்ற இராகம்

தியாகராயசுவாமிகள், முத்துஸ்வாமி தீட்சிதர், சியாமசாஸ்திரி, றஜயதேவர், அருணாச்சலக்கவிராயர், முத்துத்தாண்டவர், கோபாலகிருஸ்ணபாரதியார், ஊத்துக்காடு வெங்கட சுப்பையர் முதலான கர்நாடக இசை மேதைகள் இந்த இராகத்தில் பாடிய கீர்த்தனைகளால் மத்தியமாவதி இராகம் சிறப்பு நிலை எய்தியிருக்கிறது. பகல், இரவு ஆகிய இரு வேளைகளுக்கும் ஏற்ற மத்தியமாவதி இராகத்தை ஒரு நிறைவான இராகமாகக் கொண்டு, இசை, நாட்டிய அரங்க நிகழ்ச்சிகளின் இறுதியில் மங்களம் பாடி முடிப்பது வழக்கம்.10

உச்ச உணர்ச்சி, திடீர் எழுச்சி, உணர்ச்சிப் பெருக்கு, களிப்பு, கிளர்ச்சி போன்ற பல அர்த்தங்களை இசையில் இன்பரசமாகத் தருவதில் மத்தியமாவதிக்கு இணையான இராகம் இல்லை எனக் கூறலாம். செவ்விசையான கர்நாடக இசையுலகில் தொடர் பயன்பாட்டில் உள்ள இந்த இராகம் பெரும்பாலும் கச்சேரிகளின் முடிவில் பாடப்படுகிறது. கர்நாடக இசையில் மட்டுமல்ல இசைநாடகங்களிலும், நாட்டியங்களிலும் அதிகம் பயன்படுகின்ற இராகங்களில் இதுவும் ஒன்று. வட இந்திய இசையான ஹிந்துஸ்தானிய சங்கீதத்தில் இதனை “மறுமத் சாரங்” அல்லது “மத்யமாவதி சாரங்” என அழைக்கின்றன. ஹிந்துஸ்தானிய சங்கீதத்தில் மிக விரிவாக ஆலாபனை செய்யப்படும் இராகங்களில் மத்தியமாவதியும் ஒன்று. மேக் மல்கர் இராகமும் மத்தியமாவதி . இராகத்திற்கு நெருக்கமான இராகமாக கருதப்படுகிறது. பிருந்தாவன சாரங்கா, பிருந்தாவனி போன்ற இராகங்கள் இவ்விராகத்திற்கு மிக நெருக்கமானவை. குறிப்பாக பிருந்தாவன சாரங்கா மிக நெருக்கமான இராகங்களாகும்.

சஞ்சாரம்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

ரிமபநிபம - ரிமரிஸ - ஸரிமரி - ரிமபநிஸ் - ஸரிஸநிப - நிபமநீ - பநிஸரி - ம்ரிரிஸ் - பம்ரிஸ் - ஸ்ஹநிப - நீபம - பாமரிஸ்.

உருப்படிகள்.

தேவாரம்.

பண்:- செந்துருத்தி

தாளம்:- ஆதி

இராகம்:- மத்தியமாவதி

தலம்:- திருஆரூர்

மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய் பிறரை வேண்டாதே
 மூளாத் தீப்போல் உள்ளே கனன்று முகத்தால் மிகவாடி
 ஆளாய் இருக்கும் அடியார் தங்கள் அல்லல் சொன்னக்கால்
 வாளாங் கிருப்பீர் திரு ஆரூரில் வாழ்ந்து போதீரே.
 ; ரீசா ரீபம ரீசா ஃ ; பா பர் ஃ மநிபமரீரீ ஃஃ
 மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்
 ; ரீரீரீ சா; சரிபம ஃ ரீ ; ச் நி ஃ பநிச்நி பமரிச ஃஃ
 பிற ரை வேண்டா தே... ..
 ; நீ பா; பநிசரீ சநிப ஃ ; ரிம் ரீம்க ஃ ரீ ; ச்ஹ ; ஃஃ
 மூ ளா தீப் போல் உள் ளே கனன்று
 ; ரீம்ரீச்ஹ நீ; ச்நீப ஃ ச்நிபநிச்ஹ ; ஃ ச்நிபநி ச்நிபம ஃஃ ரிச

அடுத்த அடிகள் இதே போல் பாடப்பெறும்.11 செந்துருத்திப் பண்ணில் சுந்தரர் பாடிய பதிகத்தில் 11 பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

இப்பதிகம் பாடிய சுந்தர்ப்பம்

திருவொற்றியூரிலிருந்து கண் இரண்டும் பார்வையின்றி புறப்பட்ட சுந்தரர். திரு ஏகம்பத்தில் ஒற்றைக் கண் பார்வை பெற்று பல தலங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டு திருவாரூரை அடைந்தார். திருக்கோயிலில் புகுந்து திருமூலட்டானத்தை இறைஞ்சி இப்பதிகம் பாடி மற்றைக் கண் பார்வையையும் அருளும்படி வேண்ட இறைவர் அவ்வாறே கொடுத்தருளினார்.

தற்காலப் பயன்பாடு

பண்டைக்காலத்தில் செந்நிறம் என்னும் பெயருடன் அழைக்கப்பட்ட பண்ணானது வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு பெயர்கள் கொண்டு அழைக்கப்பட்டது. பின்னர் தேவாரப் பண்களில் செந்துருத்தி எனும் பெயருடன் சிறப்புப்பெற்ற இப்பண் தென்னிந்திய சங்கீதத்தில் மத்தியமாவதி எனும் பெயர் பயன்படுத்தப்படுகின்ற போதிலும் இவை அனைத்துமே ஒன்றையே குறிக்கின்றது. இவ் இராகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டமைந்த ஏராளமான பாடல்கள் தற்காலத்தில் பாடப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றில் சில உருப்படிகள்....

பிற உருப்படிகளுள் சில.

- கீதம் - சிவபெருமானே - ஆதி - டைகர். மு. வரதராச்சாரியார்.
- வர்ணம் - ஆரா அமுதே - ஆதி - டைகர் வரதாச்சாரியார்;
- கிருதி- ராமகதாஸ்தா- ஆதி - தியாகராஜ சுவாமிகள்.
- கிருதி- விநாயககுனிவெல- ஆதி - தியாகராஜ சுவாமிகள்.

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

கிருதி- நாதுபை- கண்டசாபு - தியாகராஜ சுவாமிகள்.
 அஷ்டபதி - ராதாவன - ஆதி - நாயதேவர்
 கிருதி- பாலிஞ்சு காமாட்சி- ஆதி- சியாமாசாஸ்திரி
 கிருதி- கற்பகமே - ஆதி- பாவநாசம் சிவன்
 கீர்த்தனை - முருகனே - ரூபகம் - தண்டபாணி தேசிகர்
 பதம் - ஆடாது அசங்காது - ஆதி - ஊத்துக்காடு வெங்கட சுப்பையா
 கிருதி - சரவணபவ குகனே - ஆதி - பாவநாசம் சிவன்
 கிருதி - கற்பகமே கண்பாராய் - ஆதி - பாவநாசம் சிவன்
 கிருதி- கண்ணா காத்தருள் - ஆதி - பாவநாசம் சிவன் (மழைசர.உழஅ)
 கிருதி - பார்த்த சாரதி - ரூபகம் - இராமநாதபுரம் சீனுவாச ஐயங்கார்
 கிருதி - தர்மசம்வர்த்தனி - ரூபகம் - முத்துஸ்வாமி தீட்சிதர்
 கிருதி - இன்னும் பிறவாமலே - ஆதி - முத்துத்தாண்டவர்
 கிருதி - வந்தான் வந்தான் - மிஸ்ரசாபு - அருணாச்சல கவிராயர்
 கிருதி - குருவைப் பணிந்து - ஆதி - கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார்
 கிருதி - வெங்கடேச நின்னு - ஆதி - தியாகராஜர்
 கிருதி - சிதம்பர தரிசனமா - ஆதி - கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார்.12

இவை தவிரவும் பல உருப்படி வகைகள் காணப்படுகின்றது. செவ்விசைப் பாடல்கள் தவிரவும் இசை நாடகங்கள், நாட்டிய நாடகங்களில் இவ் இராகம் பெரிதும் பயன்படுகிறது. சான்றாக முக்கூடற்பள்ளு பாடப்படுகின்ற இராகங்களில் மத்தியமாவதியும் முதன்மையானது. மேலும் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், மெல்லிசைப் பாடல்கள் மற்றும் திரையிசைப் பாடல்களிலும் மத்தியமாவதி இராகம் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. குறிப்பாகத் திரையிசையில் ஏராளமான பாடல்களை இந்த இராகத்தில் உருவாகியுள்ளமையைக் காணலாம். அவற்றில் சில இங்கு குறிப்பிடப்படுகின்றது.

- ஹரிவராசனம் - விஸ்வ மோகனம் - சுவாமி ஐயப்பன் - கே.ஜே.ஜேசுதாஸ்.
- ஆகாய வீதியில் அழகான வென்னிலா - மஞ்சள் மகிமை - கண்டசாலா, சுசீலா.
- எங்கிருந்தோ வந்தான் - படிக்காத மேதை - சீர்காழி கோவிந்தராஜன்.
- ஆகாயப் பந்தலிலே பொன்னூஞல் - பொன்னூஞ்சல் - டி.எம். செளந்தர்ராஜன், பி. சுசீலா.
- மதன மாளிகை மந்திர - ராஜபாட்டு ரங்கத்துரை - டி.எம். செளந்தர்ராஜன், பி. சுசீலா.
- கங்கை யமுனை இங்குதான் - இமையம் - கே.ஜே.ஜேசுதாஸ், வாணி ஜெயராம்.
- சந்தனத்தில் நல்ல வாசமெடுத்து - பிராப்தம் - டி.எம். செளந்தர்ராஜன், பி. சுசீலா
- என் கல்யாண வைபோகம் - அழகே உன்னை ஆராதிக்கிறேன் - வாணிஜெயராம்.
- வனமெல்லாம் செண்பகப் பூ - நாடோடிப் பாட்டுக்காறன் - எஸ். பி.; பாலசுப்ரமணியம்.
- துள்ளித் துள்ளி நீ - சிப்பிக்குள் முத்து - எஸ்.பி. பாலசுப்ரமணியம், எஸ். ஜானகி.

இவை போன்ற இன்னும் ஏராளமான திரையிசைப் பாடல்கள் இந்த இராகத்தில் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முடிவுரை

பண்டைக் காலந்தொட்டு இன்று வரை தமிழிசை மரபில் ஏராளமான பண்கள் தோற்றம் பெற்று தமிழிசை வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் துணை புரிந்துள்ளன. அவ்வாறு தோற்றம் பெற்ற பண்களில் சில கால

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்த்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

ஓட்டத்தில் இல்லாமலும் போயுள்ளன. அவ்வாறு அல்லாமல்; தோன்றிய காலம் முதல் இன்றுவரை தொடர்ச்சியாகப் பயன்பாட்டில் உள்ள பண்களில் செந்நிறம் பண்ணும் ஒன்றாகும். இப்பண் அவெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு பெயர்களைப் பெற்றிருந்தாலும் கூட அடிப்படையில் எப்பொழுதும் ஒன்றாகவே இருந்துள்ளமை ஆய்வின் மூலம் வெளிப்படுகின்றது. மேலும் இப்பண்ணில் அன்று முதல் இன்றுவரை ஏ;ராளமான பாடல்கள் தோற்றம் பெற்றுள்ளமையும் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. எனவே நாட்டுப்புற இசை, செவ்விசை, மெல்லிசை, திரையிசை என்ற அடிப்படையில் தனித்தனியாக பிற்காலத்தில் ஆய்வு செய்வதன் மூலமாக இவ் இராகத்தின் முழுமையான அறிந்துகொள்ள முடியும் என்பதில் ஐயமில்லை.

அடிக்குறிப்பெண் சான்றுகள்

- [1] ஞானா குலேந்திரன், *தெய்வத் தமிழிசை*, பக். எண் : 6
- [2] சிவபாலன்.கே.எஸ், *பண்ணிசைத் தத்துவம்*, பக். எண் - 109
- [3] மார்கரெட் பாஸ்டின், *இன்னிசை யாழ்*, பக். எண்: 157
- [4] ஞானா குலேந்திரன், *தெய்வத் தமிழிசை*, பக். எண் - 48
- [5] அங்கயற்கண்ணி. இஇ *சுந்தரர் தேவாரப்பாடல்களில் இசை*, பக். எண் - 168 - 169
- [6] பக்கிரி சாமி பாரதி. ஒ.கே, *தாளக் கருவூலம்*, பக். எண் - 27
- [7] ஞானா குலேந்திரன், *தெய்வத் தமிழிசை*, பக். எண் - 48
- [8] மீராவில்லவராயர், *கர்நாடக சங்கீதம் ஓர் அறிமுகம்*, பக். எண் - 147
- [9] பாலச்சந்திரராஜ். ஸ்ரீ. எஸ். *இசைத்துணைவன்*, பக். எண்; - 23.
- [10] ஞானாகுலேந்திரன், *தெய்வதமிழிசை*, பக். எண் - 48.
- [11] ஞான குலேந்திரன், *தெய்வத் தமிழிசை*, பக். எண் - 49.
- [12] பக்கிரிசாமி பாரதி.ஏ.கே, *இந்திய இசைக்கருவூலம்*, பக். எண் - 155.

துணைநூற் பட்டியல்

- [1] அங்கயற்கண்ணி. இ, *சுந்தரர் தேவாரப்பாடல்களில் இசை*. கலையகம் வெளியீடு, தஞ்சாவூர், 2002.
- [2] சிவபாலன்.கே.எஸ். *பண்ணிசைத் தத்துவம்*. இசைக்கோயில் வெளியீடு, சென்னை, 2000.
- [3] ஞானாகுலேந்திரன். *தெய்வதமிழிசை*. கொழும்புச் சிவத்திருமன்றம், கொழும்பு, 2002.
- [4] மார்கரெட் பாஸ்டின். *இன்னிசை யாழ்*. யாதுமாகிப் பதிப்பகம், திருநெல்வேலி, 2006.
- [5] மீரா வில்லவராயர். *கர்நாடகசங்கீதம் ஓர் அறிமுகம்*. குமரன் அச்சகம், கொழும்பு, 2013.
- [6] பக்கிரிசாமிபாரதி. கே.ஏ, *தாளக் கருவூலம்*. குசேலர் பதிப்பகம், சென்னை, 2006.
- [7] பக்கிரிசாமிபாரதி. கே.ஏ, *இந்திய இசைக்கருவூலம்*. குசேலர் பதிப்பகம், சென்னை, 2004.
- [8] பாலச்சந்திரராஜ். ஸ்ரீ.எஸ், *இசைத்துணைவன்*. செளதரி பிரிண்டர்ஸ், சென்னை, 1991.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை

கிரியேட்டிவ்

காமன்சு

ஆட்ரிபியூசன்

4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

Cultural Events in Ainkurunooru

Dr.S.Sugandira Vanitha, Assistant Professor of Tamil, Government Arts and Science College,
Ramanathapuram, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8717-0958>

DOI: [10.5281/zenodo.6619956](https://doi.org/10.5281/zenodo.6619956)

Abstract

One of the Palanthamil literatures is five hundred verses (Ainkurunooru). The scenes of the events of the living conditions of the ancient Tamil people who depended on the quintessence are subtly presented. The life events of the rural folk plucking the ripe mangoes from the trees are said to be the cultural heritage scenes that expose the mental feelings of the Agamandars of Sangam literature. Traditional scenes such as the procession of young men, the gathering of white grains and sowing in the fields, the making of vadu for women with good people, and the enjoyment of one of the ceremonies are subtly illustrated.

Keywords: Life, Ancient Tamil People, Events.

References

- [1] K.K.Pillai. *Tamilnadu History People Culture*. World Tamil Research Centre, Chennai – 600113, 2018.
- [2] A. Dhatchanamoorthy. *Ainkurunooru. Mulamum Vuraiyum*. New Century Book House, Pvt.Ltd, Chennai - 600098, Tamil Nadu, India. Sixth Edition: October, 2017.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

ஐங்குறுநூற்றில் பண்பாட்டுக் காட்சி நிகழ்வுகள்

முனைவர் சி. சுகந்திர வனிதா, கௌரவ விரிவுரையாளர்,
அரசு மகளிர் கலைக் கல்லூரி, இராமநாதபுரம், தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8717-0958>
DOI: 10.5281/zenodo.6619956

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் ஒன்று ஐங்குறுநூறு. ஐந்திணை சார்ந்து வாழுகின்ற பழங்கால மக்களின் வாழ்க்கைச் சூழல்களின் நிகழ்வுகளின் காட்சிகள் நுட்பமாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. மரங்களில் பழுத்த மாங்கனிகளை மரத்தின் கீழ்நின்று பறிக்கும் ஆயர்களின் வாழ்க்கை நிகழ்வுக்காட்சிகள் அகமாந்தர்களின் மன உணர்வுகளுக்குப் புலப்படுத்தும் பண்பாட்டு மரபுக்காட்சிகள் கூறப்படுகின்றன. இளந்தளிர்களை அணியாக அணிதல், வெண்ணெல்களை சேகரித்துப் பின் வயல்களில் விதைத்தல், நல்லோர்கள் ஒன்று கூடிய பெண்களுக்கு வதுவை செய்து வைத்தல், விழாக்களில் ஒன்று இன்புற்று மகிழ்தல் போன்ற பண்பாட்டு மரபு சார்ந்த காட்சிகள் உவமை கூறுவதனை நுட்பமாக விளக்கிக் கூறப்படுகின்றன.

திறவுச் சொற்கள்: பழங்கால மக்கள் வாழ்க்கை, வாழ்கையோடு கூடிய நிகழ்வுகள்.

முன்னுரை

திணைக்கு நூறு பாடல்கள் மூலம் பழங்காலத் தமிழகத்தின் பண்பாட்டு நிகழ்வுகளைக் கூறுகின்ற அக இலக்கியம் ஐங்குறுநூறாகும். ஐந்நிலத்தில் வாழ்ந்த பழந்தமிழர் களின் வாழ்க்கைச் சூழல்களை நுட்பமாக உணர்த்துகின்றன.முல்லை நிலத்தில் வாழ்ந்த ஆயர்களின் அன்றாட வாழ்க்கைச் சூழல். மருத நிலத்தின் பரத்தையர் ஒழக்கம் நெய்தல் நிலப் பெண்களின் நடைமுறை வாழ்க்கை போன்ற காட்சிகள் இலக்கியப் புனைவுகளாக அமைகின்றன.களவு, கற்பு ஒழுக்கங்களில் பெண்கள், ஆண்கள் போன்றோரின் இயல்பான வாழ்க்கைச் சூழல்கள் சமூகப் பண்பாட்டு நிகழ்வுக் கூறுகளாகின்றவற்றை அகமாந்தர்களின் காதல் உணர்வுக்கு எடுத்துரைப்பதை நுட்பமாக விளக்கப்படுகிறது.

மாங்கனி உதிர்க்கும் இடையர்

தலைமகள் தன்னைப் பற்றிக் குறை கூறினாள் என்று கேள்விப்பட்ட காதற்பரத்தை, தலைவியின் தோழிமார்கள் கேட்குமாறு தலைவனிடம் ஊடிச் சொல்லிய,

“பகன்றைக் கண்ணிப் பல்லான் கோவலர்

கரும்பு குணிலா மாங்கனி உதிர்க்கும்

யாணர் ஊர! நின் மனையோன்

யாரையும் புலக்கும் எம்மை மற்று எவனோ?”

என்ற பாடலில், “பகன்றைப் பூவால் தொடுத்த தலைமாலையணிந்த பல நின் மனையோள் எத்தகையோரையும் வெறுத்துக் கூறும் இயல்புடையவள் என்று கேட்டுள்ளேன். அவற்றாறிருக்க எம்மைப் புலத்தலில் வியப்பில்லை” என்ற விளக்கத்தில் மாங்கனி உதிர்க்கும் பண்பாட்ட நிகழ்வு கூறப்படுகிறது. இவற்றில் ஆனிரைகளை உடைமையாகக் கொண்ட இடையர், கரும்பைக்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

குறுந்தடியாகப் பயன்படுத்தி மாங்கனியை உதிரச் செய்யும் புதிய வருவாயினை உடைய ஊர்த்தலைவ! என்பது இடையர் வாழ்க்கை மரபு கூறப்படுகிறது.

கன்னி சூடிய இடையர்

காதற்பரத்தை கூற்றிலமைந்த,

“நன்றே, காதலர் சென்ற ஆறே!

குருந்தங் கண்ணிக் கோவலர்

பெருந்தண் நிலைய பாக்கமும் உடைத்தே”

என்னும் இப்பாடலில், தோழியே! நம் காதலர் சென்ற காட்டுவழி குரந்தமலர்க் கண்ணியைத் தலையில் சூடிய இடையர் வாழும் மிக்க குளிர்ச்சி நிலைபெற்ற பாக்களை உடையதாகும். எனவே, தலைவர் இடையூறின்றிச் செல்வார் என்று இடையர்கள் தலையில் அணியும் மாலை பற்றி கூறப்படுகிறது.

இளந்தளிர் அணியும் மங்கையர்

காதற்பரத்தை தலைவனிடம் கூறுகின்ற,

“அவரோ வாரார், தான் வந்தன்றே

எழில் தகை இள முலை பொலியப்

பொரிப் பூம் புன்கின் முறி திமிர் பொழுதே!”

என வருகின்ற, “இளவேனிற் பருவ வரவிற்கு முன்பே வருவதாகத் தெரிவித்துச் சென்ற தலைவர் இன்னும் வந்திலர். ஆனால், அழகும் பெருமையும் கொண்ட தம் இளமுலைகள் மேலும் பொலிவு பெறும் வண்ணம், நெற்பொரியைப் போன்ற அழகிய பூக்களையுடைய புன்க மரத்தின் இளந்தளிர்களை இளமங்கையர் அப்பிக்கொள்ளுதற்கு இடனான அவ்விளவெனிற் பொழுது வந்துவிட்டது. (யான் என்ன செய்யவல்லேன்)” என்பதால் இளந்தளிர் அணியும் மங்கையர் செயல்பாடு கூறப்படுகிறது.

யாண்டுகழி வெண்ணெல்

தலைமகள் பரத்தையர் மனையிலிருந்து, பரத்தையர் செய்த குறிகளோடு தன் இல்லம் வந்தபோது தலைமகள் புலந்து சொல்லியதாகின்ற,

“வலைவல் பாண்மகள் வால் எயிற்று மடமகள்

வராஅல் சொரிந்த வட்டியுள், மனையோள்

யாண்டுகழி வெண்ணெல் நிறைக்கும் ஊர!

வேண்டேம், பெரும! – நின் பரத்தை

ஆண்டுச் செய் குறியோடு ஈண்டு நீ வரலே”

இப்பாடலில், “வலைவீசி மீன் பிடிப்பதில் வல்ல பாணனுடைய வெண்மையான பற்களை உடைய இளமகள், வரால் மீனைக் கொண்டுவந்து சொரிந்த வட்டியுள் உழவர் மனைக்கிழத்தி முந்தைய ஆண்டு விளைந்த பழைய வெண்ணெல்லைச் சொரிதற்கு இடமான ஊரனே! நீ நின் காதற்பரத்தை அவள் இல்லத்திலே நின் மேனியிற் செய்த நகக்குறி முதலிய அடையாளங்களுடனே நம் மனைக்கு வருதலை யாம் விரும்பவில்லை. இங்கிருந்து மிள்வாயாக” என்று வருகின்ற விளக்கத்தில் உழவர் மனைக்கிழத்தியின் செயல்கள் கூறப்படுகிறது.

மீனுக்கு ஈடாக நெற்களைப் பெறல்

தலைவன், ஊடல் கொண்ட பரத்தையைத் தெளிவித்தற் பொருட்டுப் பாணனை வாயிலாக

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அனுப்பி அவள் ஊடல் தீஜர்த்துக் கூடியதனை அறிந்த தலைவி, பின்னர்த் தன்னொடு கூடுவதற்காகப் பாணன் துணையொடு அவன் வந்தபொழுது தலைவி புலந்து கூறிய,

“அம் சில் ஓதி அசைநடைப் பாண்மகள்
சில் மீன் சொரிந்து, பல நெற்பெறுதம்
யாணர் ஊர்! நின் பாண்மகள்
யார் நலம் சிதையப் பொய்க்குமோ, இனியே”

என்னும் இப்பாடலில், “அழகிய சிலவாகிய கூந்தலையும், அசைந்தசைந்து நடக்கும் இயல்பையும் கொண்ட பாணர்குடிப் பெண், சிலி மீன்களையே கொடுத்து, அவற்றுக்கு ஈடாகப் பலவாகிய நெற்களைப் பெறுதற்கு இடமான. நாளும் புது வருவாய்களைத் தரும் ஊர்க்குத் தலைவனே! இனி, நின் பாண்மகள் யாருடைய அழகைக் கெடும்படி பொய் புகலும் கருத்துடையானோ, யான் அறியேன்” என்பதில் பாணர் குடிப் பெண் செயல்பாடு கூறப்படுகிறது.

நல்குலார் நாடி வதுவை அயர்தல்

தலைவன் பல பரத்தையரை அடுத்தடுத்து வதுவையிற் கூடினான் என்பதறிந்த தலைமகள், அவன் இல்லம் திரும்பியபொழுது ஊடினாள். இதனை மறைத்தல் அரிது எனவுணர்ந்து இனி இவ்வாறு நிகழாது எனத் தலைவன் உறுதி கூறிய பொழுது தலைவி இங்ஙனம் நொந்து உரைக்கின்ற,

"நறு வடி மா அத்து விளைந்து உகு தீம் பழம்
நெடு நீர்ப் பொய்கைத் துடுமென விழுதம்,
கைவண் மத்தி, கழாஅர் அன்ன
நல்லோர் நல்லோர் நாடி,
வதுவை அயர விரும்புதி நீயே”

என வரும் இப்பாடலில், “பெரும்! நறிய வடுக்களைக் கொண்ட மாமரத்தில் நன்கு முற்றிக் கீழே விழும் இனிய பழம் நெடிய நீர் நிறைந்த பொய்கையில் துடும் என்னும் ஒலியுடன் விழுதற்கு இடனான, வள்ளன்மை மிக்க மத்தி என்பானது கழார் முன்றுறை போன்று அழகுடைய நல்லோர் பலரை நாடிச் சென்று பெற்று வதுவை செய்து கொள்ளலை நீ வழக்கமாகக் கொண்டனை. அங்ஙனமாக நின் சொல்லை நம்புவது யாங்ஙனம்” என்பதில் வதுவை நிகழ்வு கூறப்படுகிறது.

தன் அறிவு மயங்கினாளோ

தலை நின்று ஒழுகப்படாநின்ற பரத்தை, தலைவன் பிற பரத்தையருடன் ஒழுகினான் என்று புலந்தாளாக, அதனை அறிந்த தலைவி, அவன் தன் இல்லத்துப் புக்குழி, தான் அறிந்தமை தோன்றச் சொல்லுகின்ற,

“மகிழ் மிகச் சிறப்ப மயங்கினள் கொல்லோ –
யாணர் ஊர்! – நின் மாண் இழை அரிவை?
காவிரி மலிர் நிறை அன்ன நின்
மார்பு நனி விலக்கல் தொடங்கியோளே”

என்னும் இப்பாடலில், நாடொறும் புதுப்புது வருவாயினை உடைய வளமிக்க ஊரின் தலைவனே! மாட்சிமை மிக்க அணிகலன்களைப் பூண்ட நின் காதலி காவிலியாற்றின் பெருவெள்ளம் போற்பரந்த நின் மார்பினை மிகவும் வறுத்து விலக்கத் தொடங்கினாள். இதனை யான் அறிவேன். ஒருவேளை

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அவள் கள்ளை மிக உண்ட வெறியினால் தன் அறிவு மயங்கினாளோ! என்பதில் கள்ளுண்ணும் நிகழ்வு கூறப்படுகிறது.

தலைவன் பரத்தையரோடு புனலாடியமை அறிந்து ஊடிய தலைவியிடம், தலைவன் தன் செயலை மறைத்த பொழுது தலைவி சொல்லிய,

“சூது ஆர் குறுந் தொடிச் சூர் அம்மை நுடக்கத்து
நின் வெம் காதலி தழீஇ, நெருநை
ஆடினை என்ப, புனலே அலரே
மறைத்தல் ஒல்லுமோ. மகிழ்ந்
புதைத்தல் ஒல்லுமோ, ஞாயிற்றது ஒளியே?”

என்னும் இப்பாடலில், பெரும்! உள்ளே புரை பொருந்திய சிறிய வளைகளை அணிந்து, கண்டார்க்கு அச்சமூட்டும்படி ஒல்கி நடத்தலையுடைய நின் ஆசைக்கு உரிய காதலியை இறுகத் தழுவிக்கொண்டு நீ புனலாடி மகிழ்ந்தனை எனக் கண்டோர் பபலரும் கூறுவர். மகிழ்ந்! அது பற்றி ஊரிலெழுந்த பழிச் சொற்களை மறைத்தலாகுமோ? ஆகாது. ஞாயிற்றின் ஒளியை யாரும் மறைக்கக் கூடுமோ? என்ற விளக்கத்தில் புனலாடுகின்ற நிகழ்வு கூறப்படுகிறது.

தண் நறுங்கதுப்பே

தலைவி கூற்றிலான,
“விசம்பு இழி தோகைச் சீர் போன்றி சினே –
பசும் பொன் அவிர் இழை பைய நிழற்ற,
கரை சேர் மருதம் ஏறிப்
பண்ணை பாய்வோள் தண் நறுங் கதுப்பே”

என்னும் இப்பாடலில், பண்டு யானும் இவளும் நீராடி மகிழ்ந்தபொழுது பசிய பொன்னாலாகிய, ஒளி விளங்கும் தண் அணிகலன்கள் மெல்லென ஒளி வீசிட, கரையருகே நின்ற மருத மரத்தின் மேலேறி நீரின்கண் விளையாட்டு விரும்பிப் பாய்ந்தபொழுது இவளுடைய குளிர்ந்த, நறிய கூந்தல் வானத்திலிருந்து கீழே இறங்கும் மயிலின் தோகை போல அழகாகக் காட்சி நல்கிற்று என்பதில் நீரின் விளையாட்டு கூறப்படுகிறது. “உலக அமைப்பை முதல் கரு உரி என்ற மூன்றாக வகுத்து, உலகில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கையை அகம் என்றும், புறம் என்றும் பாகுபடுத்தி, அதை இயற்கையுடன் இயைபுறுத்தியது பண்டைய தமிழ்மரழின் சிறந்ததொரு பண்பாடாகும்”¹¹ என்ற கருத்து மேற்காணும் நிகழ்வுக்கு அரணாகிறது.

எள்ளி நகையாடல் நிகழ்வு

தன்னொடு கூடாது தனித்துப் புனலழாடுகின்றான் எனக் கேட்டு, தலைநின்று ஒழுகப்படா நின்ற பரத்தை தானும் தனியே போய்ப் புனலாடினாளாக, அவளை ஊடல் தீர்த்தற்பொருட்டாகத் தலைமகள் சென்று, தான் அறியான் போல நகையாடிக் கூறிக் கைப்பற்றியவழி அவள் தோழி சொல்லியதாகின்ற,

“புதுப் புனல் ஆடி அமர்த்த கண்ணள்,
யார் மகள், வஇள்? எனப் பற்றிய மகிழ்ந்!
யார் மகள் ஆயினும் அறியாய்
நீ யார் மகனை, எம் பற்றியோயே?”

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்ற பாடலில் “புதுப்புனலில் நெடும்பொழுது ஆடினமையால் மாறுபட்ட கண்ணையுடைய இவள் யார் மகளோ? என்று வினவிக் கையைப் பற்றியவனே! இவள் யார் மகளாயினும் நீ அறியாய். அங்ஙனம் அறியாதவனாயிருந்தும் யாதொரு உறவும் உன்னொடு இல்லாத எம்கையைப் பற்றிய நீ யார் மகனாகுவை? அதனை எமக்கு முதலில் உரை” என்பதில் எள்ளி நகையாடும் சூழல் கூறப்படுகிறது.

முடிவுரை

கரும்பைப் பயன்படுத்தி உயரமாக வளர்ந்துள்ள மாமரத்தின் பழங்களை உதிர்க்கும் ஆயர்களின் இயல்பு வாழ்க்கை பண்பாட்டு நிகழ்வுகளாகக் கூறப்படுகின்றது. மேலும் பழங்காலத்தில் ஆண்கள் தலையில் பூக்களைத் தொடுத்த கண்ணியைச் சூடியுள்ளவற்றை அறிய முடிகிறது.கடலில் பிடித்த மின்களை கொடுத்துவிட்டு அம்மீன்களுக்கு ஈடாக நெற்களைப் பெற்று வந்துள்ளனர். பண்டமாற்று முறையில் பொருள்களை விற்கும் பெற்றும் வந்துள்ளனர்.இளம் நங்கையர்கள் நீர்நிலைகளில் மீன்களைப் போலத் துள்ளிக் குதித்து நீராடி விளையாடியிருந்தவற்றை, தோகை விரித்தாடும் மயிலுக்கு உவமைப்படுத்திக் கூறுகின்றவற்றைக் காண முடிகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

[1] பிள்ளை, கே.கே. தமிழக வரலாறு மக்களும் பண்பாடும். உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை – 600113.

[2] தட்சிணாமூர்த்தி, அ. (உ.ஆ.). ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பி. லிட்., சென்னை – 600098.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Agananooru in Cultural Perspective

Dr.R.Suhitha Rani, Assistant Professor, Department of Tamil,
Manonmaniyam Sundaranar University, Tirunelveli.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4350-0323>

DOI: [10.5281/zenodo.6619978](https://doi.org/10.5281/zenodo.6619978)

Abstract

*Man became an agriculturalist after quitting the life of a nomad. Culture has begun in the life of man due to agriculture, dress and shelter. It came from the word **Cultus** from the French language and has been pointed out as **Place Tilled** in Middle English related to the agricultural tradition as close to the Tamil way of life. Culture developed according to the social development of a particular group of people. Tamils are highly developed in cultural heritage. Many Tamil literary sources evince their rich heritage. Sangam literature is full of Thokai and Pattu; that evince the agam, puram and agam – puram way of life. This article brings down the cultural heritage as seen in “Nedunthokai” of Akananooru’.*

Keywords: Culture, Agananooru, Food, Science, Sports.

References

- [1] Karthikeyu Sivathambi. *Tamil Culture and Literature*. Pava Press, Chennai-14, 1st Edition 2011.
- [2] Subramanian, N. *Sangakkala Valviyal*. New Century Book House (P) Ltd, Ambattur, Chennai-98, Third Edition 2017.
- [3] Seyapal IRA (UA). *Akananooru* (Volume 1, 2). New Century Book House (P) Ltd, Ambattur, Chennai-98, 1st Edition 2014.
- [4] Nadarasan, T.S. *Tamilin Panpattu Veligal*. New Century Book House (P) Ltd, Ambattur, Chennai-98, 1st Edition 2006.
- [5] *Thirukkural*. Moolamum Parimalagar Uraiyum. Organizational Publication, Chennai, 1982.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

பண்பாட்டு நோக்கில் அகநானூறு

முனைவர் ரெ.சுகிதா ராணி, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழியல் துறை,
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4350-0323>

DOI: 10.5281/zenodo.6619978

ஆய்வுச்சுருக்கம்

நாடோடியாக வாழ்ந்த மனிதன் ஓரிடத்தில் தங்கியிருந்து நிலத்தைப் பண்படுத்தி விவசாயம் செய்ய பழகினான். நிலத்தில் விளைந்த பொருட்களைக் கொண்டு உணவு, உடை, உறையுள் தேடி வாழ்ந்ததன் அடிப்படையில் பண்பாடு காலூன்றி நின்றது. எனவேதான் ஆங்கிலத்திலும் “place tilled” என்ற சொல்லின் அடிப்படையில் ‘Culture’ என்ற சொல் பிறந்தது என்று கூறுவர். மனிதன் வாழ்ந்த மண்ணின் நீர்மைக்கு ஏற்ப மனிதனின் பண்பாடும் வேர் கொண்டது. தமிழர்களும் பண்பாட்டு நெறியில் சிறந்திருந்தனர் என்பதற்கு சங்க இலக்கியங்கள் சான்று பகர்கின்றன. தொகையும், பாட்டுமாய் அமைந்த சங்க இலக்கியங்கள் அகம், புறம், அகமும் புறமும் என்ற பாகுபாட்டைக் கொண்டது. இவற்றுள் நெடுந்தொகை என அழைக்கப்படும் அகநானூறு வழியாக பண்பாட்டு விழுமியங்களை எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: பண்பாடு, அகநானூறு, உணவு, அறிவியல், விளையாட்டு.

முன்னுரை

தமிழர்களின் பண்பாட்டு கூறுகளில் பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், உணவு, உடை, திருவிழாக்கள், விளையாட்டுகள், வழிபாட்டு நெறிகள், சிந்தனை நெறிகள், அறிவியல் நெறிகள் முதலானவை தலைச்சிறந்து விளங்கின. பண்பாட்டு நெறிகளை அச்சாணியாகக் கொண்டே தமிழர்களின் நடைமுறை வாழ்க்கை இயங்கியது. “பண்பெனப் படுவது பாடறிந்தொழுகல்” என நவில்கிறது கலித்தொகை. தனித்து வாழ்ந்த மனிதனை இணைத்து வைத்ததும், நான் என்ற மனநிலையிலிருந்த மனிதனை உயர்த்தியதும் பண்பாடு தான். ‘பண்படுத்தல்’ என்னும் சொல்லிலிருந்து ‘பண்பாடு’ என்ற சொல் உருவானது எனலாம். பண் என்பது பாடல் அல்லது இசை எனப் பொருள்படும். ‘படு’ என்பதன் நீட்டல் விகாரமே பாடு. படு என்பது செம்மைப்படுத்துவது என்னும் பொருளில் வழங்குகிறது.

ஊரடவரசந் என்ற ஆங்கிலச் சொல்லிற்கு இணையானப் பொருளைத் தரும் பண்பாடு என்ற சொல் நல்வழிப்படுத்தல், பக்குவப்படுத்தல், திருத்தம்பெறுதல், திருந்துதல் என்கிற பொருளையும் தருகின்றன.

“மனிதனுடைய வாழ்நிலைகளில் சாராம்சமாகக் காணப்படுகிற ஒழுக்கலாறுகள், நடத்தைகள், நம்பிக்கைகள், விழுமியங்கள், சுற்றி இருப்பவை பற்றிய உணர்வு நிலைகள் முதலியவற்றைக் குறிப்பது பண்பாடு” என்கிறார் தி.சு.நடராசன். (தமிழின் பண்பாட்டு வெளிகள், பக்.1)

மக்கள் வாழும் சூழ்நிலைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே பண்பாடு கட்டமைக்கப்படுகிறது. அதாவது மக்களின் திருந்திய ஒழுக்கமே பண்பாடு என வரையறுக்கப்படுகிறது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

“பண்பாடு என்பது நமது வாழ்க்கை முறையில் ஒட்டுமொத்தமான ஒருமித்த நிலையை மிகமிகச் சாதாரண வி~யங்களிலிருந்து மிக உயர்ந்தது என்று சொல்கின்ற விஷயங்கள் வரையிலான எல்லாவற்றையும் ஒருங்குதரித்தவை”(தமிழ்ப் பண்பாடும் இலக்கியமும்,பக்.3)

என்னும் கூற்றுக்கு இணங்க அன்றாட வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு செயல்பாட்டிலும் பண்பாட்டின் சாராம்சம் கலந்தே காணப்படுகின்றன.

நாடோடியாக வாழ்ந்த மனிதன் ஓரிடத்தில் தங்கியிருந்து நிலத்தைப் பண்படுத்தி விவசாயம் செய்ய பழகினான். நிலத்தில் விளைந்த பொருட்களைக் கொண்டு உணவு, உடை, உறையுள் தேடி வாழ்ந்ததன் அடிப்படையில் பண்பாடு காலூன்றி நின்றது. எனவேதான் ஆங்கிலத்திலும் ஊரடவ்எயவந என்ற சொல்லின் அடிப்படையில் ஊரடவரசந என்ற சொல் பிறந்தது என்று கூறுவர். மனிதன் வாழ்ந்த மண்ணின் நீர்மைக்கு ஏற்ப மனிதனின் பண்பாடும் வேர் கொண்டது. தமிழர்களும் பண்பாட்டு நெறியில் சிறந்திருந்தனர் என்பதற்கு சங்க இலக்கியங்கள் சான்று பகர்கின்றன.தொகையும், பாட்டுமாய் அமைந்த சங்க இலக்கியங்கள் அகம், புறம், அகமும் புறமும் என்ற பாகுபாட்டைக் கொண்டது. இவற்றுள் நெடுந்தொகை என அழைக்கப்படும் அகநானூறு வழியாக பண்பாட்டு விழுமியங்களை எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

எந்தவொரு செயலைத் தொடங்கும் முன்பும் கடவுளை வணங்கி தொடங்குதல் என்பது தமிழர் பண்பாடு. சங்ககால தமிழர்கள் தெய்வ வழிபாட்டில் மிகுந்த நம்பிக்கைக் கொண்டிருந்தனர். மக்கள் தங்கள் வாழ்வியல் சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு வழிபாட்டு முறைகளை பெருந்தெய்வ வழிபாடு, சிறுதெய்வ வழிபாடு எனப் பாகுபடுத்திக் கொண்டனர். தலைவிக்கு அரண் செய்யக் கூடியவன் திருமால் என்பதை அகம்:59-வது பாடல் காட்டுகிறது. மட்டுமன்றி முருக வழிபாடு இருந்ததையும் இப்பாடல் “சூர் மருங்கு அறுத்த கூர் இலை நெடுவேல், சினம் மிகு முருகன்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது. முருகனை சினமுடைய கடவுளாக வழிபட்டதை “முருகன் அன்ன சீற்றத்து கடுத்திற்” (அகம்158:16) “முருகு உறழ் முன்பொடு பொருதுகளம் சிவப்ப” (அகம்181:6) போன்ற பாடல் அடிகள் சுட்டுகின்றன.

நான்மறை நூல்களை உலகிற்கு அருளிய மூன்று கண்களை உடைய சிவபெருமான் ஆலமுற்றம் என்னும் இடத்தில் வீற்றிருப்பவன் என்பதை ‘நான்மறை.....ஆயமுற்றம் கவின் பெறத் தைஇய’ (அகம்181:16-17) என்னும் அடிகள் உணர்த்துகின்றன. மேலும் அகம்360-வது பாடலும் சிவபெருமானின் தோற்றச் சிறப்பினைக் குறிப்பிட்டுள்ளது. இதிலிருந்து சிவவழிபாடு சங்ககால மக்களின் பண்பாட்டில் சிறந்திருந்தது என்பது புலனாகிறது. படைக்கல பயிற்சி பெற்ற இளையோரைப் படைக்கு அறிமுகப்படுத்தும் போது போர் தெய்வமான கொற்றவைக்கு வழிபாடு செய்ததை அகம்127-வது பாடல் எடுத்துரைக்கிறது. இவற்றிலிருந்து திருமால், முருகன், சிவன், கொற்றவை போன்ற பெருந்தெய்வ வழிபாடு பழந்தமிழர் பண்பாட்டில் கலந்திருந்ததை அறிய முடிகின்றது. இவை மட்டுமன்றி தாய்தெய்வ வழிபாடு (அகம் 345) அணங்கு வழிபாடு (அகம்7, 22,158, 207, 240) இல்உறை கடவுள் வழிபாடு (அகம் 282) பாவை வழிபாடு (அகம் 269) நடுகல் வழிபாடு (அகம்35, 67, 269) போன்ற பல சிறுதெய்வவழிபாடும் வழக்கத்தில் இருந்தது என்பதை அகநானூறு காட்டுகிறது.

சங்க தமிழர்களின் அகவாழ்க்கையானது களவில் தோன்றி கற்பில் முடிவதாகும். களவினை முடிவுக்கு கொண்டு வரும் திருமணமானது ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து வாழ சமுதாயம் ஏற்படுத்தும் ஒரு நிகழ்வாகும். “கணவன், மனைவி என்னும் உறவு திடீரென்று ஒருநாள் ஏற்படுவதன்று. பல பிறவிகளிலும் தொடர்ந்து வருவது, முன்னைப் பிறவியில் கணவன் மனைவியராக வாழ்ந்தவர்கள் ஊழின் வலிமையால்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

மீண்டும் கூடுகின்றனர்” என்று அ.தட்சிணாமூர்த்தி குடும்ப உறவு தொடங்கும் சூழலைக் குறிப்பிடுகின்றார். இத்தகைய திருமண விழாவானது திங்கள் உரோகினியோடு வந்து கூடும் நன்னாளில் நடைபெற்றது. வீட்டிற்குமுன் வரிசையாகக் கால்களை நட்டுக் குளிர்ந்த பெரிய பந்தலை அமைத்தனர். பந்தலின்கீழ் புதுமணலைப் பரப்பினர். மனையின்கண் விளக்கினை ஏற்றி மாலைகளைத் தொங்கவிட்டனர். மணவிழாவில் பெருஞ்சோற்றுத் திரளை உண்பது இடைவிடாது நிகழ்ந்து கொண்டே இருந்தது. முதிய மங்கள மகளிர், தலையில் நிறைநீர் குடத்தினைச் சுமந்தவராய் கைகளில் புதிய அகன்ற மண்டை என்னும் கலத்தினை ஏந்தியவராய் திருமண சடங்குகளைச் செய்தனர் என்னும் செய்தி அகம்86-வது பாடல் வழி காணக் கிடைக்கின்றது. புள் நிமித்தம் பார்த்து மணமனையை அழகுபடுத்தி திங்களை உரோகினி கூடிய நாளில் கடவுளை வழிபட்டு, மணத்தை அறிவிக்கும் மணமுழவுடன் பெரிய முரசம் முழங்க திருமணம் நடைபெற்றதை அகம்136-வது பாடலும் தெரிவிக்கின்றது. இன்றும் திருமண சடங்குகளில் நல்ல நாள் பார்ப்பதும், வீட்டை அலங்கரிப்பதும், பந்தல் அமைப்பதும், முரசம் முழங்குவதும், விருந்து நிகழ்ச்சி நடைபெறுவதும் பழைய பண்பாட்டின் தொடர்ச்சி என்பதை இதன்மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

திருமணம் நிறைவு பெற்ற பின்னர் இல்லற வாழ்வின் பயனாக பிள்ளைப்பேறு கிடைக்கின்றது. பிறந்த குழந்தைக்கு ஐம்படைத்தாலி அணிவித்தல் ஒரு சடங்கு முறையாகப் பின்பற்றப்படுகிறது. தீய சக்திகளிடமிருந்து குழந்தையைப் பாதுகாத்தலே இச்சடங்கின் நோக்கமாகும். தலைவனின் மகன் புலிப்பல்லால் ஆன பொன்தாலி அணிந்திருந்ததை (அகம்54) பாடலடிகளால் அறியலாம்.

இல்லறத்தைக் குறிக்கக் கூடிய ‘இல்லறம்’ என்னும் சொல்லாட்சி அகநானூற்றில் காணப்படவில்லை. இல்லறம் என்னும் பொருள் உணர்த்தக்கூடிய ‘மனை’ என்னும் சொல் பயின்று வந்துள்ளது. இதனை “மனை புறற் தருதி ஆயின் எனையதூஉம்” என்னும் (அகம்:230) பாடல் அடிகளால் அறியலாம். அன்பு பண்பாகவும், அறம் பயனாகவும் அமைவது இல்வாழ்க்கை. இத்தகைய இல்வாழ்க்கையில் விருந்தோம்பல் பண்பாடு மிக முக்கியமான பங்கு வகிக்கிறது. சங்க மகளிர் மாமன்னனாக இருந்தாலும் மக்களாக இருந்தாலும் இல்லம் தேடிவரும் விருந்தினர்களை இன்முகத்துடன் வரவேற்று நன்முறையில் உபசரித்தனர். தொல்காப்பியர் பெண்ணின் இலக்கணம் கூறும் போது விருந்தோம்பற் பண்பாட்டையும் சேர்த்துக் கூறுகின்றார். அதேபோன்று விருந்தோம்பல் பண்பாட்டுகென தனித்ததோர் அதிகாரம் படைத்த பொய்யாமொழிப் புலவர்

“அகன் அமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகன் அமர்ந்து

நல்விருந்து ஓம்புவான் இல்” (குறள்:84)

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தன்னை நாடிவரும் உறவினரை மலர்ந்த முகத்துடன் வரவேற்று உபசரிக்க வேண்டும். அப்போது தான் வீட்டில் செல்வம் குடிபெயரும் என்றுரைகின்றார். இச்சிறப்பு வாய்ந்த விருந்தோம்புதலையும் சுற்றம் தழுவுதலையும் வறியோர் தம் துயர் துடைத்தலையும் தலைவனும் தலைவியும் தங்களுடைய கடமையாகக் கருதினர் என்பதனை “அறம்தலைப் பிரியாது ஒழுகலும்.....” (அகம்:173) என்னும் பாடல் புலப்படுத்துகின்றது.

விருந்தெதிர் கொள்ளுதலையும் உபசரித்தலையும் விரும்பிய தலைவன் பொருளீட்டி வரும் போது தலைவிக்கு விருந்தெதிர் கொள்ள துணையாக இருக்குமாறு விரைந்துத் தேரைச் செலுத்தக் கூறுவதனை அகம் 374-வது பாடல் எடுத்துரைக்கிறது. மேலும் 324, 384 போன்ற பாடல்களும் இதற்கு சான்றாக அமைந்துள்ளன. உலகப் பண்பாடுகளில் மிக உயர்ந்ததாக விளங்குவது தமிழ்ப் பண்பாடு.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

காலம் மாற மாற பண்பாடு மாறுபட்டு வருகின்றது. விருந்தினர் என்றால் 'புதியவர்' எனக்கொண்டு விருந்தோம்பினர் பண்டையத் தமிழர். ஆனால் தற்போது விருந்தினர் என்றால் 'குடும்பத்தினர்' என்னும் அளவிற்குப் பண்பாடு மாறியுள்ளமையும் இங்கு கருதத்தக்கது.

'பொருளிலார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை' என்பது குறள். எனவே பொருளின் சிறப்புக் கருதி வினைமேற் கொள்ளுதல் ஆடவர் பண்பாகச் சூட்டப்பட்டது. திருமணத்துக்கு முன் வரைவுக்கு வேண்டிய பொருளுக்காக பிரிந்த தலைவன், திருமணம் என்னும் கட்டுக்குள் வந்தபின் தன் குடும்பத்தினரையும் உறவினரையும் பாதுகாக்க வினைமேற் செல்கின்றான். பொருள் இல்லையெனில் நண்பர்கள் நெருங்க மாட்டார்கள். உற்றாரின் துன்பம் பெருகும். அருகிலுள்ளோர் செல்வம் ஈட்டிவந்து வளமாக வாழ்வதைப் பார்த்துப் பொறாமை ஏற்படும் இவ்வாறு சிந்தித்த தலைவன் இகழ்ச்சியையும் புகழ்ச்சியையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து உடனே பொருளீட்ட செல்வத்தை "நட்டோர் இன்மையும், கேளிர் துன்பமும்" (அகம்:279) என்னும் பாடல் உணர்த்துகின்றது. அகம் 173-வது பாடலும் இக்கருத்தை மெய்ப்பிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

ஈதல் இன்பம் கருதிய செய்பொருளுக்காகத் தம் இல்லம் துறந்தும், தம் உறவினரைத் துன்பம் போக்கிக் காத்திடவும், சுற்றத்தார் பெருகவும், உறவினர் அல்லாதவர் உறவினர் போல் பொருந்தியிருக்கவும் காரணமான முயற்சிக்குப் பொருந்திய ஊக்கத்தோடு பொருள் ஈட்டும் ஆடவரை சமூகம் போற்றியது. எனவே பொருள் ஈட்டுதலையும் இல்லாதவருக்கு வழங்குதலையும் ஆடவர்கள் உயிரினும் மேலாகக் கருதி வினைமேற் செல்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர் எனக் கொள்ளலாம். பண்டைய தமிழ் மக்கள் பல்வேறு நம்பிக்கைகளைக் கொண்டிருந்தனர். வாழ்க்கையில் நிகழும் இன்பத் துன்பங்களுக்கு காரணம் கற்பிக்க இயலாத நிலையில் மனதில் தோன்றும் கற்பனைகளே நம்பிக்கைகளாக உருப்பெறுகின்றன. "தமிழர் பல நம்பிக்கைகள் கொண்டிருந்தனர். பண்டைய மக்கள் பலரைப் போல பெருவாரியான மூடநம்பிக்கைகளும் கொண்டிருந்தனர்" (சங்க கால வாழ்வியல், பக்.415) என்னும் கருத்துக்கிணங்க மக்களிடம் தெளிவுபடுத்த முடியாத நம்பிக்கைகள் ஆழ்ந்து கிடந்தன. தெய்வம், சூர மகளிர், கூற்றுவன், பேய் முதலியவை இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட நம்பிக்கைகளாகவும் நிமித்தங்கள், நற்சொல் கேட்டல், இம்மை-மறுமை, சொர்க்கம்-நரகம் போன்றவைப் பொதுவான நம்பிக்கைகளாகவும் கொண்டிருந்தனர்.

தலைவன் வரவை எதிர்பார்த்திருக்கும் தலைவி நல் நிமித்தம் நோக்கிக் காத்திருத்தலும், நற்சொல் கேட்டிருத்தலும், தலைவன் வரவைப் பல்லி கூறுவதாகக் கருதும் நம்பிக்கையும் மகளிர் வாழ்வில் இருந்ததை அகநானூறு தெரிவிக்கின்றன. தலைவனைப் பிரிந்திருக்கும் தலைவி பல்லிஒலி கேட்கும் போதெல்லாம் தெய்வத்தைத் தொழுது நல்ல சொற்களைச் சொல்வாயாக என வேண்டியதாக "புகுவாய் பல்லி படுதொறும் பரவி நல்ல கூறு எனநடுங்கி" (அகம் 289:15-16) என்னும் பாடலடிகள் குறிப்பிடுகின்றன. என்னுடைய வருகையைக் குறித்து தலைவி, சுவரில் சுழித்த வட்டத்தை நாள்தோறும் எண்ணிச் சுவர் நனையுமாறு அழுதக் கண்ணீர் காதிலணிந்த பொற்குழை நனையுமாறு தெறித்து வீழும். இவ்வாறு வருந்தி வீழ்ந்து கிடக்கும் அவளதுத் தோளின் மெலிவினைப் போக்கும் விதமாக, நிமித்தத்தைப் போற்றித் தொழுது வாழும் தலைவியின் செவியின்கண் என்னுடைய வரவினைச் சொல்லி அறிவுறுத்துமோ எனக்கூறும் தலைவன் கூற்றிலிருந்து (அகம்: 351) பல்லி ஒலியை நல் நிமித்தமாக கருதியமைப் புலனாகிறது. பல்லி ஒலியை நல்நிமித்தமாக கொண்ட தமிழர்தம் வாழ்வில் கனவு நம்பிக்கையும் தனி மதிப்பு கொண்டு இலங்கியது. சிறப்பாகத் தலைவனும் தலைவியும் வாழும் இல்லற

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

வாழ்க்கையில் இனிய கனவுகள் தோன்றுவது (அகம்: 141) நல் நிமித்தமாகக் கொள்ளப்பட்டது. மக்களின் இத்தகைய நம்பிக்கைகளே பண்பாட்டு வளர்ச்சியின் காரணிகள் ஆகின்றன.

பண்பாடென்பது ஒரு தலைமுறையினர் சென்ற தலைமுறையினரிடம் பெற்றுக் கொண்ட வாழ்க்கை முறையாகும். சமுதாயத்திலுள்ள மக்கள் வாழ்க்கையை நடத்தும் முறையே பண்பாடாகும். சமூகத்தின் வாழ்நெறியாக வெளிப்படும் இத்தகைய பண்பாட்டைப் பாதுகாத்து வழிமுறையினரும் பேணத்தகும் அளவில் கற்பிப்பதில் அகநானூறு பெரும்பங்கு வகிக்கின்றது. தெய்வ வழிபாடு, திருமண சடங்கு, விருந்தோம்புதல், பொருளீட்டுதல், நிமித்தம் பார்த்தல், நம்பிக்கைகள் போன்றவை இன்றும் மக்களிடையே பழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது. பண்பாடு என்னும் சொல் மனிதனோடு மட்டுமே தொடர்புடையது. இதுவே பிற உயிரினங்களிடமிருந்து மனிதனைப் பிரித்து காட்டுகிறது. கணினி யுகமாகக் காலம் மாறினும் பண்பாடு சில மாற்றங்கள் பெற்று இன்றும் என்றும் தொடர்ந்து வரும் என்பதில் ஐயமில்லை.

துணை நூற்பட்டியல்

- [1] கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, தமிழ் பண்பாடும் இலக்கியமும், பாவை அச்சகம், சென்னை-14, முதலாம் பதிப்பு 2011.
- [2] சுப்பிரமணியன், ந., சங்ககால வாழ்வியல், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், அம்பத்தூர், சென்னை-98, மூன்றாம் பதிப்பு 2017.
- [3] செயபால் இ.ரா (உ.ஆ), அகநானூறு (தொகுதி1,2), நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், அம்பத்தூர், சென்னை-98, முதலாம் பதிப்பு 2014.
- [4] நடராசன், தி.சு, தமிழின் பண்பாட்டு வெளிகள், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், அம்பத்தூர், சென்னை-98, முதலாம் பதிப்பு 2006.
- [5] திருக்குறள், மூலமும் பரிமேலழகருரையும், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1982.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Social Psychology in the Novel “Vaarthai Thavari Vittai”

Dr.P.R.Subathra, Tamil activist, Vazhavilai House,
Elavuvilai Post, Kanyakumari District - 629 171.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9970-4512>

DOI: [10.5281/zenodo.6620000](https://doi.org/10.5281/zenodo.6620000)

Abstract

In the novel “Vaarthai Thavari Vittai” has elements of Social Psychology that begins with a preface and covers a number of internal topics, including the problems and issues of personal life of the Tamil people. The problems and challenges which a person encounters in his personal life are highlighted by Thilagavathy in a simple and natural way. The novel portrays what happens in the society, the relationship between man and society are discussed well in her writings. This essay shows the changes that take place in society as a result of the interactions that man has with the society. It also shows the importance of economic need in society, women education, problems of devadasis, male dominance, friendship, pride of the elder and is analyzed in this article.

Keywords: Novel, Psychology, Friendship, Society, Education.

References

- [1] N.A.Arunagiri. *Kannadhasan Kavithaihalil Ani Nayam*. Ph.D thesis, Thiruvananthapuram, Kerala. July 2009.
- [2] E.Sundharamoorthy. *Mahalir Ethazhgal*. International Institute of Tamil Studies, Chennai.
- [3] Thilagavathy. *Vaarthai Thavari Vittai*. Ruthra Pathippagam, Tanjore, First edition, December 2000.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

வார்த்தை தவறிவிட்டாய் நாவலில் சமூக உளவியல்

முனைவர் பா.நோ.சுபத்ரா, தமிழ் ஆர்வலர், வாழவிளை வீடு,
இலவுவிளை அஞ்சல், கன்னியாகுமரி மாவட்டம், தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9970-4512>
DOI: 10.5281/zenodo.6620000

ஆய்வுச்சுருக்கம்

'வார்த்தை தவறிவிட்டாய் நாவலில் சமூக உளவியல்' என்ற இக்கட்டுரையானது முன்னுரை தொடங்கி பல உட்தலைப்புகளைக் கொண்டதாக அமைகிறது. தனிமனித வாழ்வில் ஏற்படும் பிரச்சனைகளையும், சிக்கல்களையும் எதார்த்தத்துடன் எடுத்துரைக்கும் திலகவதி சமூக நிகழ்வுகளையும், மனிதனுக்கும் சமூகத்திற்கும் இடையேயுள்ள தொடர்புகளையும் தமது படைப்புகளின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இந்த வரிசையில் மனிதன் சமூகத்துடன் கொண்டுள்ள தொடர்புகளின் விளைவாக சமூகத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களைக் கூறுவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது. சமுதாயத்தில் பொருளாதாரத் தேவை, பெண் கல்வி, விலை மகளிர், ஆணாதிக்கம், நட்பு, முதியோர் பெருமை போன்றவற்றை உளவியல் நோக்கோடு ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: நாவல், உளவியல், நட்பு, சமூகம், கல்வி

முன்னுரை

இலக்கியங்கள் காலத்தைக் காட்டும் கண்ணாடியாக விளங்குகின்றன. சமூகத்தின் பிரச்சனைகள் மட்டுமல்லாது சமூகத்தின் அங்கங்களான மனிதர்களின் எதார்த்த வாழ்க்கையையும் இலக்கியங்கள் பதிவு செய்கின்றன. அதனடிப்படையில் சமுதாயத்தில் மனிதனின் நடத்தையை ஆராயும் விதமாக இக்கட்டுரை அமைகிறது. மனிதன் சமூகத்தில் சந்திக்கும் சிக்கல்களை மையப்படுத்தி 'வார்த்தை தவறிவிட்டாய் நாவலில் சமூக உளவியல்' என்ற தலைப்பில் இக்கட்டுரை அமைகிறது.

நாவலாசிரியர் திலகவதி

தமிழிலக்கிய உலகில் தமக்கென தனி இடத்தைப் பிடித்தவர் எழுத்தாளர் திலகவதி; இவர் மக்களின் நலனைக் காக்கும் வண்ணம் புதுக்கருத்துக்களை நவீன தமிழிலக்கியங்கள் வாயிலாகத் தந்துள்ளார். இவரது படைப்புகள் பெரும்பாலும் பெண்களை மையப்படுத்தியும், அவர்களுடைய சமூகச் சிக்கல்களை அலசி ஆராய்வதாகவும் உள்ளன. இன்றைய சமூக சூழலில் பெண்களின் நிலை எப்படி இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டும் விதமாக அமைந்துள்ள இவரது படைப்புகளில் வரும் பெண் கதாபாத்திரங்கள் தன்னம்பிக்கையும் மன உறுதியும் உடையவர்களாகவும், தோல்வியைக் கண்டு துவளாதவர்களாகவும் உள்ளனர். இவருடைய படைப்புகளில் ஒன்றான; 'வார்த்தை தவறிவிட்டாய்' நாவலை சமூக நோக்கோடு ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும்.

சமூக உளவியல்

தனிமனிதனின் நடத்தை, அனுபவம் ஆகியவை மற்றவர்களுடன் இணையும்போதோ குழுக்கள், கழகங்கள் போன்றவற்றை சர்ந்திருக்கும்போதோ மனிதனின் நடத்தையில் ஏற்படும் மாற்றங்களை

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அறிவியல் முறையில் ஆராய்வது சமூக உளவியலாகும். சமூக உளவியல் என்பது எண்ணற்ற பிரச்சனைகளுக்கு ஒரு தீர்வு காண்பதோடு எவ்வாறு மனிதர்கள் தங்களுக்கிடையே நிகழும் நடத்தையில் மாறுபடுகிறார்கள் என அறிவதாகும்.

சமுதாய சீர்கேடுகள்

மனிதன் ஒரு சமூக விலங்கு. அவன் தன் குடும்பத்தாலும், உறவினர்களாலும் மற்றவர்களாலும் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறான். ஆயினும் அவனது தேவைகள் நாளுக்கு நாள் அதிகரிக்கிறதே தவிர குறையவில்லை. எனவே தன் தேவைகளை எளிமையாகப் பெற முயலும்போது தோல்வியடைகிறான். சமுதாயத்தில் இன்று காணப்படும் சீர்கேடுகளான அரசியல், சாதி, கல்வி, வறுமை, குடிப்பழக்கம், போதைப்பொருள், வேலையில்லாத திண்டாட்டம், பாலியல் பிறழ்வுகள், ஏமாற்றுதல், உழைப்போர் நிலை, விரக்தியில் மனிதர்களின் பொறுப்பின்மை போன்றவற்றைக் கருப்பொருட்களாகக் கொண்டு பல நாவல்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. தனிமனிதனின் எதிர்பார்ப்புகள் நிறைவேறாமல் போகும்போது ஏற்படும் உளச்சிக்கல்கள் சமூகத்திற்கும் தனிமனிதனுக்குமிடையே முரண்பாடுகளைத் தோற்றுவிக்கின்றது. தனிமனிதனின் ஒழுக்கம் குறையும்போது ஏற்படும் சமுதாயச் சிக்கல்களை திலகவதியின் படைப்புகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

பொருளாதாரத் தேவை

வளர்ந்து வரும் இன்றைய உலகில் நவீன தொழில்நுட்பங்கள் எவ்வளவு தான் வளர்ச்சியடைந்தாலும் அன்றாட வாழ்வில் நடுத்தரக் குடும்பங்களில் பொருளாதார நெருக்கடி தொடர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது. குடும்பத்தில் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும்போது பொருளாதாரத் தேவையும் அதிகரிக்கின்றது. சங்க காலத்தில் ஆடவன் மட்டும் பொருள் ஈட்டச் செல்லும் நிலை இருந்தது. ஆனால் இன்றைய சூழ்நிலையில் குடும்பத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய ஆண், பெண் இருபாலரும் வேலைக்குச் செல்லும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

உலகத்தின் இன்றைய நடைமுறை வாழ்க்கைக்குப் பணம் இன்றியமையாதது. சமுதாயத்தில் மதிப்பற்றவரையும் பிறர் மதிக்கும்படிச் செய்வது அவன் பெற்றிருக்கும் பொருட்செல்வமேயாகும். 'வார்த்தை தவறிவிட்டாய்' நாவலில் வரும் திவ்யா, பாரதியைக் காதல் திருமணம் செய்துகொண்ட பிறகு தனது குழந்தைக்குப் பால் வாங்கக்கூட காசு இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறாள்.

“மசக்கை காரணமாக வாய்க்கு ருசியா எதையாவது வாங்கிச் சாப்பிட வேண்டும் போலவும் இருந்தது. ஆனால் அதை நிறைவேற்றிக் கொள்ள அவளுக்கு வசதி இல்லை. வேலைக்குச் செல்ல வேண்டுமென்ற யோசனையுமின்றி தூங்கிக் கழித்தாலும் கூட துவைத்த சட்டை, பேன்ட்டை இஸ்திரி போட்டுத் தரவேண்டியிருந்தது. இஸ்திரி போட அந்த 30 பைசா கூட பெருந்தொகையாக இருந்தது திவ்யாவுக்கு”1

என்ற நாவல் வரிகளிலிருந்து திவ்யாவின் பொருளாதாரச் சிக்கலை நாம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கே பொருளாதாரம் தடையாக இருக்கும்போது தான் கற்ற கல்வியின் உதவியால் நிமிர்ந்து நின்று குடும்பத்தின் வறுமையைப் போக்க இயலும் என்பதை திவ்யா பாத்திரப்படைப்பு மூலம் விளக்குகிறார் நாவலாசிரியர்.

பெண் கல்வி

பெண்கள் கல்வி கற்றால் சமூகத்தில் நன்மதிப்புப் பெறுவர். குடும்பம் வளம் பெறும். பெண்கள் கல்வி கற்பதால் அடையும் பயனை சுந்தரமூர்த்தி,

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

“பெண் கல்வியால் பெண்கள் புத்திசாலித்தனமாகவும், அமைதியுடனும், எச்சமயத்திலும் கண்ணியத்தைக் கைவிட்டுவிடாத தைரியசாலியாகவும் விளங்கக்கூடிய கல்வியை அடைகின்றனர்”²

என்கிறார். ‘வார்த்தை தவறிவிட்டாய்’ நாவலில் வரும் திவ்யாவின் திடீர் திருமணத்தால் அவளது படிப்பு தடைப்பட்டது.புகுந்த வீட்டில் திவ்யா படும் கஷ்டத்தைப் பார்த்த அவளது பாட்டி படிப்பைத் தொடர உதவி செய்தார். இதனால் கோபமடைந்த மாபமியார் காமாட்சி அம்மாள் “பொம்பள புள்ளக்கி கல்யாணத்தை வேற பண்ணிக்கிட்ட பின்னாலே காலேஜ் எதுக்கு? படிப்பு எதுக்கு? புள்ள பெத்து வம்சத்தை விருத்தி பண்ணுக்கு காலேஜ் போய் கத்துக்கணுமா என்ன?”³ என்று கூறினாள். திருமணம் ஆன பிறகு பெண்களுக்குக் கல்வி தேலையில்லை என்பதும், குடும்பத்தைக் கவனிக்க கல்வி அவசியமில்லை என்பதையும் திவ்யாவின் மாமியாரின் கருத்தாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார் நாவலாசிரியர். விலை மகளிர்

குடும்பத்தில் தாயாக, மனைவியாக, சகோதரியாக விளங்கும் பெண்கள் விலைமாதராகப் போவதற்கு அவர்களின் குடும்பப் பின்னணி தான் காரணம். குடும்ப அமைப்பையும் சமுதாய அந்தஸ்தையும் இழக்கும் விலைமாதரைப் பற்றிக் கண்ணதாசன்

‘அந்தி பகல் பெண்ணைத் தேடும்
ஆடவர்கள் சிந்தனை – அங்கே
அபலைப் பெண்கள் வயிற்றுக்காக
விரித்து வைப்பார் பஞ்சனை’⁴

என்று தனது கவிதையில் கூறியுள்ளார்.

‘வார்த்தை தவறிவிட்டாய்’ நாவலில் வரும் விலைமாதரான சிவகாமியிடமிருந்து திவ்யாவின் பாட்டி குழம்பு வாங்கி வந்ததைக் கண்ட திவ்யா பாட்டியைத் திட்டினாள். “ஊர்ப்பேச்சுக்கும் ஏச்சுக்கும் அஞ்சாமல் சுவாமிநாதனை நள்ளிரவில் வரச்சொன்னாள். நினைக்கவே குமட்டிக்கொண்டு வந்தது திவ்யாவுக்கு”⁵ என்ற நாவல் வரிகள் விலைமகளிரை குடும்பத்தினின்றும் சமுதாயத்தினின்றும் ஒதுக்கி வைத்துப் பார்க்கும் நிலையைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. ஆனால் திவ்யாவின் மேற்படிப்புக்காக சிவகாமி உதவினாள். இதனால்,

“திவ்யாவுக்கு சிவகாமி அந்த நிமிஷத்தில் ஒரு தேவதையாய், தெய்வமாய், மாசுகளற்ற சுடரொளியாய் விண்ணுக்கும் மண்ணுக்குமிடையே விஸ்வரூபம் கொண்ட மானுடத்தின் மேன்மையாய் நின்றாள். வள்ளன்மையாலும் பரோபகாரத்தாலும் பிணம் சுமந்தும் அழுக்கடையாத கங்கையின் புனித வெள்ளமாய்ப் பிரவகித்தாள்”⁶

என்ற படைப்பாசிரியரின் வரிகள் விலைமகளிருக்கு உயிரும் உணர்வும் குடும்பப் பாரமும் உண்டு என்பதை உணர்த்துகின்றன.

ஆணாதிக்கம்

சமுதாயத்தில் பெண்ணை அடிமையாகக் கருதும் ஆணின் ஆதிக்க உணர்வு காலங்காலமாக இருந்து வருகிறது. ‘வார்த்தை தவறிவிட்டாய்’ நாவலில் வரும் திவ்யாவின் பாட்டி புகுந்த வீட்டில் திவ்யா படும் கஷ்டத்தைக் கண்டு வேதனைப்பட்டார். திவ்யாவின் மாமியார் அவரிடம் சண்டை போட்டு வீட்டை விட்டு அனுப்பியதை திவ்யா தனது கணவனிடம் கூறினாள். ஆனால் பாரதியோ அவளது உணர்வைப் புரிந்துகொள்ளாமல் கோபமடைந்து அவளைக் கன்னத்தில் அறைகிறான்.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

“பளீரென்று ஒரு மின்னல் கண்ணுக்குள் மின்னி உடனே எல்லாம் இருள்மயமாகி விட்டதைப் போன்று உணர்ந்தாள் கடலின் பேரிரைச்சல் காதுகளுக்குள் துவங்கி மண்டையோட்டுக்குள் ஆர்ப்பரித்து உடல் முழுவதும் பரவியது”⁷

என்ற நாவல் வரிகள் பெண்களின் நியாயமான கருத்துகளைக் கூடப் புரிந்துகொள்ளாத ஆண்களின் அதிகார உணர்வினைப் புலப்படுத்துகின்றன.

நட்பு

பெற்றோர், உற்றார், உறவினர் என அனைத்து சொந்தங்களும் கைவிட்டாலும் ஆபத்தில் கூட இருந்து உதவுவது நட்பு மட்டுமே. ‘வார்த்தை தவறிவிட்டாய்’ நாவலில் திவ்யாவின் காதலுக்கு வீட்டில் எதிர்ப்பு கிளம்பிய போதிலும் அவளது நெருங்கிய தோழியான விசாலாட்சி அவளுக்குத் துணையாக நின்றாள். ஆனால் பாரதியின் கெட்ட பழக்கங்களை அறிந்த போது திவ்யாவிடம், “மனசு மாத்திக்க. பாரதியை மறந்திடு. உனக்கு என்ன கொறச்சல்? உன் அழகுக்கு உன்னைக் கொத்திகிட்டு போறதுக்கு எப்பேர்ப்பட்ட ஆளு வரும் தெரியுமா? மனசு தேத்திக்க”⁸ என்று கூறுகிறாள் விசாலாட்சி. தனது தோழியின் வாழ்க்கையில் அக்கறை கொண்டுள்ள தூய நட்பினை விசாலாட்சி பாத்திரப் படைப்பு மூலம் விளக்குகிறார் நாவலாசிரியர்.

முதியோர் பெருமை

கூட்டுக்குடும்ப வாழ்வில் பெரியோர்களின் அனுபவ மொழி கேட்டு நடப்பவர்களின் அடுத்த தலைமுறை தங்களின் வாழ்வையும் செம்மைப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். முறையற்ற காரியங்களைச் செய்யும்போதும் அறியாமையால் தவறுகள் நிகழும்போதும் பெரியோரின் அறிவுரை குடும்ப வாழ்வுக்கும் சமுதாய வாழ்வுக்கும் பேருதவியாக இருக்கிறது என்பதை இந்நாவலில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார் நாவலாசிரியர். திவ்யாவின் காதல் திருமணத்தால் பெற்றோர் வெறுப்படைந்த நிலையில் பாட்டி மட்டும் ஆதரவாக இருந்து அவள் படிப்பதற்கு உதவி செய்கிறார்.

“நாலுலுடல் பத்து பாத்திரம் தேச்சாவது நான் மாசம் அஞ்சுருவா தரமாட்டேனா? என்றபடி இடுப்பில் சொருகியிருந்த சுருக்குப்பையை எடுத்து சில்லறைக் காசுகளை தந்தாள் பாட்டி. அதைக் கையில் வாங்கும்போதே திவ்யாவின் கண்களில் இருந்து கண்ணீர் கரகரவென்று பெருகியது”⁹

என்ற வரிகள் முதியோரின் பெருமையை எடுத்தியம்புகின்றன.

அறிவுரை கூறல்

சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கு ‘அறிவுரை கூறல்’ ஒரு தொழில்நுட்பக் கருவியாகும். பிள்ளைகளுக்குப் பெற்றோரும், நண்பர்கள் தங்களுக்குள்ளும், மாணவருக்கு ஆசிரியரும் அறிவுரை கூறலைப் பின்பற்றுகின்றனர். ‘வார்த்தை தவறிவிட்டாய்’ நாவலில் திவ்யாவின் காதலை அறிந்த தாய்,

“கல்யாணம்ங்கிறது ஆயிரங்காலத்துப் பயிரு. பெரியவங்க பாத்து ஏற்பாடு பண்பப்பவே நாலையும் பாத்து, ஆயிரம் தடவ விசாரிச்சு, ஜாதகப் பொருத்தம் பாத்து.... அடேயப்பா எவ்வளவு இருக்கு. பிடிவாதம் பிடிச்சி வயசுக்கு மீறி பேசுற. இதுக்குத் தானா குவியல் குவியலா புத்தகம் படிச்சே”¹⁰

என்று கூறுகிறாள்.

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

முடிவுரை

பெண்களுக்குக் கல்வி இன்றியமையாதது. உறவுகளும் கணவனும் கைவிட்டாலும் பொருளாதாரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய கல்வியறிவு முக்கியமானது. வயது முதிர்ந்தோர் தமது அனுபவ அறிவாலும் வாழ்க்கை நெறியாலும் அடுத்த தலைமுறையைச் செம்மைப்படுத்த முயல்கின்றனர். நல்ல நட்பு வாழ்க்கை முழுவதும் துணையாக வரும். நாட்டின் கண்களாகக் கருதப்படும் பெண்கள் ஒருபுறம் தெய்வமாக மதிக்கப்பட்டாலும் ஆணாதிக்க சமுதாயம் அவளது மன உணர்வுகளைப் புரிந்துகொள்ளாமல் போகப்பொருளாகப் பயன்படுத்துகிறது. விலைமகளிர் குடும்பத் தேவைகளுக்காக இத்தகைய தொழிலில் ஈடுபட்டாலும் அவர்களுக்கும் அன்பும் உதவும் குணமும் உண்டு. அறிவுரை கூறலும் வழிகாட்டலும் சமூகத்தின் எல்லா நிலையினருக்கும் மனநோய்க்கான மருந்தாக அமைகின்றன. வாழ்க்கையில் முன்னேற்றத்திற்கு ஏற்படும் தடைகளைத் தகர்த்தெறிந்து எதிர்நீச்சல் போட்டு முன்னேற வேண்டும்.

அடிக்குறிப்புகள்

- [1] திலகவதி. வார்த்தை தவறிவிட்டாய். ப.187
- [2] இ.சுந்தரமூர்த்தி. மகளிர் இதழ்கள். ப.118
- [3] திலகவதி. வார்த்தை தவறிவிட்டாய். ப.176
- [4] கண்ணதாசன். கண்ணதாசன் கவிதைகள். 6ம் தொகுதி, ப.126
- [5] திலகவதி. வார்த்தை தவறிவிட்டாய். ப.27
- [6] திலகவதி. வார்த்தை தவறிவிட்டாய். ப.51
- [7] திலகவதி. வார்த்தை தவறிவிட்டாய். ப.178
- [8] திலகவதி. வார்த்தை தவறிவிட்டாய். ப.66
- [9] திலகவதி. வார்த்தை தவறிவிட்டாய். ப.171
- [10] திலகவதி. வார்த்தை தவறிவிட்டாய். ப.26

பயன்பட்ட நூல்கள்

- [1] ந.அ.அருணகிரி. கண்ணதாசன் கவிதைகளில் அணிநயம், முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, திருவனந்தபுரம், கேரளா. ஜூலை 2009.
- [2] இ.சுந்தரமூர்த்தி. மகளிர் இதழ்கள். உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
- [3] திலகவதி. வார்த்தை தவறிவிட்டாய். ருத்ரா பதிப்பகம், தஞ்சாவூர், முதற்பதிப்பு – டிசம்பர் 2000.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.